KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/1795,

annettu 5 päivänä lokakuuta 2017,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa ja Serbiasta peräisin olevien raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuontia koskevan tutkimuksen päättämisestä

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

on kuullut jäsenvaltioita

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Vireillepano

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 7 päivänä heinäkuuta 2016 vireille Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036, jäljempänä 'perusasetus', 5 artiklan nojalla polkumyynnin vastaisen tutkimuksen, joka koski Brasiliasta, Iranista, Venäjältä, Serbiasta ja Ukrainasta, jäljempänä 'asianomaiset maat', peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuontia unioniin. Komissio julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* vireillepanoa koskevan ilmoituksen ([2]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.

(2) Tutkimus pantiin vireille sen jälkeen, kun European Steel Association, jäljempänä 'Eurofer' tai 'valituksen tekijä', oli 23 päivänä toukokuuta 2016 esittänyt valituksen sellaisten tuottajien puolesta, joiden osuus tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden kokonaistuotannosta unionissa on yli 90 prosenttia.

1.2 Asianomaiset osapuolet

(3) Komissio pyysi vireillepanoilmoituksessa asianomaisia osapuolia ilmoittautumaan tutkimukseen osallistumista varten. Se ilmoitti tutkimuksen vireillepanosta nimenomaisesti valituksen tekijälle, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille, asianomaisten maiden viranomaisille, tiedossa oleville tuojille, tavarantoimittajille ja käyttäjille, kauppiaille sekä järjestöille, joita vireillepanon tiedettiin koskevan, ja kehotti niitä osallistumaan tutkimukseen.

(4) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia kirjallisesti ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa. Mahdollisuus tulla kuulluksi myönnettiin kaikille asianomaisille osapuolille, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

1.3 Otanta

(5) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin perusasetuksen 17 artiklan mukaista otantaa.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.

([2]) Ilmoitus tiettyjen Brasiliasta, Iranista, Serbiasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevien raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn vireillepanosta (EUVL C 246, 7.7.2016, s. 7).

a) *Unionin tuottajia koskeva otanta*

(6) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se oli valinnut alustavasti otoksen unionin tuottajista. Komissio valitsi otoksen suurimman edustavan tuonti- ja myyntimäärän perusteella ja varmisti samalla tasapuolisen maantieteellisen jakauman. Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia alustavasta otoksesta, mutta tällaisia huomautuksia ei esitetty.

(7) Lopulliseen otokseen kuului täten kuusi unionin tuottajaa viidestä eri jäsenvaltiosta. Otokseen sisältyvien tuottajien osuus unionin tuotannosta on yli 45 prosenttia.

b) *Etuyhteydettömiä tuojia koskeva otanta*

(8) Päättääkseen otannan tarpeellisuudesta ja valitakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa mainitut tiedot. Kaikki seitsemän ilmoittautunutta tuojaa olivat *Consortium for Imports of Hot-Rolled Flats* -nimisen konsortion, jäljempänä 'konsortio', jäseniä. Konsortion olivat tätä tutkimusta varten perustaneet yli 30 käyttäjää ja etuyhteydetöntä tuojaa, joka toimivat pääasiassa mutta eivät yksinomaan Italiassa. Se koostui pääasiassa pk-yrityksistä.

(9) Stemcor London Ltd, joka on konsortion jäsen, ilmoitti toimivansa täydessä yhteistyössä täyttämällä kyselylomakkeen.. Tämä etuyhteydetön tuoja sijaitsee Lontoossa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja se kävi kauppaa tarkasteltavana olevalla tuotteella yli 30 miljoonan Englannin punnan arvosta tutkimusajanjaksolla. Tämän etuyhteydettömän tuojan toimitiloihin tehtiin tarkastuskäynti.

c) *Vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta*

(10) Koska Iranissa, Venäjällä, Serbiassa ja Ukrainassa oli vain vähäinen määrä tiedossa olevia vientiä harjoittavia tuottajia, otantamenetelmää ei harkittu käytettäväksi näissä maissa.

(11) Koska vientiä harjoittavia brasilialaisia tuottajia voi olla runsaasti, komissio pyysi kaikkia brasilialaisia etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa mainitut tiedot, jotta se voisi päättää otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valita otoksen. Lisäksi komissio pyysi Brasilian edustustoa Euroopan unionissa yksilöimään muita mahdollisia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka voisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

(12) Viisi tuottajaa toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Komissio totesi, että kaksi näistä yrityksistä oli etuyhteydessä toisiinsa, joten se käsitteli niitä yhtenä vientiä harjoittavien tuottajien ryhmänä.

(13) Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti kolmen vientiä harjoittavan tuottajan otoksen, joka perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Kaikkia tiedossa olleita vientiä harjoittavia tuottajia ja Brasilian viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Huomautuksia ei esitetty.

(14) Valittu otos edustaa 97,3:a prosenttia neljän yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan ilmoittamasta Brasilian kokonaisviennistä unioniin.

1.4 **Vastaukset kyselyyn**

(15) Komissio lähetti kyselylomakkeet valituksen tekijälle, kaikille otokseen valituille unionin tuottajille, kaikille tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille Iranissa, Venäjällä, Serbiassa ja Ukrainassa sekä kolmelle otokseen valitulle tuottajalle Brasiliassa ja niille käyttäjille ja tuojille, jotka ilmoittautuivat vireillepanoilmoituksessa asetetuissa määräajoissa.

(16) Kyselylomakkeeseen saatiin vastaukset Euroferiltä, kuudelta otokseen valitulta unionin tuottajalta ja niihin etuyhteydessä olevilta teräspalvelukeskuksilta, yhdeltä käyttäjältä konsortion puolesta, yhdeltä otokseen valitulta etuyhteydettömältä tuojalta ja yhdeksältä vientiä harjoittavien tuottajien ryhmältä asianomaisissa maissa.

(17) Lisäksi konsortio esitti huomautuksia menettelyn vireillepanon jälkeen. Myös useat muut käyttäjät, lähinnä Puolasta ja Baltian maista, Latvian työnantajien liitto sekä Latvian kone- ja laiteteollisuuden ja metallintyöstöteollisuuden yhdistys esittivät huomautuksia menettelyn vireillepanon jälkeen.

1.5 **Tarkastuskäynnit**

(18) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot. Perusasetuksen 16 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

Unionin tuottajat:

— ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisburg, Saksa

— Tata Steel IJmuiden BV, Velsen-Noord, Alankomaat

— Tata Steel UK Limited, Port Talbot, Etelä-Wales, Yhdistynyt kuningaskunta

— ArcelorMittal Mediterranee SAS, Fos-sur-Mer, Ranska

— ArcelorMittal Atlantique Et Lorraine, Dunkerque, Ranska

— ArcelorMittal España SA, Gozón, Espanja

Käyttäjä:

— Marcegaglia Carbon Steel Spa, Gazoldo degli Ippoliti, Italia

Etuyhteydetön tuoja:

— Stemcor London Ltd, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta

Iranissa toimiva vientiä harjoittava tuottaja

— Mobarakeh Steel Company, Mobarakeh, Esfahan, Iran

Etuyhteydessä oleva unionin kauppias:

— Tara Steel Trading GmbH, Düsseldorf, Saksa

Venäjällä toimivat vientiä harjoittavat tuottajat:

— Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron & Steel Works, jäljempänä ”PJSC MMK” tai ”MMK”, Magnitogorsk

— Novolipetsk Steel, jäljempänä myös ”NLMK”, Lipetsk

— PAO Severstal, jäljempänä ”Severstal”, Tšerepovets.

Unionin etuyhteydessä oleva teräspalvelukeskus / kauppias / tuoja:

— SIA Severstal Distribution, Riika, Latvia

Etuyhteydessä olevat kauppiaat/tuojat unionin ulkopuolella:

— NOVEX Trading (Swiss) SA, jäljempänä ”Novex”, Lugano, Sveitsi

— MMK Steel Trade AG, Lugano, Sveitsi

— Severstal Export GmbH, jäljempänä ”SSE”, Lugano, Sveitsi.

Serbiassa toimiva vientiä harjoittava tuottaja:

— Zelezara Smederevo d.o.o., Smederevo, Serbia

Etuyhteydessä oleva unionin tuoja:

— Pikaro, s.r.o., Kosice, Slovakia

Ukrainassa toimivat vientiä harjoittavat tuottajat:

Metinvest Group

— Integrated Iron and Steel Works ”Zaporizhstal”, PJSC, Zaporozhye, Ukraina

— Ilyich Iron and Steel Works of Mariupol, PJSC, Mariupol, Ukraina (etätarkastus Metinvest International SA:n tiloissa, Geneve, Sveitsi)

Etuyhteydessä oleva kauppias Ukrainassa:

— Limited Liability Company Metinvest-SMC, LLC, Kiova, Ukraina

Etuyhteydessä oleva kauppias unionin ulkopuolella:

— Metinvest International SA, Geneve, Sveitsi

Etuyhteydessä oleva unionin tuoja:

— Ferriera Valsider S.p.A, Vallese di Oppeano VR, Italia

Brasiliassa toimivat vientiä harjoittavat tuottajat:

— ArcelorMittal Brasil S.A, Serra, Brasilia

— Companhia Siderúrgica Nacional, São Paulo, Brasilia

— Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais SA, Belo Horizonte, Brasilia

Unionin etuyhteydessä oleva teräspalvelukeskus / kauppias / tuoja:

— Lusosider Aços Planos S.A, Lissabon, Portugali

1.6 **Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(19) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2015 ja 30 päivän kesäkuuta 2016 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'.Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2013 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

1.7 **Tuonnin kirjaaminen**

(20) Valituksen tekijä toimitti 11 päivänä lokakuuta 2016 pyynnön, joka koski asianomaisista maista peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnin kirjaamista perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti. 21 päivänä marraskuuta 2016 valituksen tekijä toimitti päivitettyjä tietoja, jotka koskevat sen esittämää kirjaamispyyntöä. Tarkasteltuaan huolellisesti pyyntöä ja sen tueksi esitettyjä tietoja komissio päätteli, että kirjaamisen edellytykset täyttyivät ainoastaan Brasiliasta ja Venäjältä peräisin olevassa tuonnissa.

(21) Näin ollen komissio julkaisi 6 päivänä tammikuuta 2017 komission täytäntöönpanoasetuksen ([1]), jolla tiettyjen Venäjältä ja Brasiliasta peräisin olevien raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonti asetettiin kirjaamisvelvoitteen alaiseksi 6 päivästä tammikuuta 2017.

1.8 **Myöhempi menettely**

(22) Komissio ilmoitti 4 päivänä huhtikuuta 2017 kaikille asianomaisille osapuolille ilmoitusasiakirjalla, jäljempänä 'ilmoitusasiakirja', että se jatkaa tutkimusta ottamatta käyttöön väliaikaisia toimenpiteitä asianomaisista maista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa unioniin. Ilmoitusasiakirjaan sisältyvät ne olannaiset tosiseikat ja huomiot, joiden pohjalta komissio päätti jatkaa tutkimusta ottamatta käyttöön väliaikaisia toimenpiteitä.

(23) Ilmoitusasiakirjan sisältämien tietojen ilmoittamisen jälkeen asianomaiset osapuolet esittivät kirjallisia huomautuksia asiakirjaan sisältyväistä tiedoista ja päätelmistä. Mahdollisuus tulla kuulluiksi myönnettiin asianomaisille osapuolille, jotka olivat sitä pyytäneet.

(24) Valituksen tekijä osallistui kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa järjestettyyn kuulemiseen 4 päivänä toukokuuta 2017. Kahden vientiä harjoittavan tuottajan eli MNK:n ja PAO Severstalin kanssa järjestettiin kuuleminen 15 päivänä toukokuuta 2017. Konsortion kanssa järjestettiin kuuleminen 1 päivänä kesäkuuta 2017. Valituksen tekijä osallistui 8 päivänä kesäkuuta 2017 järjestettyyn toiseen kuulemiseen. Lisäksi ukrainalainen vientiä harjoittava tuottaja Metinvest osallistui 13 päivänä kesäkuuta 2017 järjestettyyn kuulemiseen.

(25) Ennen lopullisten päätelmien tekemistä komissio otti huomioon kaikki ilmoitusasiakirjaan saadut suulliset ja kirjalliset huomautukset, jotka asianomaiset osapuolet olivat esittäneet. Näitä huomautuksia käsitellään tässä asetuksessa.

(26) Lisäksi komissio pyysi käyttäjiä, jotka olivat ilmoittautuneet tutkimuksen vireillepanovaiheessa, antamaan lisätietoja kone- ja laiteteollisuuden toimialasta ja muista toimialoista, jotta se voisi arvioida toimenpiteiden mahdollisia vaikutuksia tuotantoketjun loppupään muihin toimialoihin kuin nimenomaan putkiin. Se kehotti lisäksi asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia mahdollisten toimenpiteiden soveltuvasta muodosta.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/5, annettu 5 päivänä tammikuuta 2017, tiettyjen Venäjältä ja Brasiliasta peräisin olevien raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnin asettamisesta kirjaamisvelvoitteen alaiseksi (EUVL L 3, 6.1.2017, s. 1).

(27) Ilmoitusasiakirjan sisältämien tietojen ilmoittamisen jälkeen 18 muuta käyttäjää ilmoittautui ja pyysi rekisteröimistä asianomaiseksi osapuoleksi. Näistä 18:sta käyttäjästä 17 rekisteröitiin asianomaiseksi osapuoleksi. Seitsemän näistä 18:sta käyttäjästä pyysi nimetöntä käsittelyä, sillä ne pelkäsivät vastatoimia. Tähän pyyntöön suostuttiin kuudessa näistä seitsemästä tapauksesta. Yhtä käyttäjää ei rekisteröity asianomaiseksi osapuoleksi, sillä se ei useista muistutuksista huolimatta perustelleet nimetöntä käsittelyä koskevaa pyyntöään.

(28) lisäksi komissio jatkoi kaikkien lopullisten päätelmien tekoa varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista. Tätä varten se lähetti tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa, jäljempänä 'tutkimusajanjakson jälkeinen aika', koskevan täydentävän kyselylomakkeen kuudelle otokseen valitulle unionin tuottajalle, 74 käyttäjälle (konsortion jäsenet mukaan luettuina) ja 12:lle käyttäjien järjestölle.

(29) Tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevaan kyselylomakkeeseen saatiin vastaukset kaikilta kuudelta unionin tuottajalta ja 23 käyttäjältä. Lisäksi kahdestatoista käyttäjien järjestöstä kaksi toimitti lisätietoja. Valituksen tekijälle, yhdelle unionin tuottajalle ([1]) ja (lähinnä ([2]) maantieteellisen jakauman pohjalta) valituille käyttäjille ilmoitettiin, että komission yksiköt tekisivät paikallisesti tapahtuvia tarkastuksia.

(30) Tämän jälkeen tehtiin viisi uutta tarkastuskäyntiä 29 päivän toukokuuta ja 9 päivän kesäkuuta 2017 välisenä aikana seuraavien asianomaisten osapuolten toimitiloihin Euroopan unionissa:

— ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisburg, Saksa (unionin tuottaja)

— HUS Ltd, Plovdiv, Bulgaria (käyttäjä, konsortion jäsen, kuten (8) kappaleessa mainitaan)

— Technotubi SpA, Alfianello, Italia (käyttäjä, konsortion jäsen)

— italialainen käyttäjä, joka ei konsortion jäsen ja joka oli pyytänyt nimetöntä käsittelyä

— Eurofer

(31) Kaikille osapuolille ilmoitettiin ne olennaiset tosiseikat ja huomiot, joiden perusteella komissiolla oli tarkoitus ottaa käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet. Osapuolille annettiin myös määräaika, jonka kuluessa ne voivat tehdä lopullisesta ilmoituksesta johtuvia huomautuksia.

(32) Lopulliset päätelmät ilmoitettiin 17 päivänä heinäkuuta 2017, jäljempänä 'lopullisten päätelmien ilmoittaminen', minkä jälkeen järjestettiin kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa 27 päivänä heinäkuuta 2017 uusi kuuleminen, johon valituksen tekijä osallistui. Tässä kuulemisessa Eurofer toi esiin joitakin menettelyllisiä ja sisällöllisiä seikkoja.

(33) Ensiksi mainittujen osalta se väitti, että komissio ei ollut toteuttanut kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan suosituksia, jotka oli annettu 4 päivänä toukokuuta järjestetyn kuulemistilaisuuden jälkeen (ks. (24) kappale). Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja katsoi, että ennen unionin edun tarkastelun toteuttamista komission yksiköiden olisi ilmoitettava polkumyynti- ja vahinkomarginaali *ilman todellisia laskelmissa käytettyjä tietoja* ([3]). Lisäksi neuvonantaja kehotti komissiota *ilmoittamaan lopullisen asiakirjan asianomaisille osapuolille hyvissä ajoin, jotta niille jää riittävästi aikaa huomautusten esittämiseen, vähintään 30 päivää tavanomaisen 10 päivän sijaan* ([4]).

(34) Komissio totesi, että se oli vastaanottanut kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan suositukset 23 päivänä kesäkuuta 2017, mikä oli lähellä lopullisten päätelmien ilmoittamisen päivämäärää (17 päivä heinäkuuta 2017). Vahinkomarginaalin osalta päätettiin, ettei ollut tarkoituksenmukaista ilmoittaa perusteena olevia lukuja ilman taustalaskelmia kesäkuun lopussa ylimääräisenä vaiheena, kun asianomaisten osapuolten oli joka tapauksessa pian määrä saada vahinkomarginaalia koskevat täydelliset laskemat lopullisten päätelmien ilmoittamisen yhteydessä. Eurofer vahvistikin 27 päivänä heinäkuuta 2017, että se oli saanut kattavat tiedot vahinkomarginaalista yleisen päätelmien ilmoittamista koskevassa asiakirjassa ja että kysymys oli nyt merkityksetön. Lopullisia päätelmiä koskevien huomautusten määräajasta perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädetään, että lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen tehdyt havainnot "voidaan huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa […], mutta joka on vähintään kymmenen päivää". Lopulliset päätelmät ilmoitettiin

([1]) Kyseinen unionin tuottaja valittiin, sillä se oli yksi otokseen valituista unionin tuottajista, jotka väittivät, että ne voisivat lisätä kapasiteettia lyhyellä aikavälillä.

([2]) Lisäksi kaksi käyttäjää, jotka ovat konsortion jäseniä, vastusti toimenpiteiden käyttöönottoa. Yksi italialainen käyttäjä, joka ilmoittautui myöhäisessä vaiheessa prosessia, kannatti toimenpiteiden käyttöönottoa.

([3]) Kuulemisesta kauppaan liittyvissä menettelyissä vastaavan neuvonantajan raportti, 23. kesäkuuta 2017, HO/AK ju-ca-11.ho(2017) 3604029, s. 3.

([4]) Kuulemisesta kauppaan liittyvissä menettelyissä vastaavan neuvonantajan raportti, 23. kesäkuuta 2017, HO/AK ju-ca-11.ho(2017) 3604029, s. 4.

asianomaisille osapuolille 17 päivänä heinäkuuta 2017, ja huomautusten määräaika oli 7 elokuuta 2017 eli aikaa oli kolme viikkoa. Vaikka tämä määräaika on lyhyempi kuin kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan suosittelema 30 päivää, se on kuitenkin kaksinkertainen säädettyyn vähimmäisaikaan nähden. Tämän vuoksi komissio katsoi täyttäneensä kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan suosituksen olennaisilta osin eli antaneensa 'riittävästi' aikaa hyödyllisten huomautusten esittämiseksi asiakirjasta, jossa toistettiin suurilta osin tiedot, joita komissio oli jo jakanut osapuolille 4 päivänä huhtikuuta antamassaan ilmoitusasiakirjassa (ks. (22) kappale).

(35) Mitä tulee kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan läsnä ollessa esitettyihin asiakysymyksiin, komissio päätti käsitellä niitä tämän asetuksen asiaankuuluvissa osissa jäljempänä, sillä ne tuotiin esiin uudelleen kirjallisissa huomautuksissa, jotka saatiin lopullisten päätelmien ilmoittamisen yhteydessä.

(36) Iranilaisen vientiä harjoittavan tuottajan eli Mobarakeh Steel Companyn kanssa järjestettiin kuuleminen 3 päivänä elokuuta 2017. Kyseinen iranilainen vientiä harjoittava tuottaja toi kuulemisessa esiin kysymyksen laskuvirheestä sitä koskevassa polkumyyntilaskelmassa. Vientiä harjoittava tuottaja selitti, että tietyt arvot oli pyöristetty virheellisesti, luultavasti niiden pituuden vuoksi.

(37) Komissio tarkasteli tätä väitettä ja totesi, että iranilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa koskevassa polkumyyntilaskelmassa oli todellakin laskuvirhe, joka oli korjattava. Siihen perustuvat polkumyyntilaskelma ja vähimmäistuontihinta oli laskettava uudelleen, jolloin tuloksena oli seuraava: Mobarakeh Steel Companyn tarkistettu polkumyyntimarginaali ja polkumyyntitulli olivat 17,9 %, jolloin tarkistetun vähimmäistuontihinta, joka oli oikaistu raaka-ainehintojen nousun osalta, oli 468,49 euroa tonnilta.

(38) Kaikille osapuolille ilmoitettiin asianmukaisesti tästä tarkistuksesta 4 päivänä 2017 täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisella, ja niitä kehotettiin esittämään huomautuksia asiasta.

(39) Ennen lopullisia päätelmiään komissio tarkasteli kaikkia lopullisten päätelmien ja täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen yhteydessä asianomaisilta osapuolilta saatuja suullisia ja kirjallisia huomautuksia. Nämä huomautukset on asianmukaisesti otettu huomioon tässä asetuksessa, ja tarvittaessa komissio on muuttanut päätelmiään niiden mukaisesti.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 Tarkasteltavana oleva tuote

(40) Kuumavalssattuja teräslevytuotteita valmistetaan kuumavalssauksella; kyseessä on metallinmuokkausprosessi, jossa kuuma metalli kulkee yhden tai useamman kuumavalssin läpi, jotta siitä tulee ohuempaa ja paksuudeltaan yhdenmukaista, ja jossa metallin lämpötila on rekristallisaatiolämpötilaa korkeampi. Ne voidaan toimittaa eri muodoissa, kuten keloina (myös öljyttyinä tai peitattuina), määrämittaan leikattuna (levyt) tai ohuina liuskoina.

(41) Kuumavalssatuilla teräslevytuotteilla on kaksi pääasiallista käyttötarkoitusta. Ne ovat perusraaka-ainetta erilaisten teräksestä valmistettujen lisäarvollisten jatkojalostustuotteiden tuotannossa, kuten kylmävalssatut ([1]) teräslevytuotteet ja pinnoitetut terästuotteet. Niitä käytetään myös teollisuudessa raaka-aineena, jota loppukäyttäjät ostavat käytettäväksi eri tarkoituksiin esimerkiksi rakennusalalla (teräsputkien tuotanto), laivanrakennuksessa, kaasusäiliöissä, autoissa, paineastioissa ja energiaputkistoissa.

(42) Komissio sulki työkaluteräksen ja pikateräksen tuotemääritelmän ulkopuolelle tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuontia koskevassa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä ([2]).

(43) Koska nyt käsillä olevassa nimenomaisessa tutkimuksessa ei esitetty tuotemääritelmää koskevia huomautuksia ja jotta tiettyjä raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettuja kuumavalssattuja levyvalmisteita koskevissa eri menettelyissä voitaisiin käyttää samaa tuotemääritelmää, komissio päätti sulkea työkaluteräksen ja pikateräksen tuotemääritelmän ulkopuolelle myös tässä tapauksessa.

(44) Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin näistä tuotemääritelmän rajauksista ilmoitusasiakirjalla. Komissio ei saanut mitään tähän liittyviä huomautuksia.

([1]) Kylmävalssauksessa levy tai liuska – joka on ensin kuumavalssattu ja peitattu – kulkee kylmien valssien välistä eli lämpötila on alle metallin pehmenemislämpötilan.

([2]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1778, annettu 6 päivänä lokakuuta 2016,väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa (EUVL L 272, 7.10.2016, s. 33).

(45) Tarkasteltavana olevaksi tuotteeksi määritellään näin ollen tietyt Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevat raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistetut valssatut levyvalmisteet, kelatut tai kelaamattomat (määrämittaan leikatut tuotteet ja ohuet liuskat mukaan luettuina), ei enempää valmistetut kuin kuumavalssatut, pleteroimattomat ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomat, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'.

Tarkasteltavana oleva tuote ei sisällä seuraavia:

— tuotteet, jotka ovat ruostumatonta terästä tai kidesuunnattua piiseosteista sähköteknistä terästä,

— tuotteet, jotka ovat työkaluterästä ja pikaterästä,

— tuotteet, jotka ovat kelaamattomia ja ilman pintakuviointia ja joiden paksuus on yli 10 mm ja leveys vähintään 600 mm, ja

— tuotteet, jotka ovat kelaamattomia ja ilman pintakuviointia ja joiden paksuus on vähintään 4,75 mm mutta enintään 10 mm ja leveys vähintään 2 050 mm.

Tarkasteltavana oleva tuote luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10, 7225 30 90, ex 7225 40 60, 7225 40 90, ex 7226 19 10, 7226 91 91 ja 7226 91 99.

2.2 **Samankaltainen tuote**

(46) Tutkimuksessa kävi ilmi, että seuraavilla tuotteilla on samat fyysiset perusominaisuudet ja samat peruskäyttötarkoitukset:

a) tarkasteltavana oleva tuote,

b) asianomaisten maiden kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty tuote;

c) unionin tuotannonalan unionissa tuottama ja myymä tuote.

(47) Koska huomautuksia ei esitetty, komissio vahvisti, että asianomaisissa maissa tuotettu ja myyty tuote ja unionin tuotannonalan tuottama ja myymä tuote ovat perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

3. **POLKUMYYNTI**

3.1 **Yleinen menetelmä**

(48) Komissio esittelee tässä jaksossa yleiset menetelmät, joita se käytti polkumyyntilaskelmissa. Tarpeen mukaan laskelmien kannalta merkityksellisiä maa- tai yrityskohtaisia seikkoja käsitellään jäljempänä olevissa maakohtaisissa osissa.

3.1.1 *Normaaliarvo*

(49) Komissio tutki ensin, oliko kunkin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyyntiä pidetään edustavana, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin osuus vientiä harjoittavaa tuottajaa kohden on vähintään 5 prosenttia sen tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisvientimäärästä unioniin tutkimusajanjakson aikana.

Muiden kuin edustavien tuotelajien (eli niiden, joiden kotimarkkinamyynti oli alle viisi prosenttia vientimyynnistä unioniin tai joita ei myyty lainkaan kotimarkkinoilla) osalta normaaliarvo laskettiin käyttäen perustana tuotelajikohtaisia valmistuskustannuksia, joihin lisättiin tietty summa myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia sekä voittoa varten. Tavanomaisessa kaupankäynnissä toteutuneen kotimarkkinamyynnin osalta käytettiin saatua tarkasteltavien tuotelajien tuotelajikohtaista voittoa. Kaikissa muissa liiketoimissa, joita ei toteutettu tavanomaisessa kaupankäynnissä, käytettiin keskimääräistä voittoa.

Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit, jotka ovat samanlaisia kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai verrattavissa niihin, ja tutki, oliko kunkin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynti kunkin tuotelajin osalta edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tuotelajin kotimarkkinamyynti on edustavaa, jos kyseisen tuotelajin kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä riippumattomille asiakkaille tutkimusajanjakson aikana on vähintään 5 prosenttia samanlaisen tai siihen verrattavissa olevan tuotelajin kokonaisvientimäärästä unioniin.

(50) Seuraavaksi komissio määritti kunkin tuotelajin osalta kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden tutkimusajanjaksolla, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskennassa tosiasiallisia kotimarkkinoiden myyntihintoja perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(51) Normaaliarvo perustuu kunkin tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos

d) vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla tapahtuneen tuotelajin myynnin määrä oli yli 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; ja

e) tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään tuotannon yksikkökustannuksia.

(52) Tässä tapauksessa normaaliarvo oli kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjakson aikana.

(53) Normaaliarvo perustui tuotelajien pelkästään kannattavan kotimarkkinamyynnin tuotelajikohtaiseen tosiasialliseen kotimarkkinahintaan tutkimusajanjakson aikana, jos

a) tuotelajin kannattavan myynnin määrä on enintään 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; tai

b) tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta on alle tuotannon yksikkökustannusten.

(54) Jos samankaltaisen tuotteen tuotelajia ei myyty lainkaan tai ei myyty riittävästi tavanomaisessa kaupankäynnissä tai jos tuotelajia ei myyty edustavassa määrin kotimarkkinoilla, komissio muodosti laskennallisen normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.

(55) Laskennallinen normaaliarvo määritettiin lisäämällä kunkin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen keskimääräisiin tuotantokustannuksiin tutkimusajanjakson aikana seuraavat:

a) painotetut keskimääräiset myynti-, yleis- ja hallintokustannukset, jotka aiheutuivat kunkin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana; ja

b) kunkin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan saama painotettu keskimääräinen voitto samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana.

3.1.2 *Vientihinta*

(56) Vientiä harjoittavat tuottajat veivät unioniin joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai kauppiaina ja/tai tuojina toimivien etuyhteydessä olevien yritysten kautta.

(57) Jos vientiä harjoittavat tuottajat veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa, myös kauppiaiden kautta, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin vietäväksi myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

(58) Kun vientiä harjoittavat tuottajat veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin tuojana toimivien etuyhteydessä olevien yritysten kautta, vientihinta muodostettiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti niiden hintojen perusteella, joilla tuotu tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa. Saman artiklan mukaisesti vientihinta muodostettiin laskennallisesti myös siinä tapauksessa, että tarkasteltavana olevaa tuotetta ei jälleenmyyty siinä kunnossa, jossa se tuotiin. Tällöin hintaan tehtiin oikaisuja kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kustannusten, myös myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten, sekä voittojen huomioon ottamiseksi.

3.1.3 *Vertailu*

(59) Komissio vertaili normaaliarvoa ja vientiä harjoittavien tuottajien vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(60) Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, komissio oikaisi normaaliarvoa ja/tai vientihintaa hintoihin ja hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

3.2 **Brasilia**

(61) Brasiliassa oli tutkimusajanjaksolla viisi vientiä harjoittavaa tuottajaa. Otoksen valinnan jälkeen yksi vientiä harjoittava yritys, Aperam Inox América do Sul SA, selitti komissiolle, että se oli virheellisesti ilmoittanut Afrikan-myyntiä, joka oli ainoastaan kulkenut unionin kautta, unioniin suuntautuvana vientimyyntinä. Näin olleen se ei tutkimusajanjaksolla ollut vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin. Se myös selvitti, että sillä on yhteinen osakkeenomistajuus ArcelorMittal Brasil S.A:n, jäljempänä 'AMB' kanssa. Tämän pohjalta komissio päätti käsitellä näitä kahta etuyhteydessä olevina yrityksinä.

Myös yrityksillä Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais SA, jäljempänä 'Usiminas', ja Companhia Siderúrgica Nacional, jäljempänä 'CSN', on yhteinen osakkeenomistajuus. Usiminas väitti, että niitä pitäisi käsitellä etuyhteydettöminä yrityksinä, sillä Brasilian kilpailuviranomaisten kanssa on parhaillaan käynnissä menettely, joka estää CSN:ää käyttämästä mitään oikeuksiaan Usiminasin osalta. Komissio tarkisti väitteen ja Usiminas toimittaman näytön ja päätteli, että CSN ei kyennyt käyttämään oikeuksiaan Usiminasin suhteen. Komissio hyväksyi tämän ja käsitteli näitä yrityksiä etuyhteydettöminä. Kumpikaan yritys ei vastustanut, kun komissio ilmoitti päätöksensä asiakirjassa, jossa kerrottiin yrityksille, että väliaikaisia toimenpiteitä ei oteta käyttöön. Päätös siitä, ovatko nämä kaksi yritystä etuyhteydessä toisiinsa, voi muuttua myöhemmissä tarkasteluissa, jos Brasilian kilpailuviranomainen päätyy myöhemmin erilaiseen päätökseen.

(62) Kotimarkkinoilla kaikki vientiä harjoittavat tuottajat myivät samankaltaista tuotetta sekä suoraan että etuyhteydessä olevien ja etuyhteydettömien kauppiaiden kautta. Suurin osan myydystä samankaltaisesta tuotteesta jalostettiin edelleen tuotteeksi, joka oli edelleen samankaltainen tuote tai muu jatkojalostustuote.

(63) Usiminas vei tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa. Muut kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa veivät unioniin lähinnä jalostamattomia (ei-pitkittäisleikattuja) keloja, jotka joko myytiin edelleen tai jotka niihin etuyhteydessä oleva yritys jalosti edelleen unionissa.

3.2.1 *Normaaliarvo*

(64) Näiden kolmen vientiä harjoittavan tuottajan normaaliarvo määritettiin edellä 3.1.1 kohdassa esitetyn yleisen menetelmän mukaisesti.

(65) Kolmen vientiä harjoittavan tuottajan normaaliarvo perustui kotimarkkinahintaan, joka koski 14:ää, 35:tä ja 91:tä prosenttia unioniin viedyistä tuotelajeista ja 4:ää, 78:aa ja 99:ää prosenttia unioniin suuntautuneen vientimyynnin määrästä. Muiden tuotelajien normaaliarvo määritettiin laskennallisesti, kuten 54 ja 55 kappaleessa selvitetään.

(66) Ilmoitusasiakirjan toimittamisen jälkeen Usiminas väitti, että myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ei ollut laskettu noudettuna lähettäjältä -tasolla ja että tietyt kustannukset eivät liittyneet tarkasteltavana olevaan tuotteeseen, joten ne olisi pitänyt sulkea pois myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten määrästä.

(67) Komissio hyväksyi tämän ja korjasi myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten määrää tätä vastaavasti.

(68) Kun ilmoitusasiakirja oli toimitettu, CSN väitti, että myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten määrittämiseen olisi pitänyt käyttää tarkastuskäynnin aikana annettua viimeisintä versiota myynti-, hallinto- ja yleiskustannustaulukosta. Tämä versio olisi tarkempi, koska tietyt vientiin liittyvät kustannukset oli kohdennettu ainoastaan vientimyyntiin eikä kotimarkkinamyyntiin.

(69) Komissio hylkäsi tämän väitteen, sillä yrityksen toimittamassa myynti-, hallinto- ja yleiskustannustaulukon viimeisimmässä versiossa käytettyä kohdentamismenetelmää ei voitu todentaa, koska se oli toimitettu tarkastuskäynnin lopulla. Sen sijaan komissio laski myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten määrän aiemman version pohjalta, joka oli toimitettu tarkastuskäynnin aikana ja joka voitiin todentaa. Tähän versioon sisältyi kuitenkin joitakin virheitä, jotka komissio korjasi manuaalisesti ja joista se ilmoitti CSN:lle. CSN ei esittänyt lisähuomautuksia tämän ilmoituksen johdosta. Komissio ei kohdentanut vientikustannuksia kotimarkkinamyyntiin tässä laskelmassa. CSN ei asettanut kyseenalaiseksi komission käyttämää kustannusten kohdentamismenetelmää.

3.2.2 *Vientihinta*

(70) Näiden kolmen vientiä harjoittavan tuottajan vientihinta määritettiin edellä 3.1.2 kohdassa esitetyn yleisen menetelmän mukaisesti.

(71) Usiminas myi tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa, ja sen vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

(72) Kaksi muuta vientiä harjoittavaa tuottajaa myi tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin etuyhteydessä olevien osapuolten välityksellä. Myös näiden vientiä harjoittavien tuottajien vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti, sillä komissio pystyi tarkistamaan, että etuyhteydessä olevien osapuolten väliset hinnat toteutuivat tavanomaisin markkinaehdoin ja kuvastivat markkinahintoja.

3.2.3 *Vertailu*

(73) Komissio vertaili normaaliarvoa ja vientiä harjoittavien tuottajien vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(74) Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, komissio oikaisi normaaliarvoa ja/tai vientihintaa hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten (3,4–4,6 prosenttia ilmaistuna prosentteina nettoliikevaihdosta), alennusten, hyvitysten ja määrien (0,2–3,5 prosenttia ilmaistuna prosentteina nettoliikevaihdosta) ja luottokustannusten (1,8–2,3 prosenttia ilmaistuna prosentteina nettoliikevaihdosta) osalta.

(75) Kaikki vientiä harjoittavat tuottajat pyysivät perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan nojalla tullinpalautusta koskevaa oikaisua ja väittivät, että tiettyjen raaka-aineiden tullinpalautusjärjestelmä merkitsisi sitä, että niiden kaikki kotimarkkinamyynti sisältää välillisen veron vientimyyntiin verrattuna.

(76) Vientiä harjoittavat tuottajat eivät kuitenkaan kyenneet osoittamaan, että pelkkä tullinpalautusjärjestelmän olemassa olo vaikuttaisi hintojen vertailtavuuteen. Lisäksi tarkastuskäynnin aikana vientiä harjoittavat tuottajat vahvistivat, että tullinpalautusjärjestelmä ei vaikuta myyntihintaan. Tätä väitettä ei sen vuoksi voitu hyväksyä.

(77) Usiminas pyysi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan i alakohdan mukaista kaupan portaan mukaan tehtävää oikaisua ja väitti, että kaikki sen kotimarkkinamyynti suuntautui loppukäyttäjille ja kaikki vientimyynti unioniin suuntautui etuyhteydessä oleville tai etuyhteydettömille kauppiaille.

(78) Tämä vientiä harjoittava tuottaja ei kuitenkaan kyennyt osoittamaan johdonmukaisia ja selviä hintaeroja eri kaupan portaissa kotimarkkinoillaan tai vientimarkkinoillaan. Tätä väitettä ei sen vuoksi voitu hyväksyä.

(79) Ilmoitusasiakirjan antamisen jälkeen Usiminas väitti, että luottokustannuksia koskeva oikaisu olisi pitänyt vähentää myös määritettäessä normaaliarvoa laskennallisesti.

(80) Komissio hylkäsi tämän väitteen, koska luottokustannusoikaisu tehdään todellisiin hintoihin, jotta ne kuvastavat sovittua luottojaksoa riippumatta tosiasiallisesta maksupäivästä. Se on puhdas hinnan oikaisu, joka ei ole perusteltu, kun normaaliarvo määritetään laskennallisesti.

3.2.4 *Polkumyyntimarginaali*

(81) Komissio vertasi vientiä harjoittavien tuottajien samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

(82) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa CSN väitti, että hintojen alittavuutta koskevan marginaalin laskemiseen käytettyjä CIF-arvoja olisi pitänyt käyttää myös polkumyyntimarginaalia koskeviin laskelmiin. Tämä väite hyväksyttiin ja polkumyyntilaskelmaa korjattiin vastaavasti.

(83) Otokseen kuulumattomien, yhteistyössä toimineiden tuottajien painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali laskettiin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Tämä marginaali laskettiin kolmelle otokseen valitulle vientiä harjoittavalle tuottajalle määritettyjen marginaalien perusteella.

(84) Yhteistyössä toimimisen aste Brasiliassa on korkea, koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien viennin osuus unioniin suuntautuvasta Brasilian kokonaisviennistä tutkimusajanjaksolla oli lähes 100 prosenttia. Tältä pohjalta komissio päätti määrittää koko maata koskevan ja kaikkiin muihin tuottajiin sovellettavan polkumyyntimarginaalin samalle tasolle kuin korkein otokseen kuuluville yrityksille määritetty polkumyyntimarginaali eli Usiminasin marginaali.

(85) Polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Polkumyyntimarginaali
ArcelorMittal Brasil S.A	16,3 %
Aperam Inox América do Sul SA.	16,3 %
Companhia Siderúrgica Nacional	73,0 %
Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais SA.	65,9 %
Muu yhteistyössä toiminut yritys (Gerdau Açominas SA)	49,3 %
Kaikki muut yritykset	73,0 %

3.3 **Iran**

(86) Iranissa on vain yksi tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittava tuottaja, ja se toimi täydessä yhteistyössä tässä tutkimuksessa. Suurin osa sen myynnistä unioniin oli suoraa myyntiä riippumattomille ostajille, mutta osa myynnistä tapahtui etuyhteydessä olevan Saksassa toimivan kauppiaan välityksellä.

3.3.1 *Normaaliarvo*

(87) Tämän ainoan vientiä harjoittavan tuottajan normaaliarvo määritettiin 3.1.1 kohdassa esitetyn yleisen menetelmän mukaisesti. Tämän tuloksena saatu normaaliarvo 61 prosentille tuotelajeja, jotka vastaavat 67 prosentista vientiä harjoittavan tuottajan unioniin suuntautuvan viennin määrää, perustui hintaan kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä. Muiden tuotelajien normaaliarvo muodostettiin laskennallisesti. Jos tuotelajien painotettu keskimääräinen hinta oli alle tuotannon yksikkökustannusten, normaaliarvo määritettiin kuitenkin edellä 55 kappaleessa esitetyn menetelmän mukaisesti.

(88) Vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että komissio oli käyttänyt väärää myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten suhdetta tavanomaisen kaupankäynnin määrittämistestissä ja normaaliarvon laskennallisessa määrittämisessä. Kyseessä oli todellakin pyöristysvirhe, joka on sittemmin korjattu. Tämä muutos ei vaikuttanut 98 kappaleessa vahvistettuun polkumyyntimarginaaliin.

3.3.2 *Vientihinta*

(89) Vientihinta määritettiin edellä 3.1.2 kohdassa ja erityisesti 2 artiklan 8 kohdassa esitettyä yleistä menetelmää käyttäen.

3.3.3 *Vertailu*

(90) Komissio vertasi normaaliarvoa ja ainoan vientiä harjoittavan tuottajan vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(91) Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, komissio oikaisi normaaliarvoa ja/tai vientihintaa hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten (1–3 %), pakkauskustannusten (0–1 %), luottokustannusten (1–3 %), palkkioiden (0,1–2 %), muiden alennusten (0–0,5 %) ja muiden tekijöiden (0–1 %) osalta. Lisäksi tehtiin 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen kohdan i alakohdan nojalla etuyhteydessä olevan kauppiaan kautta unioniin tapahtunutta vientimyyntiä koskeva oikaisu (2–6 %).

(92) Lopullisista päätelmistä ilmoittamiseen antamissaan huomautuksissa valituksen tekijä väitti, että nämä oikaisut vaikuttavat suurilta, ja pyysi komissiota antamaan lisäselvityksiä niistä. Komissio ei voi antaa lisätietoja näistä oikaisuista paljastamatta liikesalaisuuteen kuuluvia tietoja. Komissio tarkasteli kaikki näitä oikaisuja ja varmensi ne perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisten velvollisuuksiensa mukaisesti.

(93) Ilmoitusasiakirjaan antamissaan huomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja väitti, että normaaliarvoa muodostettaessa komissio ei ollut vähentänyt kustannuksiin liittyviä korvauksia. Tämä väite on asiasisällöltään virheellinen, sillä komissio vähensi tällaiset korvaukset. Vientiä harjoittava tuottaja toisti tämän väitteen lopullisista päätelmiä koskevissa huomautuksissaan. Komissio selitti menetelmänsä tässä vaiheessa vientiä harjoittavalle tuottajalle, eikä muita huomautuksia esitetty.

(94) Arvioidessaan näitä korvauksia komissio tarkasteli tullinpalautusjärjestelmää koskevaan oikaisuun liittyvää näyttöä. Komission käytettävissä oleva näyttö osoitti, että vaikka vientiä harjoittava tuottaja sai väittämänsä tullihyvityksen, ei ollut näyttöä siitä, että se olisi alun perin maksanut tullia, sillä vientiä harjoittavan tuottajan toimittamien tietojen mukaan kaikki tärkeimmät raaka-aineet oli hankittu kotimarkkinoilta. Näin ollen tullia ei ollut kannettu tuotteesta tai siihen fyysisesti sisältyvistä materiaaleista perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukaisesti, mikä on oikaisun edellytys. Näin ollen tällaista oikaisua ei tehty.

3.3.4 *Polkumyyntimarginaali*

(95) Komissio vertasi samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

(96) Lopullisten päätelmien ilmoittamista koskevissa huomautuksissaan vientiä harjoittava tuottaja otti esiin laskuvirheen polkumyyntilaskelmassa. Komissio korjasi laskuvirheen, joka johtui tiettyjen pitkin lukujen tarpeettomasta pyöristämisestä, ja muutti laskelmaansa vastaavasti. Kaikille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin tästä muutoksesta täydentävissä lopullisissa päätelmissä.

(97) Yhteistyössä toimimisen aste Iranissa oli erittäin korkea, koska yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan viennin osuus kokonaisviennistä unioniin tutkimusajanjaksolla oli noin 100 prosenttia. Tämän perusteella komissio määritti koko maata koskevan polkumyyntimarginaalin ainoan vientiä harjoittavan tuottajan kanssa samalle tasolle.

(98) Polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Polkumyyntimarginaali
Mobarakeh Steel Company	17,9 %
Kaikki muut yritykset	17,9 %

(99) Ilmoitusasiakirjaa koskevissa huomautuksissaan valituksen tekijä väitti, että sen kokoamien tietojen pohjalta laskettu polkumyyntimarginaali oli merkittävästi suurempi. Asianomainen osapuoli pyysi komissiota toimittamaan lisätietoja siitä, miten Iranin polkumyyntimarginaali oli laskettu.

(100) Komission laskelma pohjautui yrityksen todellisiin tietoihin, jotka komissio varmensi paikan päällä. Kyseisellä asianomaisella osapuolella ei ollut käytössään tämän tasoisia tietoja, mikä voi selittää eron. Komissio ei voi antaa tarkempia tietoja tästä laskemasta paljastamatta vientiä harjoittavan tuottajan liikesalaisuuksia.

(101) Täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan valituksen tekijä pyysi lisätietoja tästä pyöristysvirheestä ja huomautti, että polkumyyntimarginaalin pienentyminen 5 prosenttiyksiköllä ei todennäköisesti johtunut pyöristysvirheestä.

(102) Komissio ei voi paljastaa yksityiskohtaisia polkumyyntilaskelmia muille kuin suoraan asianomaisena osapuolena olevalle taholle, sillä tämä merkitsisi liikesalaisuuksien paljastamista. Kuten edellä 96 kappaleessa selitetään,

virheessä oli kyse tiettyjen yli 13-numeroisten lukujen aiheettomasta pyöristämisestä (esimerkiksi 112.769.871.468,69 oli virheellisesti otettu laskelmaan arvona 1,13) Tällaiset pitkät luvut koskivat suurimpia vientitoimia, jotka oli muunnettu Iranin valuutaksi polkumyyntilaskelmia varten. Tämä johti polkumyyntimarginaalin pienentymiseen 5,1 prosenttiyksiköllä.

3.4 **Venäjä**

(103) Venäjällä on kolme tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavaa tuottajaa, jotka toimivat täydessä yhteistyössä tässä tutkimuksessa. Ne vastasivat lähes kokonaisuudessaan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista Venäjältä unioniin tutkimusajanjaksolla.

3.4.1 *Normaaliarvo*

(104) Näiden kaikkien kolmen vientiä harjoittavan tuottajan normaaliarvo määritettiin edellä 3.1.1 kohdassa esitetyn yleisen menetelmän mukaisesti. Tämän tuloksena saatu normaaliarvo suurimmalle osalle tuotelajeja, joita kaikki kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa vievät unioniin, perustui kotimarkkinahintoihin (76 %, mikä vastaa 98,9 %:a viedyistä määristä, 49 % mikä vastaa 86,7 %:a viedyistä määristä ja 73 % mikä vastaa 96,6 %:a viedyistä määristä).

(105) Muiden tuotelajien normaaliarvo määritettiin laskennallisesti käyttämällä edellä (54) ja 55 kappaleessa kuvattua menetelmää joko siksi, että kotimarkkinamyyntiä ei ollut, tai siksi, että kotimarkkinat olivat liian pienet, jotta niitä olisi voitu pitää edustavina (vähemmän kuin 75 tonnia tuotelajia kohden).

3.4.2 *Vientihinta*

(106) Vientiä harjoittavat tuottajat veivät unioniin joko suoraan tai Sveitsissä toimivien etuyhteydessä olevien kauppiaiden tai tuojien kautta. Etuyhteydessä olevat Sveitsissä toimivat yritykset ostivat tarkasteltavana olevaa tuotetta vientiä harjoittavilta tuottajilta ja myivät sitä unioniin ja muihin maihin.

(107) Vientihinta määritettiin 3.1.2 kohdassa esitetyn yleisen menetelmän mukaisesti.

(108) Ilmoitusasiakirjan tietojen antamisen jälkeen Severstal kiisti niiden oikaisujen sovellettavuuden, jotka tehtiin myynti- hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton osalta perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan nojalla siihen etuyhteydessä olevan sveitsiläisen kauppiaan/tuojan myynnistä.

(109) Niiden mukaan oikaisut ovat asianmukaisia ainoastaan liiketoimikohtaisesti liiketoimissa, joissa myyntiehdot edellyttävät, että tuote toimitetaan tulliselvityksen jälkeen eli liiketoimissa, joissa etuyhteydessä oleva osapuoli toimii tuojana. Suurimassa osassa Sveitsissä sijaitsevan etuyhteydessä olevan kauppiaan/tuojan välityksellä tapahtuneesta myynnistä toimitusehdoissa ei edellytetä, että kauppias/tuoja hoitaa tavaran tulliselvityksen. Samalla Severstal väitti, että siihen etuyhteydessä olevia Sveitsissä toimivia kauppiaita/tuojia olisi pidettävä osana tuottajan vientiverkostoa eikä tuojina.

(110) Komissio hylkäsi tämän väitteen. Tutkimuksessa vahvistui, että SSE hoiti tuontitehtäviä tarkasteltava olevan tuotteen myynnissä tutkimusajanjakson aikana. Eri Incoterms-toimitusehdot (CIF, CFR, FOB, DAP tai CIF) eivät muuta sitä tosiseikkaa, että SSE toimi etuyhteydessä olevana tuojana unionin markkinoilla. Kun otetaan huomioon, että kauppias/tuoja on etuyhteydessä vientiä harjoittavaan tuottajaan, perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti tällaisen kauppiaan/tuojan tiedot ovat epäluotettavia, joten tietojen oikaiseminen on tarpeen.

(111) Komissio totesi myös, että SSE:tä ei voitu pitää osana tuottajan vientiverkostoa. Emoyhtiön ja Sveitsissä toimivan tytäryhtiön välillä ei ollut minkäänlaista yksinoikeussuhdetta EU:hun suuntautuvan myynnin osalta. Tutkimuksessa vahvistettiin, että myös muut ryhmään kuuluvat myyntiosastot hoitivat EU:hun suuntautuvaa vientiä. Venäjällä toimiva emoyhtiö väitti erityisesti, että tarkasteltavana olevalla tuotteella oli kolme eri vientikanavaa EU:hun eli suora myynti, myynti etuyhteydessä olevan Latviassa toimivan palvelukeskuksen kautta ja myynti etuyhteydessä olevan Sveitsissä sijaitsevan kauppiaan/tuojan välityksellä.

(112) Komissio päätteli näin ollen, että Sveitsissä toimivan kauppiaan/tuojan välityksellä toteutettuihin myyntitoimiin olisi kaikissa tuotelajeissa sovellettava oikaisuja myynti- hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton osalta perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti.

(113) Päätelmien ilmoittamisen yhteydessä Severstal toisti olevansa vahvasti eri mieltä siitä, miten komissio soveltaa perusasetuksen 2 artiklan 9 kohtaa. Lisäksi se väitti, että komissio kohteli sitä epäjohdonmukaisesti verrattuna muihin vientiä harjoittaviin tuottajiin, joilla on etuyhteydessä olevia tuojia/kauppiaita joko unionissa tai sen ulkopuolella.

(114) Komissio vahvisti, että etuyhteydessä olevia kauppiaita/tuojia voidaan käsitellä perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan nojalla, kun ne suorittavat tuontitoimia, vaikka ne sijaitsevat unionin ulkopuolella. Kuten 110 kappaleessa todettiin, tämä koskee SSE:tä, mutta muiden vientiä harjoittavien tuottajien etuyhteydessä olevat kauppiaat/tuojat olivat erilaisissa tilanteissa kunkin yrityksen eri toimintojen mukaisesti.

(115) Lisäksi Severstal oli eri mieltä komission päätelmästä, jonka mukaan SSE:tä ei voitu pitää osana sen vientiverkostoa. Komissio kuitenkin katsoo, että Severstalin väitteiden taustalla oleva päättely, kuten se, että SSE on täysin emoyhtiön hallinnassa, ja voittojen ja tappioiden jakaminen emoyhtiölle, eivät syrjäytä vastakkaiseen suuntaan viittaavia tekijöitä, jotka esitettiin 111 kappaleessa. Näin ollen SSE:tä ei voida pitää Severstalin sisäisenä vientiosastona.

(116) Ilmoitusasiakirjan tietojen antamisen jälkeen myös vientiä harjoittava tuottaja NLMK kiisti niiden oikaisujen sovellettavuuden, jotka tehtiin myynti- hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton osalta perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan nojalla siihen etuyhteydessä olevan sveitsiläisen tytäryhtiön myynnistä.

(117) Se väitti, että Novex ei toiminut etuyhteydessä olevana tuojana, sillä se ei tuonut tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin. Koska 2 artiklan 9 kohdan soveltaminen merkitsisi sitä, että etuyhteydessä oleva osapuoli toimii tuojana, 2 artiklan 9 kohdan nojalla ei voitaisi tehdä oikaisua Novexin vientihintaan.

(118) Tämän väitteen tueksi NLMK väitti, että se myy vientimarkkinoilla rauta- ja terästuotteita järjestelmällisesti kahden etuyhteydessä olevan kauppiaan eli Sveitsissä toimivan Novexin ja Kyproksella toimivan yrityksen Novexco (Cyprus) Limitedin välityksellä. Novex vastaa vientimyynnistä unioniin ja Novexco myy muualle maailmaan. Nämä yritykset toimivat NLMK:n vientimyyntiosastona, eikä NLMK Groupin sisällä ole muuta toimintoa tai osastoa, joka vastaisi tällaisesta vientimyynnistä. NLMK ei harjoita lainkaan rauta- ja terästuotteiden suoraa vientimyyntiä.

(119) Novex ja Novexco ovat NLMK:n 100-prosenttisesti omistamia tytäryhtiöitä, joille NLMK on uskonut koko tuotevalikoimansa – eikä siis ainoastaan tarkasteltavan olevan tuotteen – vientimyyntitoiminnan. Nämä kaksi etuyhteydessä olevaa yritystä toimivat NLMK:n taloudellisessa valvonnassa sekä NLMK Groupin pääomarakenteen osalta että taloudellisesta näkökulmasta tarkasteltuina. Merkittävää on myös se, että Novex ja Novexco myyvät markkinoilla ainoastaan niihin etuyhteydessä olevien NLMK Groupin yritysten tuotteita. Niillä ei siis ollut lainkaan itsenäistä taloudellista toimintaa, jota voitaisiin toteuttaa NLMK Groupin ulkopuolella siitä riippumatta.

(120) Vaikka NLMK:n kaikki rauta- ja terästuotteiden vientimyynti tapahtuu Novexin ja Novexcon kautta, nämä etuyhteydessä olevat yritykset eivät yleensä toimi tällaisten tuotteiden tuojina EU:hun tai muulle, lukuun ottamatta suuntaisrakeisia sähköteknisiä levyvalmisteita (GOES), joita myydään DDP-toimitusehdoin. Kaikki muu Novexin ja Novexcon vientimyynti perustuu toimitusehtoihin, joihin ei kuulu niiden toiminta kyseisten rauta- ja terästuotteiden tuojina.

(121) NLMK katsoi tämän vuoksi, että Novexia ei voitaisi pitää tarkasteltavana olevien tuotteiden 'tuojana', sillä ei toteuttanut tavaroiden tulliselvitystä tai mitään muita tuojalle kuuluvia tehtäviä.

(122) Lisäksi NLMK katsoi, että Novexin henkilöstö osallistuu NLMK Groupin myyntistrategian suunnittelukomiteaan ja antaa vientimarkkinatuntemuksensa pohjalta panoksen ryhmän myynnin suunnitteluun ja hinnoitteluun. Näin olleen NLMK ei ole täysin tietoinen Novexin hinnasta ensimmäiselle etuyhteydettömälle asiakkaalle, vaan tällaisen hinnan määrittää yhteistyössä toimiva NLMK:n ja Novexin henkilöstö. Tarkasteltavana olevan tuotteen sektorilla tärkeimmät asiakkaat ovat ainakin NLMK:n unioniin suuntautuvan viennin tapauksessa kauppayrityksiä, jotka haluavat itse hoitaa tuotteiden tullauksen voidakseen optimoida kustannukset. Tarkasteltavana olevan tuotteen ostaminen FOB-, vientisatama- tai CIF-ehdoin antaa lisäksi kauppayrityksille lyhyellä varoitusajalla mahdollisuuden myydä rahti mihin tahansa määränpäähän, jossa tarjotaan paras hinta ja joka ei välttämättä ole unionissa. Kauppiaalle ei ole juurikaan merkitystä sillä, että tavarantoimittaja on hoitanut tulliselvityksen unioniin.

(123) Tiivistettynä voidaan todeta, että NLMK katsoi, että suuntaisrakeisia sähköteknisiä levyvalmisteita (GOES) tarjotaan useimmiten suoraan jalostajille mutta muita rauta- ja terästuotteita tarjotaan lähinnä etuyhteydettömille

kauppiaille unionissa. Asiakastyyppien ero aiheuttaa erot sovituissa Incoterm-toimitusehdoissa ja Novexin ja Novexcon vastaavissa tehtävissä. Seurauksena on tilanne, jossa suuntaisrakeisia sähköteknisiä levyvalmisteita (GOES) koskeva tutkimus ei NLMK:n mukaan edusta Novexin todellista asemaa tarkasteltavana olevan tuotteen tai muiden rauta- ja terästuotteiden osalta. NLMK katsoi, että Novexia olisi pidettävä NLMK:n sisäisenä myyntiosastona.

(124) Komissio muistutti, että arvioitaessa, olisiko tuottajaa ja siihen etuyhteydessä olevaa kauppiasta pidettävä yhtenä taloudellisena yksikkönä ja etuyhteydessä olevaa kauppiasta tuottajan sisäisenä myyntiosastona, on otettava huomioon etuyhteydessä olevan kauppiaan yleiset toiminnot ja tämän vuoksi myös otettava huomioon myös muihin kuin tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyvät toiminnot ([1]).

(125) Vaikka tutkimuksessa vahvistettiin, että Novexilla ei tutkimusajanjaksolla ollut tarkasteltavana olevan tuotteen tuontitehtäviä, on pantava merkille seuraavat seikat, jotka vaikuttavat Novexin aseman määrittämiseen tämän tapauksen osalta. Novex on Sveitsin lainsäädännön mukaisesti perustettu kauppias ([2]). Yhtiöjärjestyksen mukaan sen toimialaan kuuluu terästuotteiden ja raaka-aineiden hankinta, myynti, jakelu ja kauppa Sveitsissä ja ulkomailla. Mitään virallisia rajoituksia ei ole myytävän tuotteen toimittajalle. Lisäksi NLMK ja Novex ovat allekirjoittaneet kattavia puitesopimuksia, jotka koskevat osapuolten välisiä ostoja ja myyntiä. Näissä sopimuksissa esimerkiksi vahvistetaan yksityiskohtaiset menettelyt vaatimusten vastaisia tavaroita koskeviin väitteisiin, määrätään seuraamuksista maksujen tai tavaroiden toimittamisen myöhästyessä sekä kolmannen osapuolen sovittelumenettelystä riitatapauksissa. Komissio myös pani merkille, että Novexin keskeiset toiminnot vuoden 2015 tilinpäätöksen mukaan ovat teräskauppa, mukaan lukien mahdolliset korkoa tuottavat toiminnot, ja että merkittävä osa sen teräsostoista tapahtui NLMK Groupin yrityksiltä.

(126) Lisäksi NLMK on itsekin myöntänyt 7 päivänä kesäkuuta 2017 päivätyissä huomautuksissaan, että suuntaisrakeisten sähköteknisten levyvalmisteiden (GOES) osalta Novex toimii etuyhteydessä olevana tuojana, mikä vahvistaa päätelmän, jonka mukaan Novex ei ole rinnastettavissa NLMK:n sisäiseen myyntiosastoon.

(127) Näistä syistä komissio päätteli, että Novexin suhde NLMK:hon ei vastannut kiinteää sisäistä myyntiosastoa, jolloin kyseessä olisi kaksi yhden taloudellisen yksikön muodostavaa oikeudellista yksikköä, vaan sen sijaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettua palkkioperusteisesti toimivaa edustajaa.

(128) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen NLMK toisti väitteensä, jonka mukaan se ja siihen etuyhteydessä oleva kauppias Novex muodostavat yhden taloudellisen yksikön. Se katsoi, että komissio ei ollut ottanut huomioon näiden kahden yksikön välisen suhteen taloudellisia tosiseikkoja. Se erityisesti arvosteli sitä, että komission lähestymistapa oli muodollinen ja teoreettinen. Novexia ei ollut rekisteröity kauppayhtiöksi ja muodollisen rajoituksen puuttuminen oli merkityksetöntä, sillä tosiasiallisesti se ei tehnyt hankintoja muista lähteistä. Lisäksi vaikka NLMK:n ja Novexin välillä olisi sopimus, näiden kahden yksikön välillä olisi todellisuudessa yhteisvastuuta. Väitettiin, että Novexin tulokset oli täysin konsolidoitu yritysryhmän tilinpäätökseen.

(129) Komissio hylkäsi nämä väitteet. Novexin ja NLMK:n välistä suhdetta arvioitaessa näiden kahden yksikön välillä myyntiä ja ostoja sääntelevän puitesopimuksen olemassaoloa ei voida sivuuttaa teoreettisena tai muodollisena. Pikemminkin se osoittaa, että näillä kahdella yksiköllä on eri tehtävät ja että niiden välinen suhde ei ole mitenkään alisteinen. Lisäksi on epätavallista, että sisäinen myyntiosasto hoitaisi tuontitehtäviä, mikä oli Novexin tehtävä vähintään yhden terästuotteen (GOES) osalta. Novex voi milloin tahansa päättää ostaa tarkasteltavana olevaa tuotetta muista lähteistä, mikä ei olisi mahdollista kiinteälle vientimyyntiosastolle. Näin ollen komissio pitäytyy kannassaan, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehty oikaisu oli perusteltu.

(130) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen myös MMK asetti ensimmäistä kertaa kyseenalaiseksi perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan soveltamisen siihen etuyhteydessä olevan kauppiaan, MMK Trade Steel AG:n osalta. Se seurasi Severstalin oikeudellisia näkemyksiä ja väitti samoin, että emoyhtiön harjoittama täysi hallinta ja voittojen ja tappioiden jakaminen venäläiselle emoyhtiölle osoittivat, että MMK Trade Steel AG oli osa yhtenäistä vientiverkostoa.

([1]) Ks. 25. kesäkuuta 2015 annettu tuomio, *PT Musim Mas v. neuvosto*, T-26/12, EU:T:2015:437, 52 kohta. Ks. myös WTO:n paneelin raportti DS442, *European Union – Anti-dumping Measures On Imports Of Certain Fatty Alcohols From Indonesia*, 7.89 ja sitä seuraavat kohdat.

([2]) Vuoteen 2008 Novex oli riippumaton NLMK:sta, mutta silloin NLMK hankki osakkeiden oston kautta yritykset Novexco (Cyprus) Limited, jäljempänä 'Novexco', ja Novex Trading (Swiss) SA, jäljempänä 'Novex', kokonaisuudessaan. Ks. asia N:o COMP/M.5101 – NOVOLIPETSK STEEL / NOVEXCO / NOVEX TRADING.

(131) Komissio toisti oikeudellisen kantansa, että etuyhteydessä olevia kauppiaita/tuojia voidaan käsitellä perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan nojalla, kun ne suorittavat tuontitoimia, vaikka ne sijaitsevat unionin ulkopuolella. MMK Trade Steel AG kuului tähän ryhmään, kuten jo todettiin Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia kylmävalssattuja teräslevytuotteita koskeneessa tutkimuksessa ([1]).

(132) Tämän vuoksi komissio ei voinut hyväksyä väitettä, jonka mukaan MMK ja MMK Trade Steel AG muodostaisivat yhtenäisen taloudellisen yksikön. MMK:lla on joka tapauksessa oma myyntiosasto Venäjällä ja se myi osan teräksestään suoraan Eurooppaan. Näin ollen MMK Trade Steel AG:tä ei voida pitää MMK:n sisäisenä vientiosastona.

3.4.3 *Vertailu*

(133) Komissio vertaili normaaliarvoa ja vientiä harjoittavien tuottajien vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(134) Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, komissio oikaisi normaaliarvoa ja/tai vientihintaa hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin fyysisten perusominaisuuksien (0–2 %), kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten (1–3 %), pakkauskustannusten (0–1 %), luottokustannusten (0–2 %), palkkioiden (0–4 %) ja muiden tekijöiden (0–1 %) osalta.

(135) Ilmoitusasiakirjan tietojen ilmoittamisen jälkeen Severstal väitti, että jotkin myynti- hallinto- ja yleiskustannuksia koskevat oikaisut eli rahoitustuottoa ja kuljetuskustannuksia koskevat oikaisut oli tehty väärin.

(136) Yrityksen mukaan rahoitustuotto olisi pitänyt ottaa huomioon määritettäessä myynti- hallinto- ja yleiskustannusten prosenttiosuuksia. Lisäksi tällainen Sveitsissä toimivan, etuyhteydessä olevan tytäryhtiön tuotto oli samanaikaisesti Severstalin kuluja, kuten sen kyselylomakevastuksen G-PL-taulukossa ilmoitettiin, mikä oli vuorostaan otettu huomioon määritettäessä, oliko kotimarkkinamyynti tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä.

(137) Komissio hylkäsi tämän väitteen. Severstal valmistaa ja myy suurta määrää eri tuotteita, eikä se pystynyt osoittamaan, että kyseiset rahoitustulot, jotka ovat Sveitsin tytäryhtiön emoyhtiölle myöntämä yleislaina, olivat yhteydessä tarkasteltavana olevaan tuotteeseen.

(138) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen Severstal toisti väitteensä ja totesi, että edellä mainittu rahoitustulo on ”korkotuloja lainoista, jotka on myönnetty Severstalin pitkän tuotantokierron tuotteiden rahoittamiseen, ja tarkasteltavana oleva tuote kuuluu tällaisiin tuotteisiin”. Lisäksi se pyysi, että soveltuva määrä kohdennetaan ainoastaan tarkasteltavana olevaan tuotteeseen. Komission mielestä tällaista väitettä ei voida esittää, kun mitään yksityiskohtaista tietoa ei ole siitä, miksi pitkän tuotantokierron tuotteiden rahoittamiseen tarkoitettu yleislaina liittyi myös tarkasteltavana olevaan tuotteeseen.

(139) Mitä tulee kuljetuskustannusten oikaisuun, Severstal väitti, että komissio oli vähentänyt väärän kuljetuskustannusmäärän osana myynti- hallinto- ja yleiskustannuksia.

(140) Komissio hyväksyi kuljetuskustannuksia koskevan Severstalin väitteen ja käytti laskemiin yrityksen ilmoittamia todellisia kuljetuskustannuksia. Kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi ne määritettiin nollatasolle, sillä ne oli jo otettu huomioon vähennyksiä laskettaessa.

3.4.4 *Polkumyyntimarginaali*

(141) Komissio vertasi vientiä harjoittavien tuottajien samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

(142) Yhteistyössä toimimisen aste Venäjällä on korkea, koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien viennin osuus unioniin suuntautuvasta Venäjän kokonaisviennistä tutkimusajanjaksolla oli lähes 100 prosenttia. Tämän vuoksi komissio päätti määrittää koko maata koskevan ja kaikkiin muihin tuottajiin sovellettavan polkumyyntimarginaalin samalle tasolle kuin korkein yritykselle määritetty polkumyyntimarginaali eli Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron & Steel Works (PJSC MMK) -ryhmän marginaali.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1328, 29. heinäkuuta 2016, (EUVL L 210, 4.8.2016, s. 1) johdanto-osan 64–67 kappale, joissa viitataan muun muassa MMK:hon etuyhteydessä olevaan sveitsiläiseen tuojaan/kauppiaaseen.

(143) Polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Polkumyyntimarginaali
Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	33,0 %
PAO Severstal	5,3 %
Novolipetsk Steel	15,0 %
Kaikki muut yritykset	33,0 %

3.5 **Serbia**

(144) Serbiassa on vain yksi tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittava tuottaja, ja se toimi täydessä yhteistyössä tässä tutkimuksessa. Suurin osa sen myynnistä unioniin oli suoraa myyntiä riippumattomille ostajille, mutta osa myynnistä tapahtui etuyhteydessä olevan Slovakiassa toimivan kauppiaan välityksellä.

3.5.1 *Normaaliarvo*

(145) Tämän ainoan vientiä harjoittavan tuottajan normaaliarvo määritettiin 3.1.1 kohdassa esitetyn yleisen menetelmän mukaisesti. Tämän tuloksena saatu normaaliarvo 23 prosentille tuotelajeja, jotka vastaavat 71 prosentista vientiä harjoittavan tuottajan unioniin suuntautuvan viennin määrää, perustui hintaan kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä. Jos tuotelajin kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä riippumattomille asiakkaille tutkimusajanjakson aikana oli vähemmän kuin 5 prosenttia samanlaisen tai siihen verrattavissa olevan tuotelajin kokonaisvientimäärästä unioniin, kyseisen tuotelajin normaaliarvo määritettiin laskennallisesti käyttämällä tuotelajin myynti- hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa painotettujen keskimääräisten myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton sijaan. Jos tuotelajien painotettu keskimääräinen hinta oli alle tuotannon yksikkökustannusten, normaaliarvo määritettiin kuitenkin edellä 55 kappaleessa esitetyn menetelmän mukaisesti.

3.5.2 *Vientihinta*

(146) Vientihinta määritettiin edellä 3.1.2 kohdassa ja erityisesti 2 artiklan 8 kohdassa esitettyä yleistä menetelmää käyttäen. Etuyhteydessä olevan tuojan kautta tapahtuneen myynnin vientihinta muodostettiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan pohjalta.

3.5.3 *Vertailu*

(147) Komissio vertasi normaaliarvoa ja ainoan vientiä harjoittavan tuottajan vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(148) Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, komissio oikaisi normaaliarvoa ja/tai vientihintaa hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten (5–9 %), luottokustannusten (0–1,5 %), pankkimaksujen (0–1 %) ja palkkioiden (0,5–2 %)osalta.

3.5.4 *Polkumyyntimarginaali*

(149) Komissio vertasi samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

(150) Yhteistyössä toimimisen aste Serbiassa oli erittäin korkea, koska yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan viennin osuus kokonaisviennistä unioniin tutkimusajanjaksolla oli noin 100 prosenttia. Tämän perusteella komissio määritti koko maata koskevan polkumyyntimarginaalin ainoan vientiä harjoittavan tuottajan kanssa samalle tasolle.

(151) Polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Polkumyyntimarginaali
Zelezara Smederevo d.o.o.	38,7 %
Kaikki muut yritykset	38,7 %

3.6 **Ukraina**

(152) Ukrainassa on vain yksi tarkasteltavana olevaa tuotetta valmistava kolmen etuyhteydessä olevan vientiä harjoittavan tuottajan muodostama ryhmä, johon viitataan tässä osassa nimityksellä 'vientiä harjoittava tuottaja', ja se toimi täydessä yhteistyössä tässä tutkimuksessa. Kaksi tuotantolaitosta sijaitsee Mariupolissa Donetskin alueella, joka oli tutkimuksen aikana konfliktialue. Vientiä harjoittavan tuottajan pyynnön jälkeen komissio päätti jättää nämä laitokset laskelmien ulkopuolelle, millä oli vain vähäinen vaikutus unioniin suuntautuneen viennin määrään.

(153) Ilmoitusasiakirjaan antamissaan huomautuksissa valituksen tekijä pyysi komissiota selittämään päätöksensä jättää yksi ukrainalainen yritys polkumyyntimarginaalia koskevan laskelman ulkopuolelle.

(154) Komissio jätti kyseisen yrityksen tarkastelun ulkopuolelle, sillä sen osuus ryhmän myynnistä oli vähäinen eikä olisi vaikuttanut polkumyyntimarginaaliin. Lisäksi alueella käytiin sotatoimia, joten kyseisten tietojen todentaminen oli mahdotonta. Komissio katsoi, että kyseessä on ylivoimainen este.

(155) Vientiä harjoittava tuottaja myi kotimarkkinoilla samankaltaista tuotetta sekä suoraan että etuyhteydessä olevan kappiaan välityksellä.

(156) Kaikki vientiä harjoittavan tuottajan myynti unioniin tapahtui Sveitsissä toimivan etuyhteydessä olevan kauppiaan välityksellä. Kauppias myi tarkasteltavana olevaa tuotetta sekä etuyhteydessä oleville että etuyhteydettömille tuojille unionissa.

3.6.1 *Normaaliarvo*

(157) Tämän vientiä harjoittavan tuottajan normaaliarvo määritettiin 3.1.1 kohdassa esitetyn yleisen menetelmän mukaisesti. Yhden tuotantolaitoksen normaaliarvo perustui yksinomaan kotimaan hintoihin tavanomaisessa kaupankäynnissä. Toisen tuotantolaitoksen normaaliarvo perustui osittain kotimaan hintoihin tavanomaisessa kaupankäynnissä (38 prosentissa tuotelajeja, mikä vastaa 12 prosenttia kyseisen tuotantolaitoksen unioniin suuntautuvan viennin kokonaismäärästä) ja osittain se muodostettiin laskennallisesti. Jos tuotelajin kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä riippumattomille asiakkaille tutkimusajanjakson aikana oli vähemmän kuin 5 prosenttia samanlaisen tai siihen verrattavissa olevan tuotelajin kokonaisvientimäärästä unioniin, kyseisen tuotelajin normaaliarvo määritettiin laskennallisesti käyttämällä tuotelajin myynti- hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa painotettujen keskimääräisten myynti- hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton sijaan. Jos tuotelajien painotettu keskimääräinen hinta oli alle tuotannon yksikkökustannusten, normaaliarvo määritettiin kuitenkin edellä 55 kappaleessa esitetyn menetelmän mukaisesti.

(158) Vientiä harjoittava tuottaja pyysi oikaisua tuotantokustannuksiin yhdelle konfliktialueella sijaitsevalle tuotantolaitokselle eli Ilyich Iron and Steel Works of Mariupolille, jäljempänä 'Ilyich', sillä perusteella, että sotilaallisista operaatioista alueella aiheutuu epäsuorasti ja suorasti epätavallisia tuotantokustannuksia. Vientiä harjoittava tuottaja ehdotti oikaisun tason määrittämiseksi yksikkökustannusten kehityksen vertailua Ilyichin ja sellaisen tuotantolaitoksen välillä, johon konflikti ei vaikuta, tässä tapauksessa Integrated Iron and Steel Works Zaporizhstal, jäljempänä 'Zaporizhstal'. Vientiä harjoittavan tuottajan käyttämiä 'yksikkökustannuksia' varten vientiä harjoittava tuottaja on ottanut kunkin tuotantolaitoksen osalta kaikkien myytyjen tavaroiden kustannukset ja jakanut sen kunakin kalenterivuonna tuotettujen kuumavalssattujen terästuotteiden määrällä. Vientiä harjoittava tuottaja seurasi tätä menettelyä vuodesta 2013 (konfliktia edeltävä jakso) vuoteen 2015, ja ehdotti tältä pohjalta Ilyichin kustannusten oikaisua tietyllä prosenttimäärällä.

(159) Huolellisen harkinnan jälkeen komissio katsoi, että oikaisun määrittämiseen käytetty menetelmä ei ollut sopiva. Ensinnäkin 'yksikkökustannuksilla' ei viitattu kuumavalssattujen teräslevyjen yksikön kustannuksiin, sillä niihin sisältyivät kaikkien myytyjen tavaroiden kustannukset, siis myös muita tavaroita. Nämä muut tavarat muodostavat

merkittävän osan Zaporizhstalin ja vieläkin suuremman osan Ilyichin tuotannosta. Oikaisun määrittämiseen käytetyssä menetelmässä jätettiin täysin huomioimatta muiden tuotteiden tuotannon ja kustannusten kehitys. Muiden tuotteiden tuotanto ja kustannukset eivät pysyneet vakaina kaudella, jota vientiä harjoittava tuottaja ehdotti käytettäväksi tässä menetelmässä. Itse asiassa vientiä harjoittava tuottaja myönsi huomautuksissaan, että Ilyichin eräiden muiden tuotanto lisääntyi huomattavasti vuosina 2012–2016. Oikaisun määrittämiseen käytetyssä menetelmässä nämä kasvaneet kustannukset luettiin kuumavalssattujen teräslevyjen vähentyneeseen tuotantoon, jolloin paisuteltiin mahdollisesti merkittävästi 'yksikkökustannuksia'. Vaikka vientiä harjoittavan tuottajan kustannukset, joita ehdotettiin käytettäviksi, olisivat kuumavalssattujen teräslevytuotteiden todelliset tuotantokustannukset, ehdotukseen kuului tuotannon määrän vertailu myyntikustannuksiin, jolloin jätettiin huomiotta varastojen muutos. Vientiä harjoittavan tuottajan olisi pitänyt verrata joko tuotannon määrää tuotantokustannuksiin tai myynnin määrää myyntikustannuksiin. Oikaisun määrittämiseen käytetyssä menetelmässä verrattiin kehityssuuntausta kalenterivuoteen 2015 saakka ja ehdotettiin laskelman tuloksen – eli vähennyksen – soveltamista tutkimusajanjakson (1 päivästä heinäkuuta 2015 30 päivään kesäkuuta 2016) tietoihin. Tämä on virheellistä, sillä menetelmällä olisi pitänyt seurata kehityssuuntausta tutkimusajanjakson loppuun asti.

(160) Ilmoitusasiakirjaan antamissaan huomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja ei käsitellyt edellä kuvattuja oikaisun määrittämiseen ehdotetun menetelmän puutteita. Sen sijaan se vertasi valmistuskustannuksia tuotelajeittain kahdella tuotantopaikalla tutkimusajanjakson aikana ja väitti, että tämän vertailun tulos on samanlainen kuin oikaisun määrittämiseen ehdotetulla menetelmällä saatu. Vientiä harjoittava tuottaja ei ole ottanut huomioon sitä, että oikaisun määrittämiseen käytetty menetelmä kehitettiin nimenomaan siksi, että kahden tuotantolaitoksen kustannuksia ei tiettynä vuonna voida suoraan vertailla, sillä ne olivat jo erilaisia ennen konfliktin alkamista. Itse asiassa määrittämismenetelmässä käytettyjen tietojen mukaan Ilyichin "yksikkökustannukset" olivat vuonna 2013 huomattavasti suuremmat kuin Zaporizhstalin 'yksikkökustannukset'. Suhdelukuna ilmaistu ero on suurempi kuin kahden tuotantolaitoksen välinen tuotelajittainen valmistuskustannusten ero, jota vientiä harjoittava tuottaja halusi käyttää menetelmän tueksi.

(161) Lopullisista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komissio ei ollut käynyt rakentavaa vuoropuhelua vientiä harjoittavan tuottajan kanssa eikä ollut pyytänyt tai täsmentänyt niitä lisätietoja, jotka olisivat mahdollisesti olleet sen mukaan tarpeellisia väitteen asianmukaista arviointia varten. Vientiä harjoittavan tuottajan mukaan komissio kertoi vasta lopullisten päätelmien ilmoittamisen yhteydessä 17 päivänä heinäkuuta 2017, mitä tietoja ja menetelmiä tarvittaisiin väitteen arvioimiseksi.

(162) Komissio huomautti, että väite on asiasisällöltään virheellinen. Oikaisun määrittämiseen ehdotetun menetelmän puutteista annettiin yksityiskohtainen selitys vientiä harjoittavalle tuottajalle 4 päivänä huhtikuuta 2017 ilmoitusasiakirjan liitteessä 4. Tämä yksityiskohtainen kuvaus sisällytettiin asiakirjana, jotta vientiä harjoittava tuottajalle annettaisiin mahdollisuus ja riittävästi aikaa näiden puutteiden korjaamiseen. Kuten 160 kappaleessa todetaan, vientiä harjoittava tuottaja ei tehnyt näin.

(163) Lopullisista päätelmistä ilmoittamista koskevissa huomautuksissaan vientiä harjoittava tuottaja väitti, että muut tavarat kuin 159 kappaleessa tarkoitetut kuumavalssatut terästuotteet eivät muodostaneet merkittävää osaa tuotannosta Zaporizhstalissa ja Ilyichissä. Väitteensä tueksi vientiä harjoittava tuottaja viittasi komissiolle 16 päivänä helmikuuta 2017 toimitettuihin Ilyichin tuotantomääriä koskeviin tietoihin.

(164) Tältä osin komissio totesi, että vientiä harjoittavan tuottajan tarkoittamat tiedot toimitettiin tarkastuskäynnin jälkeen, joten niitä ei voitu todentaa. Lisäksi tiedot koskevat tuotannon tonnimääriä eivätkä tuotannon kustannuksia tai sen arvoa. Tuotettu määrä ei näin ollen kuvasta tuotantokustannuksia, erityisesti kun otetaan huomioon, että muihin tuotteisiin, kuten kylmävalssattuihin ja galvanoituihin tuotteisiin, sisältyy enemmän lisäarvoa ja ne ovat näin ollen lisäkustannustuotteita. Mitä tulee komission väitteidensä tueksi käyttämiin tietoihin, vientiä harjoittava tuottaja toimitti polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen antamassaan vastauksessa tietoja koko laitoksen tuottamasta liikevaihdosta, laitoksen merkityksellisen osaston tuottamasta liikevaihdosta ja tarkasteltavana olevan tuotteen tuottamasta liikevaihdosta. Komissio varmensi nämä liikevaihtoa koskevat tiedot tarkastuskäynnin aikana, ja niitä käytettiin kustannusten korvaavana indikaattorina, joka osoitti, että muut kuin kuumavalssatut terästuotteet muodosti merkittävän osan tuotannosta Ilyichissä.

(165) Lopullisista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen esittämissään lisähuomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja kiisti komission 159 kappaleessa esittämät huomautukset, jotka koskivat muiden kuin kuumavalssattujen terästuotteiden tuotannon kasvun aiheuttamaa 'yksikkökustannusten' perusteetonta paisuttamista, jota ehdotetussa menetelmässä oli käytetty. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Ilyichin myymien tavaroiden yleinen kokonaiskustannusten nousu on vastoin komission päättelyn logiikkaa, jonka mukaan muiden tuotteiden tuotannon kasvu voi kasvattaa kuumavalssatuille terästuotteille laskettuja 'yksikkökustannuksia'.

(166) Komissio on tästä huomautuksesta eri mieltä. Kuten edellä on mainittu, vientiä harjoittava tuottaja määritti 'yksikkökustannukset' jakamalla myytyjen tavaroiden (mukaan lukien muut kuin kuumavalssatut terästuotteet) kokonaiskustannukset laitoksessa kyseisinä ajanjaksoina tuotettujen kuumavalssattujen terästavaroiden määrällä.

Kuten vientiä harjoittava tuottaja itsekin myönsi, menetelmässä käsitellyn ajanjakson aikana eräiden muiden kuin kuumavalssattujen terästuotteiden määrä kasvoi merkittävästi. Tästä johtuva kyseisten tuotteiden tuotantokustannusten kasvu luettiin vientiä harjoittavan tuottajan ehdottamassa menetelmässä kuumavalssattuihin terästuotteisiin, mikä keinotekoisesti kasvatti 'yksikkökustannuksia' (eli lisäsi 'yksikkökustannusten' kasvua koko kyseisellä ajanjaksolla), joiden pohjalta vientiä harjoittava tuottaja ehdotti Ilyitchin kustannusten oikaisua. Tämä pätee siitä riippumatta, kasvoivatko, pienenivätkö vai pysyivätkö laitoksen myymien tavaroiden kokonaiskustannukset ennallaan.

(167) Mitä tulee komission 159 kappaleessa esittämään huomautukseen, jonka mukaan menetelmässä olisi pitänyt seurata kehityssuuntauksia tutkimusajanjaksoon asti, vientiä harjoittava tuottaja väitti lopullisista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen tekemissään huomautuksissa, että se ei voinut toimittaa tietoja tutkimusajanjaksolta menetelmässä käytettäväksi, sillä vuoden 2016 tilintarkastuskertomus on ollut saatavilla vasta äskettäin.

(168) Tältä osin komissio huomautti, että vientiä harjoittava tuottaja pystyi toimittamaan suuria määriä tutkimusajanjakson tietoja polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen täyttämistä varten. Tämän vuoksi ei ole ilmeistä, miksi kyseinen vientiä harjoittava tuottaja ei pystynyt toimittamaan tutkimusajanjakson tietoja käytettäviksi ehdotetun menetelmän tueksi. Tämä on epäselvää sitäkin suuremmalla syyllä, että vientiä harjoittavalla tuottajalla oli mahdollisuus ja aikaa tämän tekemiseen, kuten 162 kappaleessa mainitaan.

(169) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen antamissaan huomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja väitti edelleen, että 160 kappaleessa käsitelty tuotantolaitosten välinen tuotelajikohtaisten tuotantokustannusten ero tutkimusajanjaksolla tukee oikaisumenetelmää, sillä ero on samanlainen kuin menetelmän avulla saatu.

(170) Komissio on tästä huomautuksesta eri mieltä. Huomautuksissaan vientiä harjoittava tuottaja ei käsitellyt sitä tosiseikka, että määrittämismenetelmään käytettyjen tietojen mukaan vuoden 2013 (eli konfliktia edeltäneissä tavanomaisissa olosuhteissa) Iljyichin 'yksikkökustannukset' olivat paljon suuremmat kuin Zaporizhstalissa. Suhdelukuna ilmaistu ero on suurempi kuin kahden tuotantolaitoksen välinen tuotelajikohtainen valmistuskustannusten ero. Tämä merkitsee sitä, että joko yksikkökustannusten välinen vero on pienentynyt Ilyichin ja Zaporizhstalin välillä vuodesta 2013 tutkimusajanjaksoon (eli Ilyichin yksikkökustannukset ovat pienentyneet suhteessa Zaporizhstalin yksikkökustannuksiin) tai menetelmässä käytetyt 'yksikkökustannukset' ovat täysin epäluotettavia. Kuten edellä 159 kappaleessa selitetään, väitteistä ainakin jälkimmäinen pitää paikkansa, sillä menetelmän mukaisia 'yksikkökustannuksia' vääristää muiden tuotteiden, joiden kehitys oli kyseisellä ajanjaksolla erilaista näissä kahdessa tuotantopaikassa, myyntikustannusten sisällyttäminen tietoihin. Tästä seuraa, että tuotelajikohtaisten tuotantokustannusten ero tutkimusajanjaksolla ei tue vientiä harjoittavan tuottajan ehdottaman menetelmän tarkkuutta.

(171) Edellä esitetyistä syistä väite hylättiin.

(172) Zaporizhstalin tilinpäätökseen oli kirjattu merkittäviä valuuttakurssien eroista johtuvia tappioita sellaisista liiketoimista, jotka suoritettiin muussa valuutassa kuin Ukrainan hryvniassa. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että nämä menot, jotka eivät olleet koituneet tavanomaisessa kaupankäynnissä, olisi määritettävä perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti, ja rajattava tasolle, joka vastaa yrityksen tavanomaisia toimintaoloja.

(173) Komissio kiisti tämän väitteen. Tappiot kirjattiin asianmukaisesti yrityksen kirjanpitoon, ja ne aiheutuivat tutkimusajanjakson aikana. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen ja katsoi tappiot osaksi yrityksen toimintaan liittyviä myynti- hallinto- ja yleiskustannuksia ja sisällytti ne normaaliarvoa koskevaan laskelmaan.

(174) Ilmoitusasiakirjaan antamissaan huomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja myönsi, että Zaporizhstalin myynti- hallinto- ja yleiskustannusten laskemiseen käytetyt rahoitusmenot oli asianmukaisesti sisällytetty yrityksen kirjanpitoon ja että ne olivat koituneet tutkimusajanjaksolla. Vientiä harjoittava tuottaja toisti tämän jälkeen väitteen, jonka mukaan kyseiset myynti- hallinto- ja yleiskustannukset oli pitänyt määrittää perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan pohjalta, sillä tietyt rahoitusmenot eivät liittyneet tuotteiden tuotantoon ja/ tai myyntiin. Tämän väitteen tueksi kyseinen vientiä harjoittava tuottaja toimitti uusia tietokokonaisuuksia selvästi sen jälkeen, kun tarkastuskäynti oli tehty ja väite alun perin esitetty. Lopuksi vientiä harjoittava tuottaja nosti esiin useita perusasetuksen säännöksiä, jotka koskevat myynti- hallinto- ja yleiskustannusten laskennallista määrittämistä ja joiden mukaan tällaisen määrittämisen on oltava 'kohtuullista'.

(175) Komissio kiisti tämän analyysin. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaan myynti- hallinto- ja yleiskustannusten on perustuttava todellisiin tuotanto- ja myyntitietoihin. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohtaa

sovelletaan vain, jos näitä ei voida määrittää. Kuten vientiä harjoittava tuottaja itsekin myönsi, todelliset myynti- hallinto- ja yleiskustannustiedot ovat saatavilla sen kirjanpidossa ja niihin sisältyvät nyt kyseessä olevat rahoitusmenot. Väite, jonka mukaan osa rahoitusmenoista ei liity tuotteiden tuotantoon ja/tai myyntiin, on hylättävä. Vientiä harjoittavan tuottajan väitteensä tueksi toimittamia tietoja ei ensinnäkään voida tutkimuksen tässä vaiheessa todentaa. Vientiä harjoittavalla tuottajalla oli runsaasti aikaa ja sille oli annettu näiden tietojen toimittamista koskeva pyyntö ennakolta, kun tarkastuskäynti tehtiin, mutta se ei hyödyntäneet tätä mahdollisuutta. Toiseksi Zaporizhstal toimii ainoastaan tuotteidensa tuotannon ja myynnin alalla. Vientiä harjoittava tuottaja ei ole missään vaiheessa esittänyt näyttöä päinvastaisesta. Viittaus vaatimukseen, jonka mukaan myynti- hallinto- ja yleiskustannusten määrittämisen on oltava kohtuullista, on virheellinen, sillä komissio ei määrittänyt myynti- hallinto- ja yleiskustannuksia laskennallisesti vaan perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan vaatimusten mukaisesti. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(176) Lopullisista päätelmistä ilmoittamisen yhteydessä esittämissään huomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja väitti, että kyseiset menot liittyivät laitoksen yleiseen taloudelliseen toimintaan mutta eivät toimintaan, johon kuuluu tarkasteltavana olevan tuotteen tuotanto ja myynti. Vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että komissio ei ollut ottanut huomioon näyttöä, joka liittyi sen pyyntöön näiden menojen sulkemiseksi tarkastelun ulkopuolelle. Tämän jälkeen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komissio oli hylännyt myös sen tosiseikan, että väitteen tueksi olisi edes esitetty näyttöä, väittäessään, että mitään näyttöä ei ollut esitetty sitä vastaan, että Zaporizhstal toimi ainoastaan tuotteidensa tuotannon ja myynnin alalla. Mitä tulee komission esittämiin huomautuksiin uudesta tietokokonaisuudesta, jolla pyrittiin tukemaan tiettyjen rahoitusmenojen sulkemista tarkastelun ulkopuolelle, vientiä harjoittava tuottaja totesi lopuksi, että väite sinällään esitettiin vastauksena polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen ja että kyseiset tiedot olivat vastauksen kanssa toimitetussa tilintarkastuskertomuksessa.

(177) Vastauksessaan komissio totesi, että vientiä harjoittava tuottaja oli esittänyt kaksi tähän väitteeseen liittyvää pyyntöä. Ensimmäinen pyyntö, joka esitettiin vastauksena polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen ja jota sen jälkeen sitä täsmennettiin 5 päivänä tammikuuta 2017 annetussa ilmoituksessa, koski Zaporizhstalin rahoitusmenojen oikaisemista tavanomaisissa toimintaolosuhteissa aiemmin vallinneelle tasolle. Toinen pyyntö, joka esitettiin ensimmäisen kerran ilmoitusasiakirjaan 2 päivänä toukokuuta 2017 annetuissa huomautuksissa, Zaporizhstalin tarkastuskäynnin jälkeen, koski myynti- hallinto- ja yleiskustannusten oikaisua jättämällä tarkastelun ulkopuolelle menot, joiden väitettiin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja/tai myyntiin liittymättömiä.

(178) Kuten edellä 175 kappaleessa todettiin, komissio ei voi oikaista Zaporizhstalin rahoituskustannuksia tavanomaisten toimintaolosuhteiden mukaiselle aiemmalle tasolle, sillä perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti myynti- hallinto- ja yleiskustannusten on perustuttava tuotantoa ja myyntiä koskeviin todellisiin tietoihin. Tiedot olivat komission saatavilla ja niitä käytettiin asiaa koskevassa laskelmassa. Päätelmien lopullista ilmoittamista koskevissa vientiä harjoittavan tuottajan huomautuksissa ei tässä vaiheessa esitetty uusia väitteitä, joten lisäselvitykset eivät olleet tarpeen.

(179) Mitä tulee toiseen pyyntöön eli Zaporizhstalin normaaliarvon mukauttamiseen siten, että kustannukset, joiden väitettiin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja/tai myyntiin liittymättömiä, jätettäisiin tarkastelun ulkopuolelle, komissio huomautti, että ilmoitusasiakirjaan annettujen huomioiden pohjalta ei ollut selvää, että nämä kustannukset eivät liittyisi suoraan tai välillisesti tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja/tai myyntiin. Kuten edellä mainittiin, komission käsityksen mukaan Zaporizhstalin toiminta rajoittui tuotteensa tuotantoon ja myyntiin. Sen rahoitusmenot olisivat yleensä näin ollen tavalla tai toisella yhteydessä näihin toimintoihin. Itse asiassa vientiä harjoittavan tuottajan ilmoitusasiakirjaan antamissaan huomautuksissa mainitsemiin seikkoihin, joiden väitetään olevan vailla yhteyttä tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen ja/tai myyntiin, kuuluu kassavirtaan liittyviä investointeja, lainoja raaka-aineita tuottaville tytäryhtiöille tai työntekijöiden etuuksista johtuvia velkoja. Nämä kustannukset näyttävät ainakin epäsuorasti liittyvän tarkasteltavan olevan tuotteen tuotantoon ja/tai myyntiin.

(180) Kysymyksen lisävarmentaminen oli mahdotonta, sillä pyyntö esitettiin vasta 2 päivänä toukokuuta 2017, mikä oli selvästi tähän liittyvän tarkastuskäynnin päättymisen jälkeen (eli 24 päivän marraskuuta 2016 jälkeen). Ilmoituksessaan 5 päivänä tammikuuta 2017, joka siis myös toimitettiin kyseisen tarkastuskäynnin jälkeen, vientiä harjoittava tuottaja mainitsi, että jotkin rahoituskustannukset liittyivät lainoihin, jotka oli otettu yleisiin tarkoituksiin ja jotka eivät liittyneet tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin. Tässä yhteydessä ei toimitettu yksityiskohtaisempia tietoja, sillä vientiä harjoittava tuottaja ei pyytänyt näiden lainojen poissulkemista vaan vaati edelleen, että Zaporizhstalin rahoituskustannukset olisi pidettävä aiemmalla, tavanomaisissa toimintaolosuhteissa vallinneella tasolla.

(181) Lopullisten päätelmien ilmoittamista koskevissa huomautuksissaan vientiä harjoittava tuottaja väitti tältä osin, että komissiolle oli tarkastuskäynnin aikana Zaporizhstalissa toimitettu ”täydellinen ja kattava toisinto tilintarkastuskertomuksista, joissa selvästi otetaan esiin kysymys tehtaan rahoituksen lisämenoista, jotka eivät liity tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin”. Tämän jälkeen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komissio olisi tässä yhteydessä voinut tarkastaa Zaporizhstalin esittämän näytön ja tarvittaessa pyytää selvennyksiä.

(182) Komissio totesi aluksi, että kuten vientiä harjoittava tuottaja oli huomauttanut, Zaporizhstalin täydellisiä vuosikertomuksia ei toimitettu ennen tarkastuskäyntiä, vaikka niitä oli pyydetty polkumyyntiä koskevassa kyselylomakkeessa. Tämän jälkeen komissio totesi, että kuten vientiä harjoittavalle tuottajalle oli ilmoitettu 27 päivänä lokakuuta 2016 päivätyssä tarkastuskäyntiä edeltävässä kirjeessä, käynnin tarkoituksena oli tarkastaa kyselylomakkeeseen annettu vastaus täsmäyttämällä siihen kirjatut tiedot lähdeasiakirjoihin, kustannus- ja rahoituskirjanpidon tietoihin sekä tarkistettuihin tilinpäätöksiin. Kysymys siitä, että joidenkin Zaporizhstalin rahoituskustannusten väitettiin olevan vailla yhteyttä tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin, otettiin esiin vasta 2 päivänä toukokuuta 2017 ja se ainoastaan mainittiin 5 päivänä tammikuuta 2017 annetussa ilmoituksessa. Kumpikin tapahtui sen jälkeen, kun Zaporizhstalin tarkastuskäynnit olivat jo päättyneet. Tämän vuoksi näiden kysymysten tarkastelu ja kyseisten kustannusten tarkastaminen eivät kuuluneet eivätkä olisi voineetkaan kuulua komission työohjelmaan kyseisen käynnin aikana. Kun väitetään, että kysymys tuotantoon tai myyntiin liittymättömistä rahoituskustannuksista otettiin esiin pelkästään kirjaamalla nämä kustannukset tarkastettuihin tilintarkastuskertomuksiin, sivuutetaan tarkastuskäynnin tarkoitus ja siihen liittyvä komission rooli, jotka ilmoitettiin vientiä harjoittavalle tuottajalle ennen tarkastuskäyntiä edeltävässä kirjeessä ennen käynnin aloittamista. Kun tätä tarkastellaan yhdessä sen tosiseikan kanssa, että täydelliset tarkastusraportit toimitettiin vasta tarkastuskäynnin aikana ja, kuten edellä on mainittu, ei ole lainkaan ilmeistä, että kyseiset kustannukset eivät liity tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin, päätelmänä on oltava väitteen hylkääminen.

(183) Edellä esitetyistä syistä väite hylättiin.

3.6.2 *Vientihinta*

(184) Vientihinta määritettiin edellä 3.1.2 kohdassa ja erityisesti 2 artiklan 8 kohdassa esitettyä yleistä menetelmää käyttäen. Etuyhteydessä olevien tuojien kautta tapahtuneen myynnin vientihinta muodostettiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan pohjalta.

(185) Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että sveitsiläinen kauppias – Metinvest International SA, jäljempänä 'MISA' – oli pelkkä tuotantolaitosten vientiosasto, koska se ei toteuttanut unioniin toimitettavien tavaroiden tulliselvitystä. Lisäksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että kauppiaan myynti- hallinto- ja yleiskustannuksien ja voiton (tai nimellisen palkkion osalta ei olisi pitänyt tehdä vähennystä, sillä perusasetuksen 2 artiklan 9 kohtaa ei voida soveltaa nyt käsillä olevaan tapaukseen, koska kauppias ei ole sijoittautunut unioniin.

(186) Komissio ei määrittänyt sveitsiläisen kauppiaan välityksellä riippumattomille ostajille tapahtuneen vientimyynnin vientivientihintaa laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Vaikka vastuu tulliselvityksestä on ostajalla, tämä ei kuitenkaan muuta sitä tosiseikkaa, että myynnin hoitaa etuyhteydessä oleva kauppias, joka vastaa myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista ja joka yleensä pyrkii hankkimaan voittoa palveluistaan. Näin ollen, kuten 194 kappaleessa todetaan, komissio katsoi, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu on oikeutettu.

(187) Ilmoitusasiakirjaan antamissaan huomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja väitti, että MISA ei ole voittoa tavoitteleva kauppias vaan etuyhteydessä oleva yritys, jonka tehtävät yleensä kuuluvat sisäiselle vientimyyntiosastolle.

(188) Käytettävissään olevan näytön pohjalta komissio voinut hyväksyä tätä väitettä. MISA on voittoa tavoitteleva yritys, joko oman kuvauksensa mukaan pyrkii sopivaan tasapainoon voitollisuuden, asiakastyytyväisyyden ja riskienhallinnan välillä. MISAn toiminnot eivät rajoitu pelkästään Metinvest Groupin tuotteiden myyntiin. MISAlla ja tuotantolaitoksilla on eri omistajia. MISA on myös allekirjoittanut yksityiskohtaiset myynti- ja ostosopimukset tuotantolaitosten kanssa. Näihin sopimuksiin sisältyy seuraamuslausekkeita, jotka koskevat kummankin osapuolen velvoitteiden täyttämättä jättämistä tai vajavaista noudattamista sekä kolmannen osapuolen toteuttamaa riitojen ratkaisua ja joita yleisemmin esiintyy riippumattomien kauppiaiden kanssa tehtävissä sopimuksissa eikä yhden yrityksen tuotanto- ja myyntiosaston välillä tehtävissä sopimuksissa. Tämän näytön perusteella komissio päättelee, että MISAn ja kahden tuotantolaitoksen välinen suhde on pikemminkin samanlainen kuin laitoksen suhde edustajaan eikä kiinteään myyntiosastoon. Kuten 194 kappaleessa selitetään, kyseinen oikaisu on perusteltu silloin, kun MISA osallistuu liiketoimeen.

(189) Lopullisista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen tekemissään huomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja päätteli perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan soveltamisesta MISAn kautta tapahtuneeseen myyntiin, että komissio oli hyväksynyt väitteen, jonka mukaan MISA toimii ryhmän vientimyyntiosastona. Vientiä harjoittava tuottaja vastusti jälleen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamista ja katsoi, että MISA ei toimi edustajana eikä kauppiaana. Tämän korostamiseksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että MISA myy vain määrältään merkityksettömiä ja kapean erikoisalan tuotteita, jotka eivät ole ryhmän valmistamia. Tämän lisäksi vientiä harjoittavan tuottajan mukaan se tosiseikka, että MISA pyrkii sopivaan tasapainoon voitollisuuden,

asiakastyytyväisyyden ja riskienhallinnan välillä tai että se on allekirjoittanut yksityiskohtaiset myynti- ja ostosopimukset tuotantolaitosten kanssa tai että sillä on oma johtaja ja henkilöstö, jotka eivät ole samat kuin Ukrainan tuotantolaitoksissa, johtuisi vaatimuksesta noudattaa Ukrainan ja Sveitsin oikeudellisia vaatimuksia.

(190) Kuten edellä on todettu, komissio hyväksynyt väitettä, että MISA toimii ryhmän vientimyyntiosastona. MISA toimi etuyhteydessä olevana kauppiaana, minkä vuoksi komissio sovelsi perusasetuksen 2 artiklan 8 kohtaa yhdessä sen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan kanssa. Lisäksi MISA myy muutakin kuin vain määrältään merkityksettömiä ja kapean erikoisalan tuotteita, jotka eivät ole ryhmän valmistamia, vaikka tälläkin jo sinällään on huomattava merkitys tätä päätelmää varten. MISA myy myös huomattavia määriä kolmansien osapuolten tuotteita ryhmälle. Mitä tulee 188 kappaleessa kuvattuun näyttöön, vientiä harjoittava tuottaja väitti ainoastaan, että nämä seikat vastaavat lain vaatimuksia eivätkä poista MISAn asema vientiosastona. Mitään muuta tietoa laillisista vaatimuksista ei tarjottu. Vientiä harjoittava tuottaja ei myöskään selittänyt, miksi sellaiset seikat kuten voiton tavoittelu (minkä vientiä harjoittava tuottaja oli aiemmin kiistänyt ilmoitusasiakirjaa koskevissa huomautuksissaan) tai sopimuksiin sisältyvät seuraamuslausekkeet, jotka koskevat kummankin osapuolen velvoitteiden täyttämättä jättämistä tai vajavaista noudattamista sekä kolmannen osapuolen toteuttamaa riitojen ratkaisua, eivät poistaisi MISAn asemaa vientiosastona. Näin ollen tämä kohta ei edellytä lisähuomautuksia.

(191) Edellä esitetyistä syistä väite hylättiin.

3.6.3 *Vertailu*

(192) Komissio vertasi normaaliarvoa ja ainoan vientiä harjoittavan tuottajan vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(193) Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, komissio oikaisi normaaliarvoa ja/tai vientihintaa hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin tuontimaksujen (0,1–0,7 %), kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten (1–8 %), pakkauskustannusten (0–0,1 %), luottokustannusten (0–0,7 %), myynnin jälkeisten kustannusten (0,1–0,4 %), pankkimaksujen (0–0,3 %) ja palkkioiden (0–0,2 %) osalta.

(194) Koska kaikki myynti unioniin tapahtui etuyhteydessä olevan sveitsiläisen kauppiaan välityksellä, tehtiin myös asianmukainen oikaisu perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan pohjalta.

(195) Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja pyysi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan i alakohdan mukaista kaupan portaan mukaan tehtävää oikaisua ja väitti, että samankaltaisen tuotteen myyntikanavat kotimarkkinoilla erosivat merkittävästi niistä, joita käytettiin tarkasteltavana olevan tuotteen myynnissä unioniin, mikä vaikutti hintojen vertailukelpoisuuteen. Se myös väitti, että eri kaupan portaiden toiminnoissa ja hinnoissa on pysyviä ja selviä eroja viejämaan kotimarkkinoiden ja unioniin suuntautuvan vientimyynnin välillä.

(196) Vientiä harjoittava tuottaja ei kuitenkaan osoittanut kaupan eri portaiden osalta myyjän toimintojen ja hintojen pysyviä ja selviä eroja viejämaan kotimarkkinoilla. Vientiä harjoittavan tuottajan toimittamat tiedot eivät itse asiassa tukeneet tällaista toteamusta. Tämän vuoksi komissio hylkäsi väitteen.

(197) Ilmoitusasiakirjaan antamissaan huomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja vastusti voimakkaasti tätä perustelua ja piti sitä mielivaltaisena ja perusteettomana. Vientiä harjoittava tuottaja ei kuitenkaan toimittanut mitään näyttöä, joka olisi osoittanut kaupan eri portaiden osalta myyjän toimintojen ja hintojen pysyviä ja selviä eroja viejämaan kotimarkkinoilla. Sen sijaan se keskittyi ainoastaan tämän väitteen ensimmäiseen osaan ja väitti, että kaupan eri portaiden osalta myynnin toimintojen ja hintojen välillä on pysyviä ja selviä eroja eri markkinoilla, ja sivuutti vaatimuksen, jonka mukaan tämä olisi osoitettava kotimarkkinoilla. Komissio tarkastikin myyjän hinnat eri kaupan portaissa kotimaanmarkkinoilla eikä pystynyt löytämään johdonmukaisia ja selviä eroja.

(198) Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komission pitäisi turvautua perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan ii alakohtaan, jos komissio uskoi, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan i alakohtaa ei voida soveltaa. Tässä yhteydessä vientiä harjoittava tuottaja viittasi epämääräisesti alustavaan näyttöön mutta ei esittänyt mitään perusteita sille, miksi tätä säännöstä voitaisiin soveltaa. Kotimarkkinoilla oli kyseiset kaupan portaat, eikä ollut selkeästi osoitettu, että tietyt toiminnot liittyvät muihin kaupan portaisiin kuin niihin, joita vertailussa oli käytetty. Tätä säännöstä ei tämän vuoksi voida soveltaa kyseiseen toimenpiteeseen.

(199) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen yhteydessä esittämissään huomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komissio esitti keskenään ristiriitaisia väitteitä, ja huomautti, että vaikka kotimarkkinoilla oli useita kaupan portaita, vientiä harjoittava tuottaja ei osoittanut kaupan eri portaiden osalta myyjän toimintojen ja hintojen pysyviä ja selviä eroja näillä tasoilla.

(200) Komissio ei näe mitään ristiriitaista tässä lausunnossa.

(201) Lisäksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että se oli 5 päivänä tammikuuta 2017 toimittamassaan ilmoituksessa antanut komissiolle kaupan oman analyysinsa ja vertailun eri kaupan portaissa kotimarkkinoilla, nimennyt ja vertaillut eri kaupan portaita kotimarkkinoilla ja osoittanut toimintojen ja hintojen pysyviä ja selviä eroja näiden tasojen välillä.

(202) Komissio vastasi todeten, että kyseisessä yrityksen ilmoituksessa verrattiin yhden sen tuotantolaitoksen osalta erilaisia kotimarkkinoiden myyntikanavia – ei kaupan portaita. Tämän jo alusta alkaen virheellisen vertailun lisäksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että kanava, joka parhaiten on vertailtavissa unionin myyntikanaviin on suora eli ilman kotimaisen kauppiaan osallistumista toteutuva myyntikanava. Mitään näyttöä ei esitetty siitä, miksi tämä olisi totta, erityisesti kun otetaan huomioon, että kaikki sen unioniin suuntautuva myynti toteutui sveitsiläisen etuyhteydessä olevan kauppiaan eli MISAn kautta. Komissio pysyi näin ollen kanssaan, jonka mukaan vientiä harjoittava tuottaja ei ollut osoittanut, että kaupan eri portaiden osalta oli myyjän toimintojen ja hintojen pysyviä ja selviä eroja viejämaan kotimarkkinoilla.

(203) Lopullisista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen antamissaan huomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että komissio ei ollut käsitellyt sitä tosiseikkaa, että se oli toimittanut tarkistetun vientimyyntiluettelon etuyhteydessä olevasta yrityksestä eli MISAsta. Vientiä harjoittava tuottaja oli luettelossa vastannut komission huomautukseen, joka koski kaupan portaan nimeämistä suurelle määrälle liiketoimia, mikä oli tehty epätarkasti alkuperäisessä vastauksessa polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että ei voida sanoa, että nämä tiedot oli toimitettu liian myöhäisessä vaiheessa tutkimusta, sillä komissio olisi tarvittaessa voinut tarkastaa ne yritykseen etuyhteydessä olevissa yksiköissä tekemänsä tarkastuskäynnin aikana.

(204) Komissio on tästä eri mieltä. MISAn myyntiedoista annettiin lisätietoja MISAn tarkastuskäynnin jälkeen. Jotta nimenomaan voidaan varmistaa tällainen tilanne, komissio oli ennen MISAn toimitiloihin tehtyä tarkastuskäyntiä 17 päivänä tammikuuta 2017 antamassaan ilmoituksessa muistuttanut yritystä siitä, että jos jokin väite tai siihen sisältyvät näkökohdat edellyttävät tarkastusta, väite on esitettävä kohtuullisessa ajassa ennen tarkastuskäyntiä, jotta tapauksen käsittelijät voivat valmistella käynnin tämän osan. Vaikka komissio pystyisikin lopulta varmentamaan nämä tiedot MISAn toimitiloissa, se ei muuttaisi sitä tosiseikkaa, että, kuten edellä on todettu, vientiä harjoittava tuottaja ei ollut osoittanut, että kaupan eri portaiden osalta oli myyjän toimintojen ja hintojen pysyviä ja selviä eroja viejämaan kotimarkkinoilla.

(205) Lopullisista päätelmistä ilmoittamisen yhteydessä antamissaan huomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja toisti myös väitteensä, jonka mukaan, jos komissio katsoi, että yrityksen toimittama näyttö perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan i alakohdan mukaisen väitteensä tueksi ei riittänyt osoittamaan johdonmukaisia ja selviä eroja myyjän toiminnoissa ja hinnoissa eri kaupan eri portaissa kotimarkkinoilla, komission olisi pitänyt käyttää nimenomaan tätä samaa näyttöä 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan ii alakohdan mukaisen erityisoikaisun soveltamiseksi eli tapauksissa, joissa kyseiset kaupan portaat puuttuvat viejämaiden kotimarkkinoilta. Kuten edellä kuitenkin mainittiin, komissio totesi eri kaupan portaiden esiintyvän kotimarkkinoilla. Vientiä harjoittava tuottaja ei osoittanut, että näiden eri portaiden osalta oli myyjän toimintojen ja hintojen pysyviä ja selviä eroja, mutta tämä ei muuta sitä tosiseikkaa, että nämä tasot olivat läsnä kotimarkkinoilla. Näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan ii alakohdan soveltamisedellytykset eivät täyttyneet.

(206) Edellä esitetyistä syistä väite hylättiin.

(207) Vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että tasapuolisen vertailun varmistamiseksi normaaliarvoa olisi oikaistava samankaltaisen tuotteen kuljetuskustannusten huomioon ottamiseksi tuotantopaikalta yhteydessä olevalle kotimarkkinoiden kauppiaalle.

(208) Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan e alakohdan mukaan on tehtävä oikaisu niiden kustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan tuotteeseen ja jotka ovat aiheutuneet tarkasteltavan olevan ja/tai samankaltaisen tuotteen kuljettamisesta vientiä harjoittavan tuottajan tiloista riippumattomalle ostajalle, jos kyseiset kustannukset sisältyvät käytettyihin hintoihin. Tämä säännös ei kata kuljetuskustannuksia kahden etuyhteydessä olevan osapuolten välillä, jotka eivät vaikuta kuvastuvan riippumattomalta ostajalta perittävään hintaan. Siksi komissio hylkäsi tämän väitteen.

3.6.4 *Polkumyyntimarginaali*

(209) Ilmoitusasiakirjan jälkeen vientiä harjoittava tuottaja toimitti uusia tietokokonaisuuksia etuyhteydessä oleville tuojille suuntautuvasta myynnistä Komissio tarkasti myöhemmin nämä tiedot. Uudet luvut vaikuttivat ilmoitusasiakirjassa alun perin esitettyihin polkumyyntilaskelmiin.

(210) Komissio vertasi vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

(211) Yhteistyössä toimimisen aste Ukrainassa oli erittäin korkea, koska yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan viennin osuus kokonaisviennistä unioniin tutkimusajanjaksolla oli yli 95 prosenttia. Tämän perusteella komissio määritti koko maata koskevan polkumyyntimarginaalin ainoan vientiä harjoittavan tuottajan kanssa samalle tasolle.

(212) Polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Polkumyyntimarginaali
Metinvest Group	19,4 %
Kaikki muut yritykset	19,4 %

4. **VAHINKO**

4.1 **Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä**

(213) Edustavuutta koskevassa tutkimuksessa 17 unionin yritystä toimitti tuotanto- ja myyntitietoja ja ilmoitti tuottaneensa samankaltaista tuotetta tutkimusajanjakson aikana. Valituksesta saatujen tietojen perusteella näiden 17 yrityksen osuus samankaltaisen tuotteen tuotannosta unionissa on noin 90 prosenttia.

(214) Näiden 17 yrityksen lisäksi viisi muuta yritystä tuotti samankaltaista tuotetta tutkimusajanjaksolla.

(215) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että italialaisen tuottajan Ilvan tietojen sisällyttäminen tarkasteluun vääristäisi koko unionin terästeollisuuden vahinkoa koskevaa kuvaa kyseisen yrityksen erityistilanteen vuoksi ([1]), joten tämä italialainen tuottaja olisi jätettävä tarkastelun ulkopuolelle. Perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan nojalla 'unionin tuotannonalalla' tarkoitetaan kuitenkin kaikkia tai suurta osaa samankaltaisen tuotteen tuottajista unionissa. Koska komissiolla ei ollut mitään syytä rajata analyysiaan merkittävään osaan unionin tuottajia, sen oli analysoitava koko tuotannonalaa, Ilva mukaan luettuna. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(216) Unionin kokonaistuotannoksi tutkimusajanjaksolla vahvistettiin noin 72,9 miljoonaa tonnia. Komissio vahvisti luvun valituksen tekijältä ja kaikilta tiedossa olevilta unionin tuottajilta saatujen tietojen perusteella. Kuten 7 kappaleessa todetaan, otokseen valittiin kuusi unionin tuottajaa, joiden osuus samankaltaisen tuotteen unionin kokonaistuotannosta oli yli 45 prosenttia, mikä todettiin edustavaksi otokseksi.

([1]) Euroopan komissio käynnisti 20. tammikuuta 2016 perusteellisen tutkimuksen sen arvioimiseksi, oliko Italian valtion tuki terästuottaja Ilvalle EU:n valtiontukisääntöjen mukaista ja laajensi tätä tutkimusta 15. toukokuuta 2016. Tutkimusta ei ollut vielä 3. heinäkuuta 2017 saatu päätökseen.

(217) Unionin tuottajien liiketoimintamallit ja niiden vertikaalisen integroinnin taso vaihtelevat. Unionin tuotannonalaa voidaan yleisesti luonnehtia tuotannonalaksi, jolla on korkea vertikaalisen integroitumisen aste (ks. tarkemmin 219 kappale).

4.2 **Unionin kulutus**

(218) Kuten 45 kappaleessa mainitaan, tarkasteltavana oleva tuote luokitellaan tiettyihin CN-koodeihin, joihin sisältyy myös joitakin ex-koodeja. Koska ex-koodeilla vaikuttaisi olevan marginaalinen vaikutus kokonaiskulutukseen, niihin liittyvät tuontimäärät on otettu täysimääräisesti huomioon unionin kulutusta laskettaessa, jotta unionin kulutusta ei aliarvioitaisi.

(219) Koska unionin tuotannonala on pääosin vertikaalisesti integroitunut ja tarkasteltavana olevaa tuotetta pidetään useiden lisäarvollisten jatkojalostustuotteiden, kuten kylmävalssattujen tuotteiden, tuotannon perusraaka-aineena, kytkösmarkkinoiden ja vapaiden markkinoiden kulutus analysoitiin erikseen.

(220) Erot kytkösmarkkinoiden ja vapaiden markkinoiden välillä ovat merkityksellisiä vahinkoanalyysissä. Lisäksi siirtohinnat sovitaan kytkösmarkkinoilla ryhmien sisällä erilaisten hinnoittelukäytäntöjen mukaisesti. Sitä vastoin unionin vapaille markkinoille tarkoitetut tuotteet kilpailevat suoraan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin kanssa ja hinnat ovat vapaita markkinahintoja.

(221) Jotta unionin tuotannonalasta saataisiin mahdollisimman kattava kuva, komissio hankki tietoja kaikesta samankaltaiseen tuotteeseen liittyvästä toiminnasta ja määritteli, oliko tuotanto tarkoitettu kytkösmarkkinoille vai vapaille markkinoille. Komissio totesi, että noin 58 prosenttia unionin tuottajien kokonaistuotannosta oli tarkoitettu kytkösmarkkinoille tutkimusajanjakson aikana.

(222) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen serbialainen vientiä harjoittava tuottaja totesi, että tarkasteltavana olevan tuotteen kulutus vapailla markkinoilla supistui vuoden 2015 ja tutkimusajanjakson välillä yli 1,2 miljoonalla tonnilla ja että tämä merkitsee unionin kulutuksen valtavaa pienentymistä vuoden 2015 jälkipuoliskolla. Tämän vuoksi se pyysi komissiota tutkimaan tarkemmin, olivatko unionin tuotannonalan tiedot vapaista markkinoista todellakin paikkansa pitäviä.

(223) Komissio analysoi unionin tuotannonalan toimittamat myynti- ja kulutustiedot ja vahvisti, että unionin tuotannonalan toimittamat vapaiden markkinoiden kulutusta koskevat tiedot olivat tarkkoja ja luotettavia.

4.2.1 *Kytkösmarkkinoiden kulutus unionin markkinoilla*

(224) Komissio määritti unionin kytkösmarkkinoiden kulutuksen kaikkien tiedossa olevien unionin tuottajien sisäisen käytön ja myynnin perusteella. Tämän perusteella unionin kytkösmarkkinoiden kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 1

Kytkösmarkkinoiden kulutus unionin markkinoilla (tonnia)

	2013	2014	2015	Tutkimusajanjakso
Kytkösmarkkinoiden kulutus	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*101*	*100*	*100*

Lähde: Euroferin kyselyvastaus

(225) Kytkösmarkkinakulutus unionissa pysyi tarkastelujaksolla vakaana.

4.2.2 *Vapaiden markkinoiden kulutus unionin markkinoilla*

(226) Komissio määritti unionin vapaiden markkinoiden kulutuksen seuraavien perusteella: a) kaikkien tiedossa olevien tuottajien myynti unionissa ja b) kaikista kolmansista maista unioniin tuleva tuonti Eurostatin tietojen mukaan; se otti huomioon myös asianomaisten maiden yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien toimittamat tiedot. Tämän perusteella unionin vapaiden markkinoiden kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 2

Vapaiden markkinoiden kulutus (tonnia)

	2013	2014	2015	Tutkimusajanjakso
Vapaiden markkinoiden kulutus	32 292 192	33 139 474	35 156 318	33 930 726
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*103*	*109*	*105*

Lähde: Euroferin kyselyvastaus

(227) Unionin vapaiden markkinoiden kulutus kasvoi tarkastelujaksolla noin 5 prosenttia. Kasvu johtuu pääosin jatkojalostusteollisuuden elpymisestä.

4.3 **Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi sekä tuontimäärät ja -hinnat asianomaisista maista**

4.3.1 *Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi*

(228) Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti, olisiko asianomaisista maista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia arvioitava kumulatiivisesti.

(229) Säännöksen mukaan tuonti useammasta kuin yhdestä maasta on arvioitava kumulatiivisesti ainoastaan, jos päätellään, että

a) kustakin maasta tapahtuvan tuonnin suhteen osoitettu polkumyyntimarginaali on 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempi ja jos yhdestäkään maasta tapahtuvan tuonnin määrä ei ole merkityksetön ja

b) tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden ja unionin samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.

(230) Asianomaisista maista tapahtuvalle tuonnille määritetyt polkumyyntimarginaalit on lueteltu edellä kohdassa 3 ”Polkumyynti”. Kaikki marginaalit ylittävät selvästi perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa säädetyn vähimmäistason.

(231) Arvioitiin, että Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta tulevan polkumyynnin määrä ei ollut merkityksetön perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Brasilian markkinaosuus tutkimusajanjaksolla oli 1,79 prosenttia, Iranin 3,32 prosenttia, Venäjän 4,29 prosenttia ja Ukrainan 3,17 prosenttia, kuten edellä olevasta taulukosta 3 käy ilmi.

(232) Toisaalta Serbiasta tulevan tuonnin määrä todettiin merkityksettömäksi perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Serbiasta tulevan tuonnin määrä supistui 427 558 tonnista vuonna 2015 noin 354 000 tonniin tutkimusajanjaksolla, mikä merkitsi ainoataan 1,04 prosentin markkinaosuutta. Komission käytäntönä on pitää ’merkityksettömänä’ markkinaosuutta, joka jää vireillepanovaiheessa alle perusasetuksessa

vahvistetun 1 prosentin kynnysarvon. Komissio katsoi tässä tapauksessa kuitenkin myös 1,04 prosentin osuuden merkityksettömäksi, sillä 0,04 prosenttia voidaan pitää merkityksettömänä, erityisesti kun Serbian tuontimäärät olivat suhteellisesti huomattavasti pienempiä kuin neljän muun maan. Serbian tuontimäärät olivat lähes puolet Brasiliasta, joka oli tuontimäärältään seuraavaksi pienin maa.

Taulukko 3

Tuontimäärä (tonnia) ja markkinaosuus

	2013	2014	2015	Tutkimusajan-jakso
BRASILIA				
Brasiliasta tulevan tuonnin määrä	41 895	108 973	580 525	608 541
Brasilian markkinaosuus	0,13 %	0,33 %	1,65 %	1,79 %
IRAN				
Iranista tulevan tuonnin määrä	125 202	527 161	1 015 088	1 127 659
Iranin markkinaosuus	0,39 %	1,59 %	2,89 %	3,32 %
VENÄJÄ				
Venäjältä tulevan tuonnin määrä	1 334 322	1 376 412	1 714 880	1 455 436
Venäjän markkinaosuus	4,13 %	4,15 %	4,88 %	4,29 %
SERBIA				
Serbiasta tulevan tuonnin määrä	155 055	211 835	427 558	354 145
Serbian markkinaosuus	0,48 %	0,64 %	1,22 %	1,04 %
UKRAINA				
Ukrainasta tulevan tuonnin määrä	905 397	939 545	1 084 477	1 075 244
Ukrainan markkinaosuus	2,80 %	2,84 %	3,08 %	3,17 %
ASIANOMAISET MAAT				
Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä	2 561 872	3 163 926	4 822 529	4 621 026
Asianomaisten maiden markkinaosuus	7,93 %	9,55 %	13,72 %	13,62 %
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*120*	*173*	*172*

Lähde: Eurostat. Markkinaosuus määritettiin vertailemalla tuontimääriä taulukossa 2 esitettyyn unionin vapaiden markkinoiden kulutukseen.

(233) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen ja 27 päivänä heinäkuuta 2017 järjestetyssä kuulemisessa valituksen tekijä väitti, että Serbian vienti olisi arvioitava kumulatiivisesti neljän muun maan tuonnin kanssa, sillä Serbian vienti ylitti 1 prosentin vähimmäisarvon. Sen mielestä yhden prosentin kynnysarvoon ei ole mahdollista tehdä minkäänlaista poikkeusta riippumatta siitä, kuinka pieni siihen lisättävä prosenttiosuus olisi.

(234) Komissio hylkäsi tämän väitteen. Päätöksen siitä, arvioidaanko tuonti kumulatiivisesti, on perustuttava perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdan vahvistettuihin edellytyksiin. Perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa ei säädetä minkään perusteen erityisestä painotuksesta. Vaikka onkin totta, että jostakin maasta tulevaa tuontia ei voida kumuloida, jos sen määrä on merkityksetön, päinvastainen tilanne ei merkitse, että tuonti olisi samasta syystä automaattisesti kumuloitava. Perusasetuksessa ei myöskään nimenomaisesti vahvisteta mitään vähäpätöisyyden kynnysarvoja. Vaikka perusasetuksen 5 artiklan 7 kohtaa voidaan käyttää merkityksettömiä vientimääriä koskevana ohjeena, 3 artiklan 4 kohtaan ei sisälly viittausta näihin raja-arvoihin Sanamuoto sen sijaan antaa riittävästi joustavuutta, jotta komissio voi tehdä tapauskohtaisen tarkastelun ja ottaa huomioon sen, että 0,04 prosentin suuruinen ”ylimääräinen” tuonti oli merkityksetöntä.

(235) Lisäksi komissio totesi, että Serbian vientihinnat poikkesivat neljän muun asianomaisenmaan vientihinnoista seuraavista syistä:

— vaikka myös Serbian keskimääräiset myyntihinnat laskivat tarkastelujakson aikana, sen keskimääräiset myyntihinnat tutkimusajanjakson aikana (365 euroa/tonni) olivat tutkimusajanjakson korkeimmat ja merkittävästi korkeammat kuin Brasilian, Iranin, Venäjän ja Ukrainan keskimääräiset myyntihinnat, jotka olivat keskimäärin 319–346 euroa/tonni, kuten jäljempänä olevassa taulukossa 4 mainitaan; ja

— Serbian keskimääräiset myyntihinnat ovat olleet merkittävästi korkeammat kuin keskimääräiset myyntihinnat neljästä muusta asianomaisesta maasta.

Taulukko 4

Tuontihinnat (euroa/tonni)

	2013	2014	2015	Tutkimusajan-jakso
BRASILIA				
Polkumyynnillä Brasiliasta tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta	461	433	386	346
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*94*	*84*	*75*
IRAN				
Polkumyynnillä Iranista tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta	454	415	369	316
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*91*	*81*	*70*
VENÄJÄ				
Polkumyynnillä Venäjältä tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta	448	431	387	324
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*96*	*86*	*72*
SERBIA				
Polkumyynnillä Serbiasta tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta	468	442	400	365
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*94*	*86*	*78*
UKRAINA				
Polkumyynnillä Ukrainasta tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta	429	415	370	319
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*97*	*86*	*74*
ASIANOMAISET MAAT				
Polkumyynnillä asianomaisista maista tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta	443	424	380	327
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*96*	*86*	*74*

Lähde: Eurostat.

(236) Tältä osin hinnoittelu yhdistettynä merkityksettömään määrään antaa aiheen olettaa, että serbialainen vientiä harjoittava tuottaja on pikemminkin seurannut hinnoittelua kuin itse määrännyt tarkasteltavana olevan tuotteen hinnoittelun. Tästä on esimerkkinä se, että hinnanlasku vuoden 2015 ja tutkimusajanjakson välillä on myös suhteellisesti tarkasteltuna pienempi kuin neljän muun asianomaisen maan hinnanlasku.

(237) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen 27 päivänä heinäkuuta 2017 järjestetyssä kuulemisessa (ks. 33 kappale) valituksen tekijä pyysi komission yksikköjä toimittamaan tietoja hintojen ja viitehinnan alittavuudesta serbialaisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta, jotta se voisi tarkastella 235 ja 236 kappaleessa esitettyä komission näkemystä, jonka mukaan serbialainen vientiä harjoittava tuottaja on hintaseuraaja eikä niinkään hintojen asettaja. Valituksen tekijän mielestä ei ollut näyttöä siitä, että Serbia on hintaseuraaja.

(238) Komissio huomautti, että se oli aiemmin ilmoittanut asianomaisista maista tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat. Nämä tiedot osoittavat, että Serbiasta tulevan tuonnin hinnat olivat olleet korkeimmillaan vuonna 2013 (468 euroa/tonni) ja pysyneet korkeimpina seuraavina vuosina tutkimusajanjakson hintaan asti (365 euroa/tonni) Lisäksi taulukossa 4 esitetty indeksi osoitti, että Serbian hintojen suhteellinen lasku tapahtui 100:sta, joka on vuoden 2013 arvon indeksiluku, arvoon 78, kun muissa maissa laskua oli arvoon 75 (Brasilia), 70 (Iran), 72 (Venäjä) ja 74 (Ukraina). Valituksen tekijä pystyi näin ollen tarkastelemaan komission päätelmää, jonka mukaan Serbian vientiä harjoittava tuottaja oli enemminkin hintaseuraaja kuin hinnan asettaja sekä tuontihinnan että sen suhteellisen laskun osalta vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson välillä. Komissio ei käyttänyt hintojen tai viitehintojen alittavuutta koskevia tietoja tähän arvioon, koska hintojen ja viitehintojen laskelmat antavat vain tilannekuvan tutkimusajanjakson aikana eivätkä näin ollen mahdollista hintojen vertailua useamman vuoden kehityssuuntauksena. Koska valituksen tekijä ei esittänyt muita syitä, joiden vuoksi se tarvitsisi hintoja ja viitehintoja koskevien tietojen lopullista ilmoittamista sen lisäksi, mitä edellä 235 ja 236 kappaleessa esitettyjen näkemysten tarkastelusta ilmenee, komissio hylkäsi pyynnön.

(239) Koska valituksen tekijä ei ole kiistänyt esitettyjä taulukossa 4 esitettyjä lukuja, komissio vahvisti näin ollen päätelmänsä, jonka mukaan serbialainen vientiä harjoittava tuottaja ainoataan seurasi muiden tuottajien vahvistamaan hintasuuntausta eikä harjoittanut aggressiivista hinnoittelustrategiaa hintajohtajana.

(240) Tämän vuoksi komissio päätteli, että Serbiasta tulevaa tuontia ei pitäisi kumuloida muista neljästä asianomaisesta maasta tulevan tuonnin kanssa. Päätelmästä, jonka mukaan Serbiasta tuleva tuonti oli vähimmäistasoa, seuraa, että suojatoimenpiteet ovat tarpeettomia Serbiasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen osalta. Perusasetuksen 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti menettely olisi näin ollen päätettävä Serbiasta peräisin olevan tuonnin osalta.

(241) Komissio myös arvioi kilpailuedellytykset polkumyynnillä neljästä asianomaisesta maasta tulevan tuonnin välillä sekä kilpailuedellytykset polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja samankaltaisen tuotteen välillä ja totesi, että ne ovat samanlaiset. Tuodut tuotteet kilpailivat keskenään ja unionissa tuotetun samankaltaisen tuotteen kanssa. Tuotteet ovat keskenään vaihdettavissa ja niitä myydään unionissa vastaavien myyntikanavien kautta samankaltaisille loppukäyttäjäryhmille.

(242) Tutkimuksen vireillepanon jälkeen useat osapuolet esittivät huomautuksia asianomaisista maista tulevan tuonnin vaikutuksen kumulatiivisesta arvioinnista. Ukrainan edustusto Euroopan unionissa, Venäjän teollisuus- ja kauppaministeriö ja yksi venäläinen vientiä harjoittava tuottaja ja kaksi brasilialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa asettivat kyseenalaiseksi maidensa tuonnin kumulatiivisen arvioinnin yhdessä muiden tutkimuksen kohteena olevien maiden kanssa ja väittivät, ettei heidän maidensa tuontia pitäisi kumuloiden muiden kanssa. Ukrainan edustusto Euroopan unionissa väitti, että Ukrainan tuontimäärät olivat vakaita vuosina 2011–2016 toisin kuin muilla mailla ja että oli merkittävä ero Ukrainan ja toisaalta Brasilian, Iranin, Serbian ja Venäjän tuonnin maatieteellisessä rakenteessa. Venäjän teollisuus- ja kauppa- ja teollisuusministeriö katsoi, että oli tarpeen tehdä kattava arviointi kilpailuedellytyksistä. Venäläinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tarkastelujaksolla tuonti itse asiassa väheni, osa sen tuonnista tapahtui ryhmän sisäisten toimitusten kytkösmarkkinoilla eikä tullut lainkaan unionin vapaille markkinoille ja että myydyt tuotelajit olivat erilaiset. Lisäksi yksi brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että se ei noudattanut samanlaista hintakehityssuuntausta ja että kyseinen tuonti jakautui eri myyntikanaviin verrattuna neljään muuhun asianomaiseen maahan. Toinen brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Brasiliasta tulevan tuonnin määrä oli merkityksetön eikä Brasiliasta tuleva tuonti noudattanut samoja suuntauksia kuin kyseisistä neljästä muista asianomaisista maasta tuleva tuonti määrän, markkinaosuuden ja hinnan osalta.

(243) Komissio hylkäsi nämä väitteet. Tuonti Venäjältä ja Ukrainasta unioniin on kasvanut absoluuttisina määrinä tarkastelujakson aikana. Vaikka tuonti olisikin vähentynyt tarkastelujakson aikana, se ei olisi peruste sen määrittämiselle, onko tuonti perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla merkityksetöntä.

(244) Kilpailuedellytykset Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin sekä samankaltaisen tuotteen välillä arvioitiin samanlaisiksi jäljempänä esitettävistä syistä.

a) Ensinnäkin kaikki yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat brasilialaiset, iranilaiset, venäläiset ja ukrainalaiset tuottajat käyttivät samanlaisia myyntikanavia myymällä joko suoraan taikka unionin sisällä tai sen ulkopuolella sijaitsevan etuyhteydessä olevan kauppiaan/tuojan välityksellä. Myös unionin teräksentuottajat käyttivät samanlaisia myyntikanavia. Tämän vuoksi neljästä asianomaisesta maasta tuodut tuotteet kilpailivat keskenään ja unionissa tuotetun tarkasteltavana olevan tuotteen kanssa.

b) Toiseksi komissio tarkasteli tuonnin kokonaisuutta riippumatta siitä, olivatko kyseessä ryhmän sisäiset toimitukset. Koska kyseessä on perushyödyke, jos tällaista tuontia ei olisi ollut, yritykset olisivat todennäköisesti hankkineet samankaltaista tuotetta, unionin tuotannonalan tuottama samankaltainen tuote mukaan luettuna, muista lähteistä unionin vapailta markkinoilta.

c) Kuten 264 kappaleessa olevassa taloukossa mainittiin, samanlaiset hintojen laskusuuntaukset havaittiin Brasilian, Iranin, Venäjän ja Ukrainan osalta.

d) Myös unionin tuottajat valmistivat ja myivät vientiä harjoittavien tuottajien tuotelajeja. Tuotelajit eivät siis olleet erilaisia kuin unionin tuottajien myymät tuotelajit.

e) Kuten 262 kappaleessa todettiin, Venäjän tuontimäärät kasvoivat sekä absoluuttisina määrinä että markkina-osuutena mitattuna.

(245) Edellä esitetyn pohjalta komissio päätteli, että Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta tulevan tuonnin vaikutusten kumulatiivisen tarkastelun edellytykset täyttyivät. Näin ollen näistä maista tulevaa tuontia tarkasteltiin kumulatiivisesti vahingon määrittämistä varten.

(246) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen komissio sai asianomaisten maiden kumulatiivisesta arvioinnista useita huomautuksia, joita käsitellään seuraavissa kappaleissa.

(247) Valituksen tekijä väitti, että Serbiasta tuleva tuonti aiheuttaa vahinkoa unionin tuottajille samaan tapaan kuin neljän muun maan tuonti. Tässä yhteydessä valituksen tekijä viittasi siihen, että tuonti Serbiasta kaksinkertaistui absoluuttiselta määrältään ja markkinaosuudeltaan vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson välillä, tuonnin hinnat laskivat tällä jaksolla ja että tuonti Serbiasta alitti unionin tuottajien hinnat merkittävästi tutkimusajanjakson aikana. Lisäksi valituksen tekijä väitti myös, että Serbin markkinaosuus on 1,04 prosenttia, mikä on juuri perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdan mukaisen 1 prosentin kynnysarvon yli. Lisäksi valituksen tekijä viittasi mahdolliseen kiertämisriskiin, sillä Serbiaa koskevan menettelyn päättäminen antaisi ainoan serbialaisen vientiä harjoittavan tuottajan kiinalaiselle emoyhtiölle mahdollisuuden harjoittaa myyntiä unioniin serbialaisen tytäryhtiönsä välityksellä.

(248) Komissio hylkäsi jäljempänä esitettävistä syistä väitteen, jonka mukaan Serbiasta tuleva tuonti aiheutti vahinkoa unionin tuottajille samoin kuin muista maista peräisin oleva tuonti.

— Ensinnäkin Serbian tuontimäärien todettiin olevan vähimmäistasoa. Näin ollen ne ovat merkityksettömiä eivätkä voi aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Se, että Serbian keskimääräiset myyntihinnat tutkimusajanjakson aikana olivat huomattavasti korkeammat kuin neljän muun asianomaisen maan keskimääräiset myyntihinnat, on lisäosoitus siitä, että tämä vähäinen tuontimäärä ei voi aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle.

— Toiseksi markkinaosuus, joka on yli perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisen 1 prosentin kynnysarvon eli 1,04 prosenttia, on ”merkityksetön”. Sanavalinta ”merkityksetön” ilmaisee, että komissiolla on tietty harkintavalta tuontimäärien tarkastelun osalta arvioidessaan kumulaatiota. Tässä tapauksessa, kuten 234 kappaleessa selitetään, eron, joka on 0,04 prosenttia, todettiin olevan sekä absoluuttisesti ja suhteellisesti tarkasteltuna merkityksetön.

— Mitä tulee mahdolliseen kiertämisriskiin, komissio pani merkille, että ainoan serbialaisen vientiä harjoittavan tuottajan todellinen tuotantomäärä ja tuotantokapasiteetti oli ilmoitettu komission yksiköille. Näin ollen komissio aikoo kiinnittää erityistä huomiota mahdolliseen toimenpiteiden kiertämisen riskiin ja seurata tarkoin, ilmeneekö jotain merkkejä kaupan rakenteen muutoksesta, mikä saattaisi olla osoitus Serbiasta peräisin olevasta toimenpiteiden kiertämisestä. Lisäksi, vaikkakin vähemmän tärkeänä tekijänä, serbialainen vientiä harjoittava tuottaja totesi, että sen ensisijainen strategia on vastata kotimaiseen kysyntään ja Balkanin maiden alueelliseen kysyntään.

(249) Kaksi otokseen kuulunutta brasilialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti lisäksi, että Brasiliasta peräisin olevan tuonnin kumulatiivinen tarkastelu Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan tuonnin kanssa on perusteeton syistä, jotka esitellään kahdessa seuraavassa kappaleessa.

(250) Yksi niistä väitti, että kolmannes Brasiliasta peräisin olevasta tuonnista ei kilpaillut Iranin, Venäjän ja Ukrainan tuotteiden kanssa, mikä osoittaa, että Brasilian myyntikanavat olivat erilaiset kuin Iranin, Venäjän ja Ukrainan. Lisäksi kyseinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että samoin kuin Serbiassa, myös Brasiliassa hinnat olivat merkittävästi korkeammat kuin keskimääräiset Iranin, Venäjä ja Ukrainan hinnat ja että brasilialaiset vientiä harjoittavat tuottajat olivat samoin ennemminkin hintaseuraajia kuin hintojen asettajia. Lopuksi se väitti, että yksikään brasilialaisista tuottajista ei alittanut unionin tuotannonalan hintoja.

(251) Toinen brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tällainen kumulatiivinen arviointi ei ollut asianmukainen Brasilian merkityksettömien tuontimäärien (kuten Serbian tapauksessakin) ja kilpailuedellytysten eroavuuden vuoksi. Mitä tulee merkityksettömiin määriin, brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti tältä osin, että Brasilian markkinaosuus ylitti 1 prosentin kynnysarvon vasta vuodesta 2015 alkaen ja että se nousi 1,79 prosenttiin vasta tutkimusajanjakson aikana. Lisäksi sen tuontimäärät olivat liian pieniä aiheuttamaan minkäänlaista vahinkoa ja näin ollen samalla tavoin merkityksettömiä. Erilaisten kilpailuedellytysten osalta se viittasi siihen, että lähes 60 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen Brasiliasta peräisin olevasta tuonnista tutkimusajanjakson aikana oli myyntiä tai siirtoja etuyhteydessä oleville eurooppalaisille yrityksille, jotka eivät olleet suorassa kilpailussa vapaille markkinoille tarkoitettujen tuotteiden kanssa ja joiden kilpailuedellytykset olivat näin ollen erilaiset. Lisäksi se kiisti ilmoitusasiakirjassa esitetyn komission väitteen, jonka mukaan Brasilian tuonti ja unionin samankaltainen tuote olivat keskenään vaihdettavissa. Se väitti, että tässä yhteydessä brasilialaiset vientiä harjoittavat tuottajat veivät lähinnä tarkasteltavana olevan tuotteen kaupallisia lajeja, jolla on erilaiset fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet sekä erilaiset loppukäytöt kuin unionin tuotannonalan myymillä tuotteilla, jotka ovat lähinnä tarkasteltavana olevan tuotteen korkealaatuisia lajeja. Se myös kiisti väitteen, jonka mukaan brasilialaiset vientiä harjoittavat tuottajat käyttävät samanlaisia myyntikanavia kuin muiden asianomaisten maiden vientiä harjoittavat tuottajat. Se väitti, että kyseiset tuottajat myyvät suoraan riippumattomille asiakkaille unionin vapailla markkinoilla, mikä ei päde suurimpaan osaan Brasiliasta peräisin olevasta tuonnista. Lopuksi se esitti hintoja koskevia huomautuksia, jotka olivat samanlaisia kuin toisen brasilialaisen vientiä harjoittavan tuottajan esittämät huomautukset.

(252) Komissio hylkäsi kahden otokseen valitun brasilialaisen vientiä harjoittavan tuottajan huomautukset jäljempänä esitettävistä syistä.

(253) Komissio tarkasteli ensin kulutuksen määrittämiseksi Brasilian kokonaistuontia riippumatta siitä, että siihen sisältyivät ryhmän sisäiset toimitukset. Syynä tähän on se, että jos tällaista tuontia ei olisi ollut, yritykset olisivat todennäköisesti hankkineet tarkasteltavana olevaa tuotetta, unionin tuotannonalan tuottama samankaltainen tuote mukaan luettuna, muista lähteistä unionin vapailta markkinoilta.

(254) Toiseksi Brasilian myyntikanavat eivät eroa Iranin, Venäjän ja Ukrainan myyntikanavista. Kaikki yhteistyössä toimineet brasilialaiset, iranilaiset, venäläiset ja ukrainalaiset tuottajat käyttävät samanlaisia myyntikanavia myymällä joko suoraan taikka unionin sisällä tai sen ulkopuolella sijaitsevan etuyhteydessä olevan kauppiaan/tuojan välityksellä. Mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan lähes 60 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen Brasiliasta peräisin olevasta tuonnista tutkimusajanjakson aikana oli myyntiä tai siirtoja etuyhteydessä oleville eurooppalaisille yrityksille, jotka eivät olleet suorassa kilpailussa vapaille markkinoille tarkoitettujen tuotteiden kanssa ja joiden kilpailuedellytykset olivat näin ollen erilaiset, voidaan panna merkille seuraavaa. Osa tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista Venäjän vientiä harjoittavilta tuottajilta oli samalla tavoin myyntiä etuyhteydessä oleville eurooppalaisille yrityksille, ja nämä etuyhteydessä olevat eurooppalaiset yritykset jalostivat edelleen osan siitä. Näin ollen kyseiset vientiä harjoittavat tuottajat toimivat samoissa kilpailuedellytyksissä.

(255) Kolmanneksi, kuten taulukossa 4 esitetään, komissio myönsi, että Brasilian hinnat ovat korkeammat kuin Iranin, Venäjän ja Ukrainan keskimääräiset hinnat. Taulukosta 4 kävi kuitenkin myös ilmi, että Brasilian hinnat olivat jatkuvasti alemmat kuin Serbian tuontihinnat tarkastelujakson aikana eli vuosina 2013, 2014, 2015 ja tutkimusajanjakson aikana.

(256) Neljänneksi, mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan myös brasilialaiset vientiä harjoittavat tuottajat olivat hintaseuraajia eivätkä hintojen asettajia, serbialaisen vientiä harjoittavan tuottajan hintaa arvioitiin yhdessä sen merkityksettömien määrien kanssa. Samaan päätelmään ei näin ollen voida päättyä Brasilian osalta.

(257) Viidenneksi, mitä tulee taulukossa 3 esitettyihin määriin, Brasiliasta peräisin olevan tuonnin määrä oli tutkimusajanjakson aikana 608 541 tonnia verrattuna Serbian tuonnin 354 145 tonniin. Näin ollen tarkasteltavana olevan tuotteen tuontimäärä Brasiliasta oli yli 70 prosenttia korkeampi kuin Serbiasta tuotu määrä ja sen markkinaosuus oli 1,79 prosenttia verrattuna Serbian 1,04 prosenttiin. Tämän vuoksi tuontia ei pidetty merkityksettömänä.

(258) Mitä tulee vielä väitteeseen, jonka mukaan brasilialaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuotevalikoima on erilainen, niiden tuotteet selvästikin kilpailevat suoraan unionin tuotteiden ja muista viejämaista tulevien tuotteiden kanssa. Toisin kuin vientiä harjoittava tuottaja väittää, tutkimus osoitti, että unionin tuottajat valmistivat ja myivät kaikkia tarkasteltavana olevan tuotteen lajeja, myös brasilialaisten vientiä harjoittavien tuottajien myymiä tuotelajeja. Tässä yhteydessä komissio totesi, että otokseen valitut unionin tuottajat myivät tutkimusajanjakson aikana 99,9:ää prosenttia kolmen brasilialaisen vientiä harjoittavan tuottajan myymistä tuotelajeista. Lisäksi tehtiin kumulatiivista arviointi maanlaajuisesti tarkasteltavana olevan tuotteen koko laajuudelta sen sijaan, että otettaisiin huomioon vain jotkin tarkasteltavana olevan tuotteen lajit.

(259) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja toisti CSN toisti väitteen, jonka mukaan Brasilian myyntikanavat ja tuontihinnat eroavat merkittävästi Iranin, Venäjän ja Ukrainan tuonnista. Myyntikanavien osalta se mainitsi, että sen tytäryhtiö Lusosider ei ole kauppias eikä pelkästään tuoja vaan tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjä. Se väitti erityisesti, että NLMK Europen tilanne ei ollut samanlainen kuin Lusosiderin. Se myös mainitsi, että Lusosiderin saatavilla ei helposti ollut unionin markkinoilla myytävää tarkasteltavana olevaa tuotetta. Tuontihintojen osalta se mainitsi, että Brasiliasta tulevan tuonnin hintakehitys seurasi samaa nousevaa suuntausta kuin Serbiasta tulevan tuonnin hinnatkin.

(260) Komissio hylkäsi nämä väitteet perusteettomina: Mitä tulee myyntikanaviin, oli myös muita venäläisiä Latviassa ja Puolassa toimivia tytäryhtiöitä, joiden venäläinen emoyhtiö ei ollut NLMK ja jotka tutkimusajanjaksolla osittain käyttivät ja jossain määrin jalostivat tarkasteltavana olevaa tuotetta, jonka ne hankkivat venäläiseltä emoyhtiöltään. Lisäksi, vaikka väitettiin, että Lusosiderin satavilla ei helposti ollut unionin markkinoilla myytävää tarkasteltavana olevaa tuotetta, komissiolle oli ilmoitettu kuulemistilaisuudessa, että Lusosiderille oli toimitettu tuotetta tutkimusajanjakson aikana muista lähteistä, kuten Turkista, Taiwanista ja Venäjältä. Komissiolla ei myöskään ole näyttöä siitä, että unionin tuottajat eivät halua toimittaa tuotetta Lusosiderille, eikä Lusosider toimittanut tällaista näyttöä. Lisäksi hintojen osalta komissio muistutti, että Brasilian hinnat olivat jatkuvasti alemmat kuin Serbian tuontihinnat tarkastelujakson aikana eli vuosina 2013, 2014, 2015 ja tutkimusajanjakson aikana (ks. (235) kappale). Tämän vuoksi komissio ei hyväksynyt brasilialaisen vientiä harjoittavan tuottajan pyyntöä, jonka mukaan Brasiliasta peräisi olevaa tuontia ei pitäisi kumuloida muista kolmesta asianomaisesta maasta tulevan tuonnin kanssa.

(261) Näin ollen komissio päätteli, että kaikki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa vahvistetut perusteet täyttyvät neljän muun maan osalta, joten Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevaa tuontia tarkasteltiin kumulatiivisesti vahingon määrittämistä varten.

4.3.2 *Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

(262) Tuonti Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta unioniin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 5

Tuontimäärä (tonnia) ja markkinaosuus

	2013	2014	2015	Tutkimusajan-jakso
BRASILIA				
Brasiliasta tulevan tuonnin määrä	41 895	108 973	580 525	608 541
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*260*	*1 386*	*1 453*
Brasilian markkinaosuus	0,13 %	0,33 %	1,65 %	1,79 %
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*253*	*1 273*	*1 382*
IRAN				
Iranista tulevan tuonnin määrä	125 202	527 161	1 015 088	1 127 659
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*421*	*811*	*901*

	2013	2014	2015	Tutkimusajan-jakso
Iranin markkinaosuus	0,39 %	1,59 %	2,89 %	3,32 %
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*410*	*745*	*857*
VENÄJÄ				
Venäjältä tulevan tuonnin määrä	1 334 322	1 376 412	1 714 880	1 455 436
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*103*	*129*	*109*
Venäjän markkinaosuus	4,13 %	4,15 %	4,88 %	4,29 %
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*101*	*118*	*104*
UKRAINA				
Ukrainasta tulevan tuonnin määrä	905 397	939 545	1 084 477	1 075 244
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*104*	*120*	*119*
Ukrainan markkinaosuus	2,80 %	2,84 %	3,08 %	3,17 %
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*101*	*110*	*113*
ASIANOMAISET MAAT				
Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä	2 406 816	2 952 091	4 394 970	4 266 880
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*123*	*183*	*177*
Asianomaisten maiden markkinaosuus	7,45 %	8,91 %	12,50 %	12,57 %
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*120*	*168*	*169*

Lähde: Eurostat. Markkinaosuus määritettiin vertailemalla tuontimääriä taulukossa 2 esitettyyn unionin vapaiden markkinoiden kulutukseen.

(263) Edellä olevasta taulukosta käy ilmi, että absoluuttisesti ilmaistuna asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä lisääntyi merkittävästi tarkastelujaksolla. Samalla niiden tuonnin kokonaismarkkinaosuus unionissa nousi lähes 5 prosenttiyksikköä (vuoden 2013 7,45 prosentista 12,57 prosenttiin, mikä merkitsee 69 prosentin kasvua) tarkastelujaksolla.

4.3.3 *Asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat ja hinnan alittavuus*

(264) Komissio määritti tuonnin hinnat Eurostatin tietojen perusteella. Painotettu keskimääräinen tuontihinta Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta unioniin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 6

Tuontihinnat (euroa/tonni)

	2013	2014	2015	Tutkimusajan-jakso
BRASILIA				
Polkumyynnillä Brasiliasta tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta	461	433	386	346
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*94*	*84*	*75*

	2013	2014	2015	Tutkimusajanjakso
IRAN				
Polkumyynnillä Iranista tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta	454	415	369	316
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*91*	*81*	*70*
VENÄJÄ				
Polkumyynnillä Venäjältä tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta	448	431	387	324
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*96*	*86*	*72*
UKRAINA				
Polkumyynnillä Ukrainasta tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta	429	415	370	319
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*97*	*86*	*74*
ASIANOMAISET MAAT				
Polkumyynnillä asianomaisista maista tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta	442	423	378	323
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*96*	*86*	*73*

Lähde: Eurostat.

(265) Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin keskimääräiset hinnat laskivat vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson välillä 442 eurosta/tonni 323 euroon/tonni. Tarkastelujakson aikana polkumyyntituonnin keskimääräiset yksikköhinnat laskivat 27 prosenttia.

(266) Komissio määritti hinnan alittavuuden tutkimusajanjakson aikana vertaamalla seuraavia:

a) kuuden unionin tuottajan etuyhteydettömiltä asiakkailta vapailla unionin markkinoilla veloittamia tuotelajikohtaisia painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja, jotka on oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle; ja

b) vastaavia asianomaisen maan yhteistyössä toimineiden tuottajien ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloittamia tuotelajikohtaisia painotettuja keskimääräisiä hintoja, jotka on määritetty CIF-tasolla ja oikaistu asianmukaisesti tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.

(267) Hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa ja joista oli vähennetty alennukset ja hyvitykset, vertailtiin tuotelajeittain samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta. Vertailun tulos ilmaistiin prosentteina unionin tuottajien liikevaihdosta tutkimusajanjakson aikana. Suurimmat oikaisut liittyivät toimituskustannuksiin (3,4–8,9 %/otokseen valittu unionin tuottaja), luottokustannuksiin (0,1–0,4 %) ja alennuksiin (0,1–2 %).

(268) Kuten edellä 16 kappaleessa todetaan, kyselyyn vastasi vain yksi etuyhteydetön tuoja. Kyseisen etuyhteydettömän tuojan luona tehdyn tarkastuskäynnin perusteella lisättiin 7 euroa tonnilta tuonnin jälkeisinä kustannuksina.

(269) Edellä esitetyn perusteella todettiin, että otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien enemmistö alitti unionin tuotannonalan hinnat 8,45–17,74 prosenttia, kuten jäljempänä olevasta taulukosta ilmenee. Hintojen alittavuutta ei todettu kaikkien brasilialaisten yritysten osalta.

Taulukko 7

Hinnan alittavuuden marginaalit

Maa	Yritys	Hinnan alittavuuden marginaalit
Brasilia	ArcelorMittal Brasil S.A and Aperam Inox América do Sul SA.	– 3,30 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	– 6,95 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais SA.	– 0,12 %
Iran	Mobarakeh Steel Company	8,45 %
Venäjä	Novolipetsk Steel	8,87 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	14,0 %
	PAO Severstal	17,74 %
Ukraina	Metinvest Group	8,45 %

(270) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen valituksen tekijä ja iranilainen vientiä harjoittava tuottaja huomauttivat, että ilmoitusasiakirjassa ja yhdessä sen liitteessä annetut tiedot olivat keskenään epäjohdonmukaisia. Asiakirjassa todettiin, että hinnan alittavuutta ei ollut havaittavissa iranilaisen yrityksen osalta, mutta kyseisessä liitteessä näkyi iranilaisen yrityksen kohdalla 8,45 prosentin suuruinen hintojen alittavuuden marginaali.

(271) Vastauksena näihin huomautuksiin komissio vahvistaa, että ilmoitusasiakirjan selonteossa virheellisesti viitattiin iranilaiseen yritykseen ja että liitteessä annettu hintojen alittavuuden marginaali oli oikea.

(272) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja Usiminas väitti, että perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti komission on tehtävä asianmukainen analyysi polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hintavaikutuksesta ja tarkasteltava, oliko merkittävää hinnan alittavuutta esiintynyt. Tällaisen analyysin ei pitäisi rajoittua pelkkään matemaattiseen vertailuun vaan siihen pitäisi myös sisältyä hintojen kehityksen ja suuntausten dynaaminen arviointi suhteessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja kotimaisen samankaltaisen tuotteen hintoihin pitkällä aikavälillä.

(273) Komissio hylkäsi tämän väitteen: Komissio ensinnäkin antoi unionin tuottajien painotetut keskimääräiset yksikkömyyntihinnat unionin vapailla markkinoilla 295 kappaleessa olevassa taulukossa. Tämän jälkeen, kuten 297 kappaleessa esitetään, komissio ilmoitti, että unionin tuottajien oli seurattava laskevaa hintakehitystä ja pienennettävä myyntihintojaan huomattavasti, erityisesti vuonna 2015 ja tutkimusajanjakson aikana. Koska tarkasteltavana oleva tuote on perushyödyke, unionin tuottajien oli seurattava laskevaa hintakehitystä. Komission samanlaiset huomautukset on esitetty 387 kappaleessa. Lisäksi siinä myös viitataan muiden tekijöiden analyysiin, jotka yhdessä tai erikseen eivät voineet poistaa syy-yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista. (Ks. 390 kappale). Näin ollen komission analyysissä ei siis ollut kyse pelkästä matemaattisesta vertailusta. Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja ei ole esittänyt mitään perusteita sille, miksi tällainen lisäanalyysi tekisi hintojen alittavuuden tarkastelusta merkityksellisemmän, kun otetaan huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen perushyödykkeen tapainen luonne, eikä komissio myöskään ollut tällaisista perusteista tietoinen.

4.4 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.4.1 *Yleisiä huomioita*

(274) Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.

(275) Makrotaloudelliset indikaattorit (tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärät, varastot, kasvu, markkinaosuus, työllisyys, tuottavuus ja polkumyyntimarginaalien suuruus) arvioitiin unionin koko tuotannonalan tasolla. Arviointi perustui valituksen tekijän toimittamiin tietoihin, jotka sitten ristiintarkastettiin unionin tuottajien toimittamien tietojen ja käytettävissä olevien virallisten tilastojen (Eurostat) kanssa.

(276) Mikrotaloudelliset indikaattorit (myyntihinnat, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto, pääoman saanti, palkat ja tuotantokustannukset) analysoitiin otokseen valittujen unionin tuottajien tasolla. Arvio perustui näiden tuottajien antamiin tietoihin, jotka tarkistettiin asianmukaisesti.

(277) Jotta unionin tuotannonalasta saataisiin mahdollisimman kattava kuva, komissio hankki tietoja kaikesta tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannosta ja määritteli, oliko tuotanto tarkoitettu kytkösmarkkinoille vai vapaille markkinoille. Joidenkin unionin tuotannonalaan liittyvien vahinkoindikaattoreiden osalta komissio analysoi vapaiden markkinoiden ja kytkösmarkkinoiden tietoja erikseen ja teki vertailevan analyysin. Nämä tekijät ovat myynti, markkinaosuus, yksikköhinta, yksikkökustannukset, kannattavuus ja kassavirta. Sen sijaan muita taloudellisia indikaattoreita voidaan tutkia mielekkäästi ainoastaan ottamalla huomioon koko toiminta, mukaan luettuna unionin tuotannonalan sisäinen käyttö. Nämä tekijät ovat tuotanto, kapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, investoinnit, investointien tuotto, työllisyys, tuottavuus, varastot ja työvoimakustannukset. Näiden tekijöiden osalta komissio voi tehdä mielekkään arvioinnin ainoastaan tarkastelemalla unionin tuotannonalan koko toimintaa. Tällainen arviointi vastaa unionin tuomioistuinten ja WTO:n oikeuskäytäntöä ([1]).

4.4.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

4.4.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

(278) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 8

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2013	2014	2015	Tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (tonnia)	74 588 182	75 509 517	74 718 189	72 920 472
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*101*	*100*	*98*
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	100 667 836	100 040 917	98 093 841	98 162 252
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*99*	*97*	*98*
Kapasiteetin käyttöaste	74,1 %	75,5 %	76,2 %	74,3 %

Lähde: Euroferin kyselyvastaus

([1]) Euroopan unionin tuomioistuin, asia C-315/90, Gimelec v. komissio, EU:C:1991:447, 16–29 kohta; WTO:n valituselimen raportti 24.7.2001, WT/DS184/AB/R, kohdat 181–215.

(279) Unionin tuotannonalan tuotantomäärä supistui hiukan eli noin 1,7 miljoonaa tonnia (– 2 %) tarkastelujaksolla.

(280) Ilmoitetut kapasiteettiluvut viittaavat tekniseen kapasiteettiin, mikä tarkoittaa sitä, että tuotannonalan normeina pitämät käynnistysaikaa, huoltoa, pullonkauloja ja muita tavanomaisia seisokkeja koskevat oikaisut on otettu huomioon. Tuotantokapasiteetti supistui tarkastelujaksolla, koska lähinnä Belgiassa ja Italiassa vähennettiin jonkin verran tuotantokapasiteettia.

(281) Kapasiteetin käyttöaste pysyi suhteellisen vakaana tarkastelujaksolla, ja se oli 74,1–76,2 prosenttia.

4.4.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

(282) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus vapailla markkinoilla kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 9

Myyntimäärä ja markkinaosuus (vapaat markkinat)

	2013	2014	2015	Tutkimusajanjakso
Myyntimäärä (tonnia)	27 468 243	27 910 748	27 327 906	26 027 000
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*102*	*99*	*95*
Markkinaosuus	85,1 %	84,2 %	77,7 %	76,7 %
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*99*	*91*	*90*

Lähde: Euroferin kyselyvastaus ja Eurostat

(283) Unionin tuotannonalan myyntimäärä unionin vapailla markkinoilla laski 5 prosenttia tarkastelujaksolla eli 27,5 miljoonasta tonnista 26 miljoonaan tonniin.

(284) Unionin tuotannonalan markkinaosuus – unionin kulutukseen nähden – pieneni tarkastelujaksolla yli 8 prosenttiyksikköä eli 85,1 prosentista 76,7 prosenttiin. Myyntimäärän pienentyminen unionin vapailla markkinoilla ja unionin tuotannonalan markkinaosuuden menetys tapahtuivat saamaan aikaan, kun kulutus unionin vapailla markkinoilla kasvoi, mikä osoitti unionin teräksentuottajien kilpailuaseman heikentyneen.

(285) Kytkösmarkkinoiden osalta kytköskaupan määrä ja markkinaosuus unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 10

Kytköskaupan määrä ja markkinaosuus unionin markkinoilla

	2013	2014	2015	Tutkimusajanjakso
Kytköskaupan määrä unionin markkinoilla (tonnia)	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*101*	*100*	*100*
Unionin tuotannonalan kokonaistuotanto (tonnia)	74 588 182	75 509 517	74 718 189	72 920 471
Kytkösmarkkinoilla myyty määrä suhteessa kokonaistuotantoon (%)	56,9 %	56,8 %	56,6 %	58,2 %

Lähde: Euroferin kyselyvastaus ja Eurostat

(286) Unionin tuotannonalan kytköskaupan määrä (joka koostuu siirroista ja myynnistä unionin kytkösmarkkinoille) unionin markkinoilla absoluuttisina lukuina tarkasteltuna pysyi suhteellisen vakaana tarkastelujaksolla.

(287) Unionin tuotannonalan kytköskäytön osuus (ilmaistuna prosenttiosuutena kokonaistuotannosta) kasvoi hiukan tarkastelujaksolla eli vuoden 2013 56,9 prosentista 58,2 prosenttiin tutkimusajanjaksolla.

4.4.2.3 Työllisyys ja tuottavuus

(288) Työllisyys laskettiin ottamalla huomion vain työntekijät, jotka työskentelevät suoraan samankaltaisen tuotteen tuotannossa unionin tuottajien eri terästehtaissa. Menetelmällä saatiin tarkkoja tietoja, jotka on suhteellisen helppo vahvistaa.

(289) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 11

Työllisyys ja tuottavuus

	2013	2014	2015	Tutkimusajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä (kokoaikainen työ/työntekijä)	18 632	17 739	17 829	17 722
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*95*	*96*	*95*
Tuottavuus (tonnia/työntekijä)	4 003	4 257	4 191	4 115
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*106*	*105*	*103*

Lähde: Euroferin kyselyvastaus

(290) Unionin tuotannonalan työllisyys supistui kasvoi tarkastelujakson aikana. Komissio totesi tutkimuksessa, että tällaisen supistumisen oli aiheuttanut tarve pienentää tuotantokustannuksia ja lisätä tehokkuutta, kun polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisäsi kilpailua markkinoilla. Tämän seurauksena työvoima väheni 5 prosenttia tarkastelujaksolla ottamatta huomioon mahdollisia epäsuoria vaikutuksia työllisyyteen. Tämän vuoksi ja huolimatta tuotantomäärän pienestä supistumisesta (– 2 %) tarkastelujaksolla, unionin tuotannonalan työvoiman tuottavuus – mitattuna tuotoksena työntekijää ja vuotta kohti – kasvoi 3 prosenttia. Tämä osoittaa, että unionin tuotannonala pyrki mukautumaan muuttuviin markkinaolosuhteisiin pysyäkseen kilpailukykyisenä.

4.4.2.4 Varastot

(291) Unionin tuottajien varastot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 12

Varastot

	2013	2014	2015	Tutkimusajanjakso
Loppuvarastot (tonnia)	2 646 989	2 653 224	2 798 420	2 469 667
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*100*	*106*	*93*
Loppuvarastot prosentteina tuotannosta	3,55 %	3,51 %	3,75 %	3,39 %
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*99*	*106*	*95*

Lähde: Euroferin kyselyvastaus

(292) Unionin tuotannonala tuottaa useimpia samankaltaisen tuotteen lajeja käyttäjien tilausten perusteella. Sen vuoksi varastoja ei pidetä merkittävänä vahinkoindikaattorina tuotannonalalla. Tätä tukee myös analyysi loppuvarastojen kehityksestä ilmaistuna prosentteina tuotannosta. Kuten edellä käy ilmi, tämä indikaattori pysyi suhteellisen vakaasti noin 3,4–3,7 % prosentissa tuotantomäärästä.

4.4.2.5 Polkumyyntimarginaalin suuruus

(293) Kaikki Brasilian, Iranin, Venäjän ja Ukrainan polkumyyntimarginaalit olivat merkittävästi vähimmäistasoa korkeammat. Suurten tosiasiallisten polkumyyntimarginaalien vaikutus unionin tuotannonalaan ei ollut merkityksetön, kun otetaan huomioon Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta tulevan tuonnin määrä ja hinnat.

4.4.2.6 Kasvu

(294) Unionin kulutus (vapailla markkinoilla) kasvoi noin 5 prosenttia tarkastelujaksolla, ja samalla unionin tuotannonalan myyntimäärä unionin vapailla markkinoilla supistui noin 5 prosenttia. Näin ollen unionin tuotannonala menetti markkinaosuuttaan, toisin kuin Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta tuleva tuonti, jonka markkinaosuus kasvoi merkittävästi tarkastelujaksolla.

4.4.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

4.4.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

(295) Unionin tuottajien painotetut keskimääräiset yksikkömyyntihinnat unionin vapailla markkinoilla kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 13

Myyntihinnat vapailla markkinoilla unionissa

	2013	2014	2015	Tutkimusajanjakso
Myyntihinta (euroa/tonni)	498	471	427	383
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*95*	*86*	*77*
Yksikkökohtaiset tuotantokustannukset (euroa/tonni)	511	469	431	413
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*92*	*84*	*81*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien kyselyvastaukset

(296) Edellä olevasta taulukosta käy ilmi yksikkökohtaisten myyntihintojen kehitys unionin vapailla markkinoilla verrattuna vastaaviin tuotantokustannuksiin. Myyntihinnat olivat keskimäärin alemmat kuin tuotannon yksikkökustannukset, lukuun ottamatta vuotta 2014, jolloin unionin markkinat alkoivat elpyä ja neljästä muusta asianomaisesta maasta tulevan tuonnin markkinaosuus oli pienempi kuin tutkimusajanjaksolla.

(297) Vuotta 2014 lukuun ottamatta tuotantokustannukset pysyivät yleisesti ottaen korkeampina kuin laskussa olleet myyntihinnat. Rajoittaakseen markkinaosuuden menetystään ja koska tarkasteltavana oleva tuote on perushyödyke unionin tuottajien oli seurattava laskevaa hintakehitystä ja pienennettävä myyntihintojaan huomattavasti, erityisesti vuonna 2015 ja tutkimusajanjakson aikana. Koska tarkasteltavana oleva tuote on perushyödyke, unionin tuottajien oli seurattava laskevaa hintakehitystä.

(298) Otokseen valitut tuottajat siirsivät ja myivät tiettyjä kytkösmarkkinoiden kulutukseen tarkoitettuja raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettuja kuumavalssattuja levyvalmisteita jatkojalostukseen siirtohinnoilla, joita koskevat eri hinnoittelukäytännöt (pääosin kustannushintaan kytkössiirroissa ja siirtohintoihin kytkösmarkkinamyynnissä). Näin ollen sisäisen käytön hintojen kehityksestä ei voida tehdä merkityksellisiä päätelmiä.

4.4.3.2 Työvoimakustannukset

(299) Unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 14

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti

	2013	2014	2015	Tutkimusajanjakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)	63 374	66 039	66 023	67 045
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*104*	*104*	*106*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien kyselyvastaukset

(300) Keskimääräinen palkka työntekijää kohden nousi tarkastelujaksolla 4 prosenttia.

4.4.3.3 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

(301) Unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 15

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2013	2014	2015	IP
Unionin vapailla markkinoilla tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	– 2,7 %	0,4 %	– 0,8 %	– 7,8 %
Kassavirta (tuhatta euroa)	139 285	221 982	122 723	– 79 661
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*159*	*88*	*– 57*
Investoinnit (tuhatta euroa)	256 013	289 582	291 771	268 839
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*113*	*114*	*105*
Investointien tuotto	– 3,5 %	0,5 %	– 1,0 %	– 8,5 %

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien kyselyvastaukset

(302) Komissio määritti unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä unionin vapailla markkinoilla aiheutuneen nettotappion ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta.

(303) Kannattavuus kehittyi negatiivisesti tarkastelujakson aikana: tappioita aiheutui kaikkina kausina, vuotta 2014 lukuun ottamatta. Tappiot vuonna 2013 liittyvät osittain euroalueen velkakriisin jälkimaininkeihin, mutta unionin tuottajien toiminta elpyi osittain vuonna 2014 ja vuoden 2015 alkupuoliskolla. Kuten 295 kappaleessa olevasta taulukosta käy ilmi, yksikkömyyntihinta laski 23 prosenttia tarkastelujakson aikana, koska polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti kovaa hintapainetta vuoden 2015 jälkipuoliskolta alkaen. Tämä johti merkittävään eli 7,8 prosentin tappioon tutkimusajanjaksolla, mikä on tarkastelujakson heikoin tulos.

(304) Nettokassavirta osoittaa unionin tuottajien kykyä rahoittaa toimintaansa itse. Nettokassavirralla on samanlainen laskeva suuntaus kuin kannattavuudella, ja se muuttui negatiiviseksi kestämättömillä tasoilla.

(305) Huolimatta tarkastelujaksolla aiheutuneista tappioista investoinnit (mukaan lukien tiettyjen tuotantoresurssien korvaaminen) pysyivät yli 240 miljoonan euron suuruisina kaikkina tarkastelujakson vuosina. Investoinnit olivat kuitenkin suhteellisen alhaisella tasolla koko jakson ajan, sillä tarkastelujaksolla koituneet tappiot (lukuun ottamatta pieniä voittoa vuonna 2014) olivat vaikuttaneet toimialan pääoman saantiin.

(306) Investointien tuotto on voitto (tai tappio) prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Koituneiden tappioiden vuoksi investointien tuotto oli tarkastelujaksolla negatiivinen lukuun ottamatta vuotta 2014.

4.4.3.4 Mikrotaloudellisia indikaattoreita koskevat huomautukset

(307) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat, MMK Group ja Severstal Group sekä Venäjän taloudellisen kehityksen ministeriö katsoivat, että komissio ei ollut asianmukaisesti käsitellyt kytkösmarkkinatekijää analysoidessaan mikrotaloudellisia indikaattoreita. Venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat totesivat, että komissio analysoi mikrotaloudelliset indikaattorit ainoataan vapaiden markkinoiden osalta, mikä on markkinoiden pienempi segmentti eli ainoastaan 41,8–43,1 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannosta unionissa. Ne väittivät, että mikrotaloudellisten indikaattoreiden tarkastelu ainoastaan unionin vapaiden markkinoiden osalta antaisi todennäköisesti negatiivisemman kuvan kuin se, joka koskee samankaltaisen tuotteen markkinoita koko EU:ssa. Tässä yhteydessä ne viittasivat WTO:n valituselimen raporttiin asiassa *United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan* ([1]), jossa niiden näkemyksen mukaan edellytetään, että tasapainoiseen ja puolueettomaan mikrotaloudellisten indikaattoreiden tarkasteluun olisi sisällytettävä sekä vapaat että kytkösmarkkinat.

(308) Komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan se ei ollut toteuttanut tasapainoista ja puolueetonta mikrotaloudellisten indikaattoreiden tarkastelua, johon sisältyvät sekä vapaat että kytkösmarkkinat.

(309) Ensinnäkin se selvitti 277 kappaleessa menetelmänsä ja ilmoitti, miten ja milloin, se erotteli toisistaan vapaita ja kytkösmarkkinoita koskevat tiedot.

(310) Toiseksi väite, jonka mukaan komissio ei toiminut WTO:n valituselimen mainitun raportin mukaisesti, ei pidä paikkaansa. Komissio ei jättänyt analyysissaan huomiotta kytkösmarkkinoita. Se itse asiassa antoi kytkösmarkkinoita koskevia lukuja ja käsitteli niitä tarvittaessa analyysissaan (ks. tältä osin 224–225 ja 285–287 kappale).

(311) Kolmanneksi tässä tapauksessa suurin osa kytkösmarkkinoista koostui kytkössiirroista (lähes 87 % tutkimusajanjakson aikana), kuten jäljempänä olevasta taulukosta käy ilmi:

Taulukko 16

Jaottelu kytkössiirtoihin ja kytkösmarkkinamyyntiin

	2013	2014	2015	Tutkimusajanjakso
Kytkössiirrot (tonnia)	35 884 971	36 155 050	35 865 270	36 787 755
Kytkösmarkkinamyynti (tonnia)	6 533 091	6 732 125	6 405 801	5 667 111
Kytköskaupan määrä unionin markkinoilla (tonnia)	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866

(312) Tällaiset sisäiset siirrot eivät tule vapaille markkinoille, koska integroitunut tuottaja ei käytä tuotetta jatkojalostukseen, muuntamiseen tai kokoonpanoon integroidussa prosessissa. Näille sisäisille siirroille on tyypillistä se, että kauppalaskua ei anneta ja että integroitu tuottaja/käyttäjä ei ole erillinen oikeushenkilö toisin kuin kytkösmarkkinamyynnissä. Tämän seurauksena näiden kytkössiirtojen myyntihintoja ei ole olemassa.

([1]) WT/DS184/AB/R, 24. heinäkuuta 2001, s. 69, kohta 204.

(313) Lisäksi on hyvin vaikea määrittää kannattavuutta tai investointien tuottoa tällaisissa kytkössiirroissa, sillä tuotelajeja (kun kyseessä on kytkössiirto) jalostetaan edelleen sisäisesti ja useiksi teräksen jatkojalostustuotteiksi ilman myyntilaskujen laatimista (mikä on olennaista tulojen määrittämiseksi ja yksi keskeisistä osatekijöistä voiton määrittämistä varten).

(314) Kuten 41 kappaleessa kuitenkin todetaan, tarkasteltavana olevan tuotteen eri tuotelajit ovat useiden lisäarvollisten jatkojalostusterästuotteiden, kuten kylmävalssattujen ([1]) teräslevytuotteiden ja pinnoitettujen terästuotteiden, tuotannon perusraaka-aine. Kiinan kansantasavallasta ja Venäjän federaatiosta peräisin olevia kylmävalssattuja teräslevytuotteita koskevassa väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa todetaan tältä osin seuraavaa: "… *[unionin tuotannonalan] taloudellinen tilanne vapailla markkinoilla heikkeni tarkastelujaksolla merkittävästi, kun tappioita alkoi kertyä vuodesta 2012 alkaen. Vapaiden markkinoiden myyntimäärät laskivat 14 prosenttia ja yksikköhinnat 19 prosenttia, kun taas tuotantokustannukset laskivat vain 16 prosenttia. Lisäksi unionin tuotannonala menetti markkinaosuuttaan asianomaisista maista tulevalle tuonnille, ja sen oli vähennettävä investointejaan niiden tuoton ollessa jatkuvasti negatiivinen*." ([2]) Tämä johdanto-osan kappaleen päätelmä vahvistettiin lopullisessa vaiheessa ([3]) ja se on edelleen pätevä. Kylmävalssattuja teräslevytuotteita koskevan tapauksen ([4]) tutkimusajanjakso oli ennen nyt käsillä olevan tapauksen tutkimusajanjaksoa. Vaikka kyseessä on eri tutkimusajanjakso, edellä mainitut indikaattorit antavat kuitenkin, samaan tapaan kuin vapailla markkinoilla, negatiivisen kuvan kylmävalssatuista teräslevytuotteista eli ensimmäisistä jatkomarkkinoista, joihin tarkasteltavana olevan tuotteen kytkössiirtoja ja kytkösmarkkinamyyntiä käytetään.

(315) Tämän vuoksi komissio hylkäsi edellä esitettyjen perustelujen pohjalta Venäjän vientiä harjoittavien tuottajien ja Venäjän taloudellisen kehityksen ministeriön esittämät väitteet ja vahvisti noudattaneensa asianmukaista huolellisuutta ja varmistaneensa, että kumpiakin markkinoita tarkastellaan asianmukaisesti.

4.4.4 *Merkittävää vahinkoa koskevat päätelmät*

(316) Unionin tuotannonala toteutti konkreettisia toimia tehokkuuden parantamiseksi leikkaamalla kustannuksia (esimerkiksi vähentämällä viikoittaisten työtuntien määrää) ja pitämällä tuotantokustannukset tiukasti kurissa tarkastelujakson aikana, mutta tästä huolimatta unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkeni merkittävästi: tappiot lisääntyivät vuoden 2013–2,7 prosentista – 7,8 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Tarkastelujakson aikana kertyi näin olleen tappioita vuotta 2014 lukuun ottamatta.

(317) Lisäksi vaikka unionin kulutus vapailla markkinoilla kasvoi 5 prosenttia, unionin tuotannonalan myyntimäärät vähenivät 5 prosenttia, myynnin yksikköhinnat putosivat yli 20 prosenttia ja tuotanto supistui 2 prosenttia. Myös työllisyys väheni 5 prosenttia. Tämän seurauksena myös muut vahingon indikaattorit kehittyvät negatiivisesti.

(318) Vuonna 2013 velkakriisin jälkimainingit vaikuttivat kannattavuuteen kielteisesti vuonna 2013, minkä jälkeen koettiin kohtuullista elpymistä vuonna 2014. Tämän jälkeen tapauksen erityisolosuhteissa unionin tuottajat myivät lähinnä vuoden 2015 jälkipuoliskolta lähtien tarkasteltavana olevaa tuotetta alle kustannusten olevaan hintaan säilyttääkseen markkinaosuutensa. Kaikkien asianomaisten neljän maan vientiä harjoittavat tuottajat myivät polkumyyntihintoihin ja niiden hinnat alittivat useimmissa tapauksissa unionin teräksentuottajien hinnat, jolloin ne aiheuttivat merkittävää painetta unionin tuotannonalan myyntihintoihin.

(319) Edellä kuvatuista tekijöistä tarkastelujaksolla aiheutuneiden tappioiden takia muut indikaattorit, kuten kassavirta ja investointien tuotto, noudattelivat samoja laskevia suuntauksia kuin kannattavuutta kuvaava indikaattori.

(320) Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin ilmoitusasiakirjan julkaisulla, että komissio oli päätellyt, että unionin tuotannonalalle on koitunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa, ja niille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia.

([1]) Kylmävalssauksessa levy tai liuska – joka on ensin kuumavalssattu ja peitattu – kulkee kylmien valssien välistä eli lämpötila on alle metallin pehmenemislämpötilan.

([2]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/181, annettu 10 päivänä helmikuuta 2016, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Venäjän federaatiosta peräisin olevien kylmävalssattujen teräslevytuotteiden tuonnissa (EUVL L 37, 12.2.2016, s. 25, johdanto-osan 153 kappale).

([3]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1328, annettu 29 päivänä heinäkuuta 2016, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Venäjän federaatiosta peräisin olevien kylmävalssattujen teräslevytuotteiden tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 210, 4.8.2016, s. 15, johdanto-osan 117 kappale).

([4]) Se kattoi ajanjakson 1. huhtikuuta 2014–31. maaliskuuta 2015, mikä on erilainen kuin nyt käsillä olevan tapauksen tutkimusajanjakso (ks. (19) kappale).

(321) Venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat (MMK Group ja Severstal Group) ja Venäjän taloudellisen kehityksen ministeriö väittivät, että komissio ei voinut todeta merkittävää vahinkoa kyseisessä menettelyssä, sillä Kiinaa koskeva menettely ([1]) kattoi täsmälleen saman tarkasteltavana olevan tuotteen ja tosiasiallisesti samat vahingon ja syy-yhteyden arviointikaudet (kesäkuuhun 2016 ja jopa syyskuuhun 2016). Ne väittivät, että näiden kahden menettelyn vahva yhteys johti väistämättä samankaltaisiin vahinkoa ja syy-yhteyttä koskeviin päätelmiin kummassakin menettelyssä.

(322) Myös brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja Usiminas kyseenalaisti, olisiko unionin tuotannonalan tilanne voinut heikentyä tilanteesta, jossa oli vakava vahingon uhka, tilanteeseen, jossa koitui merkittävää vahinkoa, vain kuudessa kuukaudessa, kun otetaan huomioon, että Kiinaa koskeva menettely ja nyt käsillä olevan menettely kattavat kumpikin vuoden 2015 jälkipuoliskon. Samoista syistä myös Venäjän taloudellisen kehityksen ministeriö pyysi komissiota tarkastelemaan uudelleen unionin tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa nyt käsillä olevassa menettelyssä.

(323) Usiminas väitti myös, että useat indikaattorit osoittivat itse asiassa vakaata tai vain hieman laskusuuntaista kehitystä, joten unionin tuotannonalalle koituneeksi väitettyä vahinkoa ei voida pitää merkittävänä. Tältä osin kyseinen vientiä harjoittava tuottaja viittasi unionin tuotannon, myyntimäärän ja työllisyyden hienoiseen laskuun. Lisäksi kyseinen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että markkinaosuuden supistuminen, joka on merkittävämpi, on kuitenkin vähäinen, kun otetaan huomioon, että unionin tuotannonala säilytti tutkimusajanjaksolla hallitsevan markkinaosuuden (76,7 %).

(324) Komissio myönsi, että nykyinen tutkimus kattaa täsmälleen saman tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen kuin Kiinaa koskeva tutkimus.

(325) Nykyinen tutkimus ja Kiinaa koskeva tutkimus eivät kuitenkaan kata samoja jaksoja, jotka ovat merkityksellisiä arvioitaessa vahingon kehityssuuntaa ja syy-yhteyttä. Ensinnäkin nykyisen tutkimuksen polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tarkastelu koski 1 päivän heinäkuuta 2015 ja 3 päivän kesäkuuta 2016 välistä ajanjaksoa, kun taas vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2013 ja 30 päivän kesäkuuta 2016 välisen ajanjakson. Kiinaa koskevassa tutkimuksessa polkumyyntiä, tukea ja vahinkoa koskeva tarkastelu koski 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välistä ajanjaksoa, kun taas vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2012 ja vuoden 2015 lopun välisen ajanjakson. Vaikka näiden kahden tutkimuksen päällekkäisyys kattaa kuusi kuukautta (1 päivän heinäkuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välinen aika), polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva päätelmä tehtiin tutkimusajanjakson ja tarkastelujakson perusteella, jotka olivat tässä tutkimuksessa ja Kiinaa koskevissa tutkimuksissa eri ajanjaksot ja jotka oli jo määritelty perusasetuksen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti ja ilmoitettu vireillepanoilmoituksessa. Tämä on selitetty komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/649 ([2]), jäljempänä 'Kiinan lopullista polkumyyntitullia koskeva asetus', johdanto-osan 115 kappaleessa, jossa todetaan seuraavaa: "*Komissio ei kyennyt tässä tapauksessa kumuloimaan polkumyyntituontia yhdistämällä nämä kaksi tutkimusta. Tuotteen tuonnin tutkiminen samanaikaisesti polkumyynnin vuoksi perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan nojalla edellyttää joko tuontia, joka on saman tutkimuksen kohteena, tai tuontia, jota tutkitaan kahdessa eri tutkimuksessa, jotka ovat käynnissä samanaikaisesti ja joilla on samat tai suureksi osaksi päällekkäiset tutkimusajanjaksot. Tässä tapauksessa molemmissa tutkimuksissa on eri tutkimusajanjaksot, joissa on päällekkäisyyttä vain 6 kuukautta.*"

(326) Nyt käsillä olevassa tutkimuksessa komissio sai riittävästi näyttöä tosiasialliseen vahinkoon perustuvan menettelyn vireille panemiseksi muun muassa tutkimusajanjakson erittäin alhaisten hintojen ansiosta. Kiinan tapauksen tutkimus koskee sen sijaan vahingon uhkaa ja sen tutkimusajanjakso kattaa osittain nyt käsillä olevan tapauksen tutkimusajanjaksoa edeltävän ajanjakson, eikä se perustu pelkästään Kiinasta tulevan tuonnin hintoihin ja määrään vaan myös kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien odotettavissa olevaan tulevaan käyttäytymiseen, kun otetaan huomioon etenkin olemassa oleva ylikapasiteetti.

(327) Oikeuskäytäntö edellyttää komissiolta eri tekijöiden vaikutuksen analyysia. Nyt käsillä olevassa tapauksessa tuonti neljästä maasta on aiheuttanut unionin tuotannonalalle tosiasiallista vahinkoa kyseisen tutkimuksen tutkimusajanjaksolla.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/649, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa (EUVL L 92, 6.4.2017, s. 68).

([2]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/649, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa (EUVL L 92, 6.4.2017, s. 68).

(328) Kyseisestä tosiasiallisesta vahingosta riippumatta Kiinasta tuleva tuonti oli unionin tuotannonalalle lisäuhka. Siksi kun otetaan huomioon näiden kahden tutkimuksen tutkimusajanjakson ero ja nyt käsillä olevassa tutkimuksessa tehdyt päätelmät, Kiinan aiheuttama vahingon uhka ei voi poistaa tässä tutkimuksessa todettua syy-yhteyttä.

(329) Komissio totesi myös, että vahinkomarginaalin laskemiseen käytettyyn menetelmään, joka perustuu neljän maan yrityksissä todettuun viitehinnan alittavuuteen, sisältyy sen ominaisuuksien vuoksi Kiinan aiheuttaman vahingon syy-yhteyden mahdollinen lukeminen neljästä maasta tulevalle tuonnille.

(330) Mitä tulee brasilialaisen vientiä harjoittavan tuottajan Usiminasin esittämiin epäilyihin, siitä, olisiko unionin tuotannonalan tilanne voinut heikentyä tilanteesta, jossa oli vakava vahingon uhka, tilanteeseen, jossa koitui merkittävää vahinkoa, vain kuudessa kuukaudessa, komissio vertasi Kiinan tapauksen tutkimusajanjaksoa nyt käsillä olevan tapauksen tutkimusajanjaksoon ja totesi, että unionin tuotannonalan tilanne oli todellakin heikentynyt kyseisellä kuuden kuukauden jaksolla. Tältä osin komissio viittaa esimerkiksi unionin tuottajien tuotantomäärien, myyntimäärien, työllisyyden ja myyntihintojen jatkuvaan supistumiseen sekä heikentyneeseen rahoitustilanteeseen (kannattavuus), mikä käy ilmi jäljempänä olevasta taulukosta.

Taulukko 17

Joidenkin keskeisten makro- ja mikroindikaattoreiden vertailu Kiinaa koskevan tapauksen ja viittä maata koskevan tapauksen välillä kyseisten tapausten tutkimusajanjaksojen aikana

	Johdanto-osan kappaleet	2015 (tutkimusajanjakso Kiinaa koskevassa tapauksessa)	Tutkimusajanjakso
Tuotantomäärät	(278)	74 718 189	72 920 472
Kapasiteetin käyttöaste	(278)	76,2 %	74,3 %
Myyntimäärä vapailla markkinoilla	(282)	27 327 906	26 027 000
Unionin tuottajien markkinaosuus vapailla markkinoilla	(282)	77,7 %	76,7 %
Työllisyys	(289)	17 829	17 722
Myyntihinnat	(295)	427	383
Otokseen valituille unionin tuottajille koituneet tappiot	(301)	– 0,8 %	– 7,8 %

(331) Mitä tulee väitteeseen, että useat indikaattorit osoittivat itse asiassa vakaata tai vain hieman laskusuuntaista kehitystä, joten unionin tuotannonalalle koituneeksi väitettyä vahinkoa ei voida pitää merkittävänä, komissio viittasi 316–319 kappaleessa esitettyyn keskeisten vahinkoindikaattoreiden jatkuvaan heikentymiseen. Komissio totesi, että tällainen heikentyminen riittää syyksi siihen, että unionin tuotannonalan voidaan katsoa olevan tilanteessa, jossa sille koituu merkittävää vahinkoa.

(332) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat (MMK Group ja Severstal Group) kyseenalaistivat merkittävää vahinkoa koskevat komission päätelmät seuraavin perustein:

— Unionin tuotannonala saavutti voittoa 8,6 prosentin voiton tammikuun ja maaliskuun 2017 välisenä aikana (ks. (425) kappale).

— Asetuksella ([1]), jolla 6 päivänä huhtikuuta 2017 otettiin käyttöön polkumyyntitulli Kiinasta peräisin olevia kuumavalssattuja teräslevytuotteita koskevan tutkimuksen jälkeen, vahvistettiin lopullisesti se, että unionin tuotannonalalle ei tarkasteltavana olevan tuotteen osalta koitunut merkittävää vahinkoa ennen 31 päivää joulukuuta 2015. Merkittävää vahinkoa ei myöskään esiintynyt ennen 1 päivää tammikuuta 2016, ja unionin tuotannonalan kannattavuus oli jälleen 2 prosenttia 1 päivästä heinäkuuta 31 päivään joulukuuta 2016 ulottuvalla jaksolla (ks. myös (425) kappale);

— Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja Usiminas esitti samanlaisen huomautuksen ([2]), jossa se ilmoitti haluavansa osoittaa, että vertailu ([3]) ei selvitä, olisiko unionin tuotannonalan tilanne voinut heikentyä tilanteesta, jossa oli vahingon uhka, tilanteeseen, jossa koitui merkittävää vahinkoa, ***vain kuudessa kuukaudessa***.

— Talousindikaattoreiden kohtuullinen heikentymistä vuodesta 2015 tutkimusajanjaksolle (ks. myös taulukko (330) kappaleen jälkeen) ei voida pitää merkittävänä.

(333) Komissio hylkäsi nämä väitteet seuraavista syistä:

— Kuten 426 kappaleessa mainitaan, perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti vahinkoa koskevat päätelmät on tehtävä varmennettujen tutkimusajanjaksoa koskevien tarkastettujen tietojen pohjalta. Tutkimusajanjakson jälkeisten tietojen keruu ja tarkastaminen sitä vastoin tapahtui unionin etua koskevan analyysin yhteydessä. Taulukko, joka esitetään 301 kappaleessa, osoitti suuria tappioita vuodesta 2013 lähtien (poikkeuksena vuosi 2014).

  Vaikka otettaisiinkin huomioon tutkimusajanjakson jälkeinen tilanne, unionin tuotannonala on edelleen tilanteessa, jossa sille aiheutuu vahinkoa: heinäkuusta joulukuuhun 2016 ja tammikuusta maaliskuuhun 2017 saavutetulla voitolla ei voida kompensoida peräkkäisiä suurten tappioiden jaksoja. Lisäksi vahinkoanalyysi perustuu useisiin tekijöihin, joista kannattavuus on vain yksi.

— Mitä tulee Kiinasta peräisin olevia kylmävalssattuja teräslevytuotteita koskevan polkumyyntitullin käyttöönotosta annettuun asetukseen, komissio viittasi 325 kappaleessa esitettyihin perusteluihin ja erityisesti siihen, että nyt käsillä oleva tutkimus ja Kiinaa koskevat tutkimukset eivät kata samoja vahinkotekijöiden suutauksen ja syy-yhteyden arvioinnin kannalta merkityksellisiä ajanjaksoja.

— Talousindikaattoreiden heikentymisen osalta komissio toisti, että kaikki tärkeimmät indikaattorit heikkenivät, mille on tyypillistä unionin tuottajien tuotantomäärien, myyntimäärien, työllisyyden ja myyntihintojen jatkuva supistuminen sekä heikentynyt rahoitustilanne (kannattavuus). Tätä voidaan sinällään pitää merkittävän vahingon indikaattorina.

(334) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

5. **SYY-YHTEYS**

(335) Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti, oliko Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta polkumyynnillä tapahtuva tuonti syynä unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Lisäksi komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti, olisivatko muut tiedossa olleet tekijät voineet samaan aikaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio varmisti, ettei muiden tekijöiden kuin Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa mahdollista vahinkoa pidetä polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana.

(336) Komissio otti huomioon seuraavat tekijät: talouskriisi, unionin tuottajien riittämätön kilpailukyky, tuonti muista kolmansista maista, yhden italialaisen teräksentuottajan tilanteen vaikutus vahinkotilanteeseen, unionin tuottajien vientimyynti, Euroopan terästeollisuuden ”ylikapasiteetti” sekä korrelaatio tarkasteltavana olevan tuotteen unionin markkinahintojen ja toisaalta raaka-aineen ja tarkasteltavana olevan tuotteen maailmanlaajuisten hintojen välillä.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/649, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa (EUVL L 92, 6.4.2017, s. 68).
([2]) Brasilialaisen vientiä harjoittavan tuottajan Usiminasin huomautus, 7. elokuuta 2017, s. 2.
([3]) Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja viittaa tämän asetuksen taulukkoon 15. Sama taulukko on myös esitetty yleisessä ilmoitusasiakirjassa.

5.1 **Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset**

(337) Vientiä harjoittavien tuottajien keskimääräiset hinnat laskivat vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson välillä vuoden 2011 442 eurosta/tonni 323 euroon/tonni tutkimusajanjaksolla (– 27 %). Laskemalla jatkuvasti yksikkömyyntihintojaan tarkastelujaksolla vientiä harjoittavat brasilialaiset, iranilaiset, venäläiset ja ukrainalaiset tuottajat pystyivät kasvattamaan markkinaosuuttaan 7,45 prosentista vuonna 2013 tutkimusajanjakson 12,57 prosenttiin, kuten käy ilmi 262 kappaleessa olevasta taulukosta. Myös tuonnin määrä kasvoi huomattavasti vuoden 2015 ja tutkimusajanjakson välillä aiempiin vuosiin verrattuna.

(338) Komissio totesi, että asianomaisista maista peräisin tuonnin määrän kasvu ja hintojen jyrkkä lasku tarkastelujaksolla aiheuttivat vahinkoa unionin tuotannonalalle. Tämä johtuu siitä, että asianomaisten maiden vientiä harjoittavien tuottajien aggressiivisen hinnoittelustrategian vuoksi unionin tuottajilla ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin laskea hintoja ja myydä tappiolla säilyttääkseen tietyn myyntimäärän ja markkinaosuuden. Tällä oli kielteinen vaikutus tuotannonalan kannattavuuteen, joka saavutti kestämättömän – 7,8 prosentin tason tutkimusajanjakson aikana.

(339) Kun otetaan huomioon ajallinen yhteys toisaalta jatkuvasti aleneviin hintoihin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän ja toisaalta tappiollisuuteen johtaneen unionin tuotannonalan myyntimäärän menetyksen ja hintojen alenemisen välillä, komissio päättelee, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle.

5.2 **Muiden tekijöiden vaikutukset**

5.2.1 *Talouskriisi*

(340) Komissio on todennut, että euroalueen velkakriisin jälkimainingit vaikuttivat negatiivisesti unionin terästeollisuuteen vuonna 2013. Kuten 303 kappaleessa kuitenkin mainitaan, komissio on myös päätellyt, että unionin tuotannonalan elpyminen alkoi vuonna 2014 ja vuoden 2015 ensimmäisellä puoliskolla.

(341) Erityisesti markkinat olivat alkaneet elpyä hieman kriisin vaikutuksista, kun kysyntä oli suhteellisen vakaata ja jopa hieman kasvussa vuodesta 2013 eteenpäin. Tämän vuoksi unionin tuotannonala olisi vuodesta 2014 lähtien voinut hyötyä enemmänkin markkinoiden elpymisestä. Alhaisin hinnoin tuleva tuonti kasvoi kuitenkin vähitellen ja lisäsi markkinaosuuttaan unionin tuotannonalan kustannuksella. Tuonnin aiheuttama jatkuva paine alkoi tuntua täysimittaisesti vuoden 2015 jälkipuoliskolta eli tutkimusajanjakson alusta alkaen.

(342) Näin ollen, kun otetaan huomioon unionin markkinoiden elpyminen, mikä näkyy unionin vapaiden markkinoiden kulutuksen kasvuna tarkastelujaksolla (ks. taulukko 226 kappaleessa), komissio päätteli, että euroalueen velkakriisillä oli ollut kielteinen vaikutus tarkastelujaksolla lähinnä vuonna 2013 ja ennen tutkimusajanjaksoa. Se ei kuitenkaan vaikuttanut merkittävään vahinkoon, joka todettiin tutkimusajanjaksolla.

5.2.2 *Tuonti kolmansista maista*

5.2.2.1 Kiina

(343) Kiinasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus (kokonaistuonnin määränä) kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 18

Kiinasta tulevan tuonnin määrä, yksikköhinta ja markkinaosuus

	2013	2014	2015	Tutkimusajanjakso
Kiina				
Kiinasta tulevan tuonnin määrä	336 028	592 104	1 519 304	1 578 848
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*176*	*452*	*470*

	2013	2014	2015	Tutkimusajanjakso
Kiinasta tulevan tuonnin yksikköhinta	505	463	404	339
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*92*	*80*	*67*
Markkinaosuus	1,04 %	1,79 %	4,32 %	4,65 %
Osuus unionin koko tuontimäärästä	6,97 %	11,32 %	19,41 %	19,98 %

Lähde: Eurostat.

(344) Kuten edellä olevasta taulukosta käy ilmi, tuonti Kiinasta kasvoi 370 prosenttia tarkastelujaksolla, kun tuonti muista kolmansista maista kuin Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta (Kiina mukaan luettuna) kasvoi vain 51 prosenttia. Lisäksi verrattaessa absoluuttisia tuontilukuja, voidaan havaita seuraavaa:

— Kiina oli Venäjän ja Ukrainan ohella kolmen suurimman viejän joukossa unionin markkinoilla vuosina 2013–2015;

— Kiina oli suurin viejä unioniin tutkimusajanjakson aikana.

(345) Kiinan hinnat myös hinnat laskivat vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson välillä 505 eurosta/tonni 339 euroon/tonni.

(346) Oikeuskäytäntö edellyttää komissiolta eri tekijöiden vaikutuksen analyysia. Nyt käsillä olevassa tutkimuksessa tuonti Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta on aiheuttanut unionin tuotannonalalle tosiasiallista vahinkoa tämän tapauksen tutkimusajanjaksolla. Riippumatta nyt käsillä olevasta tutkimuksesta komissio päätteli Kiinasta tuotua samaa tuotetta koskevan tutkimuksen yhteydessä, että Kiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä oli syy-yhteys (erityisesti vuoden 2015 jälkipuoliskolla) ([1]).

(347) Vaikka Kiinaa koskeva tutkimus ja nyt käsillä oleva tutkimus eivät kata samoja vahinkotekijöiden suutauksen ja syy-yhteyden arvioinnin kannalta merkityksellisiä ajanjaksoja, niiden päällekkäisyys kattaa ensinnäkin kuusi kuukautta kahden tutkimuksen väliseltä tutkimusajanjaksolta (1 päivän heinäkuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välinen aika). Toiseksi, kuten Kiinaan sovellettavaa lopullista tullia koskevan asetuksen ([2]) johdanto-osan 59 kappaleessa mainitaan, Kiinasta tulevan tuonnin määrä kasvoi edelleen (8,5 %) vuoden 2016 alkupuoliskolla (773 275 tonnia) verrattuna vuoden 2015 alkupuoliskoon (712 390 tonnia). Lisäksi kuten 343 kappaleessa olevassa taulukossa esitetään, tuontimäärät Kiinasta tutkimusajanjaksolla eivät olleet merkityksettömiä. Kolmanneksi kuten Kiinaan sovellettavaa lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 93 kappaleessa todetaan, *"kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien hinnoittelu unionin markkinoilla oli aggressiivista, etenkin vuoden 2015 jälkipuoliskolla ja vuoden 2016 alkupuoliskolla. Kun otetaan huomioon Kiinan massiivinen teräksen, myös tarkasteltavana olevan tuotteen, ylikapasiteetti, kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat voisivat pitää yllä aggressiivista hintastrategiaa ja alentaa myyntihinnat minimitasolle, jos toimenpiteitä ei toteuteta."*

(348) Kaikista näistä syistä ja erityisesti sen vuoksi, että Kiinasta tuleva tuonti ei ollut määrältään merkityksetöntä ja että Kiinan vientiä harjoittavat tuottajat noudattivat aggressiivista hinnoittelua, on mahdollista, että myös Kiinasta tuleva tuonti vaikutti tässä tutkimuksessa todettuun merkittävään vahinkoon.

(349) Toisaalta ei voida olettaa, että Kiinasta tuleva tuonti oli ainoa syy unionin tuotannonalan heikkenevään tilanteeseen. Jos Kiinasta tulevan tuonnin vaikutus poistettaisiin, neljästä maasta tulevan tuonnin määrä olisi silti itsenäinen vahingon syy. Varsinkin neljästä asianomaisesta maasta peräisin olevan tuonnin taso tutkimusajanjaksolla (4,2 miljoonaa tonnia tutkimusajanjaksolla) on erittäin huomattava ja lähes kolminkertainen Kiinan tuonnin tasoon verrattuna tutkimusajanjaksolla (1,6 miljoonaa tonnia tutkimusajanjaksolla).

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1778, annettu 5 päivänä lokakuuta 2016, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa (EUVL L 272, 7.10.2016, s. 62, johdanto-osan 197 kappale).

([2]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/649, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa (EUVL L 92, 6.4.2017, s. 76, johdanto-osan 59 kappale).

(350) Lisäksi Kiinan vientiä harjoittavia tuottajia pidettiin hintojen asettajina unionin markkinoilla, mutta Kiinan harjoittama hintojen asettaminen ei ollut ratkaisevaa tarkasteltavana olevan tuotteen osalta. Pikemminkin neljästä maasta tulevan tuonnin merkittävä määrä ja markkinaosuus myös laskivat hintoja unionin markkinoilla. Ilman tällaista hintojen yhdenmukaistumista neljän maan aggressiiviseen hintapolitiikkaan nähden, vahinkoa ei olisi ilmennyt.

(351) Näin ollen komissio päätteli, että Kiinasta tuleva tuonti on todennäköisesti osaltaan aiheuttanut unionin tuotannonalalle koitunutta merkittävää vahinkoa. Se ei kuitenkaan poista syy-yhteyttä unionin tuotannonalalle koituneen vahingon ja polkumyynnillä neljästä muusta maasta tapahtuneen tuonnin väliltä tällaisen tuonnin merkittävän määrän ja verrattain alhaisten hintojen vuoksi.

(352) Mitään Kiinan viennin mahdollisia vaikutuksia ei lisäksi lueta näiden neljän maan osalle, sillä vahingon korjaavassa tasossa otetaan huomioon vain polkumyynnillä näistä neljästä maasta tulleen tuonnin vaikutus (ks. (554) kappale).

5.2.2.2 Muut maat

(353) Kolmansista maista tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus (kokonaistuonnin määränä) kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 19

Kolmansista maista (Kiinaa lukuun ottamatta) tulevan tuonnin määrä, yksikköhinta ja markkinaosuus

	2013	2014	2015	Tutkimusajanjakso
Turkki				
Turkista peräisin olevan tuonnin määrä	1 001 157	473 194	667 119	824 099
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*47*	*67*	*82*
Turkista tulevan tuonnin yksikköhinta	462	452	397	344
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*98*	*86*	*74*
Markkinaosuus	3,10 %	-1,43 %	1,90 %	2,43 %
Osuus unionin koko tuontimäärästä	20,76 %	9,00 %	8,45 %	10,4 %
Yhteensä (kaikki muut maat kuin Brasilia, Iran, Venäjä, Ukraina ja Kiina)				
Tuonti kaikista muista kolmansista maista	2 081 103	1 684 531	1 914 137	2 057 998
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*81*	*92*	*99*
Kaikista muista maista tulevan tuonnin yksikköhinnat	478	461	423	365
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*97*	*89*	*76*
Markkinaosuus	6,44 %	5,08 %	5,44 %	6,07 %
Osuus unionin koko tuontimäärästä	43,16 %	32,22 %	24,24 %	26,04 %

Lähde: Eurostat.

(354) Yksi brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että oli syrjivää, ettei Turkki ollut tämän tutkimuksen kohteena. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Turkista peräisin olevan tuonnin määrä oli suurempi kuin Brasiliasta tulevan tuonnin määrä ja että myös Turkin tuontihinnat olivat matalammat kuin Brasilian tuontihinnat. Näistä syistä tämä asianomainen osapuoli väitti, että Turkista peräisin oleva tuonti oli tärkeä unionin tuotannonalalle mahdollisesti koituneen vahingon syy ja että valituksen tekijä oli väärässä sivuuttaessaan Turkista tulevan tuonnin vaikutuksen.

(355) Mitä tulee syrjintäväitteeseen, komissio totesi, että valituksen tekijä oli toimittanut valituksessaan alustavaa näyttöä siitä, että Turkin vientiä harjoittavat tuottajat eivät tuoneet tarkasteltavana olevaa tuotetta polkumyynnillä unionin markkinoille. Toisaalta Brasiliaa ja muita asianomaisia maita koskevat laskelmat antavat aiheen uskoa, että kyseisistä maista tuleva tuonti tapahtui polkumyynnillä, mikä vahvistui tutkimuksessa.

(356) Turkista tulevan tuonnin mahdollisesti aiheuttamasta vahingosta komissio totesi, että Turkista peräisin tuonnin määrä supistui tarkastelujaksolla. Näin ollen vaikka Turkista tuleva tuonti olisi osaltaan vaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, se ei voinut aiheuttaa vahinkoanalyysissa todettuja yhä negatiivisempia kehityssuuntauksia. Lisäksi Turkista tulevan tuonnin hinnat (344 euroa/tonni, ks. (353) kappale) ovat keskimäärin korkeampia kuin asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat, kuten 264 kappaleessa esitetään, eikä tuonti tapahtunut polkumyynnillä valituksen tekijän esittämän alustavan näytön mukaan (ks. 355 kappale). Näistä syistä komissio päätteli, että Turkista tuleva tuonti ei poistanut syy-yhteyttä neljästä maasta tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle koituneen merkittävän vahingon väliltä.

(357) Mitä tulee muista kolmansista maista tulevan tuonnin määriin, komissio vertasi sitä neljän asianomaisen maan tuontiin. Se totesi, että tuonti Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta muodosti valtaosan kokonaistuonnista unioniin (4 266 881 tonnia) tutkimusajanjaksolla ja että sen määrä kasvoi 77 prosenttia tarkastelujaksolla. Niiden markkinaosuus oli 12,58 prosenttia tutkimusajanjakson aikana. Kaikkien muiden maiden yhteenlaskettu tuontimäärä oli 3 636 846 tonnia ja niiden markkinaosuus 10,72 prosenttia samalla jaksolla. Kuten 353 kappaleessa olevassa taulukossa esitetään, kaikkien muiden maiden Kiinaa lukuun ottamatta yhteenlaskettu määrä oli vain 2 057 998 tonnia ja markkinaosuus 6,07 prosenttia.

(358) Lisäksi keskimääräiset tuontihinnat muista kolmansista maista (365 euroa/tonni kaikista muista kolmansista maista, ks. taulukko 14 edellä) olivat korkeammat kuin keskimääräiset tuontihinnat Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta (323 euroa/tonni tutkimusajanjaksolla, ks. 265 kappale). Tämän vuoksi komissio katsoi, että muiden kolmansien maiden tuontimäärät eivät poistanut syy-yhteyttä polkumyynnillä Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä.

(359) Oikeuskäytäntö edellyttää komissiolta eri tekijöiden vaikutuksen analyysia. Nyt käsillä olevassa tutkimuksessa tuonti Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta on aiheuttanut unionin tuotannonalalle tosiasiallista vahinkoa tutkimusajanjaksolla. Nyt käsillä olevasta tutkimuksesta riippumatta ja kun otetaan huomioon nykyiset määriä ja hintoja koskevat päätelmät, jotka on esitetty 357 ja 358 kappaleessa, tuonti kaikista muista maista Kiinaa lukuun ottamatta ei rikkonut syy-yhteyttä käsiteltävänä olevassa asiassa ja sillä oli enintään vähäinen vaikutus vahinkotilanteeseen.

5.2.3 *Unionin tuotannonalan vientimyynti*

(360) Otokseen valittujen unionin tuottajien viennin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 20

Otokseen valittujen unionin tuottajien vientimäärä

	2013	2014	2015	Tutkimusajanjakso
Vientimäärä etuyhteydettömille asiakkaille	2 379 035	2 777 446	2 409 721	2 075 670

	2013	2014	2015	Tutkimusajanjakso
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*117*	*101*	*87*
Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	463	459	391	357
Indeksi (2013 = 100)	*100*	*99*	*84*	*77*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien kyselyvastaukset

(361) Otokseen valittujen unionin tuottajien vientimyynnin määrä pienentyi 13 prosenttia tarkastelujakson aikana. Hinnat laskivat tarkastelujaksolla huomattavasti, 23 prosenttia.

(362) Otokseen valittujen unionin tuottajien vientimyynti vastasi noin 25 prosentista niiden kokonaismyynnistä vapailla markkinoilla tutkimusajanjakson aikana. Myös vientihintojen lasku noudatteli prosenttiosuuksina samaa suuntausta kuin unionin tuottajien myyntihinnat unionin markkinoilla.

(363) Komissio päätteli, että unionin tuottajien vientimyyntitoiminta vaikutti osaltaan unionin tuotannonalalle koituneeseen vahinkoon. Se ei kuitenkaan poista syy-yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle koituneen vahingon väliltä samoista syistä, jotka on esitetty 350 ja 351 kappaleessa eli neljästä maasta tulevan tuonnin huomattavien määrien ja verrattain matalien hintojen vuoksi, ja koska tällaisen toiminnan vaikutus oli vain vähäinen.

5.2.4 *Yhden italialaisen unionin tuottajan erityinen tilanne*

(364) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että italialaisen tuottajan Ilvan tietojen sisällyttäminen tarkasteluun vääristäisi vahinkoa koskevaa kuvaa. Se väitti, että italialaisen tuottajan todellinen tuotanto ja myynti supistuivat merkittävästi tarkastelujaksolla syistä, jotka eivät liittyneet asianomaisista maista tulevaan tuontiin.

(365) Ensinnäkin, kuten 215 kappaleessa todetaan, unionin tuotannonalan määritelmä ja analyysi perustuvat koko unionin tuotannonalaan, mukaan lukien kyseinen italialainen tuottaja. Näin ollen ei olisi asianmukaista sulkea tämän tuottajan tietoja unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle. Tässä yhteydessä se tosiasia, että italialainen tuottaja supisti tosiasiallista tuotantoaan (alle 700 000 tonnilla vuodessa) tarkastelujaksolla, ei voi täysin selittää unionin tuotannonalan kokonaistuotantotason laskua (– 1,7 miljoonaa tonnia). Jotkin unionin tuottajat pystyivät lisäämään todellista tuotantoaan tarkastelujaksolla, mutta toiset (kuten Ilva) eivät tähän pystyneet. Samaa päättelyä sovelletaan myyntitietoihin.

(366) Lisäksi Ilva ei kuluu unionin tuottajien otokseen eikä sellaisenaan vaikuttanut mikrotaloudellisissa indikaattoreissa todettuihin suuntauksiin. Tässä yhteydessä komissio totesi, että kaikille otokseen valituille unionin tuottajille koitui tutkimusajanjakson aikana tappioita. Tämä vahvistaa päätelmän, jonka mukaan koko unionin tuotannonalalle aiheutui vahinkoa.

(367) Lisäksi yhden italialaisen tuottajan erityistilanteen vaikutus unionin tuotannonalaa koskevaan kokonaiskuvaan oli vähäinen. Siitä huolimatta, että kyseinen italialainen tuottaja supisti tuotantoaan ja myyntimääriään, muut unionin tuottajat pystyvät tuottamaan ja myymään suhteessa enemmän ja täyttämään tämän italialaisen tuottajan jättämän aukon. Näillä unionin tuottajilla ei kuitenkaan ollut muuta mahdollisuutta kuin seurata polkumyyntituonnin asettamaa hintatasoa, jotta ne olisivat voineet estää markkinaosuutensa pienenemisen edelleen.

(368) Lisäksi se tosiseikka, että joidenkin unionin tuottajien tulos unionin markkinoilla on suhteellisesti parempi kuin toisten, voi johtua useista eri tekijöistä, mutta se ei vaikuta päätelmään, jonka mukaan unionin tuotannonalalle kokonaisuutena aiheutui vahinkoa polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista.

(369) Näin ollen komissio päätteli, että yhden italialaisen tuottajan vaikutus oli vähäinen eikä se osaltaan vaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

5.2.5 *Euroopan terästeollisuuden ylikapasiteetti ja maailmanlaajuisen terästeollisuuden ylikapasiteetti*

(370) Jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, että vahinkoa EU:n tuotannonalalle ei aiheuttanut tuonti asianomaista maista vaan unionin tuottajien ylikapasiteetti. Väitteidensä tueksi nämä asianomaiset osapuolet viittasivat komission esittämään terästeollisuuden toimintasuunnitelmaan.

(371) Komissio hylkäsi tämän väitteen. Vaikka terästeollisuudessa on maailmanlaajuisesti – myös unionin markkinoilla – ylikapasiteettiongelma ([1]), komissio totesi, että kolme unionin tuotannonalan tehdasta ([2]) vähensi merkittävästi todellista tuotantomääräänsä tarkastelujakson aikana. Kaiken kaikkiaan unionin tuottajien tuotantomäärä supistui 2 prosenttia, kuten 278 kappaleessa olevasta taulukosta käy ilmi.

(372) Kuten 301 kappaleessa olevasta taulukosta käy ilmi, kannattavuus heikkeni merkittävästi ja tutkimusajanjaksolla koitui ennätystappioita. Näin olleen tämä osoittaa, että verrattain vakaiden tuotanto- ja kapasiteettilukujen ja toisaalta yhä suurempien tappioiden välillä ei ole suoraa korrelaatiota, kun otetaan huomioon, että säilyäkseen kilpailukykyisenä unionin tuotannonala on ollut halukas mukautumaan muuttuviin markkinaolosuhteisiin.

(373) Näin ollen komissio päätteli, että Euroopan terästeollisuuden ylikapasiteetti ei poistanut syy-yhteyttä.

(374) Mitä tulee lisäväitteeseen, jonka mukaan unionin tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko oli seurausta maailmanlaajuisesta tarkasteltavana olevan tuotteen ylikapasiteetista, jäljempänä olevassa taulukossa esitetään raakateräksen käyttämätön kapasiteetti ja tosiasiallinen tuotantotaso Brasiliassa, Iranissa, Venäjällä ja Ukrainassa.

Taulukko 21

Raakateräksen kapasiteetti ja samankaltaisen tuotteen todellinen tuotantotaso Brasiliassa, Iranissa, Ukrainassa ja Venäjällä (tuhatta tonnia)

Maa	Raakateräksen arvioitu tuotanto-kapasiteetti vuodeksi 2015 ([1])	Raakateräksen tuotanto vuonna 2015 ([2])	Teoreettinen ylika-pasiteetti vuonna 2015 ([1]) ([2])	Tarkasteltavana olevan tuotteen tosiasiallinen tuotanto vuonna 2014	Tarkasteltavana olevan tuotteen tosiasiallinen tuotanto vuonna 2015
Brasilia	49 220	33 256	15 964	14 229	13 388
Iran	28 850	16 146	12 704	8 276	7 872
Venäjä	90 000	70 898	19 102	26 898	27 509
Ukraina	42 500	22 968	19 532	7 867	6 314

([1]) *Kapasiteettitietojen lähde: OECD* (OECD, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5. syyskuuta 2016, Directorate for Science, Technology and Innovation, Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity, Liite, s. 7 eteenpäin.).

([2]) *Tuotantotietojen lähde: World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2015* (World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2016, taulukko 1, s. 1 ja 2, ja taulukko 13, s. 35, http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html.).

(375) Tällainen ylikapasiteetti aiheutti polkumyyntitoiminnan kaikissa asianomaisissa maissa.

([1]) Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, alueiden komitealle ja Euroopan investointipankille – Euroopan terästeollisuuden kestävän työllisyyden ja kasvun turvaaminen (COM(2016) 155 final, 16.3.2016). Tässä asiakirjassa esitetään seuraavaa maailmanlaajuisesta terästeollisuuden ylikapasiteetista:
— Sivu 2: "…Kiinan ja muiden voimakkaasti kasvavan talouden maiden talouskasvun hidastumisella on ollut kielteinen vaikutus teräksen globaaliin kysyntään vuodesta 2014";
— Sivu 6: "Niiden toimenpiteiden lisäksi, joilla pyritään lieventämään globaalin ylikapasiteetin vaikutuksia, komissio haluaa torjua ongelman taustalla olevia syitä tärkeimpien kauppakumppaneiden kanssa. Globaali ongelma vaatii globaaleja ratkaisuja."

([2]) Ilva, ThyssenKrupp ja Tata Steel UK.

(376) Komissio päätteli näin ollen, että maailmanlaajuinen ylikapasiteetti ei poista syy-yhteyttä tämän tapauksen erityisissä olosuhteissa. Itse asiassa tässä tapauksessa ylikapasiteetti on yhtenä syynä asianomaisten maiden polkumyyntitoimintaan.

5.2.6 *Unionin tuottajien puutteellinen kilpailukyky*

(377) Jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, että unionin tuottajat eivät olleet riittävän kilpailukykyisiä suhteellisesti suurempien energiakustannusten (lähinnä sähkön) vuoksi. Toinen asianomainen osapuoli väitti, että unionin tuotannonalalle oli tyypillistä investointien ja innovoinnin vähäisyys.

(378) Vaikka energiakustannukset ovat tärkeitä, energia ei ole keskeisin kustannustekijä tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa. Komissio totesi tuoreen asiantuntijatutkimuksen perusteella, että sähkön hinnat laskivat Euroopassa 12 prosenttia vuosina 2010–2015. Unioni oli sähkön hintatason osalta maailman neljänneksi edullisin alue ([1]). Ei siis voida väittää, että unionin tuottajat olisivat epäedullisemmassa asemassa tässä suhteessa. Sähkön hintoja koskevat väitteet eivät myöskään sovi yhteen sen kanssa, että vielä vuonna 2013 unionin tuotannonalan voitto oli noin 0,4 prosenttia, kuten se oli ollut vuosina 2007–2011, jolloin se olisi myös kärsinyt kyseisestä väitetystä kustannuksiin liittyvästä suhteellisesta haittatekijästä.

(379) Vähäisiä investointeja ja innovointia koskevan väitteen osalta komissio totesi tutkimusajanjakson aikana, että tarkastelujaksolla oli yhä käynnissä yli 240 miljoonan euron investoinnit (ks. (305) kappale). Mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan unionin tuotannonala ei ollut innovatiivinen, asianomainen osapuoli ei toimittanut mitään näyttöä väitteensä tueksi.

(380) Näin ollen komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan unionin tuotannonala ei ollut riittävän kilpailukykyinen, ja päätteli, että nämä tekijät eivät aiheuttaneet merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle.

5.2.7 *Unionin markkinoiden alhaiset kuumavalssattujen teräslevytuotteiden hinnat, jotka johtuvat alhaisista raaka-ainehinnoista ja/tai alhaisista globaaleista hinnoista*

(381) Yksi brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että teräksen tuotannon raaka-aineiden, erityisesti rautamalmin, alhaiset hinnat ovat johtaneet tarkasteltavana olevan tuotteen markkinahintojen laskuun unionin markkinoilla. Ukrainalainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että unionin kotimarkkinoilla esiintyväksi väitetty hintavaikutus ei aiheutunut asianomaisista maista tulevasta tuonnista vaan tarkasteltavana olevan tuotteen yleisestä hintojen laskusuuntauksesta kaikkialla maailmassa.

(382) Komissio analysoi sekä tarkasteltavana olevan tuotteen hintojen että raaka-ainehintojen kehitystä tarkastelujaksolla.

(383) Komission tutkimuksessa vahvistui, että raaka-aineiden hinnat laskivat vuoden 2012 ja tutkimusajanjakson välillä. Esimerkiksi rautamalmin hinta laski noin 141 dollarista/tonni 52 dollariin/tonni eli laskua oli yli 60 prosenttia.

(384) Analysoitaessa otokseen valitun suurimman unionin tuottajan tuotantokustannuksia komissio kuitenkin totesi, että laskevien raaka-ainehintojen vaikutus on paljon pienempi kuin todettu hintakehitys. Esimerkiksi keskeisten raaka-aineiden osuus sen kaikista tuotantokustannuksista vuonna 2013 oli noin 70 prosenttia ja edelleen noin 60 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Tämä osoittaa, että tarkasteltavana olevan tuotteen raaka-ainehintojen putoamisen ja tuotantokustannusten vähenemisen välillä ei ole suoraa korrelaatiota.

(385) Lisäksi unionin tuotannonalan tuotantokustannukset laskivat kaikkiaan 19 prosenttia (ks. 295 kappale), mikä oli seurausta alentuneiden raaka-ainekustannusten lisäksi myös unionin tuottajien toiminnan tehostumisesta, kuten 290 kappaleessa esitetään. Lisäksi keskimääräiset tuontihinnat laskivat vieläkin enemmän eli 27 prosenttia samalla kaudella (ks. 265 kappale).

([1]) Ote viimeisimmästä tutkimuksesta: *EC bottom-up study on energy prices and costs*, tekijänä konsulttiryhmä, johon kuuluvat Ecofys ja CEPS, heinäkuu 2016.

(386) Tasapuolisissa markkinaolosuhteissa unionin tuotannonala olisi voinut säilyttää myyntihintansa tason, hyötyä kustannusten laskusta ja muuttaa toimintansa taas kannattavaksi. Unionin tuottajien oli kuitenkin seurattava hintojen suuntausta unionin markkinoilla ja laskettava hintojaan. Unionin tuottajien täytyi myydä tutkimusajanjaksolla kustannukset alittavilla hinnoilla välttääkseen markkinaosuutensa kutistumisen edelleen. Tämän vuoksi komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan tarkasteltavana olevan tuotteen maailmanlaajuinen hintojen lasku ja raaka-ainehintojen lasku osaltaan aiheuttivat unionin tuotannonalalle koituneen vahingon.

5.3 **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(387) Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välille vahvistettiin syy-yhteys. Jatkuvasti alenevilla myyntihinnoilla Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta tulevan polkumyyntituonnin määrän jyrkän kasvun ja unionin tuotannonalan heikentyvän tuloksen välillä on ajallinen yhteys, etenkin vuoden 2015 jälkipuoliskolta eteenpäin. Unionin tuotannonalalla ei kuitenkaan ollut muuta mahdollisuutta kuin seurata polkumyyntituonnin asettamaa hintatasoa, jotta se olisi estänyt markkinaosuutensa pienenemisen edelleen. Tämä johti tappiolliseen tilanteeseen. Näin ollen unionin tuotannonala ei pystynyt hyödyntämään unionin elpyvää kulutusta vaan sen oli pakko myydä tuotteitaan unionin markkinoille alle kustannustason.

(388) Komissio on todennut, että myös muut tekijät ovat saattaneet vaikuttaa unionin tuotannonalan tilanteeseen. Näitä olivat seuraavat: tuonti kolmansista maista, unionin tuottajien vientimyynti ja Euroopan terästeollisuuden ylikapasiteetti sekä terästeollisuuden maailmanlaajuinen ylikapasiteetti.

(389) Tiivistelmänä voidaan todeta, että komissio katsoi, ettei yksikään asianomaisten osapuolten ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen esittämistä näitä tekijöitä koskevista väitteistä muuttanut päätelmiä, joissa vahvistettiin syy-yhteys polkumyyntituonnin ja unionin tuotannonalalle tutkimusajanjakson aikana aiheutuneen merkittävän vahingon välillä.

(390) Lisäksi komissio päätteli, etteivät nämä tekijät yhdessä tai erikseen voineet poistaa syy-yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle koituneeksi todetun vahingon väliltä ja että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuva tuonti oli seuraavista syistä edelleen vahingon tärkein aiheuttaja. Kuten 357 kappaleessa todetaan, tuonti Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta muodosti valtaosan kokonaistuonnista unioniin (4 266 881 tonnia) tutkimusajanjaksolla ja sen määrä kasvoi 77 prosenttia tarkastelujaksolla. Lisäksi kuten 362 kappaleessa todetaan, otokseen valittujen unionin tuottajien vientimyynti vastasi vain vähäistä osaa (25 %) niiden kokonaismyynnistä vapailla markkinoilla, mutta neljän asianomaisen maan ylikapasiteetti on yhtenä syynä polkumyyntitoimintaan unionin markkinoilla.

(391) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisäksi oli joitakin tiedossa olevia tekijöitä – talouskriisi, yhden italialaisen tuottajan tilanne, unionin tuottajien riittämätön kilpailukyky sekä matalista raaka-aineiden hinnoista ja/tai maailmanlaajuisesti matalista tarkasteltavana olevan tuotteen hinnoista johtuvat tarkasteltavana olevan tuotteen alhaiset hinnat unionin markkinoilla – mutta niiden ei todettu aiheuttaneen vahinkoa unionin tuotannonalalle tutkimusajanjakson aikana.

(392) Osapuolille ilmoitettiin näistä päätelmistä ilmoitusasiakirjassa. Asianomaiset osapuolet toimittivat huomautuksia, joita käsitellään seuraavissa kappaleissa. Komissio otti nämä huomautukset otettiin huomioon lopullisia päätelmiä tehdessään.

(393) Venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat MMK Group ja Severstal Group väittivät, että syy-yhteys asianomaisista maista tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalan tilanteen mahdollisen heikentymisen välillä voi 1 päivän heinäkuuta 2015 ja 30 päivän kesäkuuta 2016 välisenä aikana selvästikin rikkoutua, kun otetaan Kiinaan sovellettavaa lopullista tullia koskevan asetuksen päätelmät. Tässä yhteydessä ne viittasivat Kiinan tuontimäärien nopeaan kasvuun vuodesta 2015 alkaen tutkimusajanjakson loppuun asti nykyisessä menettelyssä ja aiempaan Kiinan tuontihintojen laskusuuntaukseen (– 33 %, kuten todetaan komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1778 ([1]), jäljempänä 'Kiinan väliaikaista tullia koskeva asetus', johdanto-osan 161 kappaleessa. Nämä venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat viittasivat erityisesti Kiinan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 178–182, 184 ja 188 kappaleeseen näyttönä siitä, että heinäkuun 2015 ja kesäkuun 2016 välillä heikentyneeseen tilanteeseen oli syynä Kiinasta tuleva tuonti eikä tuonti asianomaisista maista. Samoin kuin venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat huomautuksissaan myös Venäjän taloudellisen kehityksen ministeriö väitti,

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/649, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa (EUVL L 92, 6.4.2017, s. 68).

että Kiinasta tuleva tuonti oli ratkaiseva tekijä, joka vaikutti kielteisesti unionin tuotannonalan tilaan, eikä asianomaisista maista peräisin oleva tuonti. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen nämä vientiä harjoittavat tuottajat ja Venäjän teollisuus- ja kauppa- ja teollisuusministeriö toistivat saman väitteen.

(394) Komissio hylkäsi nämä väitteet. Johdanto-osan kappaleet, joihin venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat viittaavat, koskevat vuosia 2012–2015 eivätkä nyt käsillä olevan menettelyn tarkastelujaksoa. Sama pätee Kiinan tuontihintojen laskusuuntaukseen. Tältä osin komissio viittaa 325 kappaleessa annettuihin selvityksiin ja toistaa, että nykyinen tapaus ja Kiinaa koskeva tapaus eivät ole ristiriidassa. Komissio totesi itse asiassa, että Kiinasta peräisin oleva tuonti on ehkä osaltaan vaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, kuten 349 kappaleessa todetaan, mutta se ei poista syy-yhteyttä asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja tutkimusajanjaksolla koituneen merkittävän vahingon väliltä.

(395) Venäjän taloudellisen kehityksen ministeriö väitti myös, että toisin kuin unionin tuottajilla Venäjän valmistajilla raaka-ainekustannusten osuus tuotannon kokonaistuotantokustannuksista oli vuonna 2015 yli 60 prosenttia. Tämän vuoksi raaka-ainehintojen lasku johti suurempaan tarkasteltavana olevan tuotteen hintojen laskuun venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien kohdalla kuin unionin tuottajilla. Näin ollen se uskoi, että komission olisi arvioitava tätä seikkaa asianmukaisesti nyt käsillä olevassa menettelyssä. Lisäksi Venäjän ministeriö väitti, että unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa selittävä tekijä voisi olla myös se, että unionin tuotannonalan vientihinnat olivat paljon alhaisemmat kuin keskimääräiset yksikkökohtaiset tuotantokustannukset ja että unionin tuotannonalan vienti ei ollut kannattavaa. Näin ollen Venäjän ministeriö pyysi komissiota tarkastelemaan uudelleen syy-yhteyden määrittämistä nyt käsillä olevassa menettelyssä. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Venäjän teollisuus- ja kauppa- ja teollisuusministeriö toisti saman, unionin tuotannonalan vientitoimintaa koskevan väitteen.

(396) Mitä tulee Venäjän ministeriön huomautuksiin raaka-aineen hinnoista, komissio viittasi (381) kappaleeseen ja sitä seuraaviin kappaleisiin, jossa se totesi, että raaka-ainehintojen putoamisen ja tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannusten vähenemisen välillä ei ole suoraa korrelaatiota unionin tuottajien osalta. Itse asiassa on niin, että jos raaka-aineen hintojen lasku olisi johtanut suurempaan tarkasteltavana olevan tuotteen hintojen laskuun venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta kuin unionin tuottajien osalta, sen olisi pitänyt kuvastua sekä venäläisen tuottajan kotimarkkina- että vientihinnassa. Komissio totesi kuitenkin, että venäläinen vientiä harjoittava tuottaja myi tuotteitaan polkumyynnillä EU:n markkinoille.

(397) Mitä tulee unionin tuotannonalan vientitoiminnan kannattavuuden puuttumiseen, komissio viittasi (360) kappaleeseen ja sitä seuraaviin kappaleisiin. Se myönsi, että vientimäärien myyntihinnat laskivat huomattavasti, mutta myös sen, että otokseen valittujen unionin tuottajien vientimäärät olivat enintään 25 prosenttia niiden kokonaismyynnistä vapailla markkinoilla tutkimusajanjakson aikana (ks. (362) kappale). Tämän vuoksi komissio päätteli, että vientimyynti oli vähäiseltä osalta vaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon mutta tämä tekijä ei poistanut syy-yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle koituneen merkittävän vahingon väliltä.

(398) Lisäksi brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja CSN väitti, että syy-yhteyden arvioinnin tarkkuuteen vaikutti haitallisesti i) ArcelorMittal Groupin toteuttaman tuonnin sisällyttäminen vahingon arviointiin ja ii) ristiriita nyt käsiteltävänä olevassa asiassa tehtyjen Kiinasta tulevaa tuontia koskevien päätelmien ja niiden komission päätelmien välillä, jotka koskevat rinnakkaisessa polkumyyntitutkimuksessa Kiinasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia. CSN katsoi, että ArcelorMittal Groupin toteuttama tuonti muodosti tietoisen ja tarkoitusperältään huonon ryhmän sisäisen päätöksen. Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja Usiminas esitti samanlaisia huomautuksia ja totesi, että suurin osa Brasiliasta peräisin olevasta tuonnista on kytkösmarkkinamyyntiä/kytkössiirtoja, erityisesti ArcelorMittal Brazililta ArcelorMittalille Eurooppaan. Mitä tulee Kiinan vaikutukseen, CSN oli eri mieltä (349) kappaleen päätelmistä, joiden mukaan Kiinasta tuleva tuonti ei poistanut syy-yhteyttä unionin tuotannonalalle koituneen vahingon ja neljästä asianomaisista maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin väliltä. Tässä yhteydessä brasilialainen viejä viittasi Kiinasta tulevan tuonnin kasvuun – yhä laskeviin hintoihin – ja siten, että kasvu oli paljon nopeampaa kuin neljän asianomaisen maan tuonnin kasvu.

(399) Komissio hylkäsi nämä väitteet. Kysymykseen ArcelorMittal Groupin siihen etuyhteydessä olevalta yritykseltä Brasiliassa siihen etuyhteydessä oleville yrityksille unionissa toteuttaman tuonnin sisällyttämisestä tutkimukseen

komissio totesi, että koska se oli päätellyt, että perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaiset perusteet polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksen kumulatiivista arviointia varten täyttyivät, syy-yhteyttä koskeva analyysi on tehtävä neljän asianomaisen maan osalta yhdessä. Kuten 4.3.1 kohdassa selitettiin, kumulatiivista arviointia koskevat edellytykset täyttyivät Brasilian, Venäjän, Iranin ja Ukrainan osalta. Näin ollen tässä tapauksessa itse aiheutetussa vahingossa on kyse siitä, voiko Brasiliasta unioniin suuntautunut tuonti sinällään rikkoa syy-yhteyden vahingon ja polkumyynnillä tapahtuneen, kumulatiivisesti tarkastellun tuonnin välillä. Tältä osin komissio totesi, että ArcelorMittal Groupin tutkimusajanjaksolla toteuttama tuonti vastasi vain 5,8:aa prosenttia asianomaisen neljän maan tuonnista. Tällä perusteella komissio päätteli, että näin vähäiset määrät eivät kyenneet poistamaan syy-yhteyttä polkumyynnin ja todetun vahingon väliltä. Niiden vaikutus vahinkoon oli vähäinen.

(400) Kiinan tuontia koskevan väitteen osalta komissio viittasi (394) kappaleeseen. Vaikka Kiinan tuonnin kasvu olikin paljon nopeampaa kuin neljän asianomaisen maan tuonnin kasvu, asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin taso tutkimusajanjaksolla (4,2 miljoonaa tonnia tutkimusajanjaksolla) on lähes kolminkertainen Kiinan tuonnin tasoon verrattuna tutkimusajanjaksolla (1,6 miljoonaa tonnia tutkimusajanjaksolla). Tämän vuoksi, kuten jo aiemmin todettiin, komissio päätteli, että Kiinasta peräisin oleva tuonti on ehkä osaltaan vaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, kuten 349 kappaleessa todetaan, mutta se ei poista syy-yhteyttä asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja tutkimusajanjaksolla koituneen merkittävän vahingon väliltä.

(401) Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja Usiminas väitti, että komissio ei ole näyttänyt toteen, että vahingon ja tarkasteltavana olevan tuotteen Brasiliasta peräisin olevalla tuonnilla on syy-yhteys. Usiminas väitti, että Brasiliasta peräisin olevan tuonnin vähäisen määrän ja verrattain korkeiden hintojen vuoksi tällainen tuonti ei selvästikään voinut väitetyllä tavalla vahingoittaa unionin tuotannonalaa. Usiminas väitti myös, että vaikka Brasilian, Iranin, Venäjän ja Ukrainan tuonti kumuloitaisiin, tuonnin määrää ei voitaisi pitää perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla huomattavana tai merkittävänä. Brasilian, Iranin, Venäjän ja Ukrainan yhteenlaskettu markkinaosuus oli tutkimusajanjaksolla enintään 12,58 prosenttia, mikä on liian vähäinen aiheuttaakseen vahinkoa, kun otetaan huomioon, että unionin tuotannonalan markkinaosuus pysyi 75 prosentissa tarkastelujakson aikana. Lisäksi Usiminas esitti, että ilmoitusasiakirjassa annettujen tietojen perusteella unionin tuotannonalan kannattavuuden lasku ja Brasilian, Iranin, Venäjän ja Ukrainan yhteenlasketun tuonnin määrällinen kasvu eivät osu samaan aikaan. Tässä yhteydessä Usiminas väitti esimerkiksi, että merkittävin kannattavuuden heikentyminen tapahtui vuoden 2015 ja tutkimusajanjakson välillä, kun näiden neljän maan tuonnin yhteenlaskettu markkinaosuus kasvoi vain 0,08 prosenttia. Lopuksi se pyysi komissiota selittämään, miten on mahdollista, että Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta tulevan tuonnin tilanne muuttui niin merkittävästi ja niin lyhyessä ajassa, että tuonti, joka ei ollut aiheuttanut vahingon uhkaa, muodostui unionin tuotannonalalle koituneen merkittävän vahingon syyksi.

(402) Ensinnäkin, kuten 261 kappaleessa selitetään, komissio päätteli, että perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa vahvistetut perusteet täyttyvät Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivista tarkastelua varten. Kaikki polkumyyntimarginaalit, jotka vahvistettiin suhteessa näiden maiden tuontiin ja jotka on lueteltu kohdassa 3 ”Polkumyynti”, olivat yli vähimmäistason eivätkä näin ollen merkityksettömiä.

(403) Toiseksi komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan asianomaisista maista tulevan tuonnin määriä ei voida pitää merkittävinä perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Brasilian, Iranin, Venäjän ja Ukrainan yhteenlaskettu markkinaosuus oli 7,45 prosenttia vuonna 2013 ja se nousi 12,58 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Myös absoluuttiselta määrältään tuonti kyseisistä maista kasvoi huomattavasti tarkastelujakson aikana eli vuoden 2013 noin 2,4 miljoonasta tonnista 4,3 miljoonaan tonniin tutkimusajanjaksolla. Toisaalta unionin tuotannonalan markkinaosuus laski 85,1 prosentista 76,7 prosenttiin samalla jaksolla, mikä osoitti unionin teräksentuottajien kilpailuaseman heikentymistä.

(404) Kolmanneksi on totta, että Brasilian, Iranin, Venäjän ja Ukrainan yhteenlaskettu markkinaosuus kasvoi ainoastaan 0,08 prosenttia vuonna 2015 ja tutkimusajanjaksolla. Samalla jaksolla Brasilian, Iranin, Venäjän ja Ukrainan tuontihinnat kuitenkin myös laskivat merkittävästi eli 10, 14, 16 ja 14 prosenttia, mikä on toinen tekijä, joka on otettava huomioon arvioitaessa, oliko polkumyynnillä tapahtuva tuonti asianomaista maista aiheuttanut unionin tuotannonalalle merkittävää vahinkoa.

(405) Mitä tulee lopuksi väitteeseen, jonka mukaan asianomaisista maista tuleva tuonti ei muodostanut vahingon uhkaa, Kiinan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 188 kappaleessa todetaan tässä yhteydessä, että *"[o]n kuitenkin myös todennäköistä, että Brasiliasta, Iranista, Venäjältä, Serbiasta ja Ukrainasta tuleva tuonti on vaikuttanut merkittävän vahingon uhkaan"* ([1]). Tämä toteamus vahvistettiin Kiinan lopullista tullia koskevan asetuksen ([2]) johdanto-osan 116 kappaleessa.

(406) Lisäksi syy-yhteyttä koskevassa selitetään selkeästi ja perustellaan, kuten 337–339 kappaleessa mainitaan, miksi Brasilian, Iranin, Venäjän ja Ukrainan tuonti on muodostunut vahingon uhkaksi unionin tuotannonalalle. Kun otetaan huomioon ajallinen yhteys ja jatkuvasti aleneviin hintoihin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä sekä tappiollisuuteen johtaneen unionin tuotannonalan myyntimäärän menetys ja hintojen aleneminen, komissio päätteli, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle.

(407) Lisäksi Usiminas väitti, että unionin tuotannonalalle mahdollisesti koitunut vahinko johtuu ainakin osittain taloudellisen laman vaikutuksista, jotka olivat nähtävissä koko tarkastelujakson ajan. Se myös väitti, että Kiinasta ja Turkista tuleva tuonti sekä unionin korkeat energiakustannukset aiheuttaisivat väitetyn vahingon paljon todennäköisemmin kuin Brasiliasta tuleva tuonti.

(408) Komissio hylkäsi nämä väitteet seuraavista syistä: Mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan talouslama oli ainakin osittain vahingon syynä, komissio päätteli tutkimuksen aikana, että vaikka euroalueen velkakriisi vaikutti negatiivisesti vuonna 2013, se ei aiheuttanut tutkimusajanjaksolla todettua merkittävää vahinkoa (ks. (342) kappale).

(409) Väitteeseen, jonka mukaan muut tekijät (tuonti Kiinasta ja Turkista, korkeat energiakustannukset) aiheuttaisivat unionin tuotannonalalle väitetysti koituneen vahingon paljon todennäköisemmin kuin Brasiliasta tuleva tuonti, voidaan todeta seuraavaa.

a) Tuonti Kiinasta: kuten 343–349 kappaleessa todetaan, on mahdollista, että Kiinasta tuleva tuonti, kun otetaan huomioon sen määrät ja hinnat, osaltaan vaikutti tässä tutkimuksessa todettuun merkittävään vahinkoon, mutta se ei poista syy-yhteyttä unionin tuotannonalalle koituneen vahingon ja polkumyynnillä neljästä muusta maasta tulleen tuonnin ja väliltä

b) Tuonti Turkista: kuten 356 kappaleessa todetaan, tuonti Turkista väheni tarkastelujaksolla. Näin olleen vaikka Turkista tuleva tuonti olisi osaltaan vaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, se ei voinut aiheuttaa vahinkoanalyysissa todettuja yhä negatiivisempia kehityssuuntauksia.

c) Korkeat energiakustannukset: komissio viittaa tässä yhteydessä 378 kappaleeseen. Ei voida väittää, että unionin tuottajat olisivat epäedullisemmassa asemassa näiden kustannusten osalta. Vuosina 2010–2015 unionista tuli laskevien energiahintojen vuoksi alue, jossa sähkön hinnat olivat maailman neljänneksi matalimmat.

(410) Komissio katsoi, ettei yksikään asianomaisten osapuolten ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen esittämistä väitteistä muuttanut päätelmiä, joissa vahvistettiin syy-yhteys polkumyyntituonnin ja unionin tuotannonalalle tutkimusajanjakson aikana aiheutuneen merkittävän vahingon välillä.

(411) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen brasilialainen yritys CSN väitti, että ArcelorMittal Groupin vaikutus vahinkoon olisi erotettava Brasiliasta tulevasta tuonnista. Brasiliaa koskeva tutkimus olisi tämän vuoksi päätettävä, sillä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuus laskisi alle vähimmäistason, jos ArcelorMittal Groupin tuontia, jota pidettiin itse aiheutettuna vahinkona, ei otettaisi mukaan.

(412) Komissio hylkäsi tämän väitteen. Vaikka komissio erottaisikin ArcelorMittal Groupin tuonnin, jäljelle jäävä tuonti Brasiliasta ei selvästikään olisi selvästi merkityksetöntä. Kuten lisäksi 399 kappaleessa esitetään, kun on päätelty, että perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaiset perusteet polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksen kumulatiivista arviointia varten täyttyivät, syy-yhteyttä koskeva analyysi on tehtävä neljän asianomaisen maan osalta yhdessä.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1778, annettu 6 päivänä lokakuuta 2016, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa (EUVL L 272, 7.10.2016).

([2]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/649, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa (EUVL L 92, 6.4.2017, s. 68).

(413) Tämän vuoksi komissio päätteli edellä esitetyn pohjalta, että Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta polkumyynnillä tapahtuva tuonti oli syynä unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Muut tunnetut tekijät, jotka samaan aikaan vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen, eivät yhdessä tai erikseen tarkasteltuina poistaneet syy-yhteyttä.

6. **UNIONIN ETU**

6.1 **Alustavat huomautukset**

(414) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti komissio tutki, voisiko se selkeästi todeta toimenpiteiden käyttöönoton unionin edun vastaiseksi tässä tapauksessa. Se otti erityisesti huomioon tarpeen poistaa vahingollisen polkumyynnin kauppaa vääristävät vaikutukset ja palauttaa toimiva kilpailu. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan, tuojien ja käyttäjien edut.

(415) Osapuolille ilmoitettiin näistä komission päätelmistä ilmoitusasiakirjassa. Asianomaiset osapuolet toimittivat huomautuksia, joita käsitellään seuraavissa kappaleissa. Lisäksi, kuten 28 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa, komissio keräsi myös lisätietoja tutkimusajanjakson jälkeisistä kehityssuuntauksista. Se teki ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen käyntejä useiden käyttäjien, yhdistysten ja unionin tuottajien tiloihin, kuten 29 kappaleessa esitetään. Komissio otti huomioon osapuolten huomautukset ja tutkimusajanjakson jälkeisistä kehityssuunnista kerätyt tiedot tehdessään lopullisen päätelmänsä unionin edusta, ja niitä käsitellään seuraavissa kappaleissa.

(416) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen valituksen tekijä väitti, että se suhtautui hyvin varauksellisesti komission arvioon tutkimusajanjakson jälkeisistä tiedoista unionin etua koskevan päätöstä varten. Valituksen tekijä väitti, että tutkimusajanjakson jälkeisten tietojen pohjalta ei voida vaarantaa tutkimusajanjakson tiedoista saatavia ilmeisiä johtopäätöksiä. Lisäksi se väitti, että jos komissio päättäisi arvioida tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja, se olisi myös tarkasteltava maaliskuun 2017 jälkeistä jaksoa, sillä *"vuoden 2017 toisen vuosineljänneksen tiedot ovat paras näyttö siitä, mitä tapahtuu, jos tulleja ei oteta käyttöön"* ([1]).

(417) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen komissio sai lisäksi konsortion jäseniltä, vientiä harjoittavilta tuottajilta ja Brasilian edustustolta Euroopan unionissa huomautuksia, joiden mukaan olisi otettava huomioon merkittävät tutkimusajanjakson jälkeiset kehityssuunnat. Useimmat saaduista huomautuksista koskivat hintakehitystä, erityisesti sitä, että tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen hinnat nousivat merkittävästi tutkimusajanjakson jälkeen.

(418) Mitä tulee valituksen tekijän esittämiin väitteisiin, perusperiaatteena on että perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti tietoja, jotka koskevat tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa, ei yleensä oteta huomioon. Komissio kuitenkin totesi, että määriteltäessä unionin etua perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti voidaan ottaa huomioon myös tiedot, jotka liittyvät tutkimusajanjakson jälkeiseen aikaan ([2]). Tutkimusajanjakson jälkeisen ajan tiedot kattoivat tutkimusajanjaksoa seuraavan ajan niin pitkälle kuin mahdollista. Joitakin lisäkysymyksiä esitettiin asianomaisille osapuolille maaliskuun 2017 jälkeen, ja saadut vastaukset otettiin huomioon.

(419) Tutkimusajanjakson jälkeinen kehitys koski erityisesti tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen hintojen jyrkkää nousua ja pulaa tietyistä tuotelajeista, mikä on merkityksellistä arvioitaessa unionin etua asianmukaisten toimenpiteiden käyttöön oton yhteydessä, varsinkin kun otetaan huomioon tämän tapauksen erityisolosuhteet. Näin ollen komission päätös tutkia poikkeuksellisesti tutkimusajanjakson jälkeisiä kehityssuuntia heinäkuun 2016 ja maaliskuun 2017 välisenä aikana (ja maaliskuuta 2017 pidemmällekin) unionin etua koskevan arvioinnin yhteydessä oli perusteltu ja tarpeellinen.

([1]) Euroferin huomautus, 2. toukokuuta 2017, s. 12. Tämä toteamus viittaa siihen, että komissio päätti tutkimuksen alustavassa vaiheessa jatkaa tutkimusta ilman toimenpiteiden käyttöönottoa.

([2]) 25. lokakuuta 2011 annettu tuomio, *Transnational Company "Kazchrome" ja ENRC Marketing v. neuvosto*, asia T-192/08. EU:T:2011:619, 221 kohta.

6.2 **Unionin tuotannonalan etu**

(420) Unionin tuotannonala on sijoittautunut useaan jäsenvaltioon (Yhdistynyt kuningaskunta, Ranska, Saksa, Tšekki, Slovakia, Italia, Luxemburg, Belgia, Puola, Alankomaat, Itävalta, Suomi, Ruotsi, Portugali, Unkari ja Espanja), ja se työllistää suoraan noin 18 000 työntekijää, jotka työskentelevät samankaltaisen tuotteen tuotannossa unionin tuottajien terästehtaissa (ks. 289 kappale).

(421) Tutkimuksessa toimi yhteistyössä 17 EU:n tuottajaa. Yksi italialainen tuottaja vastusti tutkimuksen vireillepanoa.

(422) Kuten 387 kappaleessa osoitetaan, koko unionin tuotannonalan tilanne heikentyi erityisesti vuoden 2015 jälkipuoliskosta alkaen ja polkumyynnillä tapahtunut tuonti vaikutti siihen kielteisesti. Vaikutukset näkyivät varsinkin otokseen kuuluneiden unionin tuottajien taloudelliseen tulokseen liittyvissä indikaattoreissa, kuten kannattavuudessa.

(423) Lisäksi on odotettavissa, että lopullisten polkumyyntitullien käyttöönotto palauttaisi tasapuoliset kilpailuedellytykset unionin markkinoille ja antaisi unionin tuotannonalalle mahdollisuuden elpyä. Tämän seurauksena unionin tuotannonalan kannattavuus paranisi tasolle, jota pidetään välttämättömänä tällä pääomavaltaisella tuotannonalalla. Unionin tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta polkumyynnillä tulevasta tuonnista.

(424) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen komissio lähetti tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevan lisäkyselylomakkeen kuudelle otokseen valitulle unionin tuottajalle. Tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevaan lisäkyselylomakkeeseen saatiin vastaus kaikilta kuudelta unionin tuottajalta, ja valituksen tekijälle ilmoitettiin, että komission yksiköt varmistaisivat tiedot paikan päällä.

(425) Kuudelta otokseen valitulta unionin tuottajalta kerätyt tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevat tiedot osoittivat, että unionin eri tuottajien kannattavuus vaihteli. Tutkimusajanjakson aikana otokseen valituille unionin tuottajille aiheutui – 7,8 prosentin tappio. Tutkimusajanjakson jälkeisellä jaksolla heinäkuusta joulukuuhun 2016 kannattavuus oli 2 prosenttia ja tammikuusta maaliskuuhun 2017 se oli 8 prosenttia. Nämä prosenttiosuudet ovat kaikkien otokseen valittujen unionin tuottajien painotettuja keskimääräisiä kannattavuuslukuja (ennen veroja), jotka esitetään niiden tuloslaskelmissa, ilmaistuna prosenttiosuutena niiden myynnistä unionin etuyhteydettömille asiakkaille.

(426) Komissio toistaa, että perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahinkoa koskevat päätelmät on tehtävä varmennettujen tutkimusajanjaksoa koskevien tarkastettujen tietojen pohjalta. Tutkimusajanjakson jälkeisten tietojen keruu ja tarkastaminen sitä vastoin tapahtui ainoastaan unionin etua koskevan analyysin yhteydessä. Kappaleessa 301 olevassa taulukossa esitetään suuret tappioita ja negatiivinen kassavirta vuodesta 2013 lähtien.

(427) Saatujen lisätietojen pohjalta komissio totesi, että tutkimusajanjakson jälkeisen kauden kannattavuuden ja kustannusten kehityssuuntauksen yleinen arviointi ei voi lieventää muiden vahinkoindikaattoreiden osalta todettuja kielteisiä suuntauksia eikä kompensoida neljää perättäistä kautta, joilla on koitunut suuria tappioita.

(428) Sen vuoksi komissio päätteli, että lopullisten polkumyyntitullien käyttöönotto olisi unionin tuotannonalan edun mukaista.

6.3 **Tuojien etu**

(429) Kuten 8 kappaleessa todetaan, kaikki seitsemän tuojaa, jotka ilmoittautuivat, olivat konsortion jäseniä ja vastustivat toimenpiteiden käyttöönottoa tässä tutkimuksessa.

(430) Tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyvä toiminta vastasi 5–10 prosenttia otokseen valitun etuyhteydettömän tuojan kokonaisliikevaihdosta tutkimusajanjakson aikana. Se vastusti polkumyyntitoimenpiteiden mahdollista käyttöön ottoa ja katsoi, että se voisi johtaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin vähentymiseen tai loppumiseen.

(431) Komissio totesi, että kuten 453–458 kappaleessa todetaan, tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti muista maista kuin Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta kompensoi jossain määrin vuoden 2017 ensimmäisten kuukausien aikana niitä tuontimääriä, jotka tuotiin asianomaisista maista ennen tämän tutkimuksen vireillepanoa. Tämän vuoksi komissio päätteli, että toimenpiteiden käyttöönotolla ei olisi merkittäviä kielteisiä hintavaikutuksia tuojiin, mutta niiden olisi vaihdettava hankintalähdettä, mistä seuraisi lisäkustannuksia näille tuojille.

6.4 **Käyttäjien etu**

6.4.1 *Johdanto*

(432) Kuumavalssattuja teräslevytuotteita käytetään teollisuudessa raaka-aineena, jota loppukäyttäjät ostavat käytettäväksi eri tarkoituksiin esimerkiksi rakennusalalla (teräsputkien tuotanto), laivanrakennuksessa, kaasusäiliöissä, paineastioissa ja energiaputkistoissa.

(433) Käyttäjät kilpailevat unionin tuotannonalan vertikaalisesti integroituneiden yritysten kanssa tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoketjun loppupään markkinoilla. Tarkasteltavana oleva/samankaltainen tuote on kustannuserä eri käyttäjille, jotka jalostavat sitä.

(434) Konsortio teki useita huomautuksia tutkimuksen eri vaiheissa. Lisäksi järjestettiin kolme kuulemistilaisuutta sen pyynnöstä.

(435) Italiassa toimiva yritys Marcegaglia Carbon Spa, jäljempänä 'Marcegaglia', joka käsittelee tarkasteltavana olevaa/samankaltaista tuotetta ja joka tuottaa muun muassa putkia ja teräksisiä jatkojalostustuotteita ja on konsortion jäsenen, antoi kyselylomakkeeseen vastauksen konsortion jäsenenä. Tarkasteltavana oleva/samankaltainen tuote on tälle, kuten muillekin käyttäjille, kustannuserä. Marcegaglia itsessään kuluttaa 2,9–4,4 miljoonaa tonnia tarkasteltavana olevaa/samankaltaista tuotetta vuosittain. Se tuo 1,6–2,4 miljoonaa tonnia tuotetta asianomaisista ja muista kolmansista maista Se toimi tutkimuksessa täydessä yhteistyössä; se toimitti vastauksen kyselylomakkeeseen, sen tiloihin tehtiin käynti ja se toimitti kaikkia komission pyytämät tiedot tutkimuksen aikana.

(436) Lisäksi muut käyttäjien kuin konsortion jäsenet, erityisesti Baltian maiden ja Puolan käyttäjät, toimittivat huomautuksia vireillepanon jälkeen, kuten 17 kappaleessa todetaan. Ne ilmaisivat vastustavansa tämän tutkimuksen vireillepanoa. Lisäksi Latvian työnantajien liitto sekä Latvian kone- ja laiteteollisuuden ja metallintyöstöteollisuuden yhdistys esittivät vireillepanoa vastustavia huomautuksia. Vaikka näiltä asianomaisilta osapuolilta pyydettiin lisää yhteistyötä tutkimuksen aikana, mitään lisähuomautuksia ei saatu edes ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen.

(437) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen valituksen tekijä väitti, että unionin etua koskeva analyysi oli vääristynyt, koska siinä keskityttiin ainoastaan viennistä riippuvaisiin integroitumattomiin käyttäjiin, jotka hyötyivät (ja hyötyvät edelleenkin) polkumyynnillä toimitettavasta raaka-aineesta. Samalla se väitti, että komissio ei ole ottanut huomioon muiden käyttäjäyritysten etuja – unionin tuottajiin etuyhteydessä olevien yritysten sekä muiden yritysten, jotka eri syistä eivät pysty turvautumaan tuontiin. Se väitti tältä osin, että toimenpiteiden käyttöönotosta luopuminen vaikuttaisi haitallisesti unionin tuottajiin etuyhteydessä oleviin käyttäjiin, joiden olisi kilpailtava polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia hyödyntävien käyttäjien kanssa.

(438) Kuten 28 ja 29 kappaleessa mainitaan, komissio jatkoi kaikkien lopullisten päätelmien tekoa varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen. Tätä varten se lähetti tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevan kyselylomakkeen 74 käyttäjälle (konsortion jäsenet, unionin tuottajiin etuyhteydessä olevat käyttäjät ja muut käyttäjät, jotka eri syistä eivät pysty turvautumaan tuontiin, mukaan luettuina) ja 12:lle käyttäjien järjestölle.

(439) Komissio sai tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevaan kyselylomakkeeseen vastaukset 25 käyttäjältä/palvelukeskukselta:

— 11 konsortion jäsentä ([1]), eli 33 prosenttia konsortion jäsenistä, toimitti vastauksen tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevaan kyselylomakkeeseen. Ne vastustavat toimenpiteiden käyttöönottoa.

— Kolme etuyhteydessä olevaa vientiä harjoittavaa tuottajaa antoi kyselylomakevastauksen. Ne vastustavat toimenpiteiden käyttöönottoa.

— Yhdeksän unionin tuottajiin etuyhteydessä olevaa tuottajaa antoi tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevan kyselylomakevastauksen. Ne kannattavat toimenpiteiden käyttöönottoa.

— Kaksi unionin tuottajiin etuyhteydetöntä tuottajaa antoi tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevan kyselylomakevastauksen. Ne kannattavat toimenpiteiden käyttöönottoa.

Tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevaan kyselylomakkeeseen saatiin 25 vastausta, joista 14 oli käyttäjien täysin täyttämiä lomakkeita.

(440) Lisäksi kahdestatoista käyttäjien järjestöstä kaksi toimitti lisätietoja.

(441) Tältä osin valituksen tekijä väitti, että komission olisi alhaisen yhteistyössä toimimisen asteen myötä seuraavista syistä pitänyt todeta, että käyttäjiin ei kohdistu mitään vaikutusta: vain hyvin harvat käyttäjät ottivat kantaa ensimmäiseen kyselylomakkeeseen, käyttäjien vastausten määrä oli vähäinen verrattuna suureen määrään tutkimusajanjakson jälkeistä jaksoa koskevia kyselylomakkeita ja vastausaste oli alhainen myös konsortion jäsenten keskuudessa, minkä lisäksi käyttäjien suuren enemmistön näkemykset, joka toimitti rahoitustietoja ja tuki tulleja, jätettiin suurelta osin huomioimatta.

(442) Komissio totesi uudelleen, että se oli toteuttanut unionin etua koskevan tutkimuksen täysin perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti:

Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen aikaan (ks. (22) kappale, 4 päivänä huhtikuuta 2017) komissio oli myöntänyt, että käyttäjien yhteistyöhön osallistuminen oli vähäistä alkuperäisessä kyselylomakkeessa. Se kehotti osapuolia esittämään näkemyksensä tosiseikoista ja huomioista, joita oli siihen mennessä kerätty tutkimuksen alustavassa vaiheessa. Se pani merkille, että yhdestä lähteestä saadut asiakirjatodisteet olivat epäjohdonmukaisia muista lähteistä saatuihin todisteisiin nähden, myös unionin tuotannonalan ja toisaalta konsortion antamien kannattavuuden marginaaleja ja hinnankorotuksia koskevien lausuntojen osalta. Tältä osin komissio määritti, mitkä lisämenettelyistä olivat tarpeen pätevän näytön keräämiseksi. Tämä vastaa perusasetuksen 21 artiklan 1 kohtaa (toinen virke) ja 21 artiklan 2 kohtaa, sillä kyseisen artiklan mukainen määritys on tehtävä ainoastaan, kun kaikilla osapuolilla on ollut tilaisuus esittää näkökantansa. Perusasetuksen 21 artiklan 5 kohdan säädetään lisäksi, että komission on tutkittava sille asianmukaisesti toimitetut tiedot alustavan vaiheen jälkeen.

(443) Komissio ei ollut myöskään vakuuttunut valittajan väitteestä, jonka mukaan vastausten määrä tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevaan kyselylomakkeeseen oli liian alhainen merkityksellisten päätelmien tekemiseksi. Se oli saanut käyttäjiltä 14 täydellistä vastausta tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevaan kyselylomakkeeseen (ks. taulukko 498 kappaleen jälkeen). Näihin vastauksiin sisältyi yksi merkittävä käyttäjä (Marcegaglia), kuten 435 kappaleessa selitetään, joka yksinään käytti 8,5–13 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaistuotannosta unionissa. Lisäksi ESTAlta saatu vastaus tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevaan kyselylomakkeeseen edustaa yli 100:aa teräsputkien valmistajaa unionissa ([2]). Sen tiedot koko putkialan lievästi negatiivisesta kannattavuudesta vahvistivat niiltä käyttäjiltä saadun näytön, jotka toimivat täysin yhteistyössä ja täyttivät tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevan kyselylomakkeen. Näin ollen komissio katsoi, että saatuja 25:tä vastausta (joista 14 on käyttäjiltä saatuja täydellisiä vastauksia tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevaan kyselylomakkeeseen) voidaan pitää edustavina teräsputkien valmistajien koko markkinoita koskevien päätelmien tekemiseksi noudattaen täysin perusasetuksen 21 artiklan 5 kohtaa.

([1]) Vaikka kaikkia konsortion jäsentä pyydettiin täyttämään tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskeva kyselylomake, konsortiota edustava asianajaja mainitsi, että osalla niistä ei ollut organisaatiorakennetta, joka mahdollistaisi tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevan kyselylomakkeen toimittamisen, ja osa oli kiireinen tilivuoden päättymisen vuoksi, minkä lisäksi yleiset juhlapäivät ja kyselylomakkeelle varattu tiukka määräaika vaikeuttivat vastaamista.

([2]) ESTA itse antoi 10 päivänä toukokuuta 2017 komission yksiköille vastauksen, jonka mukaan *"se edustaa yli 100:aa teräsputkien tuottajaa 17:ssä EU-maassa ja vastaa yli 90 prosentista EU:n tuotantoa. Näiden tuottajien monimuotoisuus... ne voivat olla suuria kansainvälisiä ryhmiä tai pk-yrityksiä, joilla on vain yksi tuotantolaitos yhdessä maassa, tai ne voivat myös olla merkittävien teräksentuottajien tytäryhtiöitä tai perheyrityksiä…"*

(444) Lopuksi komissio hylkäsi valituksen tekijän väitteen siitä, että komissio olisi jättänyt huomiotta käyttäjien näkemykset, joissa puollettiin toimenpiteiden käyttöönottoa. Niiden näkökanta on mainittu selkeästi 439 kappaleessa ja 498 kappaleeseen sisältyvässä taulukossa. Komissio totesi kuitenkin, että suurin osa niistä on osa tarkasteltavana olevan tuotteen osalta vertikaalisesti integroituneita unionin teräksen tuottajia. Ne ilmoittautuivat vasta yhteisten toimien jälkeen, mistä ovat esimerkkinä toimitetut vakiomuotoiset vastaukset, joissa kannatetaan toimenpiteitä ilman mitään yksityiskohtaisia tietoja niiden tilanteesta. Koska ne käytännössä toistivat yleisiä näkemyksiä unionin tuotannonalan tilanteesta, komissio arvioi, että ne eivät olleet tuonut esiin mitään uusia seikkoja, jotka muuttaisivat kyseessä olevien merkityksellisten etujen arviointia.

(445) Seuraavissa kohdissa esitetään näin ollen arvio kaikista tämän tutkimuksen aikana saaduista tiedoista ja annetaan komission päätelmät, joihin on päädytty, kun kaikki asianomaisilta osapuolilta saadut huomautukset on otettu huomioon.

6.4.2 *Käyttäjien esittämät väitteet*

(446) Konsortio väitti, että asianomaisesta maasta tulevaa tuontia koskevien toimenpiteiden käyttöönotto Kiinasta peräisin olevaa tuontia koskevien toimenpiteiden ohella johtaisi tilanteeseen, jossa käyttäjillä ei enää olisi luotettavaa hankintalähdettä unionin markkinoilla, etenkään uudelleenvalssauksessa käytettyjen korkealaatuisten kelojen osalta. Käyttäjät, jotka olivat konsortion jäseniä, totesivat kuulemisten aikana myös, että unionin tuotannonala ei aina toimita tiettyjä erikoistuneempia (kuten autoteollisuudessa käytettyjä) tuotelajeja. Ne myös väittivät, että unionin tuottajat tarvitsevat paljon aikaa tuotteiden toimittamiseen ja että unionin kauppiaat – toisin kuin unionin tuottajat – myös pitävät erilaisten tuotelajien varastoja ja toteuttavat pieniä toimituksia käyttäjien pyynnöstä.

(447) Konsortio huomautti, että16 yritystä, jotka kuuluvat kahdeksaan suureen ryhmään, tuottaa 88 prosenttia unionin kokonaistuotannosta ja että niiden tuotannosta suurin osa käytetään kytkösmarkkinoilla. Näin olleen unionin tuottajat voivat niiden suhteellisen korkean markkinaosuuden ansiosta harjoittaa voimakasta painetta sekä tarkasteltavana olevan tuotteen markkinoilla että jatkojalostusmarkkinoilla. Myös konsortion yksittäiset jäsenet vahvistivat nämä väitteet kuulemisten aikana.

(448) Konsortio väitti lisäksi, että ”*asianomaisia maita koskevien polkumyyntitullien käyttöön ottaminen tekisi EU:n etuyhteydettömän jalostusteollisuuden erittäin haavoittuvaksi kolmansissa maissa toimiviin kilpailijoihin nähden, jotka voisivat myydä EU:n markkinoille tuotteita, jotka on saatu tarkasteltavana olevasta tuotteesta, johon ei sovelleta polkumyyntitulleja.*” Se myös väitti, että unionin teräksentuottajien tulos oli parempi vuoden 2016 jälkipuoliskolla (tutkimusajanjakson jälkeisellä ajalla), koska hinnat unionin markkinoilla olivat nousseet merkittävästi.

(449) Latvian kone- ja laiteteollisuuden ja metallintyöstöteollisuuden yhdistys väitti 18 päivänä heinäkuuta 2016, että ”*…kaikki tämän tuotteen tuontiin kohdistuvat toimenpiteet ja tarve löytää uusia toimittajia lisäävät merkittävästi tuotantokustannuksia ja vähentävät Latvian jalostusteollisuuden kilpailukykyä kaikille markkinoille lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä*”. Samanlaisia huomioita eli väitteitä, joiden mukaan toimenpiteiden käyttöönotto johtaisi käyttäjien kustannusten kasvuun, esittivät myös konsortio sekä useat sen jäsenistä erikseen.

6.4.3 *Käyttäjien väitteiden tarkastelu*

6.4.3.1 Tarjonnan puute

(450) Mitä tulee väitteisiin, joiden mukaan toimenpiteiden käyttöönotto johtaisi tarkasteltavana olevan tuotteen tarjonnan vähäisyyteen, komissio totesi ensinnäkin, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarkoituksena ei ole sulkea unionin markkinoita kaikelta tuonnilta vaan palauttaa tasapuoliset toimintaedellytykset poistamalla vahingollisen polkumyynnin vaikutukset. Tuonti Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta ei siis päättyisi kokonaan vaan sitä jatkettaisiin oikeudenmukaisin hinnoin.

(451) Samalla ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että Brasiliaan, Iraniin, Venäjään ja Ukrainaan kohdistuvilla toimenpiteillä voi olla estävä vaikutus näihin maihin.

(452) Tältä osin komissio katsoi, että käyttäjät eivät ole riippuvaisia yksinomaan Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta tulevasta tuonnista, vaan ne ostivat tarkasteltavana olevaa tuotetta tutkimusajanjaksolla myös unionin tuottajilta samoin kuin muiden kolmansien maiden, kuten Turkin, Etelä-Korean ja Intian tuottajilta.

(453) Käyttäjät voisivat näin ollen siirtyä muista kolmansista maista tulevaan tuontiin. Komissio pani tässä yhteydessä merkille muista kolmansista maista kuten Turkista, Intiasta ja Etelä-Koreasta tulevan tuonnin suhteellisen kasvun vuonna 2016. Absoluuttisina lukuina näiden maiden vienti vuonna 2016 oli noin 2,25 tonnia.

(454) Komissio havaitsi tutkimuksen aikana lisäksi, että unionin tuotannonalalla on saatavillaan käyttämätöntä kapasiteettia, kuten 278 kappaleessa olevasta taulukosta ilmenee. Valituksen tekijä totesi myös, että merkittävä osa (noin 7 miljoonaa tonnia) käyttämättömästä kapasiteetista voitaisiin saattaa toimintakykyiseksi lyhyellä aikavälillä, jos markkinatilanne sen mahdollistaisi. Valituksen tekijä viittasi nimenomaisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Espanjassa ja Saksassa olevien kolmen tuotantolaitoksen mahdolliseen uudelleen avaamiseen. Näin ollen komissio vahvisti, että tällaiset tuotantolaitokset ovat olemassa ja että on mahdollista avata ne uudelleen.

(455) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen komissio sai useilta asianomaisilta osapuolilta huomautuksia havainnoista, jotka koskivat mahdollista tarjonnan puutetta.

(456) Kaksi venäläistä vientiä harjoittavaa tuottajaa (MMK Group/Severstal) väitti, että toimenpiteillä olisi tuonnin estävä / tuontia rajoittava vaikutus ja ne vaarantaisivat tarkasteltava olevan tuotteen tarjonnan paitsi niiden tytäryhtiöille myös kaikille riippumattomille käyttäjille kaikkialla unionissa.

(457) Toisaalta valituksen tekijä väitti, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti asianomaisista viidestä maasta, jota oli noin 421 000 tonnia kuukaudessa vuonna 2016, voitaisiin hyvin korvata Turkista, Intiasta, Etelä-Koreasta ja Egyptistä tulevalla tuonnilla, jonka määrä oli 450 000 tonnia kuukaudessa vuoden 2017 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana. Konsortio väitti sitä vastoin, että käyttäjille ei ollut mitään varmuutta siitä, että näistä maista peräisin oleva tuonti olisi hyvä ja vakaa toimitusten lähde, sillä esimerkiksi Turkissa ja Intiassa kotimainen kysyntä oli voimakasta. Konsortio väitti myös, että Kiinaan kohdistuvien väliaikaisten polkumyyntitullien käyttöön ottamisen jälkeen tarkasteltava olevan tuotteen tuonti Kiinasta väheni 98 prosenttia, kun vertaillaan jaksoa lokakuu 2016 – tammikuu 2017 ja lokakuu 2015 – tammikuu 2017.

(458) Kuten 452 kappaleessa mainitaan, komissio totesi, että käyttäjät eivät ole riippuvaisia yksinomaan Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta tulevasta tuonnista, vaan ne ostivat tarkasteltavana olevaa tuotetta tutkimusajanjaksolla myös unionin tuottajilta ja muiden kolmansien tuottajilta. Saatavilla olevien Eurostatin tietojen mukaan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti muista maista kuin Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta kompensoi vuoden 2017 ensimmäisten kuukausien aikana niitä tuontimääriä, jotka tuotiin asianomaisista maista ennen tämän tutkimuksen vireillepanoa. Muista kolmansista maista tuli tuontia vuoden 2017 ensimmäisinä kuukausina eniten Turkista, Intiasta ja Etelä-Koreasta. Tuonti muista maista kuin Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta ei kuitenkaan täysin kompensoinut Brasiliasta, Iranista, Venäjältä, Ukrainasta ja Kiinasta tulevan tuonnin määrän supistumista.

Taulukko 22

Tuonnin määrien vertailu

Maat	Tuonti yhteensä tutkimusajanjaksolla	Kuukausittainen keskiarvo tutkimusajanjaksolla	Kokonaistuonti vuoden 2017 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana	Kuukausittainen keskiarvo vuoden 2017 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana	Keskimääräisen kuukausittaisen tuonnin ero
Neljä maata (Brasilia, Iran, Venäjä ja Ukraina)	4 266 881 (ks. 262 kappale)	355 573	386 485	128 828	– 226 745
Kiina	1 578 848 (ks. 343 kappale)	131 571	5 364	1 788	– 129 783

Maat	Tuonti yhteensä tutkimus-ajanjaksolla	Kuukausittainen keskiarvo tutkimus-ajanjaksolla	Kokonaistuonti vuoden 2017 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana	Kuukausittainen keskiarvo vuoden 2017 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana	Keskimääräisen kuukausittaisen tuonnin ero
Muut kolmannet maat (Egypti, Intia, Etelä-Korea, Turkki…)	2 057 998 (ks. (353) kappale)	171 499	1 463 824	487 941	+ 316 442
Tuonti yhteensä	7 903 727	658 643	1 855 673	618 557	– 40 086

Lähde: Eurostat.

(459) Edellä olevasta taulukosta käy ilmi, että tuonnin kokonaismäärä laski noin 40 000 tonnia kuukaudessa (480 000 tonnia vuodessa) verrattaessa tutkimusajanjakson ja vuoden 2017 ensimmäisen neljänneksen määriä. Tämän vuoksi näinä jaksoina tuontimäärät muista kolmansista maista kompensoivat suurelta osin mutta eivät täysin asianomaisista neljästä maasta ja Kiinasta tulevan tuonnin määrän supistumista.

(460) Seuraavasta taulukosta käy ilmi joidenkin muiden kolmansien maiden (Egypti, Intia, Etelä-Korea ja Turkki) tosiasiallinen tuotanto.

Taulukko 23

Samankaltaisen tuotteen tosiasiallinen tuotanto kolmansissa maissa (tuhatta tonnia)

Maa	Raakateräksen kapasiteetti vuonna 2014 [1]	Raakateräksen tuotanto vuonna 2014 [2]	Raakateräksen tuotanto vuonna 2015 [2]	Teoreettinen ylikapasiteetti vuonna 2014	Tarkasteltavana olevan tuotteen tosiasiallinen tuotanto vuonna 2014	Tarkasteltavana olevan tuotteen tosiasiallinen tuotanto vuonna 2015
Egypti	11 200	6 485	5 506	4 715	849	689
Intia	108 000	87 292	89 026	20 708	40 956	48 100 [3]
Etelä-Korea	85 900	71 543	69 670	14 357	48 587	47 489
Turkki	49 400	34 035	31 517	17 883	Ei saatavill [4]	Ei saatavilla [4]

[1] *Kapasiteettitietojen lähde: OECD* (OECD, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5. syyskuuta 2016, Directorate for Science, Technology and Innovation, Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity, Liite, s. 7 eteenpäin.).
[2] *Tuotantotietojen lähde: World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2016* (World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2016, taulukko 1, s. 1 ja 2, ja taulukko 13, s. 35, http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html;).
[3] Arvioitu
[4] Tietoja ei saatavilla

(461) Edellä esitetyt viimeiset samankaltaisesta tuotteesta saatavilla olevat vuosien 2014/2015 luvut osoittavat, että näillä kolmella maalla on tuotantokapasiteettia ja että niillä on edelleen jonkin verran käytettävissä olevaa ylikapasiteettia raakateräksen tuotantoon. Kotimainen teräksen kysyntä Intiassa [1] on kuitenkin voimakasta ja se on todennäköisesti kasvussa Turkissa [2]. Etelä-Koreassa [3] teräksen kysynnän kasvua on tukenut rakennustoiminnan voimakas kasvu parina viime vuonna, mutta viimeisimmät indikaattorit viittaavat siihen, että Etelä-Korean rakentamisvauhti voi nyt olla hidastumassa. Lisäksi Egyptin [4] terästuotanto on supistumassa, osittain maakaasun jakelupulan ja Egyptin viranomaisten tekemän päätöksen vuoksi, jonka mukaan maakaasutuet poistetaan terästeollisuudelta.

[1] USA, International Trade Administration, Global Steel Trade Monitor, helmikuu 2017, Steel Exports Report India, http://www.trade.gov/steel/countries/pdfs/2017/q1/exports-india.pdf
[2] OECD, DSTI/SC(2017)1/Final, OECD Steel Committee, 24. maaliskuuta 2017, Steel Market Developments – Q2 2017, analyysi sivulla 6 ja 9, http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf
[3] OECD, DSTI/SC(2017)1/Final, OECD Steel Committee, 24. maaliskuuta 2017, Steel Market Developments – Q2 2017, analyysi sivulla 7, http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf
[4] OECD, DSTI/SC(2017)1/Final, OECD Steel Committee, 24. maaliskuuta 2017, Steel Market Developments – Q2 2017, analyysi sivulla 10, http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf Ks. OECD, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5. syyskuuta 2016, Directorate for Science, Technology and Innovation for the decision to remove natural gas subsidy, s. 19

(462) Komissio totesi myös, että unionin tuotannonala väitti, että käyttämätön kapasiteetti voitaisiin saattaa toimintakykyiseksi heti, kun markkinoille palautuu tasapuolinen kilpailu. Kyseisten unionin tuottajien esittämä arvioiden mukaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Espanjassa ja Saksassa olevien kolmen tuotantolaitoksen uudelleen avaaminen veisi aikaa kahdesta viikosta aina kuuteen kuukauteen. Tätä lisätuotantoa täydentäisi tuonti muista kolmansista maista.

(463) Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan toimenpiteiden käyttöönotto johtaisi tarkasteltavana olevan tuotteen/samankaltaisen tuotteen tarjonnan vähäisyyteen unionin markkinoilla. Komission päättely kuitenkin myös, että polkumyyntitullien käyttöönotto ei todennäköisesti johda käyttäjien suurempaan riippuvuuteen unionin tuotannonalasta (ks. 6.4.3.2. kohta).

6.4.3.2 Unionin teräksentuottajien neuvotteluasema

(464) Kuten (282) kohdan taulukosta ilmenee, unionin tuotannonalan markkinaosuus unionin kulutuksesta oli 76,7 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Näin olleen unioniin suuntautuvan tuonnin kokonaisosuus unionin kulutuksesta oli 23,3 prosenttia. Yli 70 prosenttia kaikesta tästä tuonnista unioniin tutkimusajanjaksolla tuli asianomaisista maista (Brasilia, Iran, Venäjä ja Ukraina) sekä Kiinasta, jonka tuonti on ollut polkumyyntitullien alaista 7 päivästä lokakuuta 2016 ([1]).

(465) Tämän vuoksi, jos polkumyyntitullit otetaan käyttöön Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta tapahtuvassa tuonnissa, yli 70 prosenttia kaikesta tutkimusajanjakson tuonnista (mukaan lukien Kiina, johon jo sovelletaan toimenpiteitä) kuuluisi toimenpiteiden piiriin, vaikka muut kolmannet maat kuin Brasilia, Iran, Venäjä ja Ukraina aloittivat tuonnin unioniin tutkimusajanjakson aikana, kuten 457 kappaleessa esitetään. Se, että 70 prosenttia tutkimusajanjakson mukaisesta tuonnista kuuluisi toimenpiteiden piiriin, vahvistaisi kuitenkin merkittävästi unionin teräksentuottajien asemaa tarkasteltavana olevan tuotteen markkinoilla unionissa.

(466) Komissio totesi, että unionin tuotannonalaan kuuluu yksittäisten tuottajien lisäksi myös unionin eri maissa etuyhteydessä olevien tuottajien ryhmiä, jotka jo nyt toimittavat suuria määriä samankaltaista tuotetta (kuten edellä 464 kappaleessa todetaan, unionin tuotannonalan kokonaismarkkinaosuus unionin vapailla markkinoilla on 76,7 prosenttia). Suurin unionin teräksentuottajaryhmä vastaa yli kolmanneksesta tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaistuotannosta unionissa, ja kolme suurinta tuottajaryhmää vastaa yli kahdesta kolmasosasta tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoa unionissa. Komissio myös totesi, että noin 60 prosenttia unionin tuottajien kokonaistuotannosta oli tarkoitettu kytkösmarkkinoille.

(467) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen valituksen tekijä kiisti komission näkemykset, jotka koskivat unionin teräksentuottajien parantunutta neuvotteluasemaa, ja väitti, että komission näkemykset eivät vastanneet talouden perusperiaatteita. Se katsoi, että merkittävä määrä unionin suuria teräsalan ryhmiä kilpaili voimakkaasti ja että niiden kilpailu jatkuisi ja hinnat pysyisivät edelleen kilpailukykyisellä tasolla. Tässä yhteydessä valituksen tekijä toimitti väitteidensä tueksi talousmallin, jonka perusteella se totesi, että "*unionin ja kolmansien maiden toimittajien määrän on todettu olevan riittävä hälventämään huoli siitä, että markkinoiden rakenne voisi antaa huomattavaa hinnoitteluvaltaa, erityisesti kun saatavilla on edelleen muuta kuin polkumyynnillä tapahtuvaa tarjontaa toimittajilta, jolla on kohtuulliset vahinkomarginaalit, mikä vahvistaa määrä- ja hintavaikutusten määrällisestä mallintamisesta saadut tulokset* ([2])." Tämä talousmalli esiteltiin myös 8 päivänä kesäkuuta 2017 järjestetyn kuulemisen aikana.

(468) Kaksi venäläistä vientiä harjoittavaa tuottajaa (MMK Group ja Severstal Group) viittasi kuitenkin unionin markkinoiden oligopolistiseen rakenteeseen, mikä yhdistettynä polkumyyntitoimenpiteisiin voisi antaa mahdollisuuksia kilpailukykyiset hinnat ylittävien hintojen vahvistamiseen harvojen jäljelle jääneiden toimittajaryhmien keskuudessa.

(469) Mitä tulee valituksen tekijän väitteisiin, komissio totesi seuraavaa:

— Edellä mainittu taloudellinen malli ei erota kolmansista maista ja Kiinasta tulevaa tuontia toisistaan. Tämä on mallin heikkous, sillä tilastotiedot osoittavat, että tuonti Kiinasta unionin markkinoille lakkasi vuoden 2016 viimeisellä neljännestä neljänneksestä lähtien

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1778, annettu 6 päivänä lokakuuta 2016,väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa (EUVL L 272, 7.10.2016).

([2]) Euroferin huomautus "*Economic analysis of the impact of anti-dumping measures in AD 635 on selected imports of hot-rolled flat steel (HRF) on EU downstream products*", ei päivätty, toimitettu komission yksiköille 31. toukokuuta 2017, s. 1.

— Euroferin taloudellinen malli ei sisällä tietoja muissa kolmansissa maissa saatavilla olevasta kapasiteetista (lukuun ottamatta tämän tutkimuksen kohteena olevia maita ja Kiinaa) ([1]). Tämä merkitsee periaatteessa, että tarjonnan jouston arvoa 10 ei ole varmennettu riittävästi tarjontatoiminnon laajalta alueelta

— Taloudellisen mallin polkumyynti- ja vahinkomarginaalien oletettiin olevan 11,4–22,8 prosenttia, mutta tässä tutkimuksessa lasketut korkeimmat marginaalit olivat suurempia, jopa 33 prosenttia (ks. (583) kappale)

— Tutkimuksessa kävi ilmi, että tietyissä tapauksissa käyttäjät eivät olleet saaneet unionin tuottajien toimituksia ajallaan. Näin ollen kotimaisen kysynnän jouston arvo 10, jota talousmallissa käytettiin, on kyseenalainen ja mahdollisesti liian suureksi arvioitu

— Vaikka taloudellisen analyysin tärkein päätelmä olisikin oikea ja arvotullilla olisi vain vähäinen vaikutus hintoihin ja korostuneempi vaikutus tuonnin määrään, on silti totta, että tutkimusajanjakson jälkeisellä kaudella unionin tuottajien kannattavuus kehittyi tammikuusta maaliskuuhun 7,8 prosentin tappiosta 8,6 prosentin voittoon (tammi–maaliskuu 2017) ja tarkasteltavana olevasta tuotteesta teräsputkia valmistavien toimijoiden kannattavuus oli vain 0,4 prosenttia samalla jaksolla.

(470) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä väitti, että komission havainnot neuvotteluasemasta eivät noudattaneet talouden perusperiaatteita.

— Ensinnäkään niissä ei ole mitään mainintaa Herfindahl–Hirschman-indeksistä (HHI), joka on perustyökalu mitattaessa markkinoiden keskittymistä ja markkinavoimaa. Lisäksi se väitti, että kahdeksan keskeistä toimijaa ja runsas käyttämätön kapasiteetti kertovat kilpailluista markkinoista.

— Toiseksi komissiolla ei ollut oikeutta nojautua Severstalin ja MMK:n esittämiin väitteisiin oligopolista ja kilpailutason ylittävistä hinnoista, kun tällaiset väitteet ovat ristiriidassa tosiseikkojen kanssa eikä niitä tueta näytöllä. Nämä perusteettomat väitteet ilmaistiin ainoastaan ennakkokäsitysten tueksi.

(471) Komissio hylkäsi nämä väitteet perusteettomina.

— Mitä tulee ensinnäkin unionin tuotannonalan markkinoiden keskittymiseen ja neuvotteluasemaan, komissio viittaisi unionin markkinoilla mahdollisesti jatkuvaan keskittymiseen: ThyssenKrupp oli ilmoittanut luopuvansa Euroopan terästeollisuudestaan ja sulautuminen Tata Steelin tai muun kilpailijan kanssa on yksi julkisuudessa mainituista vaihtoehdoista. Aiemman kilpailijan Ilvan, jolla on valtava tuotantokapasiteetti, on hankkinut pääosin ArcelorMittal, mikä entisestään vahvistaa ostajien neuvotteluasemaa. Vaikka Ilva oli supistanut tuotantoaan tarkastelujaksolla, kuten (365) kappaleessa esitettiin, komissiolle ilmoitettiin tältä osin, että ostajat olivat sitoutuneet aloittamaan vuonna 2018 tuotannon, joka määrältään on 6,5 miljoonaa tonnia terästä ja 9,5 miljoonaa tonnia levytuotteita. Komissiolla oli näin eittämättömiä tosiasiallisia perusteita olettaa, että suurimpien unionin tuottajien neuvotteluasema vahvistuisi unionin markkinoilla.

— Toiseksi komissio hylkäsi jyrkästi väitteen, jonka mukaan se ei ollut ottanut huomioon talousmallia. Se oli selvästi viitannut tähän talousmalliin (467) kappaleessa ja esittänyt (469) kappaleessa kyseistä mallia koskevia huomioita. Lisäksi komissio huomautti MMK Groupin ja Severstal Groupin esittämien huomautusten osalta, että se on velvollinen ottamaan huomioon kaiken asiakirja-aineistossa olevan näytön. Tämä ei välttämättä tarkoita, että se hyväksyy näissä huomautuksissa esitetyt arvioinnit.

(472) Lisäksi valituksen tekijä väitti myös, että komissio oli virheellisesti hylännyt itsenäisen taloudellisen mallin sillä perusteella, että analyysissa väitettiin olevan puutteita.

— Ensinnäkin komission esittämä arvostelu, jonka mukaan taloudellisessa mallissa ei erotettu toisistaan kolmansien maiden ja Kiinan tuontia eikä siihen sisältynyt yksityiskohtaista tietoa kolmansien maiden kapasiteetista, ei ollut asianmukainen, sillä nämä puutteet oli korjattu 15 päivänä kesäkuuta toimitetussa toisessa, tarkistetussa selvityksessä.

— Toiseksi se, että komission laskemat polkumyynti- ja vahinkomarginaalit olivat hieman korkeammat kuin taloudellisessa mallissa oli täysin epäasianmukainen peruste taloudellisen mallin hylkäämiselle, sillä valituksen tekijällä ei ollut kyseisiä tietoja tilatessaan tutkimuksen.

([1]) Komissio on esittänyt joitakin lukuja tässä asetuksessa. Ks. (460) kappale.

— Kolmanneksi komissio ei ole ottanut huomioon sitä tosiseikkaa, että unionin tuottajien kannattavuus on lähinnä peräisin kasvaneesta myynnistä ja korkeammasta kapasiteetin käyttöasteesta, mikä madaltaa yksikkökustannuksia, eikä siis hintojen noususta.

— Neljänneksi komissio ei toimittanut mitään näyttöä siitä, että kotimaisen tarjonnan jouston arvo 10 olisi kyseenalainen.

(473) Komissio hyväksyi kaksi ensimmäistä menettelyseikkaa.

— Se oli saanut kaksi eri versiota raportista: yhden 8 päivänä kesäkuuta 2017 järjestetyssä kuulemistilaisuudessa ja toisen sähköpostiviestillä 15 päivänä kesäkuuta 2017. Valituksen tekijä ei tehnyt selväksi 15 päivänä kesäkuuta 2017 lähettämässään sähköpostissa sitä, että kahden version välillä oli eroja, joten komissio oli yleisessä ilmoitusasiakirjassa todellakin esittänyt huomautuksia ainoastaan ensimmäisestä versiosta. Komissio kuitenkin varmisti, että sen puutteellisiksi arvostelemia tietoja ei ollut sisällytetty toiseen versioon, eikä tämän jälkeen arvostellut raporttia tällä perusteella.

— Toiseksi komissio myönsi, että valituksen tekijä ei ollut tietoinen polkumyynti- ja vahinkomarginaaleista sen tilaaman taloudellisen mallin laatimisen aikana. Tältä osin komissio hyväksyi, että tätä seikkaa ei voida lukea tutkimusta vastaan. Se ei kuitenkaan muuta sitä tosiseikkaa, että (469) kappaleessa esitetyt luvut ovat tarkempia kuin tutkimuksessa käytetyt.

(474) Komissio kuitenkin hylkäsi kaksi sisältöä koskevaa kohtaa, jotka kohdistuivat sen tutkimuksesta esittämää arvostelua vastaan.

— Unionin tuotannonalan kannattavuuden parantuminen tutkimusajanjakson jälkeen voi olla seurausta kohonneesta hinnasta tai matalammista kustannuksista tai kummastakin näistä tekijästä yhdessä. Kuten (494) kappaleessa todetaan, hinnat nousivat yli 30 prosenttia tutkimusajanjakson jälkeen. Samalla myös raaka-ainekustannukset nousivat mutta eivät samassa määrin ja suuremmalla volatiliteetilla. Komissio vertasi lisäksi unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöastetta tutkimusajanjaksolla (74 %) kapasiteetin käyttöasteeseen vuoden 2017 ensimmäisellä neljänneksellä (76 %). Tämä 2 prosenttiyksikön ero ei todennäköisesti ole johtanut sellaiseen merkittävään yksikkökustannusten laskuun, joka olisi kannattavuuden paranemisen keskeinen tekijä. Tämän laskelman perusteella voidaan siis turvallisesti olettaa, että hintojen nousu oli merkittävä tekijä unionin tuotannonalan kannattavuuden kasvussa.

— Mitä tulee kotimaisen tarjonnan jouston arvoon 10, komissio täsmensi, että se oli kerännyt asiakirjanäyttöä eräiltä käyttäjiltä, jotka olivat kohdanneet vaikeuksia tarkasteltavana olevan tuotteen toimituksissa. Nämä seikat oli asianmukaisesti varmistettu tutkimuksen aikana, kuten 506 kappaleessa yksityiskohtaisesti selvitetään, ja ne vahvistivat komission epäilykset kotimaisen tarjonnan joustosta.

— Komissio on myös testannut valituksen tekijän taloudellisen mallin oletusta, jonka mukaan arvotullilla ei pitäisi olla mitään vaikutusta unionin hintoihin, niitä kokemuksia vastaan, joita on saatu hiljattain asetuksesta, jolla otettiin käyttöön suuruudeltaan 18,1–35,9 prosentin arvotulli tuotaessa tarkasteltavana olevaa tuotetta Kiinasta. Se pani merkille, että Kiinasta peräisin olevaan tarkasteltavana olevaan tuotteeseen sovellettavien toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen unionin hinnat nousivat suhteessa maailmanmarkkinahintoja enemmän. Erityisesti unionin CIF-tuontihintojen ja noudettuna-hintojen (alueiden ja laatujen yksinkertainen keskiarvo) välinen erotus on ollut noin 26 euroa lokakuussa 2016 käyttöön otettujen toimenpiteiden jälkeen, kun se oli ollut noin 9 euroa yhtä pitkällä jaksolla ennen toimenpiteiden käyttöönottoa. Kiinasta peräisin olevia kuumavalssattuja teräslevytuotteita koskevan polkumyyntitullin käyttöönotosta annetulla asetuksella oli todellakin unionin markkinoilla havaittava hintavaikutus, jota tutkimuksessa ei pystytty selittämään.

— Tältä pohjalta komission myös katsoi, että vuoden 2016 lopusta alkaen muotoutuneessa tilanteessa kyseisistä neljästä maasta tulevaan tuontiin sovellettavalla uudella arvotullilla olisi nousseita maailmanmarkkinahintoja vahvistava vaikutus ja se aiheuttaisi EU:n tuottajiin kohdistuvan hintavaikutuksen, joka olisi todettua polkumyyntiä ja vahinkoa suurempi.

— Tällä perusteella komissio päätteli, että jos polkumyyntitullit otettaisiin käyttöön Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta tulevan tuonnin osalta, on todennäköistä, että unionin teräksentuottajien neuvotteluasemat parantuisivat käyttäjiin nähden.

6.4.3.3 Käyttäjien kilpailukyvyn heikentyminen suhteessa kolmansien maiden kilpailijoihin

(475) Komissio tarkasteli väitettä, jonka mukaan polkumyyntitullien käyttöön ottaminen tekisi unionin etuyhteydettömän jalostusteollisuuden (kuten putkiteollisuuden) erittäin haavoittuvaksi kolmansissa maissa toimiviin kilpailijoihin nähden, jotka voisivat myydä EU:n markkinoille tuotteita, jotka on saatu ilman toimenpiteitä hankitusta tarkasteltavana olevasta tuotteesta.

(476) Komissio pani merkille, että tämän väitteen tueksi ei ollut esitetty näyttöä. Lisäksi unionissa on voimassa olevia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, jotka koskevat tiettyjä Kiinasta, Venäjältä ja Valko-Venäjältä tuotuja putkilajeja ([1]).

(477) Näin ollen ja koska muita huomautuksia ei esitetty, komissio hylkäsi tämän väitteen.

6.4.3.4 Käyttäjien kustannusten nousu

6.4.3.4.1. Johdanto

(478) Tutkimuksen vireillepanon jälkeen valituksen tekijä väitti, että lukuun ottamatta teräsputkiteollisuutta millään käyttäjien kustannusten nousulla ei todennäköisesti olisi merkittävää vaikutusta valtaosaan käyttäjäsegmenteistä, kuten rakennusalaan tai autoteollisuuteen. Teräsputkiteollisuuden osalta valituksen tekijä väitti, että todennäköinen merkittävä vaikutus kohdistuu ainoastaan niihin putkien valmistajiin, jotka tukeutuvat tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnillä tapahtuvaan tuontiin.

(479) Toisaalta konsortio väitti, että vaikutus käyttäjien kustannuksiin ei ollut niin rajattu teräsputkiteollisuuteen kuin valituksen tekijä oli väittänyt. Tältä osin konsortio väitti. että tarkasteltavana olevan tuotteen osuus on noin 85–95 prosenttia perustuoteputkien ja noin 75–80 prosenttia muiden hitsattujen putkien, kuten energiaputkien tai mekaanisten tarkkuusputkien, kustannuksista. Lisäksi konsortio väitti ([2]), että muihin käyttäjiin kuin putkien valmistajiin kohdistuva vaikutus olisi kaksinkertainen verrattuna Euroferin laskemaan, koska tarkasteltavana olevan tuotteen hintojen väitettiin nousevan tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana. Kuten (449) kappaleessa lisäksi mainitaan, Latvian kone- ja laiteteollisuuden ja metallintyöstöteollisuuden yhdistys ja konsortio väittivät myös, että polkumyyntitullien käyttöönotto johtaisi niiden jäsenten tuotantokustannusten kasvuun.

(480) Kuten (514) kappaleessa todetaan, tarkasteltavana olevan tuotteen merkittävin kulutus/käyttö liittyy seuraaviin toimialasegmentteihin: teräsputkiteollisuus (32 %), rakentaminen (20 %), autoteollisuus (15 %) ja koneteollisuus (15 %).

(481) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen ESTA, joka edustaa yli 100:aa teräsputkien tuottajaa 17 jäsenvaltiossa ja vastaa yli 90 prosentista unionin tuotantoa, toimitti komission esittämän lisätietopyynnön jälkeen yhden eräitä keskeisiä kohtia selventävän huomautuksen. Useita eri käyttäjiä edustavana yhdistyksenä ESTA ei ottanut kantaa siihen, mikä tullien todennäköinen vaikutus teräsputkien tuottajien tilanteeseen tarkalleen olisi. Se kuitenkin vahvisti, että tarkasteltavana oleva tuote on tärkein hitsattujen putkien hintaa määräävä tekijä (toisin kuin saumattomissa putkissa, jotka valmistetaan teräsbilleteistä) ([3]).

(482) Komissio arvioi kaikki kerätyt tiedot ja tämän pohjalta arvioi kunkin toimialasegmentin erikseen.

6.4.3.4.2. Toimenpiteiden käyttöönoton vaikutus teräsputkin valmistajien kustannuksiin

6.4.3.4.2.1. Johdanto

(483) Valituksen tekijän esittämistä tilastoista ([4]) kävi ilmi, että teräsputkiteollisuus ei ole tärkein tarkasteltavana olevaa tuotetta käyttävä sektori. Näiden tilastojen mukaan noin 32 prosenttia kaikesta tarkasteltavana olevan tuotteen kulutuksesta tapahtuu putkiteollisuudessa.

([1]) European Steel Tube Association, jäljempänä 'ESTA', huomautti, että nämä tuotelajit ovat todellakin hitsattuja putkia (ns. kaasuputkia) mutta ne edustavat enintään 10:tä prosenttia hitsattujen putkien kokonaistuotannosta unionissa. (sähköpostiviesti ESTAlta komission yksiköille, 1. kesäkuuta 2017).

([2]) Konsortion esittämät huomautukset vastauksena Euroferin CIHRF:n puolesta 7. helmikuuta 2017 esittämään huomautukseen, päiväämätön asiakirja, saatu sähköpostitse 2. maaliskuuta 2017, s. 4.

([3]) ESTA, AD 635 – ESTA Comments, 10. toukokuuta 2017.

([4]) Euroferin huomautus, *Submission analysing the impact of provisional duties on users*, 7. helmikuuta 2017, s. 2.

(484) Konsortioon osallistuva yritys Marcegaglia, joka antoi kyselylomakkeeseen täyden vastauksen, käsittelee tarkasteltavana olevaa tuotetta ja tuottaa muun muassa putkia ja muita teräksisiä jatkojalostustuotteita. Yritys yksinään vastasi noin 1,6–2,4 miljoonan tonnin suuruisesta tarkasteltavan olevan tuotteen tuonnista (noin 20–30 % tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaistuonnista) tutkimusajanjakson aikana. Lisäksi se osti 1,3–2,0 miljoonaa tonnia samankaltaista tuotetta unionin teräksentuottajilta tutkimusajanjakson aikana. Komissio turvautui tähän suureen käyttäjään voidakseen tehdä päätelmiä toimenpiteiden vaikutuksesta teräsputkialan käyttäjiin yleisesti.

(485) Tätä varten komissio pyysi vierailukäynnin aikana Marcegaglian edustajia tekemään simulaatioita, jotta voitaisiin arvioida polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollisen käyttöönoton vaikutuksia sen kannattavuuslukujen (tuloslaskelman) pohjalta tutkimusajanjaksolla. Yhtiön edustajat tekivät tällaiset simulaatiot oletuksilla, joiden mukaan täsmälleen samat määrät hankittiin samoilta toimittajilta (unionin tuottajilta, asianomaisten maiden vientiä harjoittavilta tuottajilta ja muiden kolmansien maiden vientiä harjoittavilta tuottajilta) kuin tutkimusajanjakson aikanakin. Näissä simulaatioissa ei otettu huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen hintojen nousua tutkimusajanjakson jälkeen eikä sitä, että osa hintojen korotuksesta voitaisiin siirtää käyttäjien asiakkaille.

(486) Tulokset ovat seuraavat:

— Yksi simulaatio osoitti, että Kiinaa koskeva 18 prosentin polkumyyntitulli ja muita asianomaisia maita koskeva 10 prosentin tulli johtaisivat kannattavuusrajalla olevaan tilanteeseen tämän italialaisen käyttäjän osalta.

— Toinen simulaatio osoitti, että Kiinaa koskeva 18 prosentin polkumyyntitulli ja muita asianomaisia maita koskeva 20 prosentin tulli johtaisivat tappioon tämän italialaisen käyttäjän osalta.

(487) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen valituksen tekijä ([1]) väitti, että nämä simuloinnit olivat vääristyneitä, koska niissä oletetaan, että Marcegaglian kustannukset nousisivat tullien määrällä, vaikka Marcegaglialla on useita muita hankintavaihtoehtoja. Lisäksi valituksen tekijä kiisti päätelmän, että käyttäjille aiheutuisi suhteetonta haittaa. Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden vaikutuksia koskevan taloudellisen analyysin pohjalta valituksen tekijä väitti, että toimenpiteiden käyttöönotto johtaisi vain vähäiseen tarkasteltavana olevan tuotteen hinnannousuun ja sen vaikutus olisi pikemminkin määrällinen ([2]).

(488) Paikan päällä tehdyissä simulaatioissa ei ollut otettu huomioon, että Kiinasta peräisin oleva tuonti lakkasi täysin vuoden 2016 viimeisen neljänneksen aikana, kuten (469) kappaleessa esitetään, eikä siinä myöskään ollut otettu huomioon, että jotkin muut maat olivat aloittaneet tuonnin, kuten 458 kappaleessa mainitaan ([3]). Tämän vuoksi komissio päivitti simulaatioitaan seuraavasti.

— Jos oletetaan, että kaikki Kiinan toimitukset korvataan muista kolmansista maista tulevissa toimituksilla ja että Brasiliaan, Iraniin, Venäjään ja Ukrainaan sovelletaan 15 prosentin polkumyyntitullia, italialainen käyttäjä saavuttaisi pienen (0–1 %) voiton.

— Jos oletetaan, että kaikki Kiinan toimitukset korvataan muista kolmansista maista tulevissa toimituksilla ja että Brasiliaan, Iraniin, Venäjään ja Ukrainaan sovelletaan 10 prosentin polkumyyntitullia, italialainen käyttäjä saavuttaisi pienen (1–2 %) voiton.

— Jos oletetaan, että kaikki Kiinan, Brasilian, Iranin, Venäjän ja Ukrainan toimitukset korvataan muista kolmansista maista tulevissa toimituksilla (ilman tullia), italialainen käyttäjä saavuttaisi 2–4 prosentin voiton.

Nämä olivat maltillisia simulaatioita, sillä niissä ei otettu huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen mahdollisia hinnankorotuksia tarkastelujakson jälkeisellä ajalla, joiden suuruudeksi osoittautui yli 30 prosenttia tutkimusajanjaksoon verrattuna, kuten 494 kappaleessa esitetään.

(489) Väitteet, jotka Eurofer esitti taloudellisen analyysinsa pohjalta, hylätään (469) kappaleessa esitetyistä syistä.

([1]) Euroferin huomautus, *Eurofer's comments on the Commission's information document*, 4. huhtikuuta 2017, s. 9. Valituksen tekijä mainitsi myös, että tällaisia simulointeja ei koskaan paljastettu ei-luottamuksellisissa asiakirjoissa.

([2]) Euroferin huomautus "*Economic analysis of the impact of anti-dumping measures in AD 635 on selected imports of hot-rolled flat steel (HRF) on EU downstream products*", ei päivätty, toimitettu komission yksiköille 31 päivänä toukokuuta 2017, s. 1.

([3]) Nämä tosiseikat eivät olleet käytettävissä, kun simulaatiot tehtiin.

(490) Komissio päätteli (501) kappaleessa, että käyttäjien kannattavuus teräsputkialalla oli heikko tutkimusajanjaksolla ja tutkimusajanjakson jälkeen (31 päivään maaliskuuta 2017 asti). Tämän vuoksi se päätteli, että oli merkittävä riski, että (korkeampien hintojen lisäksi tulevat) arvotullit, joiden suuruus olisi 5,3–33 prosenttia, aiheuttaisivat teräsputkien tuottajille tappioita, kun otetaan huomioon tutkimusajanjakson jälkeen nousseet hinnat. Etenkin konsortioon kuluvilla pk-yrityksillä olisi riskinä vieläkin rajummat seuraukset, sillä niiden neuvotteluasema unionin tuottajiin nähden on paljon heikompi.

6.4.3.4.2.2. Hintojen nousu tutkimusajanjakson jälkeen teräsputkisektorilla

(491) Kuten (29) kappaleessa esitetään, ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen 23 tuottajaa täytti tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevan lisäkyselylomakkeen. Paikan päällä tehtiin kaksi ylimääräistä tarkastuskäyntiä näiden tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevien tietojen varmentamiseksi.

(492) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen serbialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti lisäksi, että tarkasteltavana olevan tuotteen hinnat olivat Pohjois-Euroopassa nousseet tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen 417,5 eurosta/tonni 575 euroon/tonni maaliskuuhun 2017 tultaessa ja 37,7 prosenttia samalla jaksolla Etelä-Euroopassa eli 395 eurosta/tonni 545 euroon/tonni. Tältä osin konsortio, että EU:n markkinoille on tyypillistä tarkasteltavana olevan tuotteen hintojen jatkuva nousu.

(493) Lisäksi valituksen tekijä väitti, että tärkein syy tutkimusajanjakson jälkeen todettuihin hintojen korotuksiin oli raaka-aineiden hintojen nousu eikä vireillä olevan tutkimuksen vaikutus. Vaikka valituksen tekijä myönsi, että hinnat olivat 530–550 euroa/tonni, se väitti, että komission päätös olla ottamatta käyttöön väliaikaisia toimenpiteitä nyt käsillä olevassa tapauksessa oli johtanut hintojen laskuun maalis–huhtikuussa 2017.

(494) Komissio totesi, että hinnat alkoivat nousta vuoden 2016 jälkipuoliskolla ja jatkoivat nousuaan vuoden 2017 ensimmäisellä neljänneksellä. Nämä hintojen korotukset todettiin kaikissa tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen tuotelajeissa. Kerätyt tutkimusajanjakson jälkeistä jaksoa koskevat tiedot osoittavat, että hinnat todellakin nousivat tutkimusajanjakson jälkeisellä jaksolla.

— Ensinnäkin kuudelta otoksen valitulta unionin tuottajilta saatujen tietojen perusteella samankaltaisen tuotteen hinnat kohosivat keskimäärin 15,3 prosenttia heinä–joulukuussa 2016 ja 35,7 prosenttia tammi–maaliskuussa 2017 verrattuna keskimääräisiin hintoihin tutkimusajanjaksolla.

— Toiseksi yhteistyössä toimivilta käyttäjiltä saatujen tietojen perusteella tarkasteltavana olevan tuotteen hinnat kohosivat keskimäärin 18,2 prosenttia heinä–joulukuussa 2016 ja 50,4 prosenttia tammi–maaliskuussa 2017 verrattuna keskimääräisiin hintoihin tutkimusajanjaksolla.

(495) Lisäksi komissio totesi, että hinnat alkoivat laskea hieman huhti- ja toukokuussa 2017. Unionin tuottajien hinnat pysyivät kuitenkin noin 500 eurossa/tonnilta näiden kuukausien aikana.

(496) Edellä esitetyn perusteella komissio totesi merkittävää hintojen nousua tutkimusajanjakson jälkeisellä ajalla (maaliskuu 2017 asti) kaikissa tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen lajeissa. Tämän jälkeen hinnat alkoivat laskea hieman mutta pysyivät merkittävältä osin tutkimusajanjakson hintatasoja korkeampina.

6.4.3.4.2.3. Teräsputkialan kannattavuus

(497) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen teräsputkiala toimitti seuraavat kannattavuutta koskevat tiedot:

— ESTAn vastauksen mukaan vuoden 2016 yleinen kannattavuus hitsattujen putkien osalta oli noin – 0,3 prosenttia ([1]); ja

— konsortio totesi, että konsortion jäseninä olevien käyttäjien ja palvelukeskusten voittomarginaali oli keskimäärin 5 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Se väitti, että tältä osin tarkasteltavana olevan tuotteen pelkkä 10 prosentin hinnankorotus aiheuttaisi tyypilliselle pk-yritykselle kestämättömän 3,6 prosentin tappion ([2]).

([1]) Sähköpostiviesti ESTAlta komission yksiköille, 1. kesäkuuta 2017.
([2]) Konsortion esittämät huomautukset, huomautukset CIHRF:n puolesta toimitettuun komission ilmoitusasiakirjaan 8. toukokuuta 2017, s. 9 ja 10.

(498) Kerätyt tutkimusajanjakson jälkeistä jaksoa koskevat tiedot osoittavat, että monien eri käyttäjien kannattavuus vaihteli huomattavasti seuraavalla tavalla:

Taulukko 24

Teräsputkien tuottajien kannattavuus ([1])

Teräsputkien tuottajan luokka	Teräsputkien tuottajien määrä	Kannattavuus tutkimus-ajanjaksolla	Kannattavuus 1. heinäkuuta 2016–31. joulu-kuuta 2016	Kannattavuus 1. tammikuuta 2017–31. joulu-kuuta 2016
Konsortion jäsenet	5 (*)	3.68 %	– 0.87 %	0.34 %
Unionin tuottajiin etuyhteydessä olevat teräsputkien tuottajat (kannattavat toimenpiteiden käyttöönottoa)	8 (**)	– 3.69 %	– 5.83 %	0.39 %
Toimenpiteiden käyttöönottoa kannattavat teräsputkien tuottajat (ei etuyhteyttä unionin tuottajiin)	1 (***)	– 0.33 %	2.80 %	6.13 %
Painotettu keskimääräinen kannattavuus	**14**	**2,01 %**	**– 3,95 %**	**0,37 %**

Lähde: tutkimusajanjakson jälkeistä jaksoa koskevat kyselylomakevastaukset eri teräsputkien tuottajilta

(*) Kuten (439) kappaleessa mainitaan, konsortion jäseniltä saatiin 11 vastausta, joista viisi saatiin teräsputkien tuottajilta ja loput kuusi palvelukeskuksilta (nämä ovat yrityksiä, joiden toiminta rajoittuu erityisiin jalostustoimintoihin, kuten tuotteen leikkaamiseen ja/tai peittaukseen).

(**) Kuten (439) kappaleessa mainitaan, vastauksia saatiin yhdeksän, joista kahdeksan oli teräsputkien tuottajilta ja yksi palvelukeskukselta.

(***) Kuten (439) kappaleessa mainitaan, vastauksia saatiin kaksi, joista vain yksi oli teräsputkien valmistajalta. Toinen oli palvelukeskukselta.

(499) Edellä olevasta taulukosta käy ilmi, että teräsputkien tuottajien kannattavuus parantui yleisesti vuoden 2017 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana verrattuna vuoden 2016 jälkipuoliskoon ja oli yleisesti 0,37 prosenttia. Teräsputkien valmistajat selvittivät, että ne odottivat tarkasteltavana olevan tuotteen hintojen nousevan vuoden 2016 aikana, joten ne ostivat suhteessa tavanomaista enemmän tarkasteltavana olevia tuotteita (suhteellisen alhaisiin hintoihin). Nämä tuotteet käytettiin, kun tarkasteltavana olevan tuotteen hinnat olivat jo nousseet. Teräsputkien valmistajat, joiden tiloihin tehtiin tarkastuskäynti, odottivat kuitenkin tulostensa mahdollisesti heikentyvän vuoden 2017 toisella neljänneksellä.

(500) Lisäksi unionin tuotannonalaan etuyhteydessä olevat teräsputkien tuottajat väittivät, että niiden pienet tai jopa negatiiviset voittomarginaalit johtuivat siitä, että niiden oli kilpailtava muiden teräsputkien toimittajien kanssa, jotka osittain saivat tarkasteltavana olevaa tuotetta polkumyynnillä asianomaisista maista.

(501) Komissio päätteli yleisesti, että käyttäjien kannattavuus teräsputkialalla oli heikko tutkimusajanjaksolla ja sen jälkeen.

6.4.3.4.2.4. Mahdollisuus siirtää hinnankorotukset eteenpäin teräsputkialalla

(502) Konsortio väitti, että ainoa keino kannattavuuden säilyttämiseksi olisi siirtää mahdollinen hintojen nousu eteenpäin. Konsortio kuitenkin väitti, että tämä ei ollut mahdollista, sillä myyntihinnan korotus kilpailukykyisen tason yläpuolelle aiheuttaisi riippumattomille käyttäjille markkinaosuuden menetystä ja sitä kautta voiton

([1]) Nämä prosenttiosuudet ovat kaikkien teräsputkien tuottajien painotettuja keskimääräisiä kannattavuuslukuja (ennen veroja), jotka esitetään niiden tuloslaskelmissa taulukossa ilmaistuilta kausilta, ilmaistuna prosenttiosuutena niiden myynnistä unionin markkinoilla.

menetystä integroituneiden käyttäjien eduksi. ESTA totesi kustannusten nousun siirtämisestä asiakkaille, että *"kunhan EU:n (teräsputkien) tuottajat voivat siirtää kustannusten nousun asiakkailleen, markkinaolosuhteet ovat oikeudenmukaiset"* ([1]).

(503) Komissio havaitsi eroavaisuuksia huomioissa joita se oli saanut kysymykseen siitä, pystyisivätkö teräsputkien valmistajat siirtämään kustannusten nousun asiakkailleen.

— Jotkin käyttäjät (pääosin ne, jotka ovat etuyhteydessä unionin tuottajiin) ilmaisivat, että niille ei periaatteessa ollut ilmennyt suuria vaikeuksia siirtää kustannusten nousu asiakkailleen tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana. Ne kuitenkin korostivat, että tällainen siirtäminen olisi vaikeampaa, kun tietyt kilpailijat voisivat hyödyntää tarkasteltavana olevan tuotteen erittäin halpaa tuontia, tai kun niiden asiakkaiden oma tulos ei olisi hyvä.

— Toisaalta eräät muut käyttäjät (pääasiassa riippumattomat käyttäjät) ilmaisivat suuria varauksia siitä, voisivatko ne siirtää tarkasteltavana olevan tuotteen hinnannousun edelleen asiakkailleen. Tässä yhteydessä ne viittaisivat seuraaviin seikkoihin:

— erittäin kilpaillut markkinat, joille on ominaista pienet marginaalit ja vaikeudet tarkasteltavana olevan tuotteen hankinnassa, minkä vuoksi ne eivät voi siirtää kustannusten nousua asiakkailleen; ja

— tilanne, jossa puolivalmiiden ja/tai valmiiden tuotteiden tuonti esimerkiksi Turkista, entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta ja Valko-Venäjältä (alhaisempiin hintoihin) on kasvanut. Myös tämä vähentää mahdollisuuksia siirtää kustannusten nousu edelleen asiakkaille.

(504) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä väitti, että muiden (lähinnä riippumattomien) käyttäjien lausunnot, erityisesti (503) kappaleessa mainittu lausunto "vaikeuksista tarkasteltavana olevan tuotteen toimituksissa", ovat spekulatiivisia ja virheellisiä.

(505) Komissio hylkäsi tämän huomautuksen perusteettomana.

(506) Nämä käyttäjät ensinnäkin totesivat kyselylomakevastauksissaan, että niillä oli joskus vaikeuksia saada tarkasteltavana olevan tuotteen toimituksia, ja ne käyttivät ilmaisuja "suuria viivästyksiä toimitusehdoissa" tai "tuottajien rajallinen kapasiteetti, mikä kuvastaa raaka-ainepulaa markkinoilla". Toiseksi komissiolla oli asiakirjanäyttöä siitä, että käyttäjillä, joiden luo tehtiin tarkastuskäynti, oli todellakin ollut vaikeuksia saada toimituksia tai saada niitä ajoissa. Kolmanneksi komissio totesi myös, että putkien valmistajilla, jotka harjoittavat vientiä unionin ulkopuolelle olisi pienemmät mahdollisuudet siirtää kustannusten nousua asiakkailleen. Näin ollen komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan käyttäjien edellä esittämät lausunnot ovat spekulatiivisia tai virheellisiä.

(507) Lisäksi valituksen tekijä väitti, että nämä käyttäjien antamat lausunnot olivat ristiriidassa kohdassa "tarjonnan puutetta" käsittelevän kohdan päätelmien kanssa, joissa "komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan toimenpiteiden käyttöönotto johtaisi tarkasteltavana olevan tuotteen/samankaltaisen tuotteen tarjonnan vähäisyyteen unionin markkinoilla" (ks.(463) kappale).

(508) Tältä osin komissio korosti, että sen kohdassa 6.4.3.1 annetut tarjonnan puutetta koskevat päätelmät koostuivat useista ennakoivista analyyseista. Komissio oli ensin tutkinut kysymystä siitä, estäisikö arvotullien käyttöönotto tarkasteltavana olevan tuotteen *tuonnin* unioniin täysin. Tältä osin se totesi, että saatavilla oli riittävästi vaihtoehtoista tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia muista kolmansista maista. Tämän jälkeen komissio lisäsi, että unionin tuotannon voitaisiin olettaa myös kasvavan – ja ainakin osittain – kompensoivan mahdollista tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin puutetta asianomaisista maista. Näin ollen komissio päätteli, että tullien käyttöönotto ei todennäköisesti johtaisi tarjonnan puutteeseen tulevaisuudessa.

(509) Tämä kohdassa 6.4.3.1 esitetty ennakoiva analyysi eroaa edellä mainituista vaikeuksista, joita joillakin käyttäjillä oli nykyhetkellä yrittäessään hankkia unionin tuotannonalalta tarkasteltavana olevaa tuotetta riittävinä määrinä ja ajallaan. Tämän vuoksi komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan käyttäjien lausunnon viittaus "hankinnan vaikeuksiin" (503) kappaleessa oli ristiriidassa (463) kappaleessa esitetyn komission analyysin kanssa, jonka mukaan "tarjonnan vähäisyyttä" ei todennäköisesti esiintyisi tarkasteltavana olevan tuotteen markkinoiden tulevan kehityksen myötä.

(510) Teräsputkien valmistajien eri ryhmien välillä havaittujen erojen vuoksi komissio vahvisti, että käyttäjille on riski, että ne eivät voisi siirtää tarkasteltavana olevan tuotteen hinnan korotuksia täysimääräisesti asiakkailleen.

([1]) ESTA ei kuitenkaan vastannut kysymykseen siitä, pystyisivätkö teräsputkien valmistajat käytännössä siirtämään kustannusten nousun asiakkailleen.

6.4.3.4.2.5. Teräsputkialaa koskevat päätelmät

(511) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että seuraavista syistä oli merkittävä riski, että arvotullien muodossa olevat tullit aiheuttaisivat teräsputkialalle tappioita:

— tarkasteltavana oleva tuote on hitsattujen putkien tärkein kustannustekijä;

— tarkasteltavana olevan tuotteen hinnat nousivat huomattavasti tutkimusajanjakson jälkeen;

— teräsputkialan voittomarginaalit ovat verrattain pieniä; ja

— on epävarmaa, voivatko teräsputkien valmistajat siirtää mahdolliset hinnankorotukset asiakkailleen.

(512) Lopullisista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä kiisti seuraavista neljästä syystä komission päätelmät, joiden mukaan arvotullit aiheuttaisivat teräsputkialalle tappioita:

— Ensinnäkin komissio on pääasiallisesti tukeutunut Marcegaglian virheelliseen malliin, jossa ei oteta huomioon talouden perusperiaatteita. Tältä osin valituksen tekijä väitti, että tullien suurin vaikutus kohdistuisi määriin eikä hintoihin. Lisäksi Marcegaglian mallissa ei otettu huomioon näyttöä tarkasteltavana olevan tuotteen substituutiojoustosta. Valituksen tekijä esitti myös, että koska tarkasteltavana oleva tuote on perushyödyke, substituutiojousto vaihtoehtoisten toimittajien suhteen on suurta eikä missään tapauksessa ääretön eikä ai nolla.

— Toiseksi tarkasteltavana olevan tuotteen hinnat ovat nousseet tutkimusajanjakson jälkeen. Tarkasteltavana olevan tuotteen hinnan nousu vaikuttaa tämän vuoksi kaikkiin putkien valmistajiin, mikä on merkittävä tosiseikka, kun tarkastellaan mahdollisuus siirtää kustannusten nousua eteenpäin. Jos käyttäjillä on mahdollisuus siirtää kustannusten kohoaminen asiakkailleen, hintojen kohoamisella ei ole merkitystä arvioitaessa sen vaikutusta käyttäjiin.

— Kolmanneksi komissio tukeutui siihen tosiseikkaan, että teräsputkien valmistajien kannattavuus oli alhaisella tasolla. Valituksen tekijän mukaan komissio ei kuitenkaan edes yrittänyt selvittää, mikä oli niiden pitkän aikavälin asema, tai vahvistaa kannattavuuden perustasoa. Komissio ei myöskään olisi voinut tehdä käyttäjien kannattavuutta koskevia päätelmiä yhdeltä vuosineljännekseltä (vuoden 2017 ensimmäinen neljännes).

— Neljänneksi komission päätelmään, jonka mukaan tullit aiheuttaisivat teräsputkialalle tappioita, ei voida päätyä saaduista tuloksista. Erityisesti väite, jonka mukaan on olemassa vaara, että kustannuksia ei voida siirtää täysimääräisesti siirtää eteenpäin, ei oikeuta päätelmää, jonka mukaan arvotulli johtaisi tappioihin teräsputkialalla. Komissio oli myös virheellisesti kuvannut niiden integroituneiden käyttäjien näkemykset, jotka pelkäävät kilpailun vääristymistä, sillä muut käyttäjät, jotka tukeutuvan polkumyynnillä tapahtuvaan tuontiin, olisivat saaneet perusteetonta kilpailuetua.

(513) Komissio hylkäsi useimmat näistä väitteistä seuraavista syistä:

— Ensinnäkin, kuten (485) kappaleessa jo esitetään, polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollisen käyttöönoton vaikutusten arvioimiseksi tehtiin simulointeja, jotka perustuivat Marcegaglian kannattavuus-lukuihin (tuloslaskelmat) tutkimusajanjaksolta, ja ne tarkistettiin paikan päällä. Tämän jälkeen komissio päivitti simulaatioitaan (488) kappaleessa kuvatulla tavalla. Lisäksi komissio tarkasteli taloudelliseen malliin sisältyvää väitettä, jonka mukaan, jos osa toimittajista nostaisi hintojaan tai jos tarkasteltavana olevaan tuotteeseen sovellettaisiin niiden osalta toimenpiteitä, ostaja (käyttäjä) yrittäisi siirtyä toimittajaan, joka ei ole korottanut hintojaan. Tässä oletuksessa ei kuitenkaan oteta huomioon, että ostajan (käyttäjän) ja toimittajan välillä on sopimusvelvoitteita, jotka aluksi vähintäänkin rajoittavat tarkasteltavana olevan tuotteen osalta substituutiojoustoa. Spot-markkinoiden lisäksi tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjät tekevät pitkäaikaisia sopimuksia toimittajiensa kanssa. Toinen mahdollinen ongelma on aluksi se, että uuden liikesuhteen luominen edellyttää ainakin tietyssä määrin investointeja. Komissio myönsi kuitenkin, että ajan myötä substituutiojousto parantuisi.

— Toiseksi valituksen tekijä myönsi, että tarkasteltavana olevan tuotteen hinnat olivat nousussa vuoden 2016 viimeisellä neljänneksellä ja vuoden 2017 ensimmäisellä neljänneksellä ja että tällaiset hinnankorotukset

vaikuttavat kaikkiin putkien valmistajiin samalla tavoin. Komissio myönsi, että jos käyttäjillä on mahdollisuus siirtää kustannusten kohoaminen asiakkailleen, hintojen kohoamisella ei ole merkitystä arvioitaessa sen vaikutusta käyttäjiin. Kuten (502)–(510) kappaleessa kuitenkin todetaan, komissio epäili, voisivatko kaikki putkien valmistajat siirtää kustannusten nousun eteenpäin.

— Kolmanneksi komissio antoi (498) kappaleen taulukossa rahoitustietoja tutkimusajanjaksolta (12 kuukautta), jaksolta 1 päivästä heinäkuuta 31 päivään joulukuuta 2016 (6 kuukautta) ja jaksolta 1 päivästä tammikuuta 31 päivään maaliskuuta 2017 (3 kuukautta). Koska polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä voi niiden käyttöönotosta lähtien olla välittömiä ja haitallisia vaikutuksia, erityisesti pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, joita toimii ruostumattomasta teräksestä valmistettujen putkien alalla [1], komissiolla oli oikeus tukeutua päätelmissään edellä mainittuihin tietoihin, jotka kattavat 21 kuukauden jakson, tekemättä pitkän aikavälin elinkelpoisuustutkimusta putkialasta.

— Neljänneksi, mitä tulee kustannusten siirtämiseen eteenpäin, komissio perusti päätelmänsä huomioihin, joita oli esitetty tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevaan kyselylomakkeeseen annetuissa vastauksissa. Lisäksi tarkastuskäyntien aikana käsiteltiin tarkemmin ja dokumentoitiin kysymystä siitä, voisivatko käyttäjät siirtää mahdollisen kustannusten nousun eteenpäin. Tämän seurauksena komission päätelmä perustuu lausuntoihin (asiakirjojen tarkastus ja tutkinta), jotka ovat samalla tavoin päteviä todisteita tutkivalle viranomaiselle. Toiseksi komissio ei jättänyt huomiotta sitä, että suurin osa kyselylomakkeeseen vastanneista teräsputkien valmistajista toi esiin huolen kilpailun vääristymisestä. Tältä osin komissio huomautti, että tasapuoliset toimintaedellytykset palautuisivat kaikille käyttäjille alle vähimmäistuontihinnan hankitun tarkasteltavana olevan tuotteen osalta, sillä arvotulleilla poistettaisiin neljästä asianomaisesta maasta polkumyynnillä tuleva tuonti. Yli vähimmäistuontihinnan hankittavan tarkasteltavana olevan tuotteen osalta kyseessä on putkien valmistajan liiketoimintapäätös siitä, tekeekö se hankintansa unionin integroituneelta tuottajalta vaiko tuonnista.

6.4.3.4.3. Toimenpiteiden käyttöönoton vaikutus muiden käyttäjäryhmien kustannuksiin

6.4.3.4.3.1. Johdanto

(514) Valituksen tekijän toimittamat tilastot [2] osoittavat, että teräsputkiteollisuuden lisäksi myös muut toimialat, kuten rakentaminen (20 %), autoteollisuus (15 %) ja koneteollisuus (15 %), ovat merkittäviä tarkasteltavana olevan tuotteen kuluttajia.

(515) Komissio pyrki tämän tutkimuksen aikana yhteistyöhön useiden näiden alojen käyttäjien kanssa Puolassa ja Baltian maissa. Niille lähetettiin kyselylomakkeet, mutta vastauksia ei saatu.

(516) Yksikään käyttäjien järjestö ei ilmoittautunut tämän toiminnan aloittamisen jälkeen, lukuun ottamatta Latvian kone- ja laiteteollisuuden ja metallintyöstöteollisuuden yhdistystä. Viimeksi mainittu ei kuitenkaan toimittanut näyttöä väitteidensä tueksi, joiden mukaan polkumyynnin vastaiset toimenpiteet johtaisivat koneteollisuuden kustannusten nousuun, eikä se esittänyt lisähuomautuksia. Näin ollen komissio ei voinut selkeästi määrittää toimenpiteiden mahdollista vaikutusta tähän toimialaan.

(517) Komissio pani merkille myös valituksen tekijän ja konsortion keskenään ristiriitaiset näkemykset toimenpiteiden käyttöönoton mahdollisesta vaikutuksesta niiden käyttäjäsegmenttien – kuten autoteollisuuden ja rakennusalan – kustannuksiin, joihin näyttäisi kohdistuvan vähäisempi vaikutus kuin teräsputkialaan. Esimerkiksi autoteollisuudelle voisi koitua noin 430 miljoonan euron lisäys tuotantokustannuksiin. Jaoteltuna yksikkökustannuksiin se ei kuitenkaan olisi yhtä merkittävä. Konsortion ja valituksen tekijän tekemien arvioiden mukaan keskimääräisen auton kustannukset kasvaisivat ainoastaan 24–27 euroa autoa kohden. Tilanne vaikuttaa olevan samanlainen kotitalouskoneiden alalla.

6.4.3.4.3.2. Käyttäjien ja käyttäjien järjestöjen yhteistyö ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen

(518) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen komissio yritti arvioida toimenpiteen vaikutuksen muihin toimialoihin teräsputkialan lisäksi.

(519) Tässä yhteydessä komissio pyysi uudelleen yhteistyötä useilta käyttäjiltä Puolassa ja Baltian maissa (pääosin koneteollisuuden alalla) lähettämällä niille tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevan kyselylomakkeen, mutta yhtään vastausta ei saatu.

[1] European Steel Tube Associationin huomautukset, 10. toukokuuta 2017.
[2] Euroferin huomautus, *Submission analysing the impact of provisional duties on users*, 7. helmikuuta 2017, s. 2.

(520) Lisäksi komissio selvitti aktiivisesti mahdollisuutta yhteistyöhön 11:n muita aloja (rakentaminen, autoteollisuus, koneteollisuus, kotitalouskoneet) edustavan käyttäjäjärjestön kanssa. Kaikille näille järjestöille lähetettiin tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskeva kyselylomake ja niitä pyydettiin toimittamaan kysymykset edelleen jäsenilleen, jos järjestöt eivät itse voineet niihin vastata.

(521) Käyttäjäjärjestöiltä saatiin kaksi osittaista vastausta, ja yksi osittainen vastaus saatiin yritykseltä, jolle sen järjestö oli toimittanut tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevan kyselylomakkeen.

— Ensinnäkin Euroopan kodinkonevalmistajien liitto (European Committee of Domestic Equipment Manufacturers – CECED) ilmoitti, että se ei voinut toimittaa pyydettyjä tietoja, mutta totesi seuraavaa: *"EU:n mahdolliset terästä koskevat polkumyyntitoimenpiteet vaikuttaisivat suoraan tai epäsuorasti kodinkoneiden valmistuksen negatiivisesti... Tämän vuoksi emme puolla protektionistisia toimenpiteitä, kuten polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, jotka voisivat vaikuttaa haitallisesti toimialamme kilpailuasemaan, ellei niitä voida perustella yksiselitteisillä todisteilla."* ([1])

— Toinen vastaus saatiin belgialaiselta Orgalimen ([2]) jäseneltä Agorialta, joka totesi, että tarkasteltavana olevan tuotteen kustannukset vaihtelivat lopullisen tuotteen lajin mukaan: kustannukset voivat vaihdella 5 prosentista (perävaunut, jäteautot, rautatiet, terminaalitraktorit) jopa 100 prosenttiin (nostureiden teleskooppipuomit). Vastauksesta ei kuitenkaan ollut selvää, mitä tällainen vaikutus merkitsisi käytännössä niiden liiketoiminnalle.

— Kolmanneksi Electrolux Home Products Corporation NV – joka sai komission lisätietopyynnön CECED-järjestön kautta – mainitsi, että se on maailmanlaajuisilla markkinoilla toimiva kotitalouskoneiden valmistaja. Tämä yritys ilmoitti, että *"teräs on merkittävä kustannustekijä kaikissa tuotteissamme, joita myydään erittäin kilpailluilla ja pienimarginaalisilla maailmanlaajuisilla markkinoilla. Euroopan tuotantolaitoksiamme varten hankimme terästä eurooppalaisilta toimittajilta ja haluamme toimia näin jatkossakin. Teräksen tuontiin sovellettavat EU:n tullit johtavat sekä kotimaisen että ulkomaisen teräksen keinotekoisen korkeisiin hintoihin, jotka aiheuttavat yrityksellemme kilpailuhaitan verrattuna valmistajiin, joiden tehtaat ovat EU:n ulkopuolella ja jotka vievät valmiita tuotteitaan EU:hun."* ([3])

(522) Komissio toteaa näiden vastauksien osalta, että mitään merkityksellistä tietoa ei saatu kannattavuudesta ja myyntiarvoista. Näin ollen komissio ei voinut selkeästi määrittää toimenpiteiden mahdollista vaikutusta muihin toimialoihin kuin teräsputkien alaan.

(523) Kun kuitenkin otetaan huomioon käyttäjien ja käyttäjäjärjestöjen alhainen vastausprosentti muilla kuin teräsputkien alalla, mahdollisten hinnankorotusten vaikutus arvioitiin vähemmän merkittäväksi kuin teräsputkien alalla, vaikka kolmessa vastauksessa (ks. (521) kappale) viitattiinkin siihen, että ne eivät kannattaisi toimenpiteiden käyttöönottoa tässä tapauksessa.

(524) Ensimmäisen päätelmistä ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä väitti seuraavista syistä, että komissio oli virheellisesti päätellyt, että "mahdollisten hinnankorotusten vaikutus arvioitiin vähemmän merkittäväksi": mahdollisten toimenpiteiden vaikutusten analyysille muilla kuin teräsputkien alalla on ominaista kaiken sellaisen tiedon tai näytön puuttuminen, joka viittaisi merkittävään vahinkoon muissa käyttäjäsegmenteissä; ainoat esitetyt todisteet, jotka osoittavat käyttäjiin kohdistuvaa vaikutusta, ovat kolme kirjettä. Lisäksi päätelmä on räikeässä ristiriidassa komission niiden lausuntojen kanssa, joiden mukaan saatavilla ei ollut "mitään merkityksellistä tietoa" ja se "ei voinut selkeästi määrittää toimenpiteiden mahdollista vaikutusta muihin toimialoihin kuin teräsputkien alaan" (ks. (522) kappale). Lisäksi valituksen tekijä väitti, että yksi järjestöistä (Agoria) ilmoitti, että se kannattaa arvotullien käyttöönottoa.

(525) Komissio myönsi, että valituksen tekijä väitti 7 päivänä helmikuuta 2017 päivätyssä huomautuksessaan, että "esimerkit … osoittavat, että kaikilla toimialoilla lukuun ottamatta putkien alaa vaikutus on todennäköisesti minimitasoa" ja että yhteistyössä toimimisen aste oli alhainen. On lisäksi totta, että Agoria ei näyttänyt viittaavan siihen, että se tukisi arvotullien käyttöönottoa.

([1]) 22. toukokuuta 2017 päivätty kirje CECED:n pääjohtajalta komission yksiköille.
([2]) Orgalime on Euroopan teknisen teollisuuden järjestö (European Engineering Industries Association), joka edustaa koneteollisuus-, sähkö- ja elektroiikka-, metallintyöstö- ja metallituoteteollisuutta.
([3]) Sähköpostitse 22. toukokuuta 2017 saatu päiväämätön kirje, Electrolux Home Products Corporation NV:n toimitusjohtajalta ja hankintojen varajohtajalta.

(526) Tästä huolimatta muiden käyttäjäjärjestöjen ja yhden yrityksen (ks. (521) kappale) lausunnoissa annettiin viitteitä siitä, että ne eivät olleet samaa mieltä valituksen tekijän esittämästä arviosta, jonka mukaan tullien vaikutus olisi todennäköisesti minimaalinen. Komissio on lisäksi tutkinut keskikokoisen auton osalta kustannusten nousua, mikä olisi noin 24–27 euroa autoa kohden (ks. (517) kappale), ja todennäköistä vaikutusta kotitalouskoneisiin, jota pidettiin vähemmän merkittävänä eli 0,63–1,43 euroa laitetta kohden.

(527) Tältä taustalta komissio tarkensi yleistä päätelmäänsä ja päätteli, että vaikutus muihin aloihin kuin teräsputkialaan olisi vähäisempi.

6.4.3.4.3.3. Muita aloja kuin teräsputkialaa koskevat päätelmät

(528) Komissio vahvisti, että näihin muihin käyttäjiin kohdistuisi teräsputkialaan verrattuna vähemmän merkittävä vaikutus.

6.4.3.5 Vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevien käyttäjien etu

(529) Kaikki brasilialaisen vientiä harjoittava tuottajan CSN:n tuonti unioniin tapahtui siihen etuyhteydessä olevan portugalilaisen tytäryhtiön Lusosiderin kautta. Viimeksi mainittu yritys jalostaa pääasiassa tätä tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia jatkojalostustuotteiksi myytäväksi pääasiassa Iberian niemimaalla.

(530) Kuulemistilaisuudessa CSN ilmoitti komission yksiköille, että merkittävä investointipäätös oli vireillä ja että tämä voi vaikuttaa Lusosideriin, joka tällä hetkellä työllistää 250 ihmistä. Venäläinen vientiä harjoittava tuottaja NLMK väitti, että se oli ajan mittaan kehittänyt jalostustoimintojaan unionissa. Tältä osin se väitti, että ”polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto tarkasteltavana olevan tuotteen osalta rajoittaisi mahdollisuuksia Venäjältä tulevan tärkeän tuotantopanoksen vientiin sen EU:ssa oleviin laitoksiin ja estäisi NLMK:ta lisäämästä jatkojalostus-tuotantoaan EU:ssa.” ([1])

(531) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen NLMK lisäsi, että *”… NLMK halusi kiinnittää Euroopan komission huomion riskeihin, joita polkumyynnin vastaiset toimenpiteet voisivat aiheuttaa erityisesti force majeure -tilanteissa rajoittamalla emoyhtiöstämme peräisin olevien raaka-aineiden saatavuutta, jos se osoittautuu tarpeelliseksi”*.

(532) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen kolmea vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevaa käyttäjää pyydettiin vastaamaan tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevaan kyselylomakkeeseen. Kaksi niistä täytti kyselylomakkeen kokonaisuudessaan ja kolmas toimitti osittaisen vastauksen. Näiden tietojen perusteella komissio totesi, että näiden kahden käyttäjän kannattavuus kasvoi tutkimusajanjakson 1,81 prosentista 14,10 prosenttiin vuoden 2017 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana. Yhden yrityksen kannattavuuteen todettiin kuitenkin vuoden 2017 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana sisältyneen voittoja, jotka olivat luonteeltaan varsin poikkeuksellisia eivätkä pysyviä ja jotka olivat seurausta tarkasteltavana olevan tuotteen hintojen noususta tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana.

(533) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä väitti, että komission viittaus NLMK:n lausuntoon (ks. (531) kappale) ei voida peittää sitä tosiasiaa, että yritys ei tuonut tarkasteltavana olevaa tuotetta venäläiseltä emoyhtiöltään tarkastelujakson aikana.

(534) Komissio myönsi, että NLMK ei tarkastelujakson aikana tuonut tarkasteltavana olevaa tuotetta venäläiseltä emoyhtiöltään. NLMK on kuitenkin osoittanut, että sen asiakkaat edellyttävät siltä vahvistusta siitä, että tarkasteltavana olevan tuotteen toimitukset NLMK:lta taataan kaikissa tapauksissa, myös force majeure -tilanteessa. Tällaisissa tapauksissa NLMK:n, joka on sijoittautunut unioniin, on turvauduttava Venäjällä sijaitsevan emoyhtiönsä toimituksiin. Muuten se ei voisi säilyttää suurimpia asiakkaitaan ja pysyä kilpailukykyisenä unionin markkinoilla.

(535) Komissio totesi, että toimenpiteiden käyttöönotto ei ole brasilialaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan CSN:ään etuyhteydessä olevan portugalilaisen tytäryhtiön Lusosiderin eikä venäläiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan NLMK:hon etuyhteydessä olevan belgialaisen tytäryhtiön NLMK:n edun mukaista.

([1]) Novolipetsk Steelin huomautukset 25. lokakuuta 2016.

6.4.4 *Käyttäjien etua koskevat päätelmät*

(536) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että toimenpiteiden käyttöönotto oli käyttäjien edun vastaista. Vaikka vaikutus teräsputkialaan olisi hyvin selvä, vaikutus muihin jatkojalostussektoreihin on erittäin todennäköisesti kuitenkin lievempi.

(537) Ensimmäisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä väitti, että sanamuoto ”erittäin todennäköisesti lievempi” on harhaanjohtava, kun otetaan huomioon tosiasiallinen asiakirjanäyttö:

— Ensinnäkin putkialaan kohdistuva vaikutus keskittyy kyseisen alan pieneen osaan eli hitsattujen putkien valmistajiin, jotka eivät ole etuyhteydessä tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajiin unionissa vaan tukeutuvat tuontiin.

— Toiseksi muiden kuin teräsputkialan suppea analyysi ei vahvistanut merkittävää vaikutusta.

(538) Komissio hylkäsi valituksen tekijän väitteet seuraavista syistä:

— Ensinnäkin, kuten (435) kappaleessa mainitaan, Marcegaglia itsessään kuluttaa 2,9–4,4 miljoonaa tonnia tarkasteltavana olevaa/samankaltaista tuotetta vuosittain. Tämä merkitsee sitä, että yritys yksinään vastaan noin 8,5–13 prosentista unionin vapaiden markkinoiden kokonaiskulutusta, kuten (226) kappaleessa olevassa taulukossa esitetään. Teräsputkimarkkinoiden analyysi ei myöskään ollut riippuvainen ainoastaan Marcegaglian analyysista. Kuten (8) kappaleessa esitetään, konsortion olivat tätä tutkimusta varten perustaneet yli 30 käyttäjää ja etuyhteydetöntä tuojaa, joka toimivat pääasiassa mutta eivät yksinomaan Italiassa. Ne ovat pääasiassa pk-yrityksiä, vaikka siis myös Marcegaglia oli konsortion jäsen. Tässä yhteydessä, kuten (17) ja (24) kappaleessa esitetään, konsortio toimitti huomautuksia ja sitä kuultiin kuulemisten aikana. Kuten käy ilmi (498) kappaleessa olevasta taulukosta, viisi konsortion jäsentä toimi lisäksi yhteistyössä toimittamalla tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja. Tämän vuoksi komissio hylkäsi valituksen tekijän väitteen, jonka mukaan putkialaan kohdistuva vaikutus keskittyi pieneen osaan tätä toimialaa.

— Toiseksi mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan muihin kuin teräsputkialaan ei kohdistunut merkittävää vaikutusta, komissio viittasi aiempaan lausuntoon edellä (524) kappaleessa. Vaikutus on olemassa, vaikkakin vähäisempänä.

(539) Tästä huolimatta ja johdonmukaisuuden vuoksi komissio myönsi, että sen olisi pitänyt käyttää samaa sanamuotoa ”vähemmän merkittävä” kuin (528) kappaleen analyyttisessa osassa. Tämän vuoksi komissio muutti aiemman (536) kappaleessa annetun päätelmänsä seuraavasti: Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että toimenpiteiden käyttöönotto oli käyttäjien edun vastaista. Vaikka vaikutus teräsputkialaan olisi selvä, vaikutus muihin jatkojalostussektoreihin on erittäin todennäköisesti kuitenkin lievempi.

6.5 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(540) Komissio punnitsi ja tasapainotti yhtäältä unionin merkittävän tuotannonalan etuja, joita olisi suojattava epäterveiltä käytännöiltä, ja toisaalta todennäköisiä kielteisiä vaikutuksia käyttäjiin.

(541) Toimenpiteiden käyttöönotto antaisi unionin tuotannonalalle mahdollisuuden säilyttää kannattavuus kestävällä tasolla. Toimenpiteillä tuettaisiin unionin tuotannonalan terveyttä ja elinkelpoisuutta, kun otetaan myös huomioon vuodesta 2013 lähtien kertyneet tappiot, lukuun ottamatta vähäistä vuonna 2014 saavutettua voittoa.

(542) Toisaalta lopullisten toimenpiteiden ottaminen käyttöön Brasilian, Iranin, Venäjän ja Ukrainan osalta vaikuttaisi suhteettoman kielteisesti käyttäjiin, jotka ovat suurelta osin riippuvaisia tarkasteltavana olevan tuotteen tarjonnasta. Tämä vaarantaisi niiden kilpailukyvyn jatkojalostustuotteiden markkinoilla, erityisesti putkien osalta.

(543) Kuten edellä todettiin, komissio piti välttämättömänä tutkia kehitystä tutkimusajanjakson päättymisen eli heinäkuun 2016 jälkeen, jotta varmistetaan riittävä tasapaino näiden keskenään ristiriitaisten etujen välillä ja voidaan tehdä tätä kysymystä koskevia asianmukaisia päätelmiä. Se otti huomioon myös sen, että tarkasteltavana olevan tuotteen hinnat nousivat merkittävästi vuoden 2016 jälkipuoliskolla ja ylittivät 500 euron hinnan tonnilta helmikuussa 2017.

(544) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen komissio tutki tarkemmin väitteitä, joiden mukaan tarkasteltavana olevan tuotteen hinnat nousivat tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana. Lisäksi se rohkaisi käyttäjiä antamaan lisätietoja useista käyttäjätoimialoista, jotta se voisi arvioida toimenpiteiden mahdollisia vaikutuksia tuotantoketjun loppupään muihin toimialoihin kuin putkiin. Se kehotti lisäksi asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia toimenpiteiden soveltuvasta muodosta.

(545) Kerättyään eri asianomaisten osapuolten toimittamat lisätiedot komissio päätteli, että tarkasteltavana olevan tuotteen hinnat kohosivat merkittävästi tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana ja lisäksi seuraavaa:

— Lopullisten toimenpiteiden käyttöönotto antaisi unionin tuottajille mahdollisuuden palauttaa kannattavuus kestävälle tasolle. Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, olisi epäselvää, voisiko unionin tuotannonala saavuttaa riittävän terveyden ja elinkelpoisuuden, kun otetaan myös huomioon vuodesta 2013 lähtien kertyneet tappiot, lukuun ottamatta vähäistä vuonna 2014 saavutettua voittoa.

— Mitä tulee käyttäjien etuun, Brasiliaa, Irania, Venäjää ja Ukrainaa koskevien toimenpiteiden käyttöönotolla arvotullin muodossa olisi suhteettoman kielteinen vaikutus käyttäjiin (erityisesti teräsputkialaan), ja se vaikuttaisi niiden hintoihin ja työllisyyteen.

(546) Komissio muistutti unionin tuottajien kannattavuutta koskevista (425) kappaleen päätelmistä sekä hintojen merkittävästä noususta tutkimusajanjakson jälkeen. Tältä pohjalta komissio katsoi unionin edun mukaiseksi muuttaa toimenpiteiden muoto sellaiseksi, että niillä saavutetaan tässä erityistapauksessa riittävä tasapaino unionin tuottajien ja käyttäjien etujen välillä. Tämän vuoksi komissio päätti seuraavista syistä ottaa käyttöön arvotullit, joita rajoitetaan vähimmäistuontihinnalla, jossa otetaan huomioon raaka-aineiden hintojen nousu tutkimusajanjakson jälkeen:

— Tullin asettaminen arvotullin tasolle vähimmäistuontihinnalla rajoitettuna antaisi unionin tuottajille mahdollisuuden toipua vahingollisen polkumyynnin vaikutuksista. Tehokkaan vähimmäistuontihinnan tasolle asetettavalla rajoituksella tarjotaan unionin tuottajille suojaverkko, jotta ne voivat saavuttaa kestävän kannattavuuden.

— Toisaalta tehokkaan vähimmäistuontihinnan tasolle asetettavalla rajoituksella pitäisi myös estää tutkimusajanjakson jälkeen tapahtuvien mahdollisten hinnankorotusten kielteiset vaikutukset, jotka voisivat merkittävästi haitata käyttäjien yritystoimintaa.

(547) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä väitti, että komission päätelmät ovat ristiriidassa perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaisten vaatimusten kanssa. Jos toimenpiteet ovat unionin tuotannonalan edun mukaisia, komissio olisi velvollinen ottamaan ne käyttöön, ellei ole näyttöä siitä, että toimenpiteillä olisi kohtuuton vaikutus käyttäjätoimialoihin. Valituksen tekijän mukaan tällaista näyttöä ei ole olemassa. Lisäksi se väitti, että komissio oli asettanut etusijalle käyttäjien pienen alaryhmän edut (eli tietyt teräsputkien valmistajat) eikä ollut tehnyt eri etujen arviointia kokonaisuudessaan. Laajemminkin se väitti, että unionin etua koskevissa säännöissä määrätään ainoastaan toimenpiteiden käyttöönotosta tai siitä luopumisesta. Toisin sanoen kyseessä on pelkkä ”kyllä” tai ”ei” -tyyppinen valinta.

(548) Komissio hylkäsi nämä seikat oikeudellisesti virheellisinä ja selitti, miten perusasetuksen 21 artiklan nojalla tehtävä unionin edun tarkastelu yleensä toteutetaan:

— Jos toimenpiteet ovat unionin tuotannonalan edun mukaisia, komissio on velvollinen ottamaan ne käyttöön, ellei ole näyttöä siitä, että toimenpiteillä olisi kohtuuton vaikutus käyttäjätoimialoihin, tuojiin, kuluttajiin tai osapuoliin, joihin ne välittömästi vaikuttavat. Jälkimmäisessä tapauksessa toimenpiteitä ei pitäisi lainkaan ottaa käyttöön. Nyt käsillä olevassa tutkimuksessa ei kuitenkaan ole kyse kummastakaan tapauksesta.

— Saatavilla oleva näyttö pikemminkin osoitti selvästi, että tärkeimmällä tarkasteltavana olevaa tuotetta käyttävällä toimialalla (eli teräsputkialalla, joka vastaa noin 32 prosentista tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaiskulutuksesta, ks. (483) kappale) käyttäjiin kohdistuisi suhteeton haitta, jos arvotullit otettaisiin käyttöön, myös silloin, kun otetaan huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen hintojen nousu tutkimusajanjakson jälkeen.

— Tässä tapauksessa komissio voi mukauttaa toimenpiteen muotoa asianmukaisesti tasapainon saavuttamiseksi keskenään kilpailevien etujen välillä. Tästä osin erityistä huomiota kiinnitettiin yhtäältä tarpeeseen suojella unionin tuotannonalan etuja epäoikeudenmukaisilta käytännöiltä ja toisaalta käyttäjiin (ennen kaikkia teräsputkien tuottajiin) kohdistuvien toimenpiteen todennäköisesti kielteisten vaikutusten rajoittamiseen vaarantamatta kuitenkaan toimenpiteen tehokkuutta.

(549) Tässä yhteydessä komissio ei tarkastellut pelkästään etuja abstraktilla tasolla vaan, kuten yleensäkin, myös käytännön vaikutuksia kyseisiin yrityksiin. Eurofer vastusti vähimmäistuontihintaa ja kirjoitti sekä kauppapolitiikasta vastaavalle komission jäsenelle että Euroopan komission puheenjohtajalle seuraavaa: "*Vaikka vähimmäistuontihinta olisikin tuotantokustannuksia korkeampi, siitä tulisi tuotannonalamme kannattavuutta rajoittava yläraja, vaikka olemmekin juuri alkaneet toipua pahimmasta kriisistä vuosikymmeniin.*" ([1])

(550) Komissio katsoo, että tämä lausunto pikemminkin vahvistaa sen oman näkemyksen, jonka mukaan on komission edun mukaista ottaa käyttöön arvotullit ainoastaan vähimmäistuontihinnan tasoa alhaisempina. Vaikka vähimmäistuontihinta lievittäisi joidenkin putkien tuottajien, monet pk-yritykset mukaan luettuina, riskiä joutua tappiolliseen tilanteeseen, vähimmäistuontihinnasta johtuva haitta valituksen tekijän osalta näyttäisi olevan lähinnä siinä, että tällainen hinta estää korkeammat voittomarginaalit elpymiskaudella, kun se jo nyt saavuttaa tavoitetason ylittävän voiton.

(551) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen konsortio pyysi, että nyt käsillä olevat tutkimus olisi päätettävä unionin etua koskevien päätelmien pohjalta. Tältä osin se katsoi, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotolla missä tahansa muodossa olisi seuraavista syistä tuhoisa vaikutus riippumattomien käyttäjien taloudelliseen elinkelpoisuuteen:

— Tarkasteltavana olevan tuotteen markkinoille unionissa on tyypillistä oligopolistinen rakenne, jossa lähes 90 prosenttia tarkasteltavana olevasta tuotteesta on vain muutaman vertikaalisesti integroituneen tuottajan valmistamaa ja tarjoamaa – sekä kytkös- että vapailla markkinoilla.

— Kun otetaan huomioon niiden vertikaalinen integraatio, unionin tuottajat ovat samaan aikaan sekä tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajia että sen jalostajia (käyttäjiä). Tämä tarkoittaa sitä, että riippumattomat käyttäjät ovat tilanteessa, jossa ne ovat sekä vahvassa asemassa olevien unionin harvojen tuottajien asiakkaita että niiden kilpailijoita.

(552) Komissio hylkäsi myös tämän pyynnön. Kuten (548) kappaleessa esitetään, erityistä huomiota kiinnitettiin yhtäältä tarpeeseen suojella unionin tuotannonalan etuja epäoikeudenmukaisilta käytännöiltä ja toisaalta käyttäjiin (ennen kaikkia teräsputkien tuottajiin) kohdistuvien toimenpiteen todennäköisesti kielteisten vaikutusten rajoittamiseen. Konsortion näkemykset on jo otettu asianmukaisesti huomioon tällaista etujen tasapainoa varten.

(553) Kaikista näistä syistä komissio on vahvisti päätöksensä ottaa käyttöön arvotullit rajoitettuna vähimmäistuontihinnalla (ks. (546) kappale).

7. **LOPULLISET POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

7.1 **Vahingon korjaava taso (vahinkomarginaali)**

7.1.1 *Tavoitehinta*

(554) Toimenpiteiden tason määrittämiseksi komissio määritti ensin unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon poistamiseksi tarvittavan tullin määrän. Oikeuskäytännön mukaisesti tavoitehinta on hinta, jonka unionin tuotannonala voisi kohtuudella saavuttaa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa ilman kyseisistä neljästä maasta tulevaa polkumyyntituontia. Tavoitehinta lasketaan määrittämällä samankaltaisen tuotteen tuotantokustannukset ja lisäämällä niihin voittomarginaali, jonka unionin tuotannonala voisi kohtuudella saavuttaa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa ilman polkumyyntituontia.

(555) Mitä tulee tavoitevoiton määrittämiseen, tarkastelujaksolla tiedot osoittavat ainoastaan tappioita, lukuun ottamatta vuotta 2014, jolloin saavutettua pientä voittoa ei katsottu soveltuvaksi kohtuullisen, ilman polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia saavutettavissa olevan voittomarginaalin määrittämiseen. Kuten (341) kappaleessa esitetään, unionin tuotannonala olisi vuodesta 2014 lähtien voinut hyötyä enemmänkin markkinoiden elpymisestä. Alhaisin hinnoin tuleva tuonti kasvoi kuitenkin vähitellen ja lisäsi markkinaosuuttaan unionin tuotannonalan kustannuksella. Tuonnin aiheuttama jatkuva paine alkoi tuntua täysimittaisesti vuoden 2015 jälkipuoliskolta eli tutkimusajanjakson alusta alkaen.

([1]) Kumpikin kirje päivätty 27. kesäkuuta 2017, osoitettu Euroferin pääjohtajalta kauppapolitiikasta vastaavalle komission jäsenelle ja Euroopan komission puheenjohtajalle.

(556) Valituksessaan valituksen tekijä pyysi komissiota käyttämään kohtuullisena vahinkoa aiheuttamattomana voittomarginaalina 12,9:ää prosenttia liikevaihdosta. Tämä oli keskimääräinen voitto ennen veroja, jota käytettiin samaa tarkasteltavana olevaa tuotetta koskeneessa aiemmassa merkittävää vahinkoa koskevassa tapauksessa vuonna 2000 ([1]).

(557) Komissio katsoi, että tämä voittomarginaali ei ollut tarkoituksenmukainen eikä sitä näin ollen voitu käyttää, koska tapaus kuitenkin koskee vuotta 2000, eikä yli 15 vuoden vanhoja tietoja voida pitää enää edustavina, kun otetaan huomioon sen jälkeinen unionin tuotannonalan teknologisen ja taloudellisen tilanteen kehitys.

(558) Komissio myös pyysi kuudelta otokseen valitulta tuottajalta niiden alkuperäisten kyselylomakevastausten kautta kannattavuutta koskevia tietoja samankaltaisen tuotteen osalta myytynä unionin vapailla markkinoilla vuoden 2007 ja tutkimusajanjakson välillä. Komissio totesi, että seuraavista syistä yksikään näistä vuosista (erikseen tai korina) ei ollut edustava tavoitevoiton määrittämistä varten:

— Ensinnäkin se totesi, että tarkastelujakson kannattavuustietoja ei voida pitää asianmukaisena viitearvona tavoitevoittoa laskettaessa, sillä tavanomaiset kilpailuedellytykset eivät täyttyneet vuodesta 2015 lähtien Kiinasta ja kyseisistä neljästä maasta polkumyynnillä tapahtuva tuonti esiintymisen vuoksi. Kuten Kiinasta tulevaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa sovellettavaa lopullista tullia koskevan asetuksen ([2]) johdanto-osan (133) kappaleessa mainitaan vuosia 2012, 2013 ja 2014 ei voida pitää tavanomaisten kilpailuolosuhteiden vuosina Euroalueen velkakriisin jälkimaininkien ja vuonna 2012 tapahtuneen teräksen kysynnän laskun vuoksi.

— Toiseksi on huomattava, että toiminnan kannattavuus vaihtelee huomattavasti vuosittain ennen vuotta 2012. Näin ollen mitään yksittäistä vuotta tai koria ei voida sinällään pitää edustavana. Analyysi ulottui jopa vuoteen 2007, jotta voitiin varmistaa, että vähintään yksi rahoitus- ja talouskriisiä edeltänyt vuosi otettaisiin huomioon. Vuodet 2007 ja 2008 olivat kuitenkin poikkeuksellisen myönteisiä, kun taas seuraaviin vuosiin vaikutti vuoden 2009 finanssikriisi, joten ne eivät myöskään edustaneet tavanomaisia olosuhteita.

(559) Tämän vuoksi komissio tarkasteli saman toimialan toista tuotetta eli raskaslevyjä. Tässä yhteydessä komissio viittaa komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/336 ([3]) johdanto-osan 202 kappaleeseen, missä se vahvisti asetuksen (EU) 2016/1777 ([4]) päätelmän, jonka mukaan käytettiin 7,9 prosentin voittoa. Tältä osin tuotteilla on ainakin kaksi yhteistä piirrettä: kumpaakin tuotetta valmistetaan samalla tuotannonalalla ja toiseksi kumpikin on kuumavalssattu ja pinnoittamaton tuote.

(560) Tämän perusteella komissio laski unionin tuotannonalalle samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamattoman hinnan lisäämällä 7,9 prosentin voittomarginaalin otokseen kuuluneiden unionin tuottajien tuotantokustannuksiin tutkimusajanjakson aikana.

(561) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä katsoi, että 7,9 prosentin tavoitevoitto oli liian alhainen: se väitti, että komission olisi pitänyt käyttää vuosi 2008 saavutettua voittoa (eli 14,4 prosentin tavoitevoittoa), sillä komissio oli tarkistanut kannattavuustiedot 10 vuoden ajalta, mukaan luettuna vuosi 2008, joka oli rahoituskriisin puhkeamista edeltänyt vuosi. Se väitti lisäksi, että vaihtoehtoinen menetelmä voittomarginaalin määrittämiseksi oli käyttää tietoja aiemmasta kuumavalssattuja levytuotteita koskevasta tutkimuksista (vuonna 2000, kun saavutettu voittomarginaali oli 12,9 prosenttia). Se väitti myös, että komissio ei ollut esittänyt mitään perusteluita epäjohdonmukaisuudelle Kiinan tapauksessa käytettyyn toimintatapaan nähden, jossa käytettiin tavoitevoittona 7 prosenttia. Lopuksi se väitti, että tarkasteltavana olevan tuotteen voittojen

([1]) Komission päätös N:o 284/2000/EHTY, tehty 4 päivänä helmikuuta 2000, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta tiettyjen Intiasta ja Taiwanista peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen, vähintään 600 millimetrin levyisten pleteroimattomien ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomien, kelattujen, ei enempää valmistettujen kuin kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa sekä tiettyjen vientiä harjoittavien tuottajien tarjoamien sitoumusten hyväksymisestä ja menettelyn päättämisestä Etelä-Afrikasta peräisin olevan tuonnin osalta (EYVL L 31, 2000, s. 44, johdanto-osan 338 kappale).

([2]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/649, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa (EUVL L 92, 6.4.2017, s. 88, johdanto-osan 133 kappale).

([3]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/336, annettu 27 päivänä helmikuuta 2017, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tietyn seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistetun raskaslevyn tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöönotetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 50, 28.2.2017, johdanto-osan 202 kappale, s. 37).

([4]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1777, annettu 6 päivänä lokakuuta 2016, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tietyn seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistetun raskaslevyn tuonnissa (EUVL L 272, 7.10.2016, s. 5).

sivuuttaminen eri tuotteen hyväksi on ristiriidassa aikaisempien käytäntöjen kanssa. Tässä yhteydessä se viittaa betoniterästä koskevaan tapaukseen, jossa ”*[k]omissio katsoo, että erityisesti tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyvät kannattavuustiedot ovat tarkempi vertailuarvo kuin muiden terästuotteiden tai yleisesti terässektorin kannattavuustiedot, jotka olivat joidenkin unionin tuotannonalan ehdottamien menetelmien perustana*”.

(562) Komissio hylkäsi nämä väitteet. Kuten (558) kappaleessa todetaan, vuosi 2008 oli poikkeuksellisen myönteinen, joten sitä ei voida pitää tavanomaisia olosuhteita edustavana. Lisäksi 2000 saavutettu tavoitevoitto on tässä tapauksessa liian kaukainen, jotta sitä voitaisiin pitää kohtuullisena vaihtoehtona. Vaikka epätodennäköisesti oletettaisiin, että unionissa ei ole tapahtunut mitään teknologisia tai rahoituksellisia muutoksia vuoden 2000 jälkeen, ainakin unionin markkinoiden koko on muuttunut vuoden 2000 jälkeen, kun jäsenvaltioiden määrä on lisääntynyt vuosina 2000–2016. Kiinan tapauksessa käytetty tavoitevoitto perustui lisäksi ennakoivaan analyysin, ja ”vahingon uhkaa” koskevassa tilanteessa se olisi vieläkin alhaisempi.

(563) Konsortio puolestaan väitti, että seuraavista syistä 7,9 prosentin tavoitevoitto ei ollut realistinen ja että se oli liian korkea:

— Vaikka sekä tarkasteltavana oleva tuote että raskaslevyt todellakin tuotetaan samalla tuotannonalalla ja ne ovat kumpikin kuumavalssattuja, on pantava merkille, että näiden tuotteiden fyysiset ominaisuudet ovat erilaiset.

— Tukeutuessaan raskaslevyjä koskevaan tapaukseen komissio on implisiittisesti myöntänyt, että vuonna 2011 saatua voittomarginaalia voidaan käyttää vertailukohtana laskettaessa vahingon korjaavaa tasoa. Näin ollen herää kysymys, miksi komissio ei ole käyttänyt vuoden 2011 voittomarginaalia, joka määritettiin unionin tuotannonalan osalta rinnakkaisessa, Kiinasta tulevaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia koskevassa tutkimuksessa, eli 3,11 prosenttia. Täysin samaa tuotetta kuin nyt käsillä olevassa tutkimuksessa koskevan voittomarginaalin valinta olisi sopivampi.

(564) Vientiä harjoittava tuottaja CSN esitti samanlaisen huomautuksen ja pyysi komissiota ottamaan voittomarginaaliksi vuonna 2011 saavutetun 3,11 prosenttia, sillä tämä voitto oli saatu täsmälleen samasta tuotealasta. CSN esitti joka tapauksessa, että unionin tuotannonalan kohtuullinen voittomarginaali olisi tässä tutkimuksessa vahvistettava enintään 5 prosentin tasolle.

(565) Lisäksi ukrainalainen vientiä harjoittava tuottaja Metinvest huomautti, että tällainen 7,9 prosentin tavoitevoitto oli liian korkea, ja väitti, että tarkasteltavana olevalla tuotteella ja raskaslevyillä oli erilaiset fyysiset ominaisuudet. Metinvestin pääasiallinen väite oli, että raskaslevyjen segmentillä on korkeampi voittomarginaali, koska niiden myyntihinta on korkeampi kuin kuumavalssatuilla levytuotteilla, joiden hinnat ovat yleensä alhaisemmat ja sen vuoksi kannattavuuskin alhaisempi. Iranilainen vientiä harjoittava tuottaja Mobarakeh Steel Company esitti samankaltaisen huomion ja väitti, että 7,9 prosentin tavoitevoitto on epärealistisen korkea terästeollisuudelle nykyisessä taloudellisessa ympäristössä. Lisäksi brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja Usiminas totesi myös, että 7,9 prosentin tavoitevoitto oli epärealistisen korkea ja väärin perustein suurenneltu.

(566) Kuten (558) kappaleessa todetaan, vuonna 2011 saavutettua tarkasteltavana olevan tuotteen voittomarginaalia ei voitu käyttää, koska tarkasteltavana olevan tuotteen markkinoihin vaikutti voimakkaasti vuoden 2009 talous- ja rahoituskriisi, eikä sitä näin ollen voida pitää edustavana. Tämän vuoksi (559) kappaleessa esitetyistä syistä komissio käytti toisen tuotteen eli raskaslevyjen tavoitevoittoa samanlaiselta tuotannonalalta. Näin ollen komission tavanomaiseen toimintatapaan nähden ei ollut eroa eikä ristiriitaa.

(567) Mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan raskaslevyjen korkeammat myyntihinnat tarkasteltavana olevaan tuotteeseen verrattuna johtavat automaattisesti korkeampaan kannattavuuteen, komissio totesi, että tuottavuustasoa määräävät pelkän myyntihintatason lisäksi monet muutkin muuttujat (kuten kysyntä ja tarjonta, niukkuus ja koituneet kustannukset). Vastauksena väitteeseen, jonka mukaan komissio on implisiittisesti hyväksynyt, että vuonna 2011 saatua voittoa voidaan käyttää kohtuullisena vertailukohtana, komissio totesi seuraavaa: Ensinnäkin vaikka raskaslevyt ja tarkasteltavana oleva tuote kuuluvat samaan tuotannonalaan eli terästeollisuuteen, näillä tuotteilla on eri markkinat eikä niiden toipuminen talous- ja rahoituskriisistä tapahtunut samaan tahtiin. Komissio ei tutkimuksen aikana havainnutkaan mitään näyttöä siitä, että nämä kaksi tuotannonalaa olisivat toipuneet rinnakkain eivätkä asianomaiset osapuolet toimittaneet mitään tätä tukevaa näyttöä. Toiseksi raskaslevyjä

koskevan asetuksen (EU) 2016/1777 ([1]) johdanto-osan 221 kappaleessa komissio ainoastaan totesi, että unionin tuotannonalan kannattavuus kasvoi vuodesta 2009 lähtien, mutta ei sulkenut pois sitä, että talous- ja rahoituskriisin erittäin vähäisiä tai vähäpätöisiä vaikutuksia saattoi edelleen esiintyä vuonna 2011. Kannattavuuden kehityssuuntauksen ja talous- ja finanssikriisin vaikutusten väistymisen vuoksi raskaslevymarkkinoilla komissio katsoi, että vuonna 2011 saavutettu kannattavuus oli kohtuullinen. Mitä tulee nyt käsillä olevaan tutkimukseen, unionin tuotannonalan kannattavuuden toipuminen osoitti erilaista suuntausta kuin raskaslevyjä koskevassa tutkimuksessa todettu. Nyt käsillä olevassa tutkimuksessa kannattavuus alkoi kuitenkin elpyä vuonna 2010 ja kasvoi vuoden 2009 tasosta, mutta heikkeni jälkeen vuonna 2011. Tämän vuoksi ei voida päätellä, että unionin tuotannonala elpyi tai alkoi elpyä finanssikriisistä vuoteen 2011 mennessä tai että vuoteen 2011 mennessä saavutettu kannattavuuden taso olisi kohtuullinen samalla tavoin kuin raskaslevyjä koskevassa tutkimuksessa todettiin.

(568) Lisäksi komissio totesi, että unionin tuotannonalan saavuttama voitto tammikuusta maaliskuuhun 2017 (ks. 425 kappale) oli suurempi kuin 7,9 prosentin tavoitevoitto. Tämän vuoksi se katsoi, että kyseinen tavoitevoitto ei ollut epärealistisen korkea nykyisessä talousympäristössä.

7.1.2 *Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan käyttäminen analogisesti vahinkomarginaalin laskemiseen*

(569) Kun vientiä harjoittava tuottaja myi tarkasteltavana olevaa tuotetta etuyhteydessä olevien tuojien kautta, vientihinta muodostettiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa ja jota oikaistaan tarvittaessa. Tämä oikaisu tehtiin tuonnin ja jälleenmyynnin välillä koituneiden kustannusten osalta vähentämällä etuyhteydessä olevan tuojan myynti- hallinto- ja yleiskustannukset ja kohtuullinen 2 prosentin ([2]) suuruinen voitto, mihin myöhemmin lisättiin tuonnin jälkeiset kustannukset (sarake 4)

(570) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen ja lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen venäläinen MMK Group asetti kyseenalaiseksi komission päätöksen soveltaa analogisesti perusasetuksen 2 artiklan 9 kohtaa. Se väitti, että tällainen soveltaminen rikkoo itsessään perusasetuksen 2 artiklan 9 kohtaa ja mitätöityy ilmeisen arviointivirheen vuoksi. Se myös väitti, että tällainen menetelmä johtaa kohtuuttomien tullien kantamiseen. Lisäksi iranilainen vientiä harjoittava tuottaja Mobarakeh Steel Company väitti, että menetelmä rikkoi perusasetuksen 1 artiklan 1 kohtaa ja unionin tuomioistuinten oikeuskäytäntöä eikä mahdollista tuotujen tuotelajien ja kotimaisen tuotannonalan hintojen tasapuolista vertailua. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen venäläinen vientiä harjoittava tuottaja Pao Severstal, iranilainen vientiä harjoittava tuottaja Mobarakeh Steel Company ja ukrainalainen vientiä harjoittava tuottaja Metinvest esittivät samankaltaisia huomioita.

(571) Ensinnäkin vahinkomarginaalin laskennan tarkoituksena on määrittää, riittäisikö polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttaman vahingon poistamiseen se, että polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hintaan sovellettaisiin alhaisempaa tullia kuin polkumyyntimarginaaliin perustuvaa tullia. Tämä arviointi olisi perustettava vientihintaan unionin rajalla, jota pidetään vertailukelpoisena tasona unionin tuotannonalan noudettuna lähettäjältä -hintaan nähden. Kun kyseessä on etuyhteydessä olevien tuojien kautta tapahtuva vientimyynti, vientihinta muodostetaan laskennallisesti – samalla tavalla kuin polkumyyntimarginaalia koskevissa laskelmissa – perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa ja jota oikaistaan tarvittaessa. Koska vientihinta on välttämätön tekijä vahinkomarginaalia koskevissa laskelmissa ja koska kyseinen artikla on perusasetuksen ainoa artikla, joka antaa ohjeita vientihinnan laskennallisesta muodostamisesta, kyseisen artiklan soveltaminen vastaavasti on perusteltua.

(572) Toiseksi komissio katsoi, että hinnan alittavuuden ja viitehinnan alittavuuden laskelmiin liittyvän asiaankuuluvan tuontihinnan määrittämiseen ei pitäisi vaikuttaa se, tapahtuuko vienti etuyhteydessä oleville vai riippumattomille toimijoille unionissa. Komission noudattama menetelmä varmistaa sen, että molempia tapauksia kohdellaan tasapuolisesti. Toisin sanoen vahinkomarginaalilaskelmien tarkoituksena ei ole mitata sitä, missä määrin etuyhteydessä olevien tuojien myynti aiheuttaa vahinkoa unionin tuottajille, vaan sitä, onko vientiä harjoittavien tuottajien viennillä tällainen haitallinen vaikutus unionin tuottajien hinnan alittavuuden ja viitehinnan alittavuuden kautta. Tätä varten huomioon otettava hinta on se hinta, jolla tarkasteltavana oleva tuote myydään unioniin, eikä se hinta, jolla tuontia harjoittavat tuottajat jälleenmyyvät tuodun materiaalin unionissa.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1777, annettu 6 päivänä lokakuuta 2016, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tietyn seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistetun raskaslevyn tuonnissa (EUVL L 272, 7.10.2016, s. 28).

([2]) Kohtuullisena voittomarginaalina käytettiin samaa marginaalia, jota käytettiin läheisesti muistuttavaa tuotetta eli kylmävalssattuja teräslevytuotteita koskevassa tutkimuksessa.

(573) Kolmanneksi 2 artiklan 9 kohtaa sovellettiin vain pieneen osaan ukrainalaisen vientiä harjoittavan tuottajan Metinvestin kokonaismyynnistä. Kuten Metinvestiä koskevassa erillisessä päätelmien ilmoittamisessa mainittiin, 2 artiklan 9 kohtaa käytettiin ainoastaan sen unionissa toimivien etuyhteydessä olevien kauppayritysten myynnin osalta. Mitä lisäksi tulee iranilaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan Mobarakeh Steel Companyyn, ja toisin kuin erillisessä päätelmien ilmoittamisessa kuvattiin, 2 artiklan 9 kohtaa ei ole sovellettu.

(574) Sen vuoksi komissio katsoi, että noudatettu lähestymistapa oli asianmukainen, ja hylkäsi nämä väitteet.

7.1.3 *Tuonnin jälkeisten kustannusten taso*

(575) Ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa asetti kyseenalaiseksi tuonnin jälkeisten kustannusten tason ja väitti, että 7 euroa/tonnilta on aliarvioitu. Ensinnäkin venäläinen vientiä harjoittava tuottaja NLMK väitti, että tuonnin jälkeisten kustannusten määrän olisi oltava vähintään 40 euroa/tonni. Toiseksi ukrainalainen vientiä harjoittava tuottaja Metinvest väitti, että sen olisi oltava vähintään 9,44 euroa/tonni, minkä se väitti vastaavan kyseiseen ukrainalaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan etuyhteydessä olevien neljän unionissa sijaitsevan yksikön painotettuja keskimääräisiä tuonnin jälkeisiä kustannuksia. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja Usiminas väitti myös, että tuonnin jälkeiset kustannukset oli aliarvioitu valikoitujen tietojen pohjalta.

(576) Komissio hylkäsi nämä väitteet. Se määritti tuonnin jälkeiset kustannukset tutkimuksessa ilmoittautuneen etuyhteydettömän tuojan tiloihin tehdyn tarkastuskäynnin aikana todennettuihin tietoihin pohjautuvan analyysinsa perusteella. Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja Usiminas ei myöskään toimittanut mitään lisänäyttöä sille, miksi se piti tuonnin jälkeisiä kustannuksia aliarvioituina.

7.1.4 *Muut lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitetyt huomautukset*

(577) Ilmoitusasiakirjalla tehdyn lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen ukrainalainen vientiä harjoittava tuottaja Metinvest väitti, että olisi tehtävä merkittävä oikaisu fyysinen ominaisuuksien osalta. Se toisti väitteensä lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Se väitti erityisesti, että useimmat Metinvestin tehtaissa tuotetut kelat painavat 8–12 tonnia, kun teollisuuden standardi unionissa on 24 tonnia. Tämä tosiseikka aiheutti merkittäviä ja luonnollisia hinnanalennuksia Metinvestille sen käymissä neuvotteluissa, joista se toimitti näyttöä ja joiden osalta se nyt pyysi oikaisua.

(578) Komissio hylkäsi väitteen seuraavista syistä. Metinvestin kyseisissä toimitiloissa tehtiin tarkastus jaksolla 17–25 päivänä marraskuuta 2016 ja 25–27 päivänä tammikuuta 2017. Tarkastuskäyntien aikana ei esitetty tätä väitettä eikä sitä koskevaa näyttöä. Fyysisten ominaisuuksien eroja koskeva väite tuli näin ollen liian myöhään, sillä se esitettiin vasta ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen (2 päivänä toukokuuta 2017). Sitä ei näin ollen voitu myöskään yhdistää mihinkään todennettuun näyttöön. Se ei siis ollut tarkistettavissa. Eri tuotelajien erityisominaisuudet ovat lisäksi kuvastuneet niin sanotuissa tuotteen valvontakoodeissa (PCN), joita käytettiin tutkimuksen alussa myynnin ja kustannusten ilmoittamiseen. Jos Metinvestillä olisi ollut ongelmia eri tuotelajien määrittämisessä (ns. tuotelajien perustaminen), se olisi pitänyt esittää tätä koskeva väite loogisesti heti tutkimuksen alussa. Lisäksi olisi huomattava, että yli 99 prosenttia kaikista kyseisen ukrainalaisen vientiä harjoittavan tuottajan unioniin myymistä tuotelajeista oli sellaisia, joita myös unionin tuottajat valmistivat ja myivät. Väitettä ei näin ollen voida hyväksyä.

(579) Iranilainen vientiä harjoittava tuottaja pyysi Metinvest pyysi komissiota sulkemaan tietyt tuotelajit (ryhmään 13 kuuluvat tuotteen valvontakoodit) vahinkomarginaalia koskevien laskelmien ulkopuolelle, sillä tällaiset tuotelajit edustivat jäämätuotelajeja, joihin kaikki muut kuin numeroilla 01–12 tunnistettavat teräslajit kuuluvat. Tämän vuoksi jäämäryhmään kuuluu hyvin erilaisia tuotteita.

(580) Komissio katsoi, että tarkasteltavana olevaksi tuotteeksi, riippumatta siitä, kuuluuko se ryhmään 13, määritellään tietyt raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistetut valssatut levyvalmisteet, kelatut tai kelaamattomat (määrämittaan leikatut tuotteet ja ohuet liuskat mukaan luettuina), ei enempää valmistetut kuin kuumavalssatut, pleteroimattomat ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomat. Tuotteen määritelmä kattaa näin ollen tarkasti määritellyn tuotteen. Todettiin myös, että kaikilla tarkasteltavana olevan tuotteen lajeilla on samat kaksi pääasiallista käyttötarkoitusta, kuten (41) kappaleessa esitetään.

7.1.5 *Lopulliset vahinkomarginaalit*

(581) Koska vahingon korjaavasta tasosta ei esitetty muita huomautuksia, lopulliset vahinkomarginaalit ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Vahinkomarginaali
Brasilia	ArcelorMittal Brasil SA ja Aperam Inox América do Sul SA.	20,2 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	15,7 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais SA.	17,5 %
Iran	Mobarakeh Steel Company	34,0 %
Venäjä	Novolipetsk Steel	26,1 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	44,0 %
	PAO Severstal	42,4 %
Ukraina	Metinvest Group	35,5 %

7.2 **Lopulliset toimenpiteet**

(582) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevat komission lopulliset päätelmät huomioon ottaen olisi otettava käyttöön polkumyynnin vastaiset toimenpiteet, jotta polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista ei aiheutuisi unionin tuotannonalalle enää enempää vahinkoa.

(583) Polkumyyntitoimenpiteiden muoto voi vaihdella. Vaikka komissiolla on laaja harkintavalta toimenpiteiden valinnassa, tarkoituksena on poistaa vahingollisen polkumyynnin vaikutukset. Tuonnille vahvistettiin seuraavasti alhaisemman tullin säännön mukaisesti arvotulli, joka on suuruudeltaan 5,3–32 prosenttia:

Maa	Yritys	Polkumyynti-marginaali	Vahinkomargi-naali	Polkumyynnin vastainen arvo-tulli
Brasilia	ArcelorMittal Brasil S.A ja Aperam Inox América do Sul SA.	16,3 %	20,2 %	**16,3 %**
	Companhia Siderúrgica Nacional	73,0 %	15,7 %	**15,7 %**
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais SA.	65,9 %	17,5 %	**17,5 %**
Iran	Mobarakeh Steel Company	17,9 %	34,0 %	**17,9 %**
Venäjä	Novolipetsk Steel	15,0 %	26,1 %	**15,0 %**
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	33,0 %	44,0 %	**33,0 %**
	PAO Severstal	5,3 %	42,4 %	**5,3 %**
Ukraina	Metinvest Group	19,4 %	35,2 %	**19,4 %**

(584) Kuten edellä (546) kappaleessa todetaan, toimenpiteiden muotoa on syytä muuttaa. Tapauksen erityispiirteiden perusteella komissio katsoi, että arvotulli rajoitettuna vähimmäistuontihinnalla, jossa otetaan huomioon raaka-aineiden hintojen nousu tutkimusajanjakson jälkeen, olisi tässä tapauksessa tarkoituksenmukaisin toimenpide.

— Tullin asettaminen arvotullin tasolle vähimmäistuontihinnalla rajoitettuna antaisi unionin tuottajille mahdollisuuden toipua vahingollisen polkumyynnin vaikutuksista. Tehokkaan vähimmäistuontihinnan tasolle asetettavalla rajoituksella tarjotaan unionin tuottajille suojaverkko, jotta ne voivat saavuttaa kestävän kannattavuuden.

— Toisaalta tehokkaan vähimmäistuontihinnan tasolle asetettavalla rajoituksella pitäisi myös estää tutkimusajanjakson jälkeen tapahtuvien mahdollisten hinnankorotusten kielteiset vaikutukset, jotka voisivat merkittävästi haitata käyttäjien yritystoimintaa. Lisäksi sillä estetään tuotteen tarjontaan liittyvät vakavat häiriöt unionin markkinoilla.

(585) Jos tuonnin CIF-hinta unionin rajalla -tasolla on vähintään vähimmäistuontihinnan suuruinen, tullia ei kanneta. Jos tuonti tapahtuu vähimmäistuontihintaa alemmalla hinnalla, lopullisen tullin olisi oltava yhtä suuri kuin sovellettavan vähimmäistuontihinnan ja vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohinnan erotus. Missään tapauksessa tullin määrän ei pitäisi olla tämän asetuksen johdanto-osan (583) kappaleessa ja 1 artiklassa vahvistettuja arvotulleja suurempi.

(586) Näin ollen jos tuonti tapahtuu vähimmäistuontihintaa alemmalla hinnalla, on maksettava joko sovellettavan vähimmäistuontihinnan ja vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohinnan välinen erotus tai johdanto-osan (583) kappaleessa olevan taulukon viimeisessä sarakkeessa esitetty arvotulli, sen mukaan kumpi on alhaisempi.

(587) Jotta vähimmäistuontihintaa voidaan soveltaa tehokkaasti, ja tutkimuksessa kerättyjen tietojen pohjalta komissio päätti asettaa yhden vähimmäistuontihinnan kaikille tarkasteltavana olevan tuotteen tuotelajeille.

(588) Laskettaessa tällaista vähimmäistuontihintaa on otettu huomioon

— ensinnäkin sekä havaitut polkumyyntimarginaalit että tullien määrä, jota unionin tuotannonalalle tutkimusajanjakson aikana koituneen vahingon poistaminen edellyttää (ensimmäinen vaihe, vähimmäistuontihinta ainoastaan tutkimusajanjakson tietojen pohjalta);

— toiseksi raaka-ainehintojen nousu tutkimusajanjakson aikana (toinen vaihe, oikaistu vähimmäistuontihinta).

(589) Ensimmäisessä vaiheessa vähimmäistuontihinta, joka perustuu tutkimusajanjakson tietoihin, on sama kuin seuraavien painotettu keskiarvo:

— jos tullit perustuvat vahingon korjaavaan tasoon: unionin tuottajien tuotantokustannukset tutkimusajanjaksolla ja voitto (7,9 %) kahden brasilialaisen vientiä harjoittavan tuottajan (CSN ja Usiminas) osalta ja;

— jos tullit perustuvat polkumyyntimarginaaliin: normaaliarvo mukaan luettuna kuljetus (jotta päästään CIF-hintaan unionin rajalla) kaikkien muiden vientiä harjoittavien tuottajien.

Komission käyttämä menetelmä vähimmäistuontihinnan laskemiseksi oli ensimmäisessä vaiheessa oli sama kuin äskettäisessä GOES-tapauksessa ([1]) käytetty menetelmä. Kaikkien polkumyyntitutkimusten tavoin komissio keräsi tutkimusajanjaksoa koskevia tietoja, jotka tarkastettiin, jotta voitiin vahvistaa tuotelajikohtaiset normaaliarvot ja vahinkoa aiheuttamaton tavoitehinta unionin tuotannonalalle, myös tuotelajikohtaisesti. Unionin tuotannonalan tavoitehinnat muodostuivat tuotantokustannuksista, joihin lisättiin kohtuullinen voitto. Vähimmäistuontihinnan taso ensimmäisessä vaiheessa perustuu suoraan tutkimusajanjakson tarkastettuihin tietoihin. Lisäksi huomioon otettiin alhaisemman tullin sääntö. Jos arvotullit perustuivat polkumyyntimarginaaliin, vähimmäistuontihinnan laskemisessa käytettiin normaaliarvoja, joihin oli lisätty kuljetuskustannukset CIF unionin rajalla -hinnan saamiseksi. Jos arvotullit perustuivat vahingon korjaavaan tasoon, käytettiin tavoitehintaa, joka ei aiheuttanut vahinkoa unionin tuotannonalalle. Tämän jälkeen laskettiin vähimmäistuontihinnat normaaliarvojen ja vahinkoa aiheuttamattomien tavoitehintojen painotettuna keskiarvona. Painotuskerroin määritettiin seuraavien perusteella: unioniin tulevan tuonnin määrän osuus yrityksistä, joiden arvotulli perustuu polkumyyntimarginaaliin, ja tuonnin määrän osuus yrityksistä, joiden arvotulli perustuu vahingon korjaavaan tasoon. Vähimmäistuontihinta on eri tuotelajien hintojen (normaaliarvo ja tavoitehinnat) painotettu keskiarvo.

(590) Toisena vaiheena tällaista vähimmäistuontihintaa verrattiin seuraaviin:

— tarkasteltavana olevan tuotteen tutkimusajanjakson jälkeiset myyntihinnat unionin markkinoilla. Tietoja näistä hinnoista saatiin käyttäjiltä ja unionin tuotannonalalta tutkimuksen aikana ilmoitusasiakirjan julkaisemisen jälkeen, kuten (29) kappaleessa esitetään. Tutkimus osoitti, että tutkimusajanjakson tietoihin perustuva vähimmäistuontihinta oli yleisesti pienempi kuin tutkimusajanjakson jälkeiset myyntihinnat, jolloin tullia ei kannettaisi. Tätä tutkimuksen havaintoa tukevat unionin tuotannonalan ja useiden käyttäjien lausunnot.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1953, annettu 29 päivänä lokakuuta 2015, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Japanista, Korean tasavallasta, Venäjän federaatiosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien piiseosteisesta sähköteknisestä teräksestä valmistettujen raesuunnattujen levyvalmisteiden tuonnissa (EUVL L 284, 30.10.2015, s. 130).

— tarkasteltavana olevan tuotteen raaka-ainehinnat (tarkasteltavana olevan tuotteen tuottamiseksi tarvittavat raaka-aineet) tutkimusajanjakson jälkeen unionin markkinoilla. Tässä yhteydessä valituksen tekijä väitti, että ainoastaan tutkimusajanjakson tietoihin perustuva vähimmäistuontihinta olisi liian alhaisella tasolla ja olisi tehoton ja epäasianmukainen, kun otetaan huomioon, että hinnat alkoivat nousta tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana historiallisen alhaiselta tasolta, joka koettiin tutkimusajanjakson aikana. Lisäksi valituksen tekijä väitti, että markkinoilla on tapahtunut raaka-ainekustannusten huomattavaa vaihtelua vuosien mittaan ja että raaka-ainehinnat laskivat merkittävästi tutkimusajanjaksolla ([1]). Komissio tarkasteli tarkasteltavana olevan tuotteen tuottamiseen tarvittavien raaka-aineiden, erityisesti rautamalmin ja koksihiilen hintojen volatiliteettia. Se totesi, että erityisesti koksihiilen hinnat olivat nousseet merkittävästi tutkimusajanjakson jälkeen.

(591) Tätä taustaa vasten komissio laski, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannukset nousivat 116 euroa tonnilta, kun verrataan tutkimusajanjakson valmistuskustannuksia jakson maalis–toukokuu 2017 valmistuskustannuksiin.

— Jos tämä valmistuskustannusten 116 euron kasvu tonnia kohden olisi täysin johdettavissa raaka-ainekustannusten kokonaiskasvuun, seurauksena olisi todennäköisimmin raaka-aineiden osuuden kasvun yliarviointi valmistuskustannusten kokonaiskasvusta: on todennäköisempää, että myös muut valmistuskustannukset (kuten energia- ja työvoimakustannukset) ovat kasvaneet.

— Toisaalta jos tämä valmistuskustannusten 116 euron kasvu tonnia kohden olisi samalla tavoin laskettavissa valmistuksen kaikkien eri kustannustekijöiden aiheuttamaksi, vain 63 euroa tonnilta voitaisiin kohdentaa raaka-ainekustannusten kasvuun: seurauksena olisi todennäköisimmin raaka-aineiden osuuden kasvun aliarviointi valmistuskustannusten kokonaiskasvusta, sillä yleisesti oletetaan, että raaka-ainekustannusten kohoaminen, erityisesti koksihiilen osalta, on ollut tärkein valmistuskustannusten nousua aiheuttanut tekijä tutkimusajanjakson jälkeen.

Kaikista näistä syistä raaka-aineiden hintojen noususta johtuva tuotantokustannusten kasvu on luotettavassa kuvauksessa 63–116 euron välillä, jolloin tuloksena saatava lisäsumma on 89,50 euroa tonnilta.

(592) Tämän menetelmän perusteella vähimmäistuontihintaa oikaistiin tutkimusajanjakson jälkeen tapahtuneen raaka-ainehintojen nousun osalta, ja se vahvistettiin lopulta seuraavasti:

Asianomaiset maat	Tuotevalikoima	Vähimmäistuontihinta (euroa/tonni, tuotteen nettopaino)
(Brasilia, Iran, Venäjä ja Ukraina)	Kaikki tuotelajit	472,27 euroa

(593) Valituksen tekijä ([2]) toimitti huomautuksia siitä, miksi vähimmäistuontihinnan kaltaisia toimenpiteitä ei voida pitää mahdollisena vaihtoehtona tässä tapauksessa:

— Ensinnäkään vähimmäistuontihinnalla ei voida saavuttaa haluttua vaikutusta, sillä se perustuisi tutkimusajanjaksolla vallinneisiin poikkeuksellisen alhaisiin hintoihin.

— Toiseksi tarkasteltavana olevan tuotteen valmistamiseen käytettyjen keskeisten raaka-aineiden hinnat vaihtelevat.

— Kolmanneksi tutkimuksessa esiin tulleet seikat eroavat merkittävästi muista äskettäisistä tutkimuksista (kuten Kiinasta, Japanista, Koreasta, Venäjältä ja Yhdysvalloista peräisin olevia GOES-tuotteita koskenut tutkimus ([3])), joissa komissio on ottanut käyttöön vähimmäistuontihintoja.

— Neljänneksi tutkimusajanjakson hintoihin vahvistettavat vähimmäistuontihinnat eivät toisi mitään helpotusta, vaikka tarkasteltavana olevan tuotteen markkinahinnat jälleen laskisivat.

([1]) Euroferin huomautus, 30. toukokuuta 2017, AD635 – Hot-rolled flat ("HRF") steel products originating in Brazil, Iran, Russia, Serbia and Ukraine (the "five countries") – Euroferin huomautukset soveltuvasta toimenpiteiden lajista, s. 5.

([2]) Euroferin huomautus, AD635 – Hot-rolled flat ("HRF") steel products originating in Brazil, Iran, Russia, Serbia and Ukraine (the "five countries") – Euroferin huomautukset soveltuvasta toimenpiteiden lajista.

([3]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1953, annettu 29 päivänä lokakuuta 2015, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Japanista, Korean tasavallasta, Venäjän federaatiosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien piiseosteisesta sähköteknisestä teräksestä valmistettujen raesuunnattujen levyvalmisteiden tuonnissa (EUVL L 284, 30.10.2015, s. 109).

— Viidenneksi kokemukset aiemmista tapauksista, joissa on otettu käyttöön vähimmäistuontihinta, osoittavat, että niiden kiertäminen tai absorptio on helppoa.

— Kuudenneksi vähimmäistuontihinta ei ole tarpeen tässä tapauksessa, koska unionissa on runsaasti käyttämätöntä kapasiteettia.

(594) Komissio hylkäsi nämä väitteet. Komissio totesi, että valituksen tekijän väite perustui lehtiartikkeliin ([1]), joka ei kuvastanut komission tarkoituksenmukaisena valitsemaa todellista toimenpidettä. Komissio ei todellakaan ottanut käyttöön arvotullia tarkasteltavana olevan tuotteen tutkimusajanjakson aikaisten hintojen pohjalta, kuten valituksen tekijä kuvasi, vaan otti käyttöön arvotullin rajoitettuna vähimmäistuontihinnalla, jossa otetaan huomioon raaka-ainehintojen nousu tutkimusajanjakson jälkeen. Komissio esittää erityisesti seuraavat huomautukset vastauksena valituksen tekijän eri väitteisiin, jotka esitetään (593) kappaleessa:

— Ensinnäkin tullin asettaminen arvotullin tasolle tehokkaalla vähimmäistuontihinnalla rajoitettuna antaisi unionin tuottajille mahdollisuuden toipua vahingollisen polkumyynnin vaikutuksista ja rakentaisi niille suojaverkon.

— Toiseksi komissio myönsi, että tarkasteltavana olevan tuotteen valmistamiseen käytettävien keskeisten raaka-aineiden hinnoissa on vaihtelua, ja se otti tämän vuoksi huomioon raaka-ainehintojen nousun tutkimusajanjakson jälkeen laskiessaan vähimmäistuontihintaa.

— Kolmanneksi komissio huomautti, että tutkimuksessa esiin tulleet seikat eivät eroa kovin merkittävästi muista äskettäisistä tutkimuksista (kuten Kiinasta, Japanista, Koreasta, Venäjältä ja Yhdysvalloista peräisin olevia GOES-tuotteita koskenut tutkimus ([2])). Kummassakin tutkimuksessa on ollut leimallista tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen hinnan merkittävä nousu tutkimusajanjakson jälkeen.

— Neljänneksi sen väitteen osalta, jonka mukaan tutkimusajanjakson hintoihin asettavat vähimmäistuontihinnat eivät toisi mitään helpotusta, jos tarkasteltavana olevan tuotteen markkinahinnat jälleen laskevat, komissio toisti, että jos hinnat putoavat alle vähimmäistuontihinnan, kannetaan (vähimmäistuontihinnan tasoon asti) arvotullia.

— Viidenneksi komissio myönsi, että oli tietty toimenpiteiden kiertämisen tai absorption riski. Toimenpiteiden kiertämiseen liittyvän riskin minimoimiseksi vientiä harjoittavien tuottajien, jotka haluavat hyötyä vähimmäistuontihinnasta, on tämän vuoksi esitettävä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille pätevä kauppalasku. Laskun on oltava liitteessä I esitettyjen vaatimusten mukainen. Tuontiin, johon ei liity tällaista laskua, pitäisi soveltaa kyseistä vientiä harjoittavaa tuottajaa 1 artiklan mukaisesti koskevaa arvotullina kannettavaa polkumyyntitullia.

— Kuudenneksi komissio muistutti, että se muutti toimenpiteiden muotoa unionin edun mukaisesti saavuttaakseen tässä nimenomaisessa tapauksessa riittävän tasapainon unionin tuottajien ja käyttäjien etujen välillä.

(595) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen asianomaiset osapuolet esittivät seuraavia huomautuksia menetelmästä, jota käytettiin vähimmäistuontihinnan määrittämiseen, ja vähimmäistuontihinnan tasosta.

(596) Valituksen tekijä väitti, että vähimmäistuontihintaan perustuva tulli ei ollut tarkoituksenmukainen seuraavista syistä:

— Ensinnäkin tällainen vähimmäistuontihinta määrittelisi markkinoiden viitehinnan ja vääristäisi markkinamekanismeja;

— Toiseksi raaka-aineiden osuus on yli 50 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteesta, ja ne ovat erittäin epävakaita. Vähimmäistuontihinta ei ole tarkoituksenmukainen tällaisille markkinoille;

— Kolmanneksi yhtenäinen vähimmäistuontihinta kannustaisi viemään suuremman lisäarvon tuotteita;

— Neljänneksi tällainen ”kavennettu” tulli edistäisi tuontia selvästi vähimmäistuontihinnan alittavalla tasolla ja itse asiassa palkitsisi niitä vientiä harjoittavia tuottajia, jotka eniten harjoittavat polkumyyntiä tai alittavat hinnat;

— Viidenneksi vähimmäistuontihinnalla ei voida estää vahingollista polkumyyntiä;

— Kuudenneksi vähimmäistuontihinnalla on vaikutus on rinnakkaiseen Kiinasta tuotavia kuumavalssattuja levyvalmisteita koskevaan tapaukseen.

([1]) Mlex-lehtiartikkeli: *Price floor on hot-rolled steel seen as a middle ground for EU dumping-probe conundrum*, 24. toukokuuta 2017.

([2]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1953, annettu 29 päivänä lokakuuta 2015, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Japanista, Korean tasavallasta, Venäjän federaatiosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien piiseosteisesta sähköteknisestä teräksestä valmistettujen raesuunnattujen levyvalmisteiden tuonnissa (EUVL L 284, 30.10.2015, s. 109).

(597) Komissio hylkäsi nämä väitteet:

— Ensinnäkin se muistutti, että kuten jo (594) kappaleessa todetaan, se ei määrännyt vähimmäistuontihintaa tarkasteltavana olevan tuotteen tutkimusajanjakson hintojen pohjalta vaan arvotullin, jota rajoitetaan vähimmäistuontihinnalla. Tässä vähimmäistuontihinnassa otetaan huomioon raaka-ainehintojen nousu tutkimusajanjakson jälkeen. Se ei myöskään asettanut markkinoilla kilpailua vääristävää viitehintaa seuraavasta syystä: Ottamalla käyttöön arvotulli vähimmäistuontihinnalla rajoitettuna ei pyritty asettamaan hintoja tietylle tasolle vaan pikemminkin, kuten (546) kappaleessa todetaan, poistamaan vahingollisen polkumyynnin vaikutukset ja suojelemaan käyttäjiä kohtuuttomien hinnankorotusten kielteisiltä vaikutuksilta tutkimusajanjakson jälkeen. Vähimmäistuontihinta ei ole pohjahinta, joten vientiä harjoittavat tuottajat voivat halutessaan myydä edelleen vähimmäistuontihintaa alemmilla tai korkeammilla hinnoilla. Sen vuoksi vientiä harjoittavat tuottajat ja unionin tuottajat voivat edelleen kilpailla toisiaan vastaan eriyttämällä hintojaan asetetuista vähimmäistuontihinnasta huolimatta.

— Toiseksi komissio myönsi, että keskeiset raaka-aineet vastaavat yli puolesta tarkasteltavana olevan tuotteen kustannuksia (ks. (384) kappale) ja tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen käytettävien keskeisten raaka-aineiden hinnoissa on vaihtelua. Nimenomaan tästä syystä, kuten (590) kappaleessa esitetään, komissio otti huomioon raaka-aineiden hintojen nousu tutkimusajanjakson jälkeen laskiessaan vähimmäistuontihintaa.

— Kolmanneksi tuotelajittaiset vähimmäistuontihinnat olisivat johtaneet yli 1 000:een eri tasoon, mikä olisi ollut mahdotonta panna täytäntöön.

— Neljänneksi jokaisen vientiä harjoittavan tuottajan on maksettava oma tuottajakohtainen arvotullinsa, jos hinta olisi vähimmäistuontihintaa alhaisempi, mikä ei kannusta jatkamaan polkumyyntikäytäntöjä.

— Viidenneksi vähimmäistuontihinta on asetettu hintatasolle, joka selvästi ylittää kaikkien vientiä harjoittavien tuottajien hinnat tutkimusajanjakson aikana, jolloin ne kaikki olivat alle 400 euroa tonnilta.

— Kuudenneksi komissio myönsi (324) kappaleessa, että nykyinen tutkimus kattaa täsmälleen saman tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen kuin Kiinaa koskeva tutkimus. Kuten (325) kappaleessa yksityiskohtaisemmin esitetään, nykyinen tutkimus ja Kiinaa koskeva tutkimus eivät kuitenkaan kata samoja jaksoja, jotka ovat merkityksellisiä arvioitaessa vahingon kehityssuuntaa ja syy-yhteyttä. Näin ollen, vaikka näiden kahden tutkimuksen päällekkäisyys kattaa kuusi kuukautta (1 päivän heinäkuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välinen aika), polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva päätelmä tehtiin tutkimusajanjakson ja tarkastelujakson perusteella, jotka olivat tässä tutkimuksessa ja Kiinaa koskevissa tutkimuksissa eri ajanjaksot ja jotka oli jo määritelty perusasetuksen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti ja ilmoitettu vireillepanoilmoituksessa. Näiden kahden tutkimuksen erillisen luonteen vuoksi komissio ei siis soveltanut kahta eri standardia.

(598) Valituksen tekijä väitti myös, että yksi yhtenäinen vähimmäistuontihinta olisi vastoin EU:n ja WTO:n periaatetta, jonka mukaan polkumyyntitullit on otettava käyttöön maakohtaisina ja mahdollisuuksien mukaan tuottajakohtaisina.

(599) Sen huomautuksen osalta, jossa väitetään, että vientiä harjoittaviin tuottajiin ei sovelleta yksilöllistä tullia, viitataan (585) ja (586) kappaleeseen, joissa kuvataan menetelmä, jonka mukaan yksilöllisiä tulleja sovelletaan siinä tapauksessa, että tuotteista on maksettava arvotulli. Tämän seurauksena komissio on WTO:n polkumyyntisopimuksen 6 artiklan 10 kohdan nojalla määrittänyt yksilöllisen marginaalin kullekin tiedossa olleelle tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuottajalle.

(600) Venäläinen vientiä harjoittava tuottaja PAO Severstal esitti seuraavan pyynnön:

— sen yrityskohtainen vähimmäistuontihinta olisi määritettävä ja sitä olisi sovellettava polkumyynnin vastaisena toimenpiteenä nyt käsillä olevasta tutkimuksesta saatavan ilman polkumyyntiä tapahtuneen vientihinnan pohjalta;

— vaihtoehtoisesti, jos komissio pysyy lähestymistavassaan, johon kuuluu kaikille vientiä harjoittaville tuottajille määritetty vähimmäistuontihinta, tarkasteltavana olevan tuotteen eri tuotelajien hinnat olisi eroteltava sen mukaan, ovatko ne kelattuja vai kelaamattomia. Se väitti, että tarkasteltavana olevan tuotteen kelaamattomat tuotelajit ovat vähintään 15 euroa tonnilta kalliimpia peittaus- ja leikkausprosesseihin liittyvien käsittelykustannusten vuoksi. Se pyysi tämän vuoksi komissiota laskemaan uudelleen kaksi eri vähimmäistuontihintaa (yhden kelatuille tuotelajeille ja toisen kelaamattomille tuotelajeille).

(601) Komissio hylkäsi molemmat tämän venäläisen vientiä harjoittavan tuottajan esittämät pyynnöt:

— Se pysyi kannassaan, jonka mukana käytetty menetelmä on pätevä. Tältä osin komissio viittasi siihen, että tätä menetelmää, myös korin käyttöä vientiä harjoittavien eri tuottajien osalta, on jos käytetty muissa hiljattaisissa tutkimuksissa, kuten Kiinaa, Japania, Koreaa, Venäjää ja Yhdysvaltoja koskevassa GOES-tutkimuksessa ([1]). Jos yrityskohtainen vähimmäistuontihinta olisi laskettava, se merkitsisi vähintään kahdeksan eri vähimmäistuontihinnan laskemista. Tämä merkitsisi hallinnollisen taakan moninkertaistumista, erityisesti tulliviranomaisille;

— Riippumatta siitä, onko kyseinen tuota kelattua vai kelaamatonta, jokaisen vientiä harjoittavan tuottajan on maksettava oma tuottajakohtainen arvotullinsa, kun hinta (joka tarkasteltavana olevasta tuotteesta maksetaan riippumatta siitä, onko se kelattua vai kelaamatonta) olisi vähimmäistuontihintaa alhaisempi, vaikka komissio myönsikin, että tätä arvotullia rajataan tämän jälkeen vähimmäistuontihinnalla. Vähimmäistuontihinta sellaisenaan perustuu eri tuotelajien sekoituksen, riippumatta siitä ovatko ne esimerkiksi täysiä tai leikattuja.

(602) Ukrainalainen vientiä harjoittava tuottaja Metinvest piti tervetulleena komission päätöstä rajata polkumyyntitulli vähimmäistuontihinnan tasolle ja katsoi, että se on arvotullina kannettavia polkumyyntitulleja vähemmän kauppaa vääristävä toimenpide. Se kuitenkin väitti, että komission laskema vähimmäistuontihinta oli liian korkea seuraavista syistä: Komissio on liioitellut raaka-ainehintojen nousua, sillä se oli ottanut laskelmissaan huomioon jakson maalis–toukokuu 2017, jolle olivat ominaisia merkittävät hintojen vaihtelut, erityisesti koksihiilen osalta. Kyseisen ukrainalaisen vientiä harjoittavan tuottajan oman menetelmän pohjalta Metinvest väitti, että vaiheessa 2 vähimmäistuontihintaan tehdyn oikaisun, joka vastaa keskeisten raaka-aineiden hintojen muutosta tutkimusajanjakson ja sitä seuraavan jakson (1 päivästä heinäkuuta 2016 31 päivään maaliskuuta 2017) välillä, suurin arvo voi olla enintään 58 euroa tonnilta eikä 89,6 euroa tonnilta. Tämän vuoksi se pyysi komissiota laskemaan vähimmäistuontihinnan uudelleen.

(603) Komissio hylkäsi Metinvestin pyynnön seuraavista syistä: Ensinnäkin, kun otetaan huomioon, että tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen käytettävien raaka-aineiden hinnoille on luonteenomaista niiden epävakaus ja ne saattavat jopa tulla maalis–toukokuun 2017 hintatasoa kalliimmiksi, komission oli laskettava vähimmäistuontihinta siten, että se samalla sekä poistaa vahingollisen polkumyynnin vaikutukset että estää käyttäjiin kohdistuvat kohtuuttomien hinnankorotusten kielteiset vaikutukset tutkimusajanjakson jälkeen. Toiseksi Metinvestin käyttämän menetelmän, joka johti keskeisten raaka-aineiden (rautamalmi ja koksihiili) hinnan muutokseen, etuna on sen yksinkertaisuus, mutta toisaalta siinä ei oteta huomioon muita tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen käytettäviä raaka-aineita, kuten metalliromua. Lisäksi jotkin tuottajat käyttävät enemmän tai vähemmän metalliromua (tai muuta raaka-ainetta), mitä olisi vaikea määritellä tarkasti. Tältä osin komission olisi näin ollen vaikea tehtävä määrittää kaikkien niiden raaka-aineiden osuus, joita tarvitaan tuottamaan yksi tonni tarkasteltavana olevaa tuotetta maailmanlaajuisesti.

(604) Venäläinen vientiä harjoittava tuottaja NLMK huomautti, että komissio ei ollut ilmoittanut kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle asianmukaisesti vähimmäistuontihinnan määritystä, erityisesti siinä käytettyjä kuljetuskustannuksia. Lisäksi NLMK:n normaaliarvoon sen yrityskohtaisen vähimmäistuontihinnan, joka myöhemmin aggregoitiin muiden kanssa, määrittämiseksi tehdyn ”kuljetusta” koskevan oikaisun ala ei ollut selvä ja siihen saattaa kuulua myös muita kustannuksia, joiden ei pitäisi siihen sisältyä.

(605) Komissio selvensi, että kuljetuskustannukset, jotka lisättiin normaaliarvon, jotta saatiin NLMK:n (ja muiden vientiä harjoittavien tuottajien) CIF-hinta rajalla, olivat ne, jotka NLMK oli ilmoittanut ja jotka oli todennettu paikan päällä tehdyssä tarkastuksessa. Tätä seikkaa tukee myös se, että NLMK:n laskelma, jolla määritetään sen omien kuljetuskustannusten pohjalta CIF-hinta rajalla, on samanlainen kuin komission laskelmat. Näin ollen komissio ei ole keinotekoisesti suurennellut NLMK:lle tai muille vientiä harjoittaville tuottajille määritettyä vähimmäistuontihintaa.

(606) Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja ja siihen CSN ja siihen etuyhteydessä oleva yritys Lusosider piti tervetulleena komission ehdotusta ottaa käyttöön vähimmäistuontihinta, jotta voitaisiin tasapainottaa käyttäjien ja unionin tuotannonalan edut. Ne kuitenkin väittivät, että ArcelorMittal Groupin brasilialaisesta tytäryhtiöstään toteuttama tuonti olisi jätettävä huomiotta vaiheen 1 laskelmissa. Lisäksi ne väittivät, että komission olisi minimoitava raaka-aineiden poikkeuksellisen suurten hinnankorotusten keinotekoinen vaikutus vähimmäistuontihintaa koskeviin laskelmiin joko asettamalla yläraja poikkeuksellisille vaihteluille historiallisten hintatietojen

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1953, annettu 29 päivänä lokakuuta 2015, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Japanista, Korean tasavallasta, Venäjän federaatiosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien piiseosteisesta sähköteknisestä teräksestä valmistettujen raesuunnattujen levyvalmisteiden tuonnissa (EUVL L 284, 30.10.2015). Olisi huomattava, että tässä nimenomaisessa tapauksessa laskettiin kolme vähimmäistuontihintaa yhden sijaan.

pohjalta tai käyttämällä vertailukohtana viimeisintä jaksoa kustannusten nousua laskettaessa. CSN väitti, että vaiheessa 2 vähimmäistuontihintaan tehdyn oikaisun, joka vastaa keskeisten raaka-aineiden hintojen muutosta tutkimusajanjakson ja 1 päivästä heinäkuuta 2016 31 päivään maaliskuuta 2017 ulottuvan jakson välillä, suurin arvo voi olla enintään 68,82 euroa tonnilta eikä 89,5 euroa tonnilta. Jos suoritettaisiin keskimääräisten raaka-ainekustannusten vertailu tutkimusajanjakson ja jakson kesäkuu – heinäkuu 2017, muutos on enintään 71,62 euroa tonnia kohden. Tämän vuoksi se pyysi komissiota laskemaan vähimmäistuontihinnan uudelleen.

(607) Brasilialaisen vientiä harjoittavan tuottajan väitteet hylättiin. Ensinnäkin ArcelorMittalin Brasiliasta peräisin oleva tuonti unionin markkinoille tapahtui polkumyyntihinnoin ja samoin kuin muiden vientiä harjoittavien tuottajien eikä sitä sen vuoksi pitäisi kohdella eri tavalla. Toiseksi komissio muistutti, että sen oli laskettava vähimmäistuontihinta siten, että se samalla sekä poistaa vahingollisen polkumyynnin vaikutukset että estää käyttäjiin kohdistuvat kohtuuttomien hinnankorotusten kielteiset vaikutukset tutkimusajanjakson jälkeen.

(608) Konsortio väitti, että komission käyttämää menetelmää olisi tarkistettava, myös maalis-toukokuussa 2017 esiintyneiden raaka-aineiden hintapiikkien pohjalta, ja laskelmissa olisi käytettävä erilaista lähestymistapaa. Komissio katsoi, että sen käyttämä menetelmä on pätevä. Vaikka olisi totta, että maalis–toukokuussa 2017 esiintyi raaka-aineiden hintapiikki, komissio totesi myös, että, kuten (591) kappaleessa esitetään, se ei täysin lukenut valmistuskustannuksiin laskettua 116 euron nousua tonnilta raaka-ainehintojen nousun aiheuttamaksi.

(609) Lisäksi konsortio pyysi komissiota asettamaan vähimmäistuontihinnan 420 ja 430 euron välille tonnilta käyttämänsä oman menetelmän pohjalta. Sen menetelmä perustui hintojen laskennalliseen määritykseen pidemmältä ajalta (vuodesta 2013) ja eri lähteistä saatuihin erilaisiin tietoihin sekä tiettyihin oletuksiin, kuten siihen, että unionin tuotannonala myy parempaan hintaan, joka on 25–30 euroa suurempi tonnilta. Tältä osin komissio totesi, että menetelmässä ei otettu huomioon vientiä harjoittavien tuottajien ja unionin tuottajien kustannuksia/hintoja tutkimusajanjakson aikana eikä tutkimuksessa todettuja polkumyynti- tai vahinkomarginaaleja. Ehdotettu vähimmäistuontihinta ei tämän vuoksi täytä perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan vaatimuksia.

(610) Kuten 36 kappaleessa esitetään, iranilainen vientiä harjoittava tuottaja toi kuulemisessa esiin kysymyksen laskuvirheestä sitä koskevassa polkumyyntilaskelmassa. Vientiä harjoittava tuottaja selitti, että tietyt arvot oli pyöristetty virheellisesti, luultavasti niiden pituuden vuoksi.

(611) Komissio tarkasteli tätä väitettä ja totesi, että iranilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa koskevassa polkumyyntilaskelmassa oli todellakin laskuvirhe, joka korjattiin. Polkumyyntilaskelma ja vähimmäistuontihinta oli laskettava uudelleen, jolloin tuloksena oli seuraava: Mobarakeh Steel Companyn tarkistettu polkumyyntimarginaali ja polkumyyntitulli olivat 17,9 %, jolloin tarkistetun vähimmäistuontihinta, joka oli oikaistu raaka-ainehintojen nousun osalta, oli 468,49 euroa tonnilta.

(612) Kaikille osapuolille ilmoitettiin tästä tarkistuksesta 4 päivänä elokuuta 2017 täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisella ja niitä kehotettiin esittämään huomautuksia asiasta.

(613) Perusasetuksessa säädetään useista vaihtoehdoista siltä varalta, että markkinaolosuhteet muuttuvat. Jos muutos on pysyvä, perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaan voidaan pyytää tarkastelua toimenpiteiden voimassaolon jatkamisen tarpeesta. Komissio arvioi nopeasti näiden säännösten nojalla tehtyjen ja asianmukaisesti perusteltujen pyyntöjen aiheellisuuden, jotta säilytetään tasapainoinen suojan taso vahingollista polkumyyntiä vastaan.

(614) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä väitti, että toimenpiteen muoto tekisi tällaisen tarkastelun käytännössä mahdottomaksi toteuttaa. Lisäksi vaikka välivaiheen tarkastelu tehtäisiinkin, sen tulokset saataisiin liian myöhään, jotta niistä voisi olla apua unionin tuotannonalalle.

(615) Komissio totesi, että tällainen välivaiheen tarkastelu voidaan toteuttaa nopeasti ja yleensä vuoden kuluessa.

(616) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitoimenpiteet määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastivat kyseisten yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Kyseisiä toimenpiteitä voidaan soveltaa yksinomaan asianomaisista maista peräisin olevan ja nimettyjen oikeushenkilöiden

tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin olisi sovellettava kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavia toimenpiteitä. Niihin ei saisi soveltaa yksilöllisiä polkumyyntitoimenpiteitä.

(617) Yritys voi pyytää näiden yksilöllisten polkumyyntitoimenpiteiden soveltamista yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen jälkeen. Pyyntö on osoitettava komissiolle ([1]). Pyynnössä on oltava kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot, muun muassa muutokset tuotantoon liittyvässä yrityksen toiminnassa sekä kotimarkkina- ja vientimyynti, johon liittyy esimerkiksi nimenmuutos tai tuotanto- ja myyntiyksikön muutos. Komissio saattaa ajan tasalle luettelon yrityksistä, joihin sovelletaan yksilöllisiä polkumyyntitoimenpiteitä, mikäli se on perusteltua.

(618) Toimenpiteiden kiertämisriskin minimoimiseksi katsotaan, että tässä tapauksessa tarvitaan erityissäännöksiä, joiden avulla voidaan varmistaa polkumyyntitoimenpiteiden asianmukainen soveltaminen. Erityisiin toimenpiteisiin kuuluu muun muassa seuraava: jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku ja vakuutus, joiden on oltava tämän asetuksen artikloissa asetettujen vaatimusten mukaiset. Jos tällaista kauppalaskua ja vakuutusta ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa arvotullina kannattavaa tullia.

(619) Jos toimenpiteiden käyttöönoton seurauksena kaupan rakenteessa tapahtuu muutos perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti, vireille voidaan panna toimenpiteiden kiertämistä koskeva tutkimus, ja jos edellytykset täyttyvät, käyttöön voidaan ottaa arvotulli.

(620) Jotta lisäksi voidaan suojautua mahdollisimman hyvin toimenpiteiden absorptiolta, erityisesti etuyhteydessä olevien yritysten välillä, komissio panee välittömästi vireille perusasetuksen 12 artiklan 1 kohdan mukaisen tarkastelun, ja se voi velvoittaa kirjaamaan tuonnin perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, jos tällaisista käytänteistä saadaan näyttöä.

(621) Kaikille osapuolille ilmoitettiin keskeisistä tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten polkumyyntitullien käyttöönottoa aiottiin suositella. Osapuolille varattiin myös määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää huomautuksia tämän ilmoituksen johdosta. Muiden osapuolten toimittamia huomautuksia tarkasteltiin asianmukaisesti, mutta ne eivät antaneet perusteita päätelmien muuttamiselle.

8. **POLKUMYYNTITULLIEN TAANNEHTIVA KÄYTTÖÖNOTTO**

(622) Kuten (20) kappaleessa mainitaan, komissio asetti tiettyjen Venäjältä ja Brasiliasta peräisin olevien raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnin kirjaamisvelvoitteen alaiseksi 7 päivästä tammikuuta 2017 valituksen tekijän pyynnön perusteella.

(623) Perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti tulleja voidaan kantaa taannehtivasti ”tuotteista, jotka on luovutettu kulutukseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamispäivää” . Komissio toteaa, että tässä tapauksessa ei otettu käyttöön väliaikaisia toimenpiteitä.

(624) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että yksi perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdassa säädetyistä edellytyksistä ei täyty, minkä vuoksi tullia ei pitäisi kantaa taannehtivasti kirjatusta tuonnista.

9. **MUUTOKSENHAKUKOMITEA JA TOIMENPITEEN MUOTO**

(625) Edellä 6 ja 7 luvussa esitetyistä syistä komissio oli ilmoittanut aikovansa ottaa käyttöön toimenpiteen vähimmäistuontihinnalla rajoitettujen arvotullien muodossa.

(626) Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdalla perutettu komitea antoi kielteisen lausunnon ehdotuksesta komission täytäntöönpanoasetukseksi, ja komitean jäsenten määräenemmistö äänesti sitä vastaan. Tämän vuoksi komissio ei voinut ottaa käyttöön alun perin suunnittelemiaan toimenpiteitä.

(627) Yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 182/2011 ([2]), jäljempänä ’komiteamenettelyä koskeva asetus’, 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissio toimitti saman ehdotuksen täytäntöönpanoasetukseksi muutoksenhakukomitealle jatkokäsittelyä varten.

([1]) Osoite: European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.
([2]) EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

(628) Muutoksenhakukomitean aikana käsiteltiin erilaisia muutosmahdollisuuksia. Muutoksenhakukomitean puheenjohtaja totesi, että toimenpiteen muotoa koskeva muutos, jolla se muutettaisiin vähimmäistuontihinnalla rajatuksi, kiinteänä määränä tonnia kohden ilmaistuksi arvotulliksi sai laajimman tuen muutoksenhakukomiteassa.

(629) Tämän jälkeen komissio muutti toimenpiteen muodon ja ilmoitti siitä asianomaisille osapuolille.

(630) Unionin tuomioistuinten oikeuskäytännön mukaan komissio voi päättää ottaa käyttöön toimenpiteitä eri muodoissa, muiden muassa yrityskohtaisina kiinteinä määrinä tonnia kohden. Päättäessään toimenpiteiden muodosta komission on löydettävä tasapaino eri etunäkökohtien välillä, myös käyttäjien ja kuluttajien edun välillä.

(631) Komissio muistutti, että sillä oli näin ollen laaja harkintavalta siinä, miten kilpailevia etuja olisi punnittava ja tasapainotettava, ja että tämä voi ilmentyä valitussa toimenpiteen muodossa. Se toisti, että arvotullin käyttöönottoon liittyy käyttäjien suhteettoman rasituksen riski, erityisesti kun tarkasteltavana olevan tuotteen hinnat uhkaavat nousta.

(632) Komissio tuli siihen päätelmään, että asianmukainen tasapaino oli erilainen kuin alkuperäisessä analyysissa. Se katsoi, että yrityskohtainen kiinteä määrä tonnia kohden kuvasti tarkemmin sitä vahinkoa, jonka kukin polkumyyntiä harjoittaneeksi todettu vientiä harjoittava tuottaja oli aiheuttanut. Lisäksi sillä myös varmistetaan, että tullilla poistetaan vahinko kokonaisuudessaan. Lopuksi sillä varmistetaan vielä vakaus ja ennustettavuus käyttäjien ja kuluttajien osalta, sillä se pysyy ajan myötä ennallaan.

(633) Komissio katsoi, että nyt käsiteltävässä asiassa yhtiökohtaisissa kiinteissä tulleissa tonnia kohden otetaan arvotulleja paremmin huomioon käyttäjien erityistilanne, sillä niillä varmistetaan, että käyttäjiä eri kuormiteta kohtuuttomasti, vaikka maailmanmarkkinahinnat nousisivat merkittävästi tutkimusajanjakson jälkeen.

(634) Näin ollen komissio katsoi aiheelliseksi ottaa käyttöön kiinteän määrän tonnia kohden. Toisin kuin vähimmäistuontihintaan rajatuilla arvotulleilla tällä toimenpiteellä annetaan unionin tuotannonalalle välitön suoja vahingolliselta polkumyynniltä vahvistetulla tullin tasolla ja samalla suljetaan pois mahdollisuus, että tuojien ja käyttäjien olisi tulevaisuudessa maksettava korkeampia tulleja. Näin ollen sillä saavutetaan nyt käsillä olevassa tutkimuksessa vaadittava etujen tasapaino.

(635) Kiinteä tonnikohtainen määrä perustuu tasoon, joka vastaa tutkimuksen aikana kullekin yhteistyössä toimineelle tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavalle tuottajalle määritettyyn polkumyynti- tai vahinkomarginaaliin, sen mukaan kumpi oli todettu alhaisemmaksi, perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(636) Komissio määritti erityistullin jakamalla kyseiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle lasketuista polkumyynti- tai vahinkomarginaaleista alhaisemman määrän tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisviennin määrällä tonneina tutkimusajanjaksona aikana. Jäljempänä olevassa taulukossa esitetään sovellettavat lopulliset polkumyyntitullit, jotka perustuvat (583) kappaleessa olevassa taulukossa esitettyihin arvotulleihin.

Maa	Yritys	Lopullinen tulli – euroa nettotonnilta
Brasilia	ArcelorMittal Brasil S.A	54,5
	Aperam Inox América do Sul SA.	54,5
	Companhia Siderúrgica Nacional	53,4
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais SA (USIMINAS)	63,0
	Gerdau Açominas SA.	55,8

Maa	Yritys	Lopullinen tulli – euroa nettotonnilta
Iran	Mobarakeh Steel Company	58,0
Venäjä	Novolipetsk Steel	53,3
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	96,5
	PAO Severstal	17,6
Ukraina	Metinvest Group	60,5

(637) Täydentävien lopullisten päätelmien 22 päivänä syyskuuta 2017 tapahtuneen ilmoittamisen jälkeen iranilainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että sen tutkimusajanjakson aikana toteuttamaa tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisvientiä koskevassa komission laskelmassa oli laskuvirhe.

(638) Tarkasteltuaan vientiä harjoittavan tuottajan väitettä komissio hyväksyi sen. Sen tuloksena tarkistettu kiinteä tulli tonnilta Mobarakeh Steel Companyn (ja kaikkien muiden yritysten) osalta Iranissa on 57,5 euroa nettotonnilta.

(639) Iranilainen vientiä harjoittava tuottaja, brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja CSN, jota tuki siihen etuyhteydessä oleva portugalilainen yritys Lusosider, brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja Usiminas ja ukrainalainen vientiä harjoittava tuottaja Metinvest esittivät hintasitoumuksia. Venäläinen vientiä harjoittava tuottaja NLMK oli jo toimittanut komissiolle hintasitoumuksen 13 päivänä helmikuuta 2017.

(640) 11 muuta asianomaista osapuolta (seitsemän vientiä harjoittavaa tuottajaa, yksi näiden vientiä harjoittavien tuottajien etuyhteydessä oleva käyttäjä, valituksen tekijä, konsortio ja Brasilian edustusto Euroopan unionissa) esitti seuraavat huomiot:

(641) Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja CSN huomautti, että tällainen toimenpiteen muodon muutos on vakava uhka siihen etuyhteydessä olevalle portugalilaiselle yrityksille Lusosiderille. Tämä vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että toimenpiteen muodon muuttamisella ei saavuteta asianmukaista tasapainoa unionin tuotannonalan ja toisaalta Lusosiderin ja muiden käyttäjien etujen välillä. Lisäksi CSN väitti, että tällaisen toimenpiteen muodon muuttamisen takana on kiistämätön asiasisällön muutos. Lusosider ja monet muut käyttäjät olivat valmistautumattomia tällaisen muutoksen vaikutuksiin. Siihen etuyhteydessä oleva yritys Lusosider huomautti lisäksi, että tällainen merkittävä toimenpiteen muodon muuttaminen pakottaisi sen siirtämään galvanoidun teräksen tuotantonsa unionin ulkopuolelle. Lisäksi Lusosider väitti, että sen olisi hylättävä 70 miljoonan euron investointihanke, joka olisi mahdollistanut sille 300 000 tonnin vuosittaisen lisätuotannon Portugalissa. Näin ollen se väitti, että Iberian niemimaan rakennusmarkkinoilla olisi tulevaisuudessa pula soveltuvien raaka-aineiden tarjonnasta, minkä tueksi se esitti lisätietoja Iberian niemimaan markkinoiden kehityksestä.

(642) Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja Usiminas väitti, että sen puolustautumisoikeuksia oli loukattu, sillä 1,5 työpäivän pituinen ajanjakso on liian lyhyt merkitykselliseen kannanottoon. Se myös pyysi komissiota etenemään aiemmassa ehdotuksessaan ottaa käyttöön arvotullit rajoitettuna vähimmäistuontihinnalla. Se väitti lisäksi, että toimenpiteen muuttamisen vuoksi vahinkomarginaali muodostuu erittäin merkittäväksi. Tämän vuoksi se toisti, että komission soveltamat tuonnin jälkeiset kustannukset olivat liian alhaiset ja että käytetty tavoitevoitto oli liian suuri ja väärin perustein suurenneltu. Se toisti aiemmin esittämänsä huomautuksen, jonka mukaan tuonti Brasiliasta, jonka väitetään aiheuttaneen merkittävän vahingon, on alle vähimmäistason, jos siihen ei lueta mukaan tuontia siltä brasilialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, joka on etuyhteydessä unionin tuottajaan ArcelorMittaliin. Tämän jälkeen se jälleen huomautti, että sen mukaan komissio ei ollut valinnut asianmukaista tavoitevoittoa. Lisäksi se totesi jälleen, että komission päätelmä siitä, että unionin tuotannonalalle on nyt käsillä olevassa tutkimuksessa aiheutunut merkittävää vahinkoa tutkimusajanjaksolla, näytti olevan ristiriidassa sen Kiinasta peräisin olevaa tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevassa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä tehdyn päätelmän kanssa, jonka mukaan ainoastaan 1 päivästä tammikuuta 2015 31 päivään joulukuuta 2015 ulottuvalla jaksolla todettiin merkittävän vahingon uhka. Se myös väitti, että pelkkä matemaattinen ero asianomaisten maiden tuontihintojen ja unionin kotimaisten hintojen välillä ei täytä vaatimusta, jonka mukaan on tehtävä oikea hinta-analyysi perusasetuksen nojalla.

(643) Otokseen kuulumaton yhteistyössä toiminut brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja Gerdau huomautti, että alun perin suunnitellussa muodossa (arvotullit rajattuna vähimmäistuontihinnalla) toimenpiteellä oli monen jäsenvaltion tuki. Se uskoi, että komission alkuperäinen aie on edelleen asianmukaisin keino käsitellä kysymystä.

(644) Ukrainalainen vientiä harjoittava tuottaja Metinvest väitti, että vankka näyttö ja oikeudellinen perustelu ei tukenut täydentäviä lopullisia päätelmiä ja että lisäksi rikottiin puolustautumisoikeuksia. Lisäksi se väitti, että komissio oli sivuttanut useita merkittäviä oikeudellisia väitteitä ja perusteluja, joilla olisi huomattavasti pienennetty sen polkumyyntimarginaalia. Se myös väitti, että ehdotettu kiinteän määrän taso oli kohtuuton, syrjivä eikä oikeasuhteinen, kun otetaan huomioon nykyiset korkeat markkinahinnat ja muista maista tulevan tuonnin kasvu. Toimenpiteiden kesto olisi rajoitettava kahteen vuoteen. Lopuksi se huomautti, että komission pitäisi etsiä rakentavia ratkaisuja Ukrainasta peräisin olevaan tuontiin EU:n ja Ukrainan assosiaatiosopimuksen määräysten mukaisesti ja näin ollen etusijalle olisi asetettava hintasitoumukset, kuten sen jo tarjoama.

(645) Venäläinen vientiä harjoittava tuottaja NLMK katsoi, että komission olisi pitänyt käyttää CIF-arvoa, joka vastaa Novexin, NLMK:n sisäisen vientiosastoyrityksen, myyntilaskun arvoa ja että komission perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan perusteella tekemä oikaisu erityistullia laskettaessa ei ollut perusteltu. Se myös viittasi myös hintasitoumustarjoukseensa ja valitti, ettei ollut vielä saanut vastausta.

(646) Venäläinen vientiä harjoittava tuottaja Severstal väitti, että toimenpiteen muodon muuttaminen yleisen päätelmien ilmoittamista koskevan asiakirjan jälkeen rikkoi EU:n yleisiä perustellun luottamuksen ja hyvän hallinnon periaatteita. Se ehdotti, että uutta toimenpiteiden muotoa olisi sovellettava kohtuullisella yhden kuukauden viipeellä.

(647) Venäläinen vientiä harjoittava tuottaja MMK huomautti, että se ei ollut samaa mieltä siitä, että valitulla toimenpiteiden muodolla otettaisiin paremmin huomioon käyttäjien tarpeet ja saavutettaisiin paremmin tasapaino kyseessä olevien eri etujen välillä.

(648) Konsortio väitti, että tällainen toimenpiteen muodon muutos luo huolestuttavan tilanteen riippumattomille käyttäjille. Se väitti myös, että toimenpiteen muodon muuttamisella ei saavuteta asianmukaista tasapainoa unionin tuotannonalan ja toisaalta tuojien ja käyttäjien etujen välillä. Lisäksi se väitti, että tällaisen toimenpiteen muodon muuttamisen takana on kiistämätön asiasisällön muutos. Toimenpiteiden vaikutus nostaisi merkittävästi käyttäjien ostohintoja, mikä saattaisi ne epäedulliseen kilpailuasemaan suhteessa unionin tuottajiin. Tämän vuoksi se pyysi komissiota harkitsemaan kantaansa uudelleen ja pitämään voimassa alkuperäisen ehdotuksensa arvotullien rajaamisesta vähimmäistuontihinnalla.

(649) Sekä konsortio että venäläinen vientiä harjoittava tuottaja MMK kehottivat komissiota tarkastelemaan, miten äskettäin allekirjoitettu Tata Steelin ja ThyssenKruppin välinen aiesopimus niiden Euroopan toimintojen yhdistämisestä ja Arcelor Mittalin toteuttama Ilvan osto vaikuttavat unionin etua koskevaan analyysiin.

(650) Valituksen tekijä huomautti, että se oli edelleenkin jyrkästi eri mieltä unionin edun arvioinnista, joka oli perusta komission päätökselle olla ottamatta käyttöön arvotulleja. Tässä yhteydessä se toisti väitteensä, jonka mukaan komissio oli edelleenkin sivuuttanut perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaisen oikeudellisen arviointi-perusteen. Se myös huomautti, että tonnia kohti vahvistettu tulli perustui tutkimusajanjaksolla vallinneeseen historiallisen alhaiseen hintatasoon, minkä vuoksi tällainen tulli ei riittäisi poistamaan samoja vahingollisen polkumyynnin marginaaleja nykytilanteessa. Se väitti erityisesti, että kiinteän tullin laskemisessa ei oteta huomioon hintakehitystä tutkimusajanjakson jälkeen. Lisäksi se väitti, että kiinteiden tullien käyttöönotto ei ole asianmukaista nykyisessä tutkimuksessa, koska kyseessä on useita tuotelajeja, ja viittasi komission ottamaan kantaan Intiasta peräisin olevaa pallografiittivalurautaa koskevan komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/387 johdanto-osan 386 kappaleessa. Lisäksi se toisti aiemman väitteensä, jonka mukaan komission on otettava huomioon talouskonsulttitoimisto BKP:n, joka oli laatinut 12 päivänä kesäkuuta 2017 taloudellisen selvityksen ja 24 päivänä heinäkuuta 2017 seurantaraportin, esittämät päätelmät. Euroferin mukaan niissä oli selkeät todisteet siitä, että tullien vaikutus käyttäjiin olisi vähäinen. Lopuksi se huomautti, että komission olisi tarkasteltava uudelleen päätöstään sulkea Serbia tutkimuksen ulkopuolelle, kun otetaan huomioon sen markkinaosuuden kasvu tutkimusajanjakson jälkeen ja sen tulevat investointisuunnitelmat.

(651) Brasilian edustusto Euroopan unionissa huomautti, että toimenpiteen muodon muuttaminen vaikuttaa liialliselta tuottajien suojelulta ja on vastoin joitakin 17 heinäkuuta 2017 annetun yleisen päätelmien ilmoittamista koskevan asiakirjan keskeisiä päätelmiä, erityisesti mitä tulee vähimmäistuontihinnan merkitykseen rajoitettaessa tullien vaikutusta tuojiin ja käyttäjiin ja näin varmistettaessa eri etunäkökohtien tasapaino. Tämän vuoksi se odotti, että komissio palaisi alkuperäiseen päätökseensä tämän tutkimuksen mukaisten lopullisten toimenpiteiden osalta.

(652) Komissio tarkasteli kaikkia näitä huomautuksia erittäin yksityiskohtaisesti. Se ryhmitteli seuraaviin kappaleisiin eri asianosaisten osapuolten esittämät toistuvat aiheet, jotka koskivat unionin edun määrittämistä ja puolustautumisoikeutta, ja esitti sen jälkeen näitä koskevia huomautuksia yksittäin kohta kohdalta.

(653) Useat asianomaiset osapuolet väittivät, että toimenpiteen muodon muuttamisella ei saavuteta asianmukaista tasapainoa eri etujen välillä. Vientiä harjoittavat tuottajat ja käyttäjät varoittivat käyttäjiin kohdistuvasta suhteettoman suuresta vaikutuksesta, mutta valituksen tekijä pysyi kannassaan, jonka mukaan arvotullit olisivat tarpeen. Komissio muistutti aluksi, että sen on oikeuskäytännön mukaan sisällytettävä tasapainottava tehtävänsä tapauksen oikeudellisiin, taloudellisiin ja poliittisiin näkökohtiin. Nyt käsiteltävässä asiassa komissio ja jäsenvaltiot olivat eri mieltä tämän tasapainottavan tehtävän poliittisesta analyysista. Tällaisessa tilanteessa komiteamenettelyä koskevan asetuksen 6 artiklalla annetaan muutoksenhakukomitean puheenjohtajalle tehtäväksi pyrkiä löytämään ratkaisu, joka saa mahdollisimman laajan tuen komiteassa. Tässä tapauksessa se johti ehdotukseen kiinteiden tullien käyttöön ottamisesta.

(654) Komissio katsoi seuraavista syistä edelleen, että kiinteiden tullien käyttöönotto nyt käsiteltävässä asiassa itse asiassa merkitsee asianmukaista sovitteluratkaisua vastakkaisten etujen osalta.

(655) Ensinnäkin kiinteillä tulleilla poistetaan vahinko täysin ja annetaan näin ollen unionin tuotannonalalle välitön suoja. Tämä vastaa muutoksenhakukomiteassa käydyistä neuvotteluista syntynyttä poliittista arviota, jonka mukaan tällainen välitön ja täysi suoja on aiheellinen. Tämän vuoksi tällaisten tullien käyttöön ottamisella kiinnitetään erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen polkumyynnin kauppaa vääristävät vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu unionin markkinoilla, kuten perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä edellytetään.

(656) Toiseksi kiinteillä tulleilla varmistetaan nyt käsillä olevassa tapauksessa suurempi vakaus ja ennustettavuus käyttäjien ja kuluttajien osalta, sillä ne pysyvät samoina ajan myötä. Tällaisten tullien käyttöönotolla näin ollen suljetaan pois mahdollisuus, että käyttäjät ja kuluttajat voivat joutua maksamaan korkeampia tulleja, jos hinnat nousevat entisestään, mikä näyttää todennäköiseltä tilanteelta. Se että näiden tullien laskeminen perustui tutkimusajanjakson aikana vallinneisiin hintoihin lieventää näiden kiinteiden tullien vaikutusta, sillä ne on laskettu täydellisten ja todennettujen tietojen perustella ajalta, jolloin hinnat olivat erittäin alhaiset.

Näin ollen komissio ei harkinnut paluuta alkuperäiseen ehdotukseensa. Se ei myöskään lyhentänyt toimenpiteiden kestoa, kuten ukrainalainen vientiä harjoittava tuottaja oli pyytänyt, sillä ei ollut erityistä syytä poiketa tavanomaisesta perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesta viiden vuoden jaksosta. Kyseessä ovat erittäin vakiintuneen tuotteen markkinat vakaassa sääntely-ympäristössä, toisin kuin esimerkiksi innovatiivisten tuotteiden markkinat, joilla esiintyy voimakasta ja vaihtelevaa valtion puuttumista niiden toimintaan, kuten aurinkopaneelien tapauksessa.

(657) Hinnat voivat edelleen nousta, jos unionin tuotannonalan yhdistyminen jatkuu ja unionin tuotannonala saa vahvemman neuvotteluaseman. Tältä osin komissio hyväksyi huomautukset, joiden mukaan tässä yhteydessä on merkityksellistä, että konsortio, jossa ArcelorMittal on suurin osakkeenomistaja, oli hankkinut Ilvan, ja että Tata Steel ja ThyssenKrupp olivat allekirjoittaneet yhteisyrityksen perustamista koskevan sopimuksen. Nämä kehityssuuntaukset ovat kuitenkin yhä käynnissä ja kilpailuviranomaisten on ne hyväksyttävä. Niiden mahdollinen vaikutus markkinoihin on tämän vuoksi epävarma ja tapahtuu joka tapauksessa vasta tulevaisuudessa. Tämän vuoksi komissio katsoi, että nämä muutokset eivät anna aihetta kilpailevien etunäkökohtien uuteen tarkasteluun tämän asetuksen yhteydessä. Mitä tulee valituksen tekijän väitteeseen, jonka mukaan komissio ei ole ottanut huomioon talouskonsulttitoimisto BKP:n päätelmiä, komissio toisti (473) ja (474) kappaleessa esitetyt päätelmänsä. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(658) Mitä tulee sen väitteeseen, että kiinteiden tullien käyttöönotto ei ole asianmukaista nykyisessä tutkimuksessa, koska kyseessä on useita tuotelajeja, komissio totesi seuraavaa. Se myönsi, että kiinteät tullit eivät ole ihanteellisia

ei-homogeenisten tuotteiden osalta. Tässä tutkimuksessa kuitenkin, kuten (548) kappaleessa todetaan, arvotullien käyttöönotto olisi vaikuttanut käyttäjiin suhteettoman voimakkaasti. Kokonaisuuden kannalta kiinteiden tullien käyttöön ottamien on tässä tapauksessa parempi vaihtoehto. Sen vuoksi väite hylätään.

(659) Mitä tulee valituksen tekijän väitteeseen, jonka mukaan tonnikohtainen tulli perustuu tutkimusajanjakson aikana vallinneisiin historiallisen alhaisiin hintatasoihin, komissio muistutti, että polkumyyntitullit perustuvat ja ne lasketaan aina tutkimusajanjakson tietojen perusteella, riippumatta siitä, ovatko ne kiinteitä tai arvotulleja. Jos polkumyyntimarginaalit määritettäisiin historiallisen alhaisten hintojen osalta mutta tullit laskettaisiin korkeammilla tutkimusajanjakson jälkeisillä hinnoilla, kyseessä olisi tuloshakuinen parhaiden palojen poimiminen, joka ei olisi perusteltua, koska tällöin olisi käytettävä kahden eri ajanjakson tietoja. Joka tapauksessa ainoastaan tutkimusajanjakson tiedot olivat täydelliset ja tarkistetut. Valituksen tekijän esittämät olosuhteet eivät ole epätavallisia vaan markkinavoimien tavanomaista toimintaa. Lopuksi komissio oli kilpailevia etuja tasapainottaessaan myös ottanut huomioon sen, että tutkimusajanjaksoa koskevien tietojen käyttö lievittää kiinteiden tullien vaikutusta, koska ne perustuvat historiallisesti alhaisiin hintoihin. Tämän vuoksi oli hylättävä suoralta kädeltä väite, jonka mukaan laskettaessa kiinteää tullia olisi otettava huomioon tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja.

(660) Useat asianomaiset osapuolet väittivät, että komissio oli rikkonut niiden puolustautumisoikeuksia, kun se ei ollut vahvistanut merkityksellistä määräaikaa täydentävien päätelmien ilmoittamista koskeville huomautuksille. Tältä osin komissio viittaa perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan toiseen virkkeeseen, jossa säädetään, että määräaika voi olla lyhyempi kuin 10 päivää, kun kyseessä on täydentävä lopullinen ilmoittaminen. Nyt käsillä olevassa tapauksessa komissiolla oli velvollisuus odottaa, kunnes muutoksenhakukomitean neuvottelujen tulos oli saastu, mikä tapahtui 22 päivänä syyskuuta. Samana päivänä se lähetti kaikille asianomaisille osapuolille täydentävät lopulliset päätelmät, joiden pituus ei ylittänyt yhtä sivua. Osapuolille ilmoitettiin näin ollen perjantai-iltana ja niillä oli aikaa reagoida tähän pieneen muutokseen tiistaihin klo 14:ään asti. Osapuolilla oli siis enemmän kuin 3,5 päivää aikaa valmistella huomautuksiaan hyvin lyhyestä lisätekstistä. Asian kiireellisyys huomioon ottaen komissio näin ollen noudatti asianomaisten osapuolten puolustautumisoikeutta. Perusasetuksessa lasketaan aikaa päivinä eikä työpäivinä, sillä voidaan olettaa, että nykyisen kaltaisessa tilanteessa, jossa kaikki osapuolet tuntevat aikataulun hyvin, asianomaiset osapuolet ovat riittävästi varautuneet voidakseen tarvittaessa työskennellä viikonlopun aikana.

(661) Severstal väitti, että toimenpiteen muodon muuttaminen tutkimuksen näin myöhäisessä vaiheessa rikkoi yleisiä perustellun luottamuksen ja hyvän hallinnon periaatteita. Komissio ei voi hyväksyä väitettä, jonka mukaan ilmoitusasiakirjalla luodaan perusteltu luottamus tutkimuksen lopullisten päätelmien suhteen. Päätelmistä ilmoittamalla pyritään päinvastoin kertomaan asianomaisille osapuolille komission alustavista päätelmistä ja tarjoamaan niille mahdollisuus käyttää tehokkaasti puolustautumisoikeuksiaan. Tämän vuoksi kaikille asianomaisille osapuolille lähetyssä saatekirjeessä todetaan nimenomaisesti, että päätelmien ilmoittaminen ei rajoita komission mahdollisesti myöhemmin tekemiä päätöksiä mutta jos tällainen päätös perustuu muihin tosiseikkoihin ja huomioihin, niistä ilmoitetaan yritykselle mahdollisimman pian. Näin komissio toimikin antaessaan täydentävät lopulliset päätelmät 22 päivänä syyskuuta 2017. Näin ollen asianomainen osapuoli ei voi vedota perustellun luottamuksen suojaan, ennen kuin komissio on saattanut päätökseen nyt käsillä olevan tarkastelumenettelyn, jos komissio päättää toimia unionin lainsäädäntövallan käyttäjän sille osoittamien valtuuksien sisällä ([1]). Myös tämä väite on näin ollen hylättävä.

(662) Metinvestin väitettä, jonka mukaan toimenpiteen muoto on syrjivä, ei perusteltu. Yksinomaan se, että tuonti muista maista lisääntyi tutkimusajanjakson jälkeen, ei tee ehdotetusta toimenpiteestä perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulla tavalla syrjivää. Kyseisistä neljästä maasta tulevan tuonnin on todettu tapahtuneen vahingollisena polkumyyntinä, mutta vastaavaa ei ole todettu muiden maiden tuonnin osalta. Syy erilaiseen kohteluun on siis tarve palauttaa tasapuolinen kilpailu unionin markkinoille kyseisten neljän maan osalta.

(663) Lopuksi komissio toisti, että kiinteiden tullien käyttöön ottaminen oli saanut laajimman mahdollisen kannatuksen muutoksenhakukomiteassa. Tämän vuoksi se hylkäsi asiasisällöltään virheellisenä Gerdaun huomautuksen, jonka mukaan monet jäsenvaltiot tukivat alkuperäisiä toimenpiteitä. Muutoksenhakukomiteassa itse asiaa vain pieni määrä jäsenvaltioita kannatti mainittua ehdotusta.

(664) Lisäksi useat asianomaiset osapuolet esittivät uudelleen huomioita, jotka eivät kuuluneet täydentävien lopullisten päätelmien piiriin: Usiminas viittasi tuonnin jälkeisiin kustannuksiin ja tavoitevoittoon, vähimmäistason kynnysarvoon, hintavaikutusanalyysiin, tavoitevoittoon sekä väitteeseen, jonka mukaan tämän tutkimuksen

([1]) Ks. 7. toukokuuta 1991 annettu tuomio asiassa C-69/89 Nakajima All Precision v. neuvosto, ECLI:EU:C:1991:186, 120 kohta. Ks. myös tuoreemmassa asiassa, julkisasiamies Campos Sánchez-Bordonan ratkaisuehdotus 20. heinäkuuta 2017 asiassa C-256/16 Deichmann, ECLI:EU:C:2017:580, 49 kohta.

päätelmät olivat ristiriidassa Kiinaa koskevan tutkimuksen päätelmien kanssa. Metinvest väitti, että komissio oli sivuttanut useita merkittäviä oikeudellisia väitteitä ja perusteluja, ja MLMK puolestaan väitti, että komissio oli virheellisesti oikaissut sen vientihintaa. Näiden väitteiden osalta komissio totesi, että niitä oli jo käsitelty lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Mitä tulee Usiminasin väitteisiin, tuonnin jälkeisiä kustannuksia oli käsitelty (576) kappaleessa ja tavoitevoittoa (563)–(565) kappaleessa, vähimmäistason kynnysarvoa (252)–(258) kappaleessa, hintavaikutusanalyysia (273) kappaleessa ja lopuksi ristiriitaa Kiinaa koskevan tutkimuksen päätelmien kanssa (330), (331) ja (597) kappaleessa. Mitä tulee Metinvestin ja NLMK:n väitteisiin, komissio viittasi (131)–(132) sekä toisaalta (127) kappaleeseen ja huomautti, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdalla oli loogisesti myös vaikutusta laskettaessa kiinteää tullia.

(665) Valituksen tekijä toisti näkemyksensä, jonka mukaan komission olisi Serbian osalta pitänyt ilmoittaa vahinkomarginaalit ja sen hinnan alittavuuden taso. Se myös kehotti komissiota tarkastelemaan uudelleen päätöstään sulkea Serbia tutkimuksen ulkopuolelle, kun otetaan huomioon sen markkinaosuuden kasvu unionin markkinoilla. Komissio myönsi, että kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja oli suositellut vahinko- ja hinnan alittavuuden marginaalien ilmoittamista, jotta voidaan ymmärtää paremmin, täyttyvätkö perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan edellytykset. Komissio katsoo kuitenkin, että vahinkomarginaalin ja hinnan alittavuuden marginaalien ilmoittaminen ei ollut tarpeen sen kumulaatioanalyysin arvioimiseksi ((238) kappale), koska kaikki tarvittavat tiedot oli ilmoitettu ilmoitusasiakirjassa. Sen päätelmä, jonka mukaan Serbian tuonnin määrä oli merkityksetön, perustui tutkimusajanjakson osalta saatavilla oleviin tietoihin perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tutkimusajanjakson jälkeisten tietojen käyttö ei ollut perusteltua, koska valituksen tekijän kuvaamat tapahtumat eivät ole epätavallisia vaan markkinavoimien tavanomaista toimintaa. Komissio ei myöskään voi perustaa vahinkoa koskevaa analyysiaan vientiä harjoittavien tuottajien investointisuunnitelmiin. Jos tällaiset suunnitelmat toteutuvat ja johtavat pysyvään olosuhteiden muutokseen, valituksen tekijä voi tehdä uuden polkumyyntiä koskevan valituksen.

(666) Viisi vientiä harjoittavaa tuottajaa tarjosi hintasitoumuksia 26 ja 27 päivänä syyskuuta 2017. Komissio totesi, että kyseiset tarjoukset on vastaanotettu selvästi asetetun sen määräajan jälkeen, joka on asetettu perusasetuksen 8 artiklan mukaisesti, tarkasteltuna yhdessä perusasetuksen 20 artiklan kanssa, ja jossa viitataan lopullisten päätelmien ilmoittamiseen eikä täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamiseen.

(667) Perusasetuksen 8 artiklassa säädetään mahdollisuudesta tarjota (ja hyväksyä) hintasitoumuksia poikkeuksellisissa olosuhteissa tällaisen määräajan jälkeen.

(668) Komissio arvioi, täyttyvätkö tällaisia olosuhteita koskeva edellytykset ja voidaanko hintasitoumukset hyväksyä. Koska täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittaminen tapahtui tutkimuksen myöhäisessä vaiheessa, komissio ei voinut tehdä tarvittavaa analyysia siitä, ovatko kyseiset hintasitoumukset hyväksyttävissä ennen tämän asetuksen hyväksymistä. Tämän vuoksi komissio poikkeuksellisesti ja asian monitahoisuuden vuoksi, erityisesti asianomaisten osapuolten puolustautumisoikeuksien osalta, täydentää analyysiaan myöhemmin sopivassa vaiheessa. Tästä säädetään yksiselitteisesti perusasetuksen 8 artiklassa, jossa annetaan mahdollisuus hyväksyä hintasitoumuksia poikkeuksellisissa olosuhteissa myös sen jälkeen, kun lopullinen toimenpide on otettu käyttöön. Komissio aikoo myös tarkastella EU:n ja Ukrainan assosiaatiosopimuksen merkitystä tässä yhteydessä.

(669) Mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan komissio ei ollut vastannut NLMK:n 13 päivänä helmikuuta 2017 komissiolle toimittamaan hintasitoumustarjoukseen, komissio viittaa perusasetuksen 8 artiklan 1 kohtaan, jossa säädetään, että hintasitoumuksia voidaan esittää vasta, kun polkumyynti ja vahinko on väliaikaisesti vahvistettu. Tässä nimenomaisessa tapauksessa tällaista vahvistamista ei ollut tapahtunut helmikuussa 2017. Tämän vuoksi NLMK:n tarjoamaa sitoumusta tarkastellaan myöhemmässä vaiheessa yhdessä muiden tarjousten kanssa.

(670) Mitä lisäksi tulee Lusosiderin väitteeseen, jonka mukaan Iberian niemimaan rakennusmarkkinoilla olisi tulevaisuudessa puute soveltuvien raaka-aineiden tarjonnasta, sitä tarkastellaan CSN/Lusosiderin esittämän hintasitoumuksen tarkastelun yhteydessä.

(671) Muutoksenhakukomitea ei antanut lausuntoa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitullia seuraavien tuotteiden tuonnissa: Brasiliasta, Iranista, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevat tietyt raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistetut valssatut levyvalmisteet, kelatut tai kelaamattomat (määrämittaan leikatut tuotteet ja ohuet liuskat mukaan luettuina), ei enempää valmistetut kuin kuumavalssatut, pleteroimattomat ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomat.

2. Tarkasteltavana oleva tuote ei sisällä seuraavia:

— tuotteet, jotka ovat ruostumatonta terästä tai kidesuunnattua piiseosteista sähköteknistä terästä,

— tuotteet, jotka ovat työkaluterästä ja pikaterästä,

— tuotteet, jotka ovat kelaamattomia ja ilman pintakuviointia ja joiden paksuus on yli 10 mm ja leveys vähintään 600 mm, ja

— tuotteet, jotka ovat kelaamattomia ja ilman pintakuviointia ja joiden paksuus on vähintään 4,75 mm mutta enintään 10 mm ja leveys vähintään 2 050 mm.

Tarkasteltavana oleva tuote luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (Taric-koodi 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (Taric-koodi 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (Taric-koodi 7226 19 10 90), 7226 91 91 ja 7226 91 99.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun tuotteeseen, jonka jäljempänä luetellut yritykset ovat tuottaneet, sovellettavat lopulliset polkumyyntitullit ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Lopullinen tulli – euroa nettotonnilta	Taric-lisäkoodi
Brasilia	ArcelorMittal Brasil S.A	54,5	C210
	Aperam Inox América do Sul SA.	54,5	C211
	Companhia Siderúrgica Nacional	53,4	C212
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais SA (USIMINAS)	63,0	C213
	Gerdau Açominas SA.	55,8	C214
Iran	Mobarakeh Steel Company	57,5	C215
Venäjä	Novolipetsk Steel	53,3	C216
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	96,5	C217
	PAO Severstal	17,6	C218
Ukraina	Metinvest Group	60,5	C219

4. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu 2 kohdassa, sen tuottaman 1 kohdassa kuvatun tuotteen tuontiin sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on jäljempänä olevassa taulukossa vahvistettu kiinteä tulli.

Yritys	Lopullinen tulli – euroa nettotonnilta	Taric-lisäkoodi
Kaikki muut brasilialaiset yritykset	63,0	C999
Kaikki muut iranilaiset yritykset	57,5	C999
Kaikki muut venäläiset yritykset	96,5	C999
Kaikki muut ukrainalaiset yritykset	60,5	C999

5. Erikseen nimettyjen tuottajien osalta ja jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi unionin tullikoodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24 päivänä marraskuuta 2015 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 2015/2447 ([1]) 131 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja lopullista tullia, joka lasketaan edellä olevan 2 kohdan perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta. Tällöin maksettava tulli on samansuuruinen kuin alennetun lopullisen tullin ja alennetun vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohinnan erotus.

6. Kaikkien muiden yritysten osalta tapauksissa, joissa tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi asetuksen (EU) 2015/2447 131 artiklan mukaisesti, edellä olevan 3 kohdan perusteella laskettua polkumyyntitullia alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

7. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia tullimääräyksiä.

8. Mikäli jokin Brasiliassa toimiva vientiä harjoittava tuottaja toimittaa komissiolle riittävät todisteet siitä, että

a) se ei vienyt unioniin 1 artiklan 1 kohdassa kuvattua tuotetta tutkimusajanjakson (1 päivän heinäkuuta 2015 ja 30 päivän kesäkuuta 2016 välisenä) aikana,

b) se ei ole etuyhteydessä yhteenkään Brasiliassa toimivaan viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan tällä asetuksella käyttöön otettuja toimenpiteitä, ja

c) se on tosiasiallisesti vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite merkittävän määrän viemiseksi unioniin, edellä 1 artiklan 2 kohdassa olevaa taulukkoa voidaan muuttaa lisäämällä uusi vientiä harjoittava tuottaja yhteistyössä toimineisiin mutta otoksen ulkopuolisiin yrityksiin, ja siihen voidaan näin ollen soveltaa otokseen kuuluneiden yritysten painotettua keskimääräistä tullia, joka on 55,8 euroa nettotonnilta.

2 artikla

Päätetään Serbiasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin suuntautuvaa tuontia koskeva polkumyynnin vastainen menettely perusasetuksen 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3 artikla

Kumotaan lopullisesti tiettyjen Venäjältä ja Brasiliasta peräisin olevien raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnin asettamisesta kirjaamisvelvoitteen alaiseksi 5 päivänä tammikuuta 2017 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/5 ilman tullien taannehtivaa kantamista.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447, annettu 24 päivänä marraskuuta 2015, unionin tullikoodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 343, 29.12.2015, s. 558)

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä lokakuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER